

DZIENNIK PRAW

N^{ro} 42.

Tom Jedenasty.

D-58/82

w Imieniu Najjaśniejszego
A L E X A N D R A I.

Cesarza Wszech Rossyi,
Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Maiąc sobie przez Kommissyą Rządową Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przedstawioną pod dniem 16. Sierpnia r. b. Nro 10,959 potrzebę urządzenia Lasów w dobrach Poiezuickich do funduszu Edukacyjnego należących w possessyi wieczystéy uprzywilejowanych posiadaczy
1*

tychże dóbr zostających, na poręby roczne wedle prawideł, przyiętych do uregulowania Lasów w dobrach Rządowych;

Zważywszy:

że zamiar ten nie sprzeciwia się Konstytucyom Polskim w latach 1775 1776 ¹⁷⁸⁸ i 1793 względem rozrządzenia dobrami Poiezuickimi zapadłym, oraz Dekretowi Króla Jmci Saskiego Xięcia Warszawskiego z dnia 14. Grudnia 1812 roku i Dekretowi Najiaśniejszego Pana z dnia ^{29. Września} ^{11. Października} 1816 rokn.

Zważywszy:

że wszelki z porębów rocznych porządnie wyrachowany pożytek leśny, w niczem się dla posiadaczy wieczystych nie ograniczy, owszem iak doświadczenie uczy,

z porębów rocznych większy zawsze okazał się leśny pożytek, iak bez porębów;

Zważywszy daléy:

że fundusz Edukacyiny nie będzie żądał z tego źródła żadnego powiększenia kanonu dotychczas przez posiadaczy wieczystych opłacanego, i że ewikcyje *pro non desolando fundo et rite pendendo censu*, przez posiadaczy dóbr stawiane, staną się zarazem rękoymią zachowania w porządku rocznych porębów;

Postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1.

Wszelkie bory, lasy i zarośle w dobrach Poiezuickich do funduszu Edukacyinego należących znajdujące się, mają być pomierzone i na porę-

by roczne uregulowane podług prawideł przyiętych do urządzenia lasów w dobrach Rządowych.

Artykuł 2.

Pomiar i uregulowanie na poręby roczne borów i lasów w dobrach Poiezuickich znajdujących się i do użytku wieczystych posiadaczów tychże dóbr w zupełności zostawionych, odbędzie się kosztem respective tych posiadaczy dóbr, do których takowe bory i lasy należą.

Artykuł 3.

Wykonanie niniejszego Postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być umieszczone. Kommissyi Rządowej Wyznań Religiynych i Oświecenia Publicznego polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyinėj, dnia 6. Mca Września 1825 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Wyznań i Oświecenia
(podpisano) *Stanisław Grabowski.*

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem
Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem
Zastępca Ministra Sprawiedliwości
R a d c a S t a n u
M. Woźnicki.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szeł Bióra
K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 15. Października 1825 r.

w Imieniu Najjaśniejszego
A L E X A N D R A I.
 Cesarza Wszech Rossyi,
 Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu,

Zważając iż przedłużony postanowieniem Naszém z dnia 21. Czerwca r. b. termin do zakładania appellacyi od decyzjów Kommissyi Hypotecznój Woiewództwa Sandomierskiego, z powodu wielkiej liczby interessów hypotecznych własności publicznej dotyczących okazał się być zbyt krótkim mając oraz na względzie przed-

stawione przez Kommissyą Woiewództwa Sandomierskiego trudności iakich w załatwianiu tego rodzaju czynności doznaie; przeto na przełożenie Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł I.

Termin do zakładania appellacyi od decyzjów Kommissyi Hypotecznój Woiewództwa Sandomierskiego postanowieniem Naszém z dnia 21. Czerwca 1825 roku do ostatniego Września tegoż roku zakresłony, przedłużamy dla Prokuratoryi Generalnej w Królestwie Polskiem ieszcze do ostatniego Grudnia r. b. czy to

Prokuratorja Generalna przeciw stronom prywatnym lub nawzajem te przeciw Prokuratorji Generalnéj appellować będą.

Artykuł 2.

Równie iak postanowieniem Naszém poprzedniém tak i ninieyszém na przypadek założenia appellacyi w terminie przez artykuł 1. dozwołonym upoważniamy Prokuratorjã Generalną do żądania iednéj sześciomiesięcznéj dylacyi, czyli iako strona powodowa lub zaappellowana do sprawy wchodzić będzie a Sady do takowego żądania przychylić się winny.

Wykonanie ninieyszego postanowienia które w Dzienniku Praw ogłoszono

sić postanawiamy Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyinéj dnia 4. Października 1825 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Prezydujący
w Kommissyi Rządowéj
Przychodów i Skarbu
(podpisano) X. X. Lubecki.

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

Zastępca Ministra Sprawiedliwości

R a d c a S t a n u

M. Woźnicki.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra

K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 4. Listopada 1825 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego
 A L E X A N D R A I.
 Cesarza Wszech Rosyi, Króla
 Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Zważając dogodność dla mieszkań-
 ców Powiatów, Dąbrowskiego, Sey-
 neńskiego, Kalwaryjskiego i Maryam-
 polskiego, wynikającą z urzędzenia
 oddzielnéj Kancellaryi Ziemiańskiéj
 i Hypotecznéj, przy zaprowadzonym
 dla tychże Powiatów postanowieniem
 Naszém z dnia 30. Grudnia 1823 roku
 Trybunale Cywilnym Woiewództwa
 Augustowskiego w Suwałkach, iz wciele-
 nia do tegoż Trybunału czynności
 hypotecznych z tychże Powiatów, do-
 tąd przy Trybunale w Łomży pozo-
 stawionych, na przedstawienie Kom-

missyi Rządowéj Sprawiedliwości po-
 stanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1.

Rada Obywatelska Woiewództwa
 Augustowskiego, przystąpi niezwłó-
 cznie do wyboru Pisarza Kancellaryi
 hypotecznój i Rejenta Kancellaryi Zie-
 miańskiéj przy Trybunale Cywilnym
 Woiewództwa Augustowskiego w Su-
 wałkach, z których każdy, kaucyą w
 ilości 10,000 Złp. w gotowiznie lub
 na własnym majątku złożyć powinien.
 Urzędowanie ich rozpocznie się z
 dniem pierwszym Stycznia roku przy-
 szłego 1826.

Artykuł 2.

Od tegoż dnia wszelkie czynności
 hypoteczne z prawa Seymowego z ro-
 ku 1818 wynikające, czterech wyżéj
 wspomnionych Powiatów tyczące się,
 a należące dotąd do Trybunału Cy-

wilnego Woiewództwa Augustowskiego w Łomży, rozpoznawane i załatwiane będą przez Trybunał w Suwałkach.

Wykonanie niniejszego postanowienia i umieszczenie onego w Dzienniku Praw, Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyinėj dnia 25. Mca Października 1825 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Sprawiedliwości
(podpisano) *Ig. Sobolewski.*

Radca Sekretarz Stanu General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości
Ig. Sobolewski.

Sekretarz Jeneralny
Referendarz Stanu

J. H a n k i e w i c z.

Dzień ogłoszenia dnia 29. Listopada 1825 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A I.

Cesarza Wszech Rossyi Króla
Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

W celu wykonania przepisów o Aktach Stanu Cywilnego w Tytule IV. prawa na Seymie tegorocznym zapadłego zawartych, na przełożenie Kommissyi Rządowych Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Sprawiedliwości i Woyny, postanowiliśmy i stanowimy:

T Y T U Ł I.

O utrzymujących Akta Stanu Cywilnego.

Artykuł 1.

Gdy podług art. 71. Xiegi I. Kodeksu Cywilnego, na tegrocznym Seymie uchwalonego, w wyznaniach Chrześcijańskich, akta Stanu Cywilnego z metrykami Kościelnymi w jedno pismo połączone być mają; przeto w wyznaniach katolickich iako też akatolickich, dla których są urządzone Parafie, Duchowni przełożeni tychże Parafii, utrzymując metryki, wykonywać oraz będą przepisy prawa dotyczące się utrzymywania aktów Stanu Cywilnego.

Artykuł 2.

Dla osób wyznania akatolickiego, niemających jeszcze urządzonej Parafii,

rafii, wykonywać będzie przepisy dotyczące się aktów Stanu Cywilnego, Duchowny przełożony Parafii, przed którym odbyty został akt religijny.

Jednak w przypadkach takich, w których akt religijny nie jest wymagany, lub z aktem Cywilnym nie łączy się, iak np. w przypadku urodzenia przewidzianego w art. 96. gdzie obrzęd religijny do późniejszego czasu odkłada się; lub aktu śmierci w przypadkach, w których z pochowaniem ciała, obrzęd religijny nie łączy się; akt Cywilny odbyty być winien przed utrzymującym akta Stanu Cywilnego, miejsca zamieszkania osoby, której się akt dotyczy.

Akta adopcyi czyli przysposobienia, akta uznania dziecięcia, i akta dotyczące się sprostowania aktów Stanu Cywilnego, stosownie do art. 101 102 i 142; wpisane być powinny w wła-

Tom XI. do Nru 42.

2

ściwe Xiegi, temiż artykułami oznaczone.

Artykuł 3.

Gdy podług art. 92. wspomnionego wyżej Kodexu, dla wyznań niechrześcijańskich, oddzielne wyznaczone bydź mają osoby, do spisywania aktów Stanu Cywilnego; przeto powierzamy takowe obowiązki Burmistrzom.

Gdzieby Burmistrze obowiązku tego dla większej liczby osób niechrześcijańskich, lub dla innych stałych przeszkód, pełnić nie mogli; Kommissya Rządowa Wyznań, do utrzymywania aktów Stanu Cywilnego, oddzielne zanominuje osoby świeckie.

Tak dla pierwszych iako i dla drugich, Kommissye Woiewódzkie oznaczają okręgi, iako do nich należeć mają i o tém publiczność przez Dzien-

niki Woiewódzkie i Gazety uwiadomią.

W mieście stołeczném Warszawie, Kommissya Rządowa Wyznań, do utrzymywania aktów Stanu Cywilnego wyznań niechrześcijańskich, zanominuje więcęć świeckich Urzędników Stanu Cywilnego, a Urząd Muncypalny oznaczy obręby do każdego z nich należeć mające, i o tém publiczność podobnież uwiadomi.

Artykuł 4.

W przypadku śmierci lub przeskody w osobie przełożonego Parafii, lub Burmistrza utrzymującego Xiegi Stanu Cywilnego; zastępujący miejsce iego, z samego porządku rzeczy zastępować go będzie w utrzymywaniu aktów Stanu Cywilnego.

W przypadku śmierci lub przeskody w osobie innego świeckiego

Urzednika Stanu Cywilnego, zastapi go tam, gdzie w miejscu jest wiecéy świeckich Urzedników Stanu Cywilnego, wezwany przez strone inny miejscowy świecki Urzednik; tam zaś gdzie wiecéy świeckich Urzedników Stanu Cywilnego nie masz, miejscowy Burmistrz.

Wszyscy zapisuiący akta w zastępstwie, zapisywać ie będą w Xiegach przez zastapionego utrzymywanych.

Artykuł 5.

Co do aktów Stanu Cywilnego dla osób wojskowych, te stosownie do art. 91. dla Officyerów, dla Urzedników wojskowych i osób przywojsku użytych, do stopnia Officerskiego porównanych i dla ich słuźących z zaciągu niewydanych, utrzymywać będą osoby te same, które akta Sta-

nu Cywilnego dla mieszkańców Kraiu utrzymuią.

Artykuł 6.

Dla wojskowych niższego stopnia i osób w art. 91. lit. b. wymienionych i słuźących Officerskich z zaciągu wziętych, utrzymywać będą akta Stanu Cywilnego Kapelani Wojskowi. W następujących atoli przypadkach:

- a.) Gdy korpus lub oddział Wojska, nie ma etatem oznaczonego Kapelana, iak np. Korpus Weteranów i Inwalidów, Batalion Saperów, Baterye i Kompanie Artylleryi i inne;
- b.) Gdy w korpusie miejsce Kapelana wakuie;
- c.) Gdy w osobie Kapelana zachodzi przeszkoda do przyięcia aktu Stanu Cywilnego np. słabość lub nieobecność;

d.) Gdy osoby dla których Kapelan akta spisać winien, znajdując się oddalone od miejsca, w którym Kapelan z obowiązku zostawać powinien;

W przypadkach tych przyjmowanie aktu, należeć będzie do osoby utrzymującej akta Stanu Cywilnego w miejscu, w którym osoba wojskowa znajduje się.

Przyimujący akt takowy, wyda wyciąg jego bezpłatnie i bez stępla osobie zeznawającej, której powinnością będzie, oddać go Kapelanowi Pułku, do którego należy.

T Y T U Ł II.

o Xięgach Stanu Cywilnego i tychże przysposobieniu.

Artykuł 7.

Xięgi Stanu Cywilnego podług art. 72. być powinny:

Imo dla każdego pełniącego obowiązki Urzędu Stanu Cywilnego, trzy miejscowe oddzielne, to jest: do aktów urodzeń, małżeństw, i śmierci —;

2do iedna Xięga duplikat zwana, na trzy części dla aktów urodzeń, małżeństw i śmierci podzielona, w którą stosownie do art. 72. akta na drugą rękę wpisywane być mają, a która stosownie do tegoż artykułu co rok do archiwum hypotecznego; zaś co do Xięg przez Kapelanów wojskowych utrzymywanych, stosownie do art. 91. lit. d., do ogólnego archiwum głównego, składane być powinny.

Artykuł 8.

Xięga roczna czyli duplikat, winna mieć taką objętość, aby na utrzymywanie aktów przez rok wystar-

czyła. Proporcją na to utrafić będzie można z Xiąg dotychczas utrzymywanych.

Xięgi mieyscowe powinny być obszerniejsze, aby na kilka lat, choćby i na dziesięć lat, wystarczyć mogły.

Xięgi powinny być założone z papieru tęgiego, nieprzebiłającego, i oprawne. Oprawa Xiąg mieyscowych powinna być szczególniey trwała, na co osoby zaznaczające je, czyli parafować mające, szczególniejszą uwagę zwracać powinny.

Artykuł 9.

Osoby akta Stanu Cywilnego utrzymywać mające, same sobie sprawią Xięgi najdalej do dnia 30. Listopada, zaliczając, i z tymże dniem dla zaznaczenia ich, na ręce osób niżej wy-

rażonych oddadzą, tak, iżby zaznaczone przed końcem roku, na powrót odebrać mogły.

Kommissya Rządowa Woyny sama rozporządzi, z iakiego funduszu Xięgi dla Kapelanów mają być sprawione.

Artykuł 10.

Xięgi zapowiedzi, które nie potrzebią zaznaczania i zostają w mieyscu, każdy utrzymujący akta Stanu Cywilnego sam sobie urządzi.

Artykuł 11.

Kommissya Rządowa Wyznań stosownie do art. 106. wyda oddzielne przepisy względem sposobu dopełnienia zapowiedzi w wyznaniach tych, w których zapowiedzie nie są ustawami religijnymi nakazane.

T Y T U Ł III.

O zaznaczeniu Xiąg Stanu Cywilnego, sprawdzaniu ich i składaniu.

Artykuł 12.

Zaznaczanie Xiąg Stanu Cywilnego, po zaliczbowaniu ich podług art. 73. uskutecznia się:

- a) przeliczeniem kart;
- b) oznaczeniem każdéj karty cyfrą;
- c) poświadczeniem przy końcu Xięgi, z wielu kart też Xięga się składa.

Artykuł 13.

Zaznaczeniem Xiąg trudnić się będą:

- a) dla wyznania katolickiego, Dziekani.
- b) dla wyznań akatolickich, gdzie są urządzone parafie, Sędziowie

Pokoju lub w ich zastępstwie Podśędkowie.

- c) dla wyznań niechrześcijańskich, Sędziowie Pokoju, lub w ich zastępstwie Podśędkowie.
- d) dla woyskowych, których akta utrzymywane są przez Kapelanów Pułkowych, naczelny Kapelan woyskowy.

Artykuł 14.

Ponieważ Dziekani sami są Plebanami i własnych Xiąg zaznaczać nie mogą; przeto Xięgi dla nich zaznaczać będzie Dziekan sąsiedzki, którego sami o to wezwą.

Artykuł 15.

Co do przyszłego sprawdzenia aktów Stanu Cywilnego, które podług art. 74. dopiero z upłynieniem

roku przyszłego nastąpi, oddzielne wyidą przepisy.

T Y T U Ł IV.

O poświadczeniu wypisów, wydawanych przez Kapelanów wojskowych z Xiąg Stanu Cywilnego.

Artykuł 16.

Wypisy aktów z Xiąg Stanu Cywilnego przez Kapelanów wojskowych wydawane, zaświadczone być mają przez właściwego Dowódcę Pułku, z przyłożeniem pieczęci pułkowej.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być umieszczone, Kommissyom Rządowym, w czém do której należy polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyiněy dnia 3. Miesiąca Listopada 1825 roku.

(podpisano) ZALĄCZEK.

Minister Wyznań i Oświecenia
(podpisano) Stanisław Grabowski.

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości
Jg. Sobolewski.

Sekretarz Jeneralny

Referendarz Stanu

J. Hankiewicz.

Dzień ogłoszenia dnia 9. Grudnia 1825 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego
A L E X A N D R A I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla
Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

W wykonaniu artykułu 46. prawa seymowego o ustanowieniu Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, mając na względzie rapport przez Prezesa Dyrekcyi Głównéj na dniu 1. Miesiąca bieżącego Nam złożony, postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

Utworzonych będzie w ogóle ośm Dyrekcyi szczegółowych, to jest: po iednéj na każde Województwo.

Artykuł 2.

Granice przy uregulowaniu hypotek po Województwach za zasadę wzięte, będą oraz stanowić i dla każdéj Dyrekcyi szczegółowéj okrug do jurisdikcyi Jéy należący.

Artykuł 3.

Dyrekcyje szczegółowe urządować będą w miastach urzędowania Wydziałów hypotecznych.

Artykuł 4.

Dla dopełnienia wyborów przepisanych artykułem 47. rzeczzonego prawa, zebrania okręgowe Członków Towarzystwa następować będą w miastach urzędowania Wydziałów hypotecznych, a mianowicie:

w Województwie Mazowieckiem w Warszawie na dniu 10. Grudnia roku bieżącego.

w Województwie Augustowskiem
w Łomży na dniu 15. Grudnia roku
bieżącego.

w Województwie Podlaskiem w
Siedlcach na dniu 24. Grudnia roku
bieżącego.

w Województwie Lubelskiem w
Lublinie na dniu 29. Grudnia roku
bieżącego.

w Województwie Krakowskiem
w Kielcach na dniu 2. Stycznia 1826
roku.

w Województwie Sandomierskiem
w Radomiu na dniu 7. Stycznia 1826
roku.

w Województwie Kaliskiem w Ka-
liszu na dniu 12. Stycznia 1826 roku.

w Województwie Płockiem w Pło-
cku na dniu 17. Stycznia 1826 roku.

Artykuł 5.

Wykonanie niniejszego postanowie-
nia

nia Kommissyom Rządowym w czém
do której należy, a umieszczenie go
w Dzienniku Praw, Kommissyi Rzą-
dowej Sprawiedliwości polecamy.

Działo się w Warszawie na posie-
dzeniu Rady Administracyiney dnia 8.
Listopada 1825 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Prezydujący w Kom-
missyi Rządowej Przycho-
dów i Skarbu

(podpisano) X. X. Lubetki.

Radca Sekretarz Stanu General Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu General Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości

Ig. Sobolewski.

Sekretarz Jeneralny

Referendarz Stanu

J. H a n k i e w i c z.

Dzień ogłoszenia dnia 13. Grudnia 1825 roku.

Tom XI. do Nru 42.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

M y A L E X A N D E R I.
Cesarz Wszech Rossyi Król Polski.
etc. etc. etc.

Na rapport ukochanego Brata Naszego Jego Cesarzowiczowskiéy Mości Wielkiego Xięcia KONSTANTEGO Naczelnego Wódza Woyska Naszego Królewsko-Polskiego;

Zważywszy iż iest nieuchronną potrzebą zastąpić w szeregach Woyska tegoż ubytek, iakiegoby w upłynionym roku doznało, skutkiem wyścia Pod-Officerów i Żołnierzy, którzy z przyczyny upłynienia lat służby, interesów sukcesyinych; kalectwa oraz innych prawnych powodów, uznani byli za kwalifikuiących się do uwol-

nień, pensyy rełretowych lub przeniesienia do korpusu Weteranów i Inwalidów, również iak skutkiem zasłych śmierci.

Postanowiliśmy i stanowimy, co następuje:

Artykuł 1.

Celem utrzymania Woyska Naszego Królewsko-Polskiego na rok 1826 w komplecie stopy pokoju, wybraném będzie niezwłocznie i natychmiast na całej rozciągłości Królestwa, dwa tysiące czterysta rekrutów z rzędu popisowych.

Artykuł 2.

Zaciąg ten uskuteczniiony będzie, stosownie do rozporządzeń obiętych postanowieniami Naszemi z dnia 1⁵ Października 1816 i 1¹⁷ Lipca 1819 r.

Artykuł 3.

Wykonanie niniejszego Naszego

postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczone być ma, Kommissyom Rządowym Spraw Wewnętrznych i Policji oraz Woyny, w czém do której należy, polecamy.

Dan w Nahitschevan dnia $\frac{11}{15}$ Października 1825 roku.

L. S. (podpisano) ALEXANDER.

Radca Stanu pełniący tymczasowie obowiązki Ministra Woyny, General Dywizji
(podpisano) Hauke.

przez Cesarza i Króla

Minister Sekretarz Stanu
Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem
Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Stefan Hr. Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem
Radca Sekretarz Stanu General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Minister Sprawiedliwości
Ig. Sobolewski.

Sekretarz Jeneralny
Ref-rendarz Stanu
J. H a n k i e w i c z.

Dzień ogłoszenia dnia 4. Stycznia 1826 rokn.

w Imieniu Nayiaśnieyszego
A L E X A N D R A I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla
Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Zważywszy potrzebę zapewnienia regularności służby Wóytów w dobrach, które stosownie do Postanowienia Naszego z dnia 2. Września 1823 w drodze exekucyi Sądowéy w dzierżawę wypuszczanemi zostają; na przedstawienie Kommissyi Rządowych Sprawiedliwości, tudzież Spraw Wewnętrznych i Policji, po wysłuchaniu zdań Ogólnego Zgromadzenia Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1.

W przypadku w artykule 21. Postanowienia wyżej wspomnianego przewidzianym, gdzie właściciel dobr będąc zniewolonym do ustąpienia z nich, pozbawionym zostaje przez to samo, możliwości pełnienia obowiązków Wóyty, Dzierżawca obowiązany jest takowe, w zastępstwie właściciela z odpowiedzialnością Postanowieniem Naszém z dnia 30. Maia 1818, na Wóytów włożoną pełnić.

Artykuł 2.

Gdyby Dzierżawca obowiązków tych sam pełnić nie chciał, lub dla zachodzącéy w osobie iego przeszkody, pełnić nie mógł, winien będzie w przypadku pierwszym, utrzymywać zdatnego do pełnienia ich zastępcę, i o takowym, stosownie do artykułu 10. Postanowienia Naszego

z dnia 30. Maia 1818 donieść właściwemu Kommissarzowi Delegowanemu; w przypadku drugim, przedstawić zdolną do sprawowania ich, kosztem iego, osobę, któręj zatwierdzenie od Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policyi zależeć będzie. W razie przeciwnym, taż Kommissya Rządowa upoważni właściwą Kommissyą Woiewódzką do wyznaczenia na iego koszt osoby do wypełniania obowiązków Wóytowskich.

Artykuł 3.

O takowym na dzierżawcę spadającym obowiązku, Komornik uskuteczniający zajęcie, nbiegających się do dzierżawy, w warunkach licytacji ostrzedz będzie winien, pod odpowiedzialnością. Opuszczenie iednak ostrzeżenia tego w warunkach licytacji, ani pociąga za sobą nieważności zajęcia, ani nieuwalnia Dzierżawcę od

włożonego na niego ninieyszém Po-
stanowieniem Naszém obowiązku.

Artykuł 4.

Wykonanie ninieyszego Postanowie-
nia i umieszczenie onego w Dzienniku
Praw, Kommissyom Rządowym Spra-
wiedliwości i Spraw Wewnętrznych,
w czém do któręý należy polecamy.

Działo się w Warszawie na Posie-
dzeniu Rady Administracyinęý dnia
13. Grudnia 1825 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Sprawiedliwości
(podpisano) *Ig. Sobolewski.*

Radca Sekretarz Stanu General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości

Ig. Sobolewski.

Sekretarz Jeneralny

Referendarz Stanu

J. H a n k i e w i c z.

Dzień ogłoszenia dnia 18. Stycznia 1826 roku;

w Imieniu Najiaśnieyszego
A L E X A N D R A I.
Cesarza Wszech Rossyi, Króla
Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

C hcąc ile możności ułatwić pierwia-
stkową regulacyą nowęý hypoteki tych
nieruchomości do których Prawo Sey-
mowe o hypotekach z dnia $\frac{1}{2}$ Kwie-
tnia 1818 dotąd nie rozciągało się,
a do których nowęý regulacyi art. 11.
i 22. uchwalonego na Seymie tegoro-
cznym Prawa z dnia $\frac{1}{3}$ Czerwca r. b.
o przywileiach i hypotekach, strony
interessowane przypuszcza, na przed-
stawienie Kommissyi Rządowęý Spra-

wiedliwości, postanowiliśmy i stano-
wiamy:

Artykuł 1.

Uwolnienie od wszelkich opłat dla
Skarbu publicznego udzielone Posta-
nowieniem Naszém z dnia 10. Lipca
1819 r. dla czynności pierwiastkowéj
regulacyi własności ziemskich i Miast
Wojewódzkich i dla stosujących się
do nich decyzji zwierzchności hypo-
tecznych, rozciągamy ninieyszém tak
do czynności pierwiastkowéj regula-
cyi nowéj hypoteki nieruchomości
powyżéj na wstępie wspomnionych
iako i do wszelkich decyzji Sądów Po-
koju iako zwierzchności hypotecznej
dotyczących nowéj tychże hypotek
regulacyi.

Artykuł 2.

Obwieszczenia publiczne o nastą-
pieć mającéj pierwiastkowéj regulacyi

szczególnych nieruchomości iako ta-
kową poprzedzić i przez Sąd Pokoju
właściwy wydawane być powinny
na wezwanie tegoż Sądu, ogłoszone
będą raz ieden i bezpłatnie w Moni-
torze Warszawskim, Redakcyja w do-
wód nastąpiącego ogłoszenia, exem-
plarz Monitora w którym takowe na-
stąpiło, również bezpłatnie właściwe-
mu Sądowi Pokoju odesłać będzie
obowiązana.

Artykuł 3.

Korrespondencye między Sądami
Pokoju a Redakcyą Monitora z tego
powodu wynikające wolne będą od
opłaty portoryi pod rubryką: „Inte-
res Rządowy.”

Wykonanie niniejszego Postano-
wienia, które w Dzienniku Praw ogłoszo-
ném być ma, Kommissyom Rzą-

dowym w czém do której należy,
polecamy.

Działo się w Warszawie na Posiedzeniu Rady Administracyinėj dnia 20. Grudnia 1825 r.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Sprawiedliwości

(podpisano) *Ig. Sobolewski.*

Radca Sekretarz Stanu Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości

Ig. Sobolewski.

Sekretarz Jeneralny

Referendarz Stanu

J. H a n k i e w i c z.

Dzień ogłoszenia dnia 25. Stycznia 1826 roku.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożej Łaski

M y M I K O Ł A Y I.
Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.

Zważywszy, iż bieg Spraw Administracyjnych i Sądowych Naszego Królestwa Polskiego, nie może doznać chwilowej przerwy bez uszkodzenia dobra kraju i służby publicznej, postanowiliśmy i stanowiąmy co następuje:

Artykuł I.

Generał piechoty *Xiąże Józef ZAIĄCZEK* zachowany zostaje przy godności Namiestnika pomienionego Królestwa i sprawować będzie nadal władzę sobie nadaną w całej i jej rozciąg-

głości i zupełności, w skutek pełnomocnictwa udzielonego Mu postanowieniem Królewskiem z dnia $\frac{1}{27}$ Kwietnia 1818 roku, a które ninieyszém zatwierdzamy.

Artykuł 2.

Wszyscy Urzędnicy Administracyjni są również bez żadnego wyjątku utrzymami, i wypełniać ciągle mają właściwe sobie obowiązki, wedle praw i urzędzeń istniejących.

Artykuł 3.

Sądy zajmować się będą bez żadnej przerwy wymiarem sprawiedliwości w Imieniu Naszém.

Artykuł 4.

Wykonanie ninieyszego postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczoném bydź ma, Namiestnikowi Naszemu polecamy.

Dan w Zamku Naszym Cesarskim w Petersburgu z dnia $\frac{1}{23}$ miesiąca Grudnia roku pańskiego tysiąc ośmset dwudziestego piątego, a Panowania Naszego pierwszego.

(podpisano) MIKOŁAJ.

przez Cesarza i Króla

Minister Sekretarz Stanu

(podpisano) Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekretarz Stanu

(podpisano) Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu General Brygady

(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości

Ig. Sobolewski.

Sekretarz Jeneralny Referendarz Stanu

w zastępstwie

K. Hoffmann.

Dzień ogłoszenia dnia 30. Stycznia 1826 roku.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

M y M I K O Ł A Y I.
Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.

W skutek prośby braci Morawczy-
ków (Hernhuter) pragnących osieść
w Naszém Królestwie Polskiem, by-
leby nazawsze byli wolnemi od obo-
wiązku osobistey służby woyskowej;

Zważywszy, iż podobne uwolnie-
nie zostało już udzielone Mennonistom

po-

postanowieniem Królewskiém z dnia
1⁴ Lipca 1817.

Na rapport Namiestnika Naszego
w Królestwie Polskiem; postanowili-
śmy i stanowimy, co następuje:

Artykuł 1.

Rozporządzenia pomienionego Kró-
lewskiego postanowienia z dnia 1⁴ Li-
pca 1817 dla Mennonistów wydane-
go, rozciągać się również mają do
braci Morawczyków (Hernhuter) któ-
rzyby osiedli w Naszém Królestwie
Polskiem.

Artykuł 2.

Ogłoszenie, tudzież wykonanie ni-
niejszego postanowienia, które w
Dzienniku Praw umieszczoném bydz
ma, Kommissyom Rządowym w czém
do której należy, polecamy.

Tom XI. do Nru 42.

Dan w Petersburgu dnia $\frac{22 \text{ m. Grudnia}}{5 \text{ m. Stycznia}}$
roku $\frac{1825}{1826}$ a panowania Naszego pier-
wszego.

(podpisano) MIKOŁAJ.

Minister Spraw Wewnętrznych
i Policji

(podpisano) T. Mostowski.

przez Cesarza i Króla

Minister Sekretarz Stanu

(podpisano) Stefan Hr. Grabowski:

za Zgodność z Oryginałem

Minister Sekretarz Stanu

(podpisano) Stefan Hr. Grabowski:

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości

w Zastępstwie Radca Stanu

M. Woźnicki.

Sekretarz Jeneralny

w Zastępstwie

Szef Bióra

K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 22. Lutego 1826 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

M I K O Ł A J A I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla
Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

U skuteczniając Wolą Najjaśniejszego Cesarza i Króla Jmci, z daty $\frac{17}{27}$ Kwietnia r. z. w celu przyprowadzenia do lepszego stanu miasto Starą i Nową Częstochowę, tudzież podania w témże, mieszkańcom sposobność murowania domów ku własnej wygodzie i ozdobie miastu służących, na przełożenie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji, postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1.

Wypłacona będzie Kassie Ekonomiczný miasta Woiewódzkiego Kalisza, ze Skarbu publicznego przez lat sześć i półrocznie po zł. 40,000 wyraźnie złotych polskich czterdzieści tysięcy w przeciągu czasu od 1. Stycznia 1825 roku do 30. Maja 1831 roku, na wsparcie dla nowobudujących, w mieście Nowý i Starý Cęstochowie.

Artykuł 2.

Po upłynieniu czasu tegoż, zwrot wyliczonych summ, łącznie z opłaconą prowizyą, służyć będzie iako fundusz żelazny na zapomogi dla nowobudujących się po innych miastach Królestwa Polskiego w czém późniý rozporządzenia wydane będą.

Artykuł 3.

Pożyczki udzielane będą na muro-

wanie domów w summach po zł. 8000, 4000, 2000, nie mogą atoli przewyższać $\frac{1}{3}$ części summ anszlagowych.

Artykuł 4.

Każdy nowo-buduiący chcąc uzyskać wsparcie, winien iest Kommissyi Woiewódzkiý przedstawić plan i anszlag kosztów domu murować się mającego, które Kommissya Woiewódzka do zatwierdzenia Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policji przedstawić ma.

Artykuł 5.

Gdy potwierdzenie nastąpi naówczas Kommissya Woiewódzka przypuści ubiegających się do uzyskania wsparcia w porządku w iakim plany podane do zatwierdzenia zostały, prócz tego uczyniony będzie wybór między ubiegającemi się według prawideł następnych:

Artykuł 6.

Kolęy udzielenia zapomóg ozna-
cza się:

a.) Pierwszeństwo mieć mają po-
gorzelcy.

b.) Po pogorzelcach chcący przy
ulicach pryncypalnych w miey-
sce drewnianego, wystawić dom
murowany, lub na tychże zabudo-
wać plac pusty.

c.) Po nich chcący toż skutecznić
po ulicach mnię pryncypalnych.

d.) Nakoniec, chcący dom mуро-
wany, lecz pusty, zrobić miesz-
kalnym, lub na domie murowa-
nym bezpiecznym wystawić pię-
tro iedne lub więcéy.

Artykuł 7.

Pożyczki dawane bydz mają na lat
10. z uwolnieniem od opłaty prow-
zyi, przez pierwsze trzy lata, w na-

stępnych zaś siedmiu latach biorący
zapomóg, zwróci każdego roku ie-
dnę siódmą część kapitału i opłaci
przynależny procent 5. od sta.

Artykuł 8.

Fundusz ten Administracyiny bę-
dzie przy Kassie Ekonomicznęy mia-
sta Kalisza pod dozorem Kommissyi
Woiewództwa Kaliskiego, która coró-
cznie z przychodu i wydatku udzielo-
nego fuuduszu na wsparcie dla nowo-
buduiących oddzielny rachunek Kom-
missyi Rządowęy Spraw Wewnę-
trznych i Policyi w potrzebne dowo-
dy zaopatrzony składać ma.

Artykuł 9.

Dokładne zabezpieczenie udzielaią-
cych się zapomóg do Kommissyi Wo-
iewódzkiey należy.

Artykuł 10.

Uskutecznienie i ogłoszenie niniey-
szego Postanowienia, tudzież umie-

szczenie onego w Dzienniku Praw, Kommissyom Rządowym Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych i Policyi, tudzież Przychodów i Skarbu, w czém do którój należy, polecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyinėj, dnia 25. Stycznia 1826 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Prezydujący w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policyi
(podpisano) *T. Mostowski.*

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości
Ig. Sobolewski.

Sekretarz Jeneralny
w zastępstwie
K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 4. Marca 1826 roku.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożej Łaski

M y M I K O Ł A Y I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na artykuły 120 i 123 Ustawy Konstytucyinėj Naszego Królestwa Polskiego, iakoteż na uchwałę Namiestnika Naszego z dnia 15. Maia 1816. obeymującą organizację Rad Woiewódzkich;

Chcąc z iednéj strony utrzymać wiernych poddanych Naszych rzeczowego Królestwa przy używaniu swobód, które im przez wiekopomnéj pamięci dostojnego Brata i Poprzednika Naszego Cesarza i Króla Jmci ALEXANDRA I. nadane zostały, pragnąc oraz z drugiėj, ażeby prawidła w téj mierze przepisane zachowywanými by-

ły; postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

Namiestnik Nasz zwoła niezwłocznie na mocy niniejszego szczególnego upoważnienia, które Mu w tym celu udzielamy, Seymiki i Zgromadzenia Gminne w miejscach i czasach przez Niegoż mających być wskazanymi w listach zwołujących, które też i trwanie wspomnianych zgromadzeń oznaczają.

Artykuł 2.

Zgromadzenia te zajmą się wyłącznie odnowieniem trzeciéj części Członków Izby Poselskiéj, wychodzących podług kolei oznaczonych losem na Seymie roku 1818, oraz zastąpieniem tych z pomiędzy rzeczonych Członków którychby miejsca przez zeyście zawakowały lub za wakujące miały być uważanemi stosownie do przepisów Ustawy Konstytucyjnéj i Statutu Organi-

cznego o Reprezentacyi Narodowéj z dnia ^{19. Listopada}_{1. Grudnia} 1815 roku. Zaymą się także odnowieniem Rad Wojewódzkich wedle Uchwały Namiestnika Naszego z dnia 15. Maia 1816, niemniéj ułożeniem list Kandydatów na Urzędy Administracyjne i Sędziowskie podług przepisów objętych artykułami 64. 65. 66. 67. wspomnionego Statutu Organicznego.

Artykuł 3.

Namiestnik Nasz zostaje upoważnionym niniejszém do mianowania Marszałków teraźniejszych Seymików i Zgromadzeń Gminnych.

Artykuł 4.

Namiestnik Nasz ściśle trzymać się będzie rozporządzeń zawartych w artykułach 33. i 34. wzmiankowanego Statutu Organicznego, w tém co się tycze oznaczenia czasu zebrania się Seymików i Zgromadzeń Gminnych.

Artykuł 5.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczoném bydź ma, Namiestnikowi Naszemu polecamy.

Dan w Petersburgu dnia $\frac{12}{24}$ Stycznia roku Pańskiego 1826, a Pano-
wania Naszego Pierwszego.

(podpisano) MIKOŁAY.

Minister Spraw Wewnętrznych.
(podpisano) T. Mostowski.

przez Cesarza i Króla
(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) Stefan Hrabia Grabowski.

Zgodno z Oryginałem.
Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) Stefan Hrabia Grabowski.

Za zgodność
Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem
Minister Sprawiedliwości
Ig. Sobolewski.

Sekretarz Jeneralny
w Zastępstwie
K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 7. Marca 1826 roku.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

M y M I K O Ł A Y I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.

W wykonaniu artykułu 199 Prawa
o ustanowieniu Towarzystwa Kredyto-
wego Ziemskiego, na ostatniem posie-
dzeniu Seymowém uchwalonego, wzglę-
dem wskazania prawideł przy uregulo-
waniu hipoteki dóbr Narodowych,
temuż Towarzystwu zastawić się mają-
cych;

Na przedstawienie Kommissyi Rzą-
dowey Sprawiedliwości i Kommissyi
Rządowey Przychodów i Skarbu;

Po wysłuchaniu zdań Ogólnego Zgromadzenia Naszój Rady Stanu;

Postanowiliśmy i stanowiąmy co następuje:

Artykuł 1.

Dobra Narodowe w oddzielném postanowieniu Naszém pod dniem dzisiejszym wydaném, wyszczególnione, z któremi Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu wniydzie do Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, mieć będą urządzoną hypotekę.

Artykuł 2.

Regulacya hypoteki dóbr w mowie będących, w miarę żądania Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, przedsięwzięta zostanie przez Trybunał, względem położenia każdych z osobna dóbr właściwy, który zarządzi wywołanie dóbr uregulować się mających, wraz z wyszczególnionemi przy-

ległościami, wyznaczając termin trzech miesięczny prekluzyny.

Artykuł 3.

Celem ustalenia własności dóbr ze strony Skarbu Publicznego, delegowany od Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, złoży do zbioru dokumentów każdéj księgi wieczystéj szczególne upoważnienie onemuż od teyże Kommissyi dane, tudzież w kopiach wierzytelnych, obecne postanowienie, oraz postanowienie Nasze w artykule pierwszym powołane. Z mocy takowego zbioru dokumentów, uregulowanie hypoteki nastąpi.

Ktokolwiek sądziłby mieć prawo do własności dóbr, przez Skarb do regulacyi hypotecznój podanych lub jakie prawo rzeczowe, ściągające się do tychże dóbr, może i powinien się zgłosić w czasie oznaczonym przez

Trybunał, z zachowaniem form Prawem Seymowém hypoteczném z roku 1818 wskazanych, oraz pod prekluzją, témże prawem przepisaną.

Artykuł 4.

Żadne reklamacye przeciw inkameracyi dóbr, na mocy urządzeń iakie nastąpiły za Rządu Pruskiego, Austriackiego, oraz na mocy prawa na Seymie Xięstwa Warszawskiego, dnia 23. Grudnia 1811 roku uchwalonego, ani też kompetencye do hypoteki przyjętymi nie będą i rozpoznawaniu Sądownemu nie ulegają. Niemniéy, żadne inne pretensye prócz wymienionych w artykule 3. do hypoteki przyjmowanymi bydz nie mają.

Artykuł 5.

Czynność rozpoznania i zatwierdzenia aktów regulacyi, ma bydz ukoń-

czo-

czoną naydaléy w dniach czternastu, od upłynienia terminu prekluzyinego przez Trybunał oznaczonego.

Artykuł 6.

Owołanie się od decyzyi Wydziału hypotecznego do Sądu Appellacyjnego, służyć będzie stronom do dni trzydziestu, rachując od dnia upłynionego terminu prekluzyinego przez Trybunał oznaczonego.

Artykuł 7.

Stona odwołująca się od decyzyi, obowiązana będzie apellacyą w przeciągu czasu do iéy założenia, dozwolonego, w księdze wieczystéy obiawić: jeżeli zaś to nie nastąpiło, decyzya ta będzie uważana za prawomocną względem aktów po upłynieniu tego terminu w księdze zawartych i do niéy wniesionych.

Tom XI. do Nru 42.

5

Artykuł 8.

W instancji apellacyjnej zachowane będą przepisy summarycznego postępowania. Strona zyskująca wyrok, winna tenże wręczyć przeciwny stronie, nim go wniesie do hypoteki.

Artykuł 9.

Po uregulowaniu hypoteki, oprócz zaciągnięcia listów zastawnych, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu nie jest mocną bez Naszego zezwolenia, obciążać hypotecznie dóbr o których mowa, żadnym innym ciężarem.

Pretensye trzecich osób, z którymi też osoby, z mocy artykułu 3. niniejszego postanowienia w czasie regulacji zgłosić się mogły, a które dla ich niezgłoszenia się prekludowane zostały, nie mogą po nastąpieniu prekluzji do hypoteki szczególnych dóbr do których się ściągają, inaczej być

wnoszonymi, tylko z warunkiem skutkami w artykule 154 Prawa Seymowego o hypotekach z roku 1818 przepisaniemi, a żadne inne pretensye do Skarbu, z jakiego bądź tytułu pochodzące, do hypoteki dóbr Narodowych wcale wnoszonymi być nie mogą.

Artykuł 10.

Wskazawszy, w dopełnieniu artykułu 199 Prawa o ustanowieniu Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, prawidła względem uregulowania hypoteki dóbr Narodowych, mieć chcemy aby wszelkie inne przepisy hypoteczne względem tychże dóbr zachowane były.

Artykuł 11.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczone być ma, Kommissyom Rzą-

dowym w czém do któręý należy, polecamy.

Dan w Petersburgu, dnia 12 Stycznia roku Pańskiego 1826, a Powania Naszego Piérwszego.

(podpisano) MIKOŁAY.

Minister Prezydujący
w Kommissyi Rządowej
Przychodów i Skarbu

(podpisano) X. X. Drucki Lubecki.

przez Cesarza i Króla

(L. S.) Minister Sekretarz Stanu

(podpisano) Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekretarz Stanu

(podpisano) Stefan Hrabia Grabowski.

Zgodno z Oryginałem

Rudca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości
Ig. Sobolewski.

Sekretarz Jeneralny
w Zastępstwie

K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 7. Marca 1806 roku.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożęý Łaski

M y M I K O Ł A Y I.

Cesarz Wszech Rossyi Król Polski
etc. etc. etc.

Zważywszy, iż oddzielném Naszém postanowieniem z daty dzisieyszęý, wskazane zostaią prawidła do zachowania przy uregulowaniu hypoteki dóbr Narodowych Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu zastawić się mogących; zważywszy, iż w stosunku do artykułu 199 Prawa o Towarzystwie Kredytowém Ziemskiem, dobra z przyległościami, których hypoteka uregulowaną byđz ma, wymienione byđz winny;

Chcąc oraz oznaczyć sumę w li-
stach zastawnych zaciągnąć się mają-
cą, celem spłacenia części długów
skarbowych, i udzielenia pożyczki
Właścicielom Ziemskim, dostateczną
pewność okazującym, na przedsta-
wienie Kommissyi Rządowej Przycho-
dów i Skarbu;

Po wysłuchaniu zdań Ogólnego
Zgromadzenia Naszój Rady Stanu;

Postanowiliśmy i stanowimy co
następuje:

Artykuł 1.

Kommissya Rządowa Przychodów
i Skarbu wniędzie do Towarzystwa
Kredytowego Ziemskiego z częścią
dóbr Narodowych, poniżej wyszcze-
gólnionych, iako to:

Województwo Krakowskie.

1. Dobra Koziegłowy z przyległo-
ściami,
2. Dobra Olsztyn z przyległościami,

3. Dobra Woykowiec z przyległo-
ściami,
4. Dobra Rabsztyn i Czubrowice
z przyległościami,
5. Dobra Bodaczów i Szklary,
6. Dobra Oyców i Szczotrkowice,
7. Dobra Wolbrom,
8. Dobra Wola Libertowska i Je-
żówka,
9. Dobra Żarnowiec,
10. Dobra Małoszyce i Jeziorowice,
11. Dobra Szyce z przyległościami,
12. Dobra Lelów z przyległościami,
13. Dobra Rokitno z przyległościami,
14. Dobra Kurzelów i Dzierzgów z
przyległościami,
15. Dobra Rzędowice i Głogowiany
z przyległościami,
16. Dobra Szczepanowice z przyle-
głościami,
17. Dobra Łętkowice z przyległo-
ściami,

18. Dobra Macieiowice z przyległościami,
19. Dobra Pieczonogi z przyległościami,
20. Dobra Boronice z przyległościami,
21. Dobra Tempoczków i Szkalbmierz z przyległościami,
22. Dobra Szwoszwowice z przyległościami,
23. Dobra Tur z przyległościami,
24. Dobra Brzegi z przyległościami,
25. Dobra Ruda i Gnieździńska z przyległościami,
26. Dobra Małogoszcz z przyległościami,
27. Dobra Korczyn z przyległościami,
28. Dobra Snochowice z przyległościami,
29. Dobra Chęciny z przyległościami,

30. Dobra Brzeziny z przyległościami,
31. Dobra Zagość i Wetecz z przyległościami,
32. Dobra Nowe Miasto Korczyn z przyległościami,
33. Dobra Xanny z przyległościami,
34. Dobra Wiślica z przyległościami,
35. Dobra Stobnica z przyległościami,
36. Dobra Szydłów i Drugnia z przyległościami,

Województwo Sandomierskie.

37. Dobra Kozienice z przyległościami,
38. Dobra Janików z przyległościami,
39. Dobra Stomiec z przyległościami,
40. Dobra Ryczywół z przyległościami,

41. Dobra Stężyca z przyległościami,
42. Dobra Radom z przyległościami,
43. Dobra Zwolen i Suskawola z przyległościami,
44. Dobra Mirów i Zalesice z przyległościami,
45. Dobra Wąchock z przyległościami,
46. Dobra Kunów i Pękostawice z przyległościami,
47. Dobra Piorków z przyległościami,
48. Dobra Cisów z przyległościami,
49. Dobra Osiek i Małkowice z przyległościami,
50. Dobra Złota i Sandomierz z przyległościami,
51. Dobra Zawichost z przyległościami,
52. Dobra Opoczno z przyległościami,
53. Dobra Przedborz i Płaskowice z przyległościami,
54. Dobra Radzice z przyległościami,
55. Dobra Gzowice z przyległościami,
56. Dobra Rawice z przyległościami,

57. Dobra Grabków i Nietachów z przyległościami,

Województwo Lubelskie.

58. Dobra Lublin z przyległościami,
59. Dobra Kaźmierz i Wawolnica z przyległościami,
60. Dobra Gołęb z przyległościami,
61. Dobra Urzędów z przyległościami,
62. Dobra Krasnystaw z przyległościami,
63. Dobra Chutcza z przyległościami,
64. Dobra Nowosiołki i Ochoza z przyległościami,
65. Dobra Krasne z przyległościami,
66. Dobra Ruda z przyległościami,
67. Dobra Czułczyce z przyległościami,
68. Dobra Chełm z przyległościami,
69. Dobra Dypułytycze z przyległościami,
70. Dobra Rostoka, Zmudź i Białopole z przyległościami,

- 71. Dobra Dubienka z przyległościami,
- 72. Dobra Luchów z przyległościami,

Województwo Podlaskie.

- 73. Dobra Stulno i Sobibor z przyległościami,
- 74. Dobra Krzywowierzby z przyległościami,
- 75. Dobra Parczew z przyległościami,
- 76. Dobra Kąkolownica z przyległościami,
- 77. Dobra Łomazy z przyległościami,
- 78. Dobra Kijowice i Derło z przyległościami,
- 79. Dobra Janów z przyległościami,
- 80. Dobra Łosice i Rudka z przyległościami,
- 81. Dobra Litewniki i Bonin z przyległościami,
- 82. Dobra Hołowczyce i Mierzwica z przyległościami,

- 83. Dobra Wiszniów z przyległościami,
- 84. Dobra Siedlce z przyległościami,
- 85. Dobra Grochów z przyległościami,
- 86. Dobra Liw z przyległościami,
- 87. Dobra Korytnica z przyległościami,
- 88. Dobra Prawda z przyległościami,
- 89. Dobra Łuków z przyległościami,
- 90. Dobra Trzebieszów i Obelniki z przyległościami,
- 91. Dobra Przytoczno z przyległościami,
- 92. Dobra Ryki z przyległościami,
- 93. Dobra Zadybie z przyległościami,
- 94. Dobra Garwolin z przyległościami,
- 95. Dobra Sobienie, Biskupie i Dziecinów,

Województwo Kaliskie.

- 96. Dobra Brodnia z przyległościami,
- 97. Dobra Czarnocin z przyległościami,
- 98. Dobra Gidle z przyległościami,

99. Dobra Grabica z przyległościami,
100. Dobra Biskupice, Nosków, Biała, Tyniec i grunta w Kaliszu.
101. Dobra Koszuty z przyległościami,
102. Dobra Mokrsko z przyległościami,
103. Dobra Mierzyce z przyległościami,
104. Dobra Męka z przyległościami,
105. Dobra Pabianice z przyległościami,
106. Dobra Poczema z przyległościami,
107. Dobra Powidz z przyległościami,
108. Dobra Paięczno z przyległościami,
109. Dobra Ratyń z przyległościami,
110. Dobra Staremiasto z przyległościami,
111. Dobra Turek z przyległościami,
112. Dobra Unieiów z przyległościami,
113. Dobra Wiewiec z przyległościami,
114. Dobra Iwanowice z przyległościami,
115. Dobra Łęczno z przyległościami,

Województwo Mazowieckie.

116. Dobra Bałdrzychów z przyległościami,
117. Dobra Borowe z przyległościami,
118. Dobra Brześć z przyległościami,
119. Dobra Dmosin z przyległościami,
120. Dobra Kowal z przyległościami,
121. Dobra Kozłów z przyległościami,
122. Dobra Lesznowola z przyległościami,
123. Dobra Łaznów z przyległościami,
124. Dobra Pas z przyległościami,
125. Dobra Radziejewo z przyległościami,
126. Dobra Rawa z przyległościami,
127. Dobra Zbików z przyległościami,
128. Dobra Dębe wielkie z przyległościami,
129. Dobra Starogród z przyległościami,
130. Dobra Latowicz z przyległościami,

131. Dobra Stanisławów z przyległościami,
 132. Dobra Baków z przyległościami,
 133. Dobra Goszczyn z przyległościami,
 134. Dobra Głuchów z przyległościami,
 135. Dobra Jezioro z przyległościami,
 136. Dobra Komin z przyległościami,
 137. Dobra Korabiewice z przyległościami,
 138. Dobra Lubotyń z przyległościami,
 139. Dobra Przedecz z przyległościami,
 140. Dobra Raciążek z przyległościami,
 141. Dobra Skierniewice z przyległościami,
 142. Dobra Zdziechów z przyległościami,
 143. Dobra Tarczyn z przyległościami,
 144. Dobra Słupno z przyległościami,
- Wo-

Województwo Płockie.

145. Dobra Brok z przyległościami,
 146. Dobra Brwilno z przyległościami,
 147. Dobra Brańszczyk z przyległościami,
 148. Dobra Gołdkowo z przyległościami,
 149. Dobra Gołymin z przyległościami,
 150. Dobra Górki z przyległościami,
 151. Dobra Przasnysz z przyległościami,
 152. Dobra Obrytte z przyległościami,
 153. Dobra Sierpc z przyległościami,
 154. Dobra Szumlin z przyległościami,
 155. Dobra Leniewielkie z przyległościami,
 156. Dobra Mławskie z przyległościami,
 157. Dobra Rożan z przyległościami,
 158. Dobra Sieluń z przyległościami,
 159. Dobra Trąbin z przyległościami,
- Tom XI. do Nru 42 6

Województwo Augustowskie.

- 160. Dobra Antonowo z przyległościami,
- 161. Dobra Bartniki z przyległościami,
- 162. Dobra Boczkienikiele z przyległościami,
- 163. Dobra Czostków z przyległościami,
- 164. Dobra Dobrawola z przyległościami,
- 165. Dobra Kadaryszki z przyległościami,
- 166. Dobra Kalwarya z przyległościami,
- 167. Dobra Kidule z przyległościami,
- 168. Dobra Krakopól z przyległościami,
- 169. Dobra Kukowo z przyległościami,
- 170. Dobra Lankieliszki z przyległościami,
- 171. Dobra Leśnictwo z przyległościami,

- 172. Dobra Ludwinów z przyległościami,
- 173. Dobra Łabno z przyległościami,
- 174. Dobra Łomża z przyległościami,
- 175. Dobra Maćków z przyległościami,
- 176. Dobra Małypłock z przyległościami,
- 177. Dobra Michalin z przyległościami,
- 178. Dobra Nowogród z przyległościami,
- 179. Dobra Pękiny z przyległościami,
- 180. Dobra Raygród z przyległościami,
- 181. Dobra Rudawka z przyległościami,
- 182. Dobra Sereie z przyległościami,
- 183. Dobra Seywy z przyległościami,
- 184. Dobra Sokołupiany z przyległościami,
- 185. Dobra Suraz z przyległościami,
- 186. Dobra Udrya z przyległościami,
- 187. Dobra Wigry z przyległościami.

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu wnosząc żądanie do Trybunałów o regulacyą hýpóteki powyższych dóbr, wymieni szczegółowo przyległości do nich należeć mające.

Artykuł 2.

Na dobra wyżéy wymienione, niewięcéy jak summa czterdzieści millionów Złotych Polskich przez Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu od Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego żadaną być może.

Artykuł 3.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być umieszczoném, Kommissyom Rządowym, w czém do którój należy polecamy.

Dan w Petersburgu dnia 12 Sty-
cznia roku Pańskiego 1826, a Pano-
wania Naszego Piérwszego.

(podpisano) MIKOŁAY.

Minister Prezydujący w Kom-
missyi Rządowej Przycho-
dów i Skarbu.

(podpisano) X. X. Lubecki.

przez Cesarza i Króla

(L. S.) Minister Sekretarz Stanu

(podpisano) *Stefan Hrabia Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekretarz Stanu

(podpisano) *Stefan Hrabia Grabowski*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady

(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości

Ig. Sobolewski.

Sekretarz Jeneralny

w Zastępstwie

K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 7. Marca 1826 roku.

DZIENNIK PRAW

N^{ro} 43.

Tom Jedenasty.

w Imieniu Najjaśniejszego
M I K O Ł A J A I.
Cesarza Wszech Rossyi, Króla
Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

W wykonaniu artykułu 144 prawa Seymowego o ustanowieniu Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, względem wydania Instrukcyi dla Dyrekcyów Szczegółowych, i dla Dyrekcyi Głównéy tegoż Towarzystwa, na przedstawienie Dyrekcyi Głównéy Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, oraz po wysłuchaniu zdania Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, tudzież Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, postanowiliśmy i stanowiąmy co następuje:

INSTRUKCYA dla Dyrekcyi Szczegółowych To- warzystwa Kredytowego Ziem- skiego.

T Y T U Ł I.
*O Dyrekcyach Szczegółowych
w ogólności.*

§. 1.

Dyrekcyje Szczegółowe są władzami wykonawczemi Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, i zostają pod bezpośrednim kierunkiem Dyrekcyi Głównéy tegoż Towarzystwa.

Obowiązkiem Dyrekcyów jest, stosować się ściśle do przepisów prawa Seymowego z dnia 13 Czerwca 1825 roku o Towarzystwie Kredytowém Ziemskiem, oraz do przepisów niniejszék Instrukcyi.

§. 2.

Członki Dyrekcyi Szczegółowéy na zebraniu okręgowém wybrani po zatwierdzeniu przez Dyrekcyą Główną czynności wyborowych tegoż Zgromadzenia, oraz po złożeniu zaświadczenia swego wyboru podpisanego przez Prezesa zebrania, zajmą swe miejsca; i ieśliby dla skończonego urzędowania Prezesa Dyrekcyi Szczegółowéy, innego natomiast wybrać należało, Członki przystąpią do takowego wyboru.

§. 3.

Prezes nowo wybrany wykona przysięgę przed Prezesem Kommissyi Woiewódzkiéy podług rotty następującej:

„Ja N. przysięgam Panu Bogu
„Wszchemogącemu, iż w pełnie-
„niu obowiązków Prezesa Dyre-

„kcyi Szczegółowéy Okręgu Wo-
„iewództwa N. nietylko sam, iak
„naysciśléy przepisy prawa Sey-
„mowego o ustanowieniu Towa-
„rzystwa Kredytowego Ziemskie-
„go, niemniéy przepisy Instru-
„kcyi w moc tegoż prawa wyda-
„nych, wypełniać będę, nie uwo-
„dzając się żadnym względem,
„przysięgą, wdzięcznością, zem-
„stą, nienawiścią, prośbami, ale
„nadto zaręczam, iż dołożę ca-
„łéy méy usilności, aby też prze-
„pisy prawa, Instrukcyi, przez
„każdego w Dyrekcyi Szczegóło-
„wéy Woiewództwa N. kierun-
„kowi memu powierzony, ściśle
„wykonywanemi były, abym po-
„święcając czas, prace, i siły mo-
„je, przeznaczeniu urzędowania
„mego, zachował w całym iego
„ciągu wierne świadectwo nie-

„nadwreżonego sumienia. Tak
 „mi Boże dopomóż, i niewinna
 „Syna Jego Męko.

§. 4.

Członki Dyrekcyi nowo przyby-
 wający wykonają przysięgę przed Pre-
 zesem teyże Dyrekcyi podług roty
 następujący:

„Ja N. przysięgam Panu Bogu
 „Wszchemogącemu; iż pełniąc po-
 „wierzony mi Urząd Członka Dy-
 „rekcyi Szczegółowéy Woiewódz-
 „stwa N. do którego zaufaniem Sto-
 „warzyszonych Właścicieli Dóbr
 „Ziemskich powołany zostałem,
 „nietylko iak nayściśléy przepisy
 „prawa Seymowege o ustanowie-
 „niu Towarzystwa Kredytowego
 „Ziemskiego, niemniéy przepisy
 „Instrukcyi w moc tegoż prawa
 „wydanych, wykonywać będę, nie

„uwodząc się żadnym dla któ-
 „rekolwiek strony względem,
 „przyjaźnią, wdzięcznością, zem-
 „stą, nienawiścią, prośbami, ale
 „nadto zaręczam, iż poświęcając
 „czas, pracę, i siły moje, prze-
 „znaczeniu tegoż urzędowania, tak
 „też urzędowanie sprawować bę-
 „dę, iżbym w całym ciągu iego
 „zachował wierne świadectwo
 „nienadwreżonego sumienia. Tak
 „mi Boże dopomóż, i niewinna
 „Syna Jego Męko.”

§. 5.

Dyrekcya Szczegółowa wszelkie
 polecenia Dyrekcyi Głównéy; w za-
 kresie prawa Seymowege o Towarzy-
 stwie Kredytowém Ziemskiém, i ni-
 nieyszéy Instrukcyi wydane, uskutecz-
 niać niezwłocznie iest obowiązana.

Przełożenia, iakieby z powodu wy-

daney decyzji uczynić za potrzebne
uznała, nie mogą wstrzymywać wy-
konania poleceń Dyrekcyi Głównéj.

§. 6.

W przedmiotach ściągających się
do ogólnego dobra Towarzystwa, lub
w rzeczach wymagających zmiany
trwających urządzeń, Dyrekcyje Szcze-
gółowe, czynić powinny przełożenia
do Dyrekcyi Głównéj i mogą iéy po-
dawać stosowne projekta.

T Y T U Ł II.

*Przepisy do zachowania przy roz-
trząsaniu aktów przystąpienia do
Towarzystwa Kredytowego Ziem-
skiego, i oznaczaniu wysokości po-
życzki.*

§. 7.

Dyrekcyje Szczegółowe w miarę,
jak otrzymywać będą akta przystą-

pienia, zajmą się ich roztrząsaniem
porządkiem Numerów, celem wczesne-
go przeświadczenia się, czyli wszystkie
formalności przez przystępującego u-
skutecznione zostały. Gdzieby zaś za-
chodziły uchybienia, Dyrekcyje tako-
we celem ich sprostowania wcześniej
Właścicielom wskazać powinny.

§. 8.

Przy roztrząsaniu Aktów przystą-
pienia, wypisanych z Xiąg wieczy-
stych, Dyrekcyje pilnie uważać będą,
czyli takowe Akta zeznane zostały
przed właściwą Kancellaryą Ziemską
w formie i treści artykułem 41. pra-
wa Seymowego o Towarzystwie Kre-
dytowém Ziemskiem przepisany. Je-
żeli takowy Akt zeznany jest przez
osoby wyręczające Właściciela, iako
to opiekuna, kuratora, lub umocowa-
nego od Kommissyi Rządowéj Przy-

chodów i Skarbu, Dyrekcyę przeświadczą się czyli ci do działania dostatecznie i prawnie byli upoważnieni.

§. 9.

Stosownie do brzmienia art. 5. prawa Seymowego lit. A. Dyrekcyę uważać będą; czyli wykaz opłaconego do Skarbu podatku ofiary poświęca, iak wysoki takowy podatek przywiązany był do dóbr w roku ogłoszenia prawa, to iest w roku 1825.

§. 10.

Dyrekcyę przy roztrząsaniu Wykazów hipotecznych iak nayściśley uważać powinny, czyli Dobra Ziemskie Towarzystwu zastawiane, posiadane są prawem własności zupełney, i czyli nie ulegają takiemu ograniczeniu,

niu, któreby przeszkadzało do regularnego wnoszenia opłat Towarzystwu przypadających. Gdzieby zaś zachodziły ściśnienia własności, w takim razie Dyrekcyę wtedy tylko Akta przystąpienia do Towarzystwa przyjmą, iесли właściciel złoży formalne i bezwarunkowe zezwolenie tego, komu służy prawo własność ograniczające, a to dla uzyskania pierwszeństwa w hipotece dla opłat Towarzystwa przypadających. W każdym atoli razie protestacye co do praw własności, dożywocia, zastawy, gdzieby te ostatnie w całości spłaconemi bydy nie mogły; oraz inne podobne ograniczenia nie tamują zaciągnięcia pożyczki u Towarzystwa, na spłacenie długów hipotecznych, wyższą datę zaingrossowania w Dziale IV. Xiąg wieczystych mających nad datę prawa własność ograniczającego. Wte-

dy Dyrekcyę nie mają wymagać zezwolenia tego komu służy takowe prawo, i obowiązane są przyjąć Akt przystąpienia z żądaniem pożyczki na spłacenie długów, niewątpliwie z Dóbr, ktokolwiek byłby ich właścicielem, należących się.

§. 11.

Jeżeli pożyczka od Towarzystwa na zaspokojenie w całości zastawnika nie wystarcza, Dyrekcyę wtedy tylko przyima Akt przystąpienia do Towarzystwa właściciela chcącego spłacić zastawę, ieśli ten albo złoży do Depozytu Dyrekcyi Głównęj dostateczną summę w gotowiznie lub listach zastawnych, któraby złączona z zamierzoną pożyczką, wierzytelności zastawnika wyrównywała, albo złoży deklaracyą zastawnika, iż listy zastawne na opłacenie w części nale-

żytości swoięj przyimie, lub też, że na zaciągnięcie listów przed swoim prawem zastawy, dla spłacenia poniższych długów, gdzie te mają miejsce, zezwala.

§. 12.

Opłaty wieczyste iako to: dziesięciny dla kościołów, służebności i t. p. w dziale III. Xiąg wieczystych umieszczone, rozważnie ocenione bydz powinny, i na dobra ciężarom takowym podległe, Dyrekcyę taką tylko pożyczkę udzielać będą, iżby należności Towarzystwu przypadające, w najniepomyślniejszych nawet czasach z pewnością wpływać mogły.

§. 13.

W dobrach Gracyalnych, to iest takich, które Rząd różnym Donataryuszom prawem własności z obo-

wiązkiem iednak opłaty Kanonu nadał, chociażby takowy Kanon był mało znaczący, Dyrekcyje atoli zawsze żądać będą, aby właściciel złożył zezwolenie Kommissyi Rządowey Przychodów i Skarbu.

§. 14.

Sukcessorom beneficyalnym, naktórych Tytuł własności Dóbr jest uregulowany, przystąpienie do Towarzystwa, w takim tylko razie tamowane bydz nie może, gdy Sukcessor w tym tylko celu przystępuje, aby Dyrekcyje w moc artykułu 12. prawa Seymowego spłaciły długi hipoteczne spadku w Dziale IV. Xiąg wieczystych przed dniem ogłoszenia prawa Seymowego o Towarzystwie Kredytowém Ziemskiém na tychże dobrach zapisane.

§. 15.

Gdy prawo Seymowe o Towarzystwie Kredytowém Ziemskiém iednych tylko zastawników uwalnia od przyjęcia listów zastawnych, wtedy, gdy należność ich hipoteczna na Dobrach im zastawionych spłaconą w całości przez to nie zostanie, przeto w myśl prawa Seymowego a szczególniéy art. 67, 201, 204, żądane inne długi hipoteczne w dziale IV. Xiąg wieczystych przed dniem ogłoszenia prawa Seymowego o Towarzystwie Kredytowém Ziemskiém zamieszczone, czyli na ich spłacenie pożyczka w listach zastawnych w zupełności wystarcza albo nie, czyli termin odebrania summy hipotekowaney upłynął, albo ieszcze nie nadszedł, nie mogą tamować zaciągnięcia pożyczki w listach zastawnych na spłacenie tychże długów hipotecznych i zapisania tako-

wéy pożyczki do Xiąg hypotecznych na pierwszém miejscu.

§. 16.

Przy roztrząsaniu aktów przystąpienia, Dyrekcyje zwróca uwagę, czyli Właściciel dopełnił przepisu artykułu 44. prawa Seymowego, mianowicie, czyli doręczył Akt przystąpienia Wierzycielom swoim hypotecznym, z wymienieniem wysokości listów zastawnych, w iakiéy wygotowanie ich proponuje. Doręczenia te przez Woźnych Sądowych osobie, lub w zamieszkaniu obraném, i w księgach hypotecznych zapisaném, lub w braku takowego zapisania podług artykułu 69 Kodexu postępowania Sądowego, ze strony właściciela dopełnione być winny tym, na których Imie wierzytelność listami zastawnymi spłacić się mająca w Wykazie hypotecznym głó-

wnie jest zapisana; jeżeli bowiem na tych wierzytelnościach są subintabulacye, ostrzeżenia, i t. p. rzeczą jest pierwotnego lub głównego Wierzyciela otrzymane zawiadomienie komunikować współinteressantom. W każdym atoli razie, Dyrekcyje odmawiać nie będą udzielenia wiadomości subintabulowanym wierzycielom o wysokości żądanych listów, czyli to przez właściciela czyli przez głównych wierzycieli, i do odmian przez nich żądanych przed wydaniem decyzji, tak pod względem koloru, iako i wysokości listów zastawnych, stosować się będą.

Co zaś do summ Instytutów Świeckich i Duchownych, wręczenia, gdzieby te jeszcze Kommissyom Rządowym lub Prokuratoryi Jeneralnéy złożone nie były, uskuteczniać należy Kommissyom Wojewódzkim.

§. 17.

Szczególnym jest obowiązkiem Dyrekcyów, uważnie roztrząsać i śledzić, istotny szacunek dóbr Towarzystwu zastawionych, czyli to prywatnych, czyli Rządowych, i taką tylko udzielać na nie pożyczkę iakaby zupełne miała bezpieczeństwo, i od iakiéy opłaty prawem Seymowém postanowione z pewnością i regularnie wpływaćby mogły.

§. 18.

Szacunek Dóbr w hipotece zapisany, rozmiary i taksy gdzie takowe exystują, Kontrakty kupna i sprzedaży, Kontrakty dzierżawne, administracyjne i t. p. uważane i roztrząsane tak co do swéy treści, iako też osób z któremi i czasu w którym były zawarte, dać mogą częstokroć objaśnienie o wartości dóbr Towarzy-

stwu zastawionych. Członek zatem Dyrekcyi Szczegółowéy Referent, powinien, gdy tego zaydzie potrzeba, akta hipoteczne czyli księgi ziemiańskie takowych dóbr przeyrzeć, i z nich wyciągnąć wiadomość z iakichby Dyrekcyą użytek zrobić mogła.

§. 19.

Niemniéy gdzie tego zaydzie potrzeba, Członek Dyrekcyi Referent udać się także powinien do Wydziału Skarbowego Kommissyi Woiewódzkiéy, i bądź od Kommissarza Skarbowego, bądź od Referentów zasiągnąć wiadomość czyli Właściciele dóbr, na które pożyczka ma być udzielona, nie uskarżali się na przeciążenie podatkiem ofiary, i iaki skutek odniosły ich przedstawienia? niemniéy, czyli podatki z dóbr prywatnych lub dzierżawy z dóbr narodo-

wych regularnie były wnoszone, lub czyli dobra podlegały w téj mierze exekucyom, sekwestracyom i administracyom, lub wydzierżawieniom, i iak dalece środki te skutecznemi się okazały. Wiadomości takowe Referent w raport stosowny zebrać i Dyrekcyi Szczegółowéj przy wnoszeniu interesu na sessyą przedstawić winien.

§. 20.

Podobnymże sposobem Referent przejrzawszy rejestra biercze podatku ofiary z roku 1825, przekona się, czyli dobra na które pożyczka ma być udzielona nie opłacaia wyższego podatku ofiary nad zwyczajny ziemski 24 grosza zwany. A jeżeliby w istocie opłacały wyższy podatek, doniesie o tém przy przedstawieniu interesu Dyrekcyi Szczegółowéj, która ztąd może mieć słuszny powód do

zniżenia szacunku dóbr w myśl artykułu 6. Prawa Seymowego, lub przynajmniéj dokładniejszego śledzenia stanu i istotnéj dóbr wartości, tak, iżby pewność Towarzystwa w niczém na niebezpieczeństwo narażoną nie była.

§. 21. Lubo pódług artykułu 34. Prawa Seymowego dobra narodowe do iednéj Szczegółowéj Dyrekcyi należące, solidarnie za opłaty Towarzystwu przypadające odpowiadaia, gdy atoli ta solidarność stosownie do artykułu 96 tegoż prawa dopóty tylko trwa, dopóki dobra nie staną się własnością prywatną, z tego zatem powodu Dyrekcyje Szczegółowe na każde pojedyncze dobra Rządowe, iedną księgą hypoteczną objęte, oddzielną ustawia pożyczkę, stosownie do artykułu 4, 5, i 6, Prawa Seymowego i taką

od którejby opłaty z tychże tylko dóbr, w każdym razie z pewnością ściągnięte być mogły.

§. 22.

Jeśli Dyrekcyja Szczegółowa otrzymała od którego ze stowarzyszonych zawiadomienie, iż dobra Towarzystwu zastawione z mocy zasady prawem Seymowém przepisanej, zbyt wygórowaną pożyczkę od Towarzystwa w stosunku do ich wewnętrznej wartości zaciągnąćby mogły, a o ich szacunku i bezpieczeństwie pożyczki z innych źródeł, nie miała dostatecznego przekonania, ześle jednego z Członków swoich na miejsce dla wybadania rzeczywistego dóbr tych szacunku; Delegowany w działaniu swoim weźmie za zasadę opis dóbr przez właściciela podany, jeżeli takowy złożony został, uzupełni go i sprawdzi

w czém wypadnie; rejestra i rachunki gospodarskie przejrzy i o istotnym dochodzie przekona się, nie przestając nigdzie na dowolnym właściciela podaniu, ale o wszystkiém przeświadczać się naocznie, lub zdanie swoje na gruntownych opierając dowodach.

§. 23.

Jeżeli który z właścicieli żądać będzie podwyższenia szacunku dóbr nad zasadę w artykule 5. prawa Seymowego oznaczoną, obowiązkiem jego będzie udowodnić, iż dobra istotnie tak iak utrzymuje mają szacunek. Powinien więc dostarczyć Dyrekcyi wszelkich objaśnień i dowodów, iakie od niego zażądane zostaną, a gdyby okazała się potrzeba zesłania delegowanego na miejsce, właściciel ponosić będzie kosztą ztąd wynikające.

§. 24.

Jeśli by kto przystępował do Towarzystwa z jedną częścią dóbr iedną też samą księgą hipoteczną mających, a drugą część w teyże księdze będącą wyłączał, akt iego przystąpienia nie wprzód przyięty być może, aż właściciel o rozdział dóbr w księgach hipotecznych, o rozdział zaś podatku w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu postara się. Przytém Dyrekcyje pilnie uważać będą, czyli rozdział ten nie nadwiera szacunku dóbr w tym sposobie, iżby żądana u Towarzystwa pożyczka, na niebezpieczeństwo narażoną być mogła. Lasy, oraz iakie bądź części majątku, lub dochody księgą hipoteczną obięte, chociażby te do podatku ofiary właściwie wliczonemi nie zostały, z pod odpowiedzialności Towarzystwu wyłączonemi być nie mogą.

§. 25.

W oznaczeniu wysokości pożyczki na dobra czynszowe lub mające miasta w swym obrębie, Dyrekcyje iak naysilnięj czuwać są obowiązane, aby wyrachowanie szacunku tych dóbr z podatku ofiary nie było za wysokie, a nawet uważać będą czyli czynsz lub dochody mieyskie ze zmianą czasu i urządzeń od daty ustanowienia podatku ofiary zmniejszenia nie doznały, lub czyli takowym nadal nie ulegną, o ileby to przewidzieć można było.

§. 26.

Przy oznaczeniu wysokości pożyczki na dobra gracyalne, kanon Skarbowi opłacające, Dyrekcyje szacunek tych dóbr ustanawiać będą podług zasady dla dóbr Rządowych w artykule 5. i 6. prawa Seymowego przepisanej.

§. 27.

Po załatwieniu wszelkich przepisanych formalności, oraz po dostatecznym zapewnieniu się o istotnym dóbr szacunku, Dyrekcyje Szczegółowe stosownie do art. 62. prawa Seymowego przystępują do wydania decyzyi, iak wielka pożyczka właścicielowi udzieloną być może, oraz iakiego rodzaju i w iakięj wysokości listy zastawne wystawione być mają. Decyzya ta podpisana być powinna przez członków Dyrekcyi komplet składających.

§. 28.

Gdy lista przystępujących do Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego zamykana będzie w Dyrekcyi Głównej, z dniem 1. Lipca i 1. Stycznia celem przesłania iey każdemu z stowarzyszonych, wraz z oznaczeniem wysokości pożyczki na każde z dóbr Towarzystwa.

warzystwu zastawionych, stosownie do art. 4, 5, i 6. prawa Seymowego wydać się mogącý, wraz z wezwaniem, aby ciż stowarzyszeni interessowani ze względu na solidarną odpowiedzialność art. 23. tegoż prawa przepisaną, przed dniem 15. Września, i 15. Marca ostrzegli Dyrekcyje, ieśliby które z dóbr z mocy przyięty zasady zbyt wygórowaną pożyczkę od Towarzystwa zaciągnąć mogły; przeto Dyrekcyje Szczegółowe póty z ostateczną decyzją wstrzymywać się będą, dopóki nie upłynie termin zakreślony stowarzyszonym do podawania wyższych rzeczonych ostrzeżeń.

§. 29.

Gdyby bądź wierzyciele, bądź właściciel, żądali listów nie objętych art. 16, i 111. prawa Seymowego, Dyrekcyja zadecyduje wygotowanie takich

listów, iakie do proponowanych przez nich ze względem na powyższe artykuły naywięcý się przybliżaia.

§. 30.

O zapadłéy decyzyi Dyrekcyja za-
wiadomi właściciela dóbr, i wezwie
go, aby w przeciągu dni 15 od daty
wręczenia, złożył w Dyrekcyi Szczegółowéy należność na wygotowanie
listów zastawnych art. 29. prawa Sey-
mowego postanowioną. Jeśliby zaś wła-
ściciel sądził się decyzją powyższą
uciażonym, i mniemał, iż szacunek
dóbr za nisko ustanowiony został, i
pożyczka za mała iest przyznana, a w
przeciągu dni 15. oświadczył, iż na
decyzyi Dyrekcyi Szczegółowéy nie
przystaie, i od niéy do Dyrekcyi
Głównéy odwołue się, wtedy Dyre-
kcyja Szczegółowa obowiązana iest
przyjąć od niego na piśmie takowe

odwołanie się, wraz z powodami dla
przedstawienia Dyrekcyi Głównéy.

§. 31.

Gdyby właściciel kosztów na wy-
gotowanie listów w terminie oznaczo-
nym nie złożył, Dyrekcyja Szczegóło-
wa za pośrednictwem Kommissarza
Obwodowego ściagnie takowe od nie-
go przez exekucyą administracyjną.
Co zaś do wysokości pożyczki, wła-
ściciel uważany będzie iako przestaią-
cy na decyzyi Dyrekcyi Szczegółowéy.

§. 32.

Po wydaniu decyzyi względem wy-
sokości pożyczki, Dyrekcyja Szczegóło-
wa złoży stosowny raport Dyrek-
cyi Głównéy, i dołączy do niego do-
wód wręczenia téżé decyzyi właścicielowi, oraz akta szczególne dóbr na
które pożyczka ma bydź udzielona.

Rapport ten obejmować powinien w krótkości, co Dyrekcyja Szczegółowa względem wysledzenia istotnego dóbr szacunku przedsięwzięła, i na iakich zasadach decyzję swoją oparła.

Jeżeli decyzja wydana była większością głosów, i który z członków zdanie swoje do oddzielnéj na to przeznaczonéj księgi zapisał, wyciąg z teyże przez pisarza poświadczony, do raportu dołączyć należy. Również w tym raporcie umieści Dyrekcyja Szczegółowa, objaśnienie na zarzuty, iakieby właściciel przeciwko iéy decyzji stosownie do §. 30: podał.

§. 33.

Każdy z wierzycieli hypotecznych bez względu na porządek numerów ingrossacyjnych, mający prawo wypowiedzenia kapitału i chcący zmusić właściciela dóbr aby do Towarzystwa

Kredytowego przystąpił, w podaniu swoim które do Dyrekcyi Szczegółowéj podług art. 73. prawa Seymowego uczyni, donieść powinien nazwisko właściciela teraźniejszego, który jeżeli jest małoletnim, przystępujący wymieni opiekunów lub kuratorów, i wskaże ich zamieszkanie.

§. 34.

Jeśliby żadne ograniczenia własności nie miały miejsca, lub ieśliby prawo własność ograniczające, bądź z powodu późniejszego wpisu, bądź z innych przyczyn prawnych wierzytelnościom, które listami zastawnemi spłacone być mogą, w niczem nie ubliżało, lub mimo sporu o własność dóbr, wierzytelności rzeczzone niewątpliwie z nich należały się, Dyrekcyja Szczegółowa uczynić powinna odezwę do właściciela, aby wierzyciela zaspokoił lub

do Towarzystwa Kredytowego przystąpił. — Gdzieby zaś takie ograniczenia praw właściciela miały miejsce, któreby przez działanie Dyrekcyów z urzędu usunięte być nie mogły, wierzyciel pociągający dłużnika do Towarzystwa sam takowe przeszkody przed wszystkiem załatwić powinien.

§. 35.

W żadnym przypadku nie może być dany wzgląd na zaprzeczenie długu przez właściciela dóbr, chyba gdyby takowe przez zapisanie protektacyi w hipotece iawném uczynione zostało, a w tenczas zgłaszający się wierzyciel o zniesienie ostrzeżenia, drogą sądową postarać się i wyrok w téj mierze prawomocny złożyć jest obowiązany.

§. 36.

Wierzyciele którzyby opóźnili się

z pociągnięciem właściciela ziemi do stowarzyszenia Kredytowego Ziemskiego, tak, iż listy zastawne nie mogłyby być wygotowane aż po terminie Grudniowym 1826, opłatę art. 200 prawa Seymowego przepisana, sami za właściciela wniesć będą w obowiązku, z wolnym do niego regressem.

§. 37.

Gdy dłużnik mimo wezwania Dyrekcyi Szczegółowéj, ani aktu przystąpienia ani dowodu, że wierzyciela zaspokoił w terminie art. 73. prawa Seymowego zakreślonym, nie złoży, Dyrekcyja Szczegółowa wyznaczy delegowanego, który w księgach hipotecznych zezna akt następujący treści:

„Ja N. działając w Imieniu Dyrekcyi Szczegółowéj Woiewództwa N. na mocy upoważnienia

„teyże z dnia N. N. oświadczam: iż
 „dobra N. z przyległościami N. N.
 „położone w Województwie N.
 „Powiecie N. Parafii N. należące
 „do właściciela N. zamieszkałego
 „w N. z mocy art. 15. prawa
 „Seymowego o Towarzystwie Kre-
 „dytowem Ziemskim, pociągnię-
 „te zostały przez wierzyciela N.
 „do Towarzystwa Kredytowego
 „Ziemskiego, i poddaię też do-
 „bra wszelkim obowiązaniom ich
 „skutkom, prawem Seymowem z
 „dnia 1^{go} Czerwca 1825 r. prze-
 „pisany, żądaiąc zaciągnięcia do
 „ksiąg hypotecznych na powyż-
 „sze dobra ostrzeżenia, iako za-
 „mierzonem iest stosownie do pra-
 „wa wyż rzeczzonego zaciągnąć w
 „listach zastawnych sumnę N.”

„Nadto żądam aktem niniey-
 „szym, aby po wygotowaniu li-

„stów zastawnych przez Dyre-
 „kcją Główną, w mieyscu po-
 „wyższego ostrzeżenia zaingrosso-
 „wano sumnę temiż listami obię-
 „tą, a mianowicie obowiązek re-
 „gularnego opłacania od teyże
 „summy w d. 1. do 12. Czerwca,
 „i od 1. do 12. Grudnia każdego
 „roku, w monecie srebrney gru-
 „béy, kurs w kraju maiący (li-
 „cząc na stopę wartości rzeczy-
 „wistey srebra 86^{1/2} złp. z czy-
 „stey grzywny kolońskiej) po
 „dwa od sta na procent, a ieden
 „od sta na umorzenie kapitału,
 „przez ciąg lat 28 z poddaniem
 „dóbr tu wyliczonych pod wszel-
 „kie zobowiązania prawem sey-
 „mowem z dnia 1^{go} Czerwca 1825
 „przepisane.”

§. 38.

W powyższym akcie zamieścić na-

leży sumę przez wierzyciela iednego lub więcéy żadaną, ze względem na stosunek wynikający z podatku ofiary, którego wykaz od Kommissarza Obwodowego Dyrekcyja ściągnie. To iednak nie przeszkadza, aby późniéy Dyrekcyja, ieżeli by pożyczka w téy ilości za wysoka zdawała się, zmniejszyć takowéy nie mogła. Skoro akt przez Delegowanego zeznany zostanie, Dyrekcyja Szczegółowa przedsięwzięcie przyzwoite środki celem ustanowienia szacunku dóbr podług prawideł, które przy przystąpieniu do Towarzystwa dobrowolném wskazane zostały.

§. 39.

Obok tego działania, Dyrekcyja Szczegółowa stosując się do artykułu 44. prawa seymowego, oraz §. 16. niniejszék Instrukcyi, uwiadomi wierzycieli hypotecznych, którzy listami

zastawnemi spleconemi bydz maia, o pociągnięciu dóbr do Towarzystwa, zaproponuje im wysokość listów zastawnych i wezwie do oświadczenia się w przeciągu dwóch miesięcy, czy takich lub innych listów żadaia.

§. 40.

Koszta na wygotowanie listów zastawnych, i wszelkie inne aż do ich wystawienia zdarzyć się mogące, zastapia Dyrekcyje; właściciel zaś do zwrotu takowych, przez Kommissarza Obwodowego drogą administracyjną znaglony zostanie.

§. 41.

Odwołanie się od powyższék decyzyi Dyrekcyi Szczegółowék do Dyrekcyi Głównék, czyli to właściciela, czy wierzyciela, na którego żądanie dobra do Towarzystwa pociągnięte

zostały, Dyrekcyje przyimować będą, jeśli to odwołanie złożone zostanie w przeciągu dni 15. od dnia wręczenia interessantom takowéj decyzji.

T Y T U Ł III.

O wypuszczeniu Listów Zastawnych.

§. 42.

Skoro Dyrekcyja Szczegółowa otrzyma od Dyrekcyi Głównéj listy zastawne wraz z kuponami i iéy decyzją, Dyrekcyja Szczegółowa decyzję tę wpisze do księgi na ten przedmiot przeznaczonéj. Następnie komplet Dyrekcyi Szczegółowéj nadesłane listy zastawne podpisze.

§. 43.

Wyznaczy potém Dyrekcyja Szczegółowa delegowanego, dla dopełnie-

nia w kancelaryi ziemiańskiéj formalności artykułem 64. prawa seymowégó przepisanych.

Delegowany przybywszy do kancelaryi ziemiańskiéj zezna w właściwéj księdze dóbr przed Regentem wnioszek, aby ostrzeżenie w skutek aktu przystąpienia zapisane, na istotną intabulacyą zamienione zostało. Intabulacya ta pożyczki od Towarzystwa zaciągnionéj ieszcze w tém samym miejscu zapisana bydz powinna, w którém znajdowało się ostrzeżenie, bez żadnéj zmiany w porządku hipotecznym zapisanych wierzytelności.

§. 44.

Wydział hipoteczny wydaiąc decyzją względem zamiany ostrzeżenia na intabulacyą, każdy list zastawny przez delegowanego przyniesiony wciągnie kolejno do księgi na to przezna-

czonéy, i datę téy czynności, obok daty wygotowania listu zastawnego, w rubrykach stosownych zamieści.

§. 45.

Po dopełnieniu przepisów w §. poprzedzającym wskazanych, wydział hipoteczny zwróci listy zastawne delegowanemu Dyrekcyi Szczegółowéy, a pisarz kancelaryi ziemiańskiéy wyda mu wyciąg urzędowy wykazu hipotecznego, tak z ksiąg listów zastawnych, iako też z ksiąg wieczystych. Delegowany o czynności téy rapport Dyrekcyi Szczegółowéy złożyć, i listy zastawne do depozytu iéy oddać powinien, która takowe aż do wydania ich właścicielowi w depozycie swoim zachowa.

§. 46.

Dyrekcya Szczegółowa otrzymawszy wykaz hipoteczny, w którym

ostrzeżenie przystąpienia do Towarzystwa na istotną intabulacyą zamienione zostało, wiedzieć z tego wykazu będzie, komu listy zastawne z porządku długów hipotecznych wydane być mają. Przygotuje więc wezwanie do właściciela, w którym wymieni, komu w dniu przez nią naznaczonym stosownie do artykułu 65 prawa Seymowego, listy zastawne z porządku hipotecznego wydane być mają, i wezwie go, również iak i rzeczonych wierzycieli do stawienia się na wyznaczony dzień w kancelaryi hipotecznój wraz z dowodami należności ich poświadczającami.

§. 47.

Gdyby summa hipoteczna należała do nieletnich, Dyrekcyja w odezwie swéy do opiekunów lub kuratorów, wezwie ich aby z dostateczném upo-

ważnieniem do odebrania listów zastawnych na terminie stawili się. Toż samo uczyni, gdyby inne prawne przeszkody wypłacenia summy do rąk samego właściciela nie dozwalały.

§. 48.

Jeśli na summie w wykazie hipotecznym umieszczone są subintabulacje, ostrzeżenia, i t. p. albo, gdyby summa należała do kilku wierzycieli, równe pierwszeństwo mających, a listy zastawne na zaspokojenie wszystkich nie wystarczały, Dyrekcyja wezwać powinna wszystkich interessentów, nie tylko do stawienia się, ale i do porozumienia między sobą, wiele który z nich listów zastawnych otrzymać może.

§. 49.

Gdyby w rzędzie wierzytelności hipotecznych, mających być spła-

co-

conemi przez Dyrekcyją Szczegółową, znajdowały się summy mniejsze od 200 złp. lub summy końcowe niedające się obić listami powyższej wartości, Dyrekcyja Szczegółowa w odezwie §§. 46, 47, 48. przepisanej, oznaczy stosownie do artykułu 205 prawa Seymowego, jaką summę monetą brzęczącą właściciel wierzycielom swoim zapłacić iest obowiązany, pod exekucyą administracyją w razie uchybienia, i wezwie go, aby takową w dniu naznaczonym zaliczył. Niemniéy, dla ułatwienia ostatecznych rozrachunków w odezwie do wierzycieli, Dyrekcyja wymieni jaką ilość z rzeczonych summ w monecie brzęczącej ci swoim subintabulowanym wierzycielom zaliczyć będą obowiązani.

§. 50.

Gdy summa w wykazie hipotecznym umieszczona, i listami zasta-

Tom XI. do Nru 43.

wnemi spłacić się mająca nie jest obliczona na monetę krajową, Dyrekcyja wezwie interessentów, aby się względnie ewaluacyi wcześniej przed terminem porozumieli.

§. 51.

Powyższe wezwanie Dyrekcyja doręczyć poleci interessentom przez wóźnego sądowego, i dopilnuie, aby wręczenie to na dni 30 przed oznaczonym terminem istotnie skutecznym zostało.

§. 52.

Dyrekcyja Szczegółowa wyznaczy po tém Delegowanego do stawienia się przed księgami hipotecznymi, dla wydania komu należy listów zastawnych w zamian za długi hipoteczne, celem oczyszczenia, i zaięcia stosownie do artykułu 12, i 201 prawa Seymowego najpierwszój hipotece na dobrach

towarzystwu zastawionych, trzymając się iak najściśley przepisów prawa. Gdy zaś Towarzystwo o tyle tylko może zaiąć pierwszą hipotekę o ile spłaci listami zastawnymi wiarytelności, pierwsze miejsce w hipotece mające, przeto Delegowany Dyrekcyi Szczegółowój w myśl art. 11, i 66. prawa Seymowego spłacać będzie tylko kapitały z porządku w wykazie hipotecznym umieszczone.

§. 53.

Jeśliby z powodu zmiany stanu hipotecznego, lub innych iakich przyczyn, listy zastawne znalazły się bydz niestosownemi do wysokości i rodzaju summ w hipotece zapisanych, i gdyby wierzyciele do przyięcia listów zastawnych obowiązani, między sobą porozumieć się nie chcieli, Delegowany w moc artykułu 67. prawa

Seymowego oświadczy gotowość swą do zapłacenia niemi należności wzmiankowanych wierzycieli, i wydział hypoteczny postąpi podług przepisów powyższego artykułu. Tym sposobem listy zastawne stając się własnością stron w sporze będących, odesłane zostaną do Dyrekcyi Głównéj dla ich odmiany na inne, na koszt tego czyiéy winie przypisać to będzie należało.

§ 54.

Gdyby zaszedł iakikolwiek spór między Delegowanym Dyrekcyi Szczegółowéj i iednym tylko interesentem do odebrania listów zastawnych zgłaszającym się, a wydział hypoteczny w moc artykułu 68 prawa Seymowego nie uznał ważności zarzutów przez Delegowanego Dyrekcyi Szczegółowéj czyniony, i wyrzekł, iż li-

sty zastawne mogą bydź wydane, Delegowany niezwłocznie decyzyą wydziału hypotecznego uskutecznić powinien.

§ 55.

Niemniéy, ieśliby spór zaszedł z tego powodu, iżby do listów zastawnych więcéy iak iedna osoba sądziła mieć prawo, a wydział hypoteczny w moc artykułu wyżej cytowanego, stanowczo wyrzekł czyli, i komu listy zastawne wydane bydź mają, Delegowany, i do téy decyzyi zastosuje się.

§ 56.

Jeśliby zaś interessenci do listów zastawnych prawo roszczący byli obecni, i oświadczyli iż listów zastawnych przyjąć nie chcą, i na decyzyi wydziału hypotecznego nie przestają, listy zastawne uważane będą iako rzecz sporna i na koszt i risico wzbra-

niających się od ich przyięcia, lub spór wiodących, w myśl artykułu 67 i 68, prawa Seymowego, do depozytu Dyrekcyi Głównéj odesłane zostaną.

§. 57.

Czyli tym sposobem listy zastawne, bądź dobrowolnie przez Delegowanego, bądź w skutek decyzji wydziału hipotecznego wydane, lub dla zachodzących sporów do depozytu Dyrekcyi Głównéj odesłane zostaną, wydział hipoteczny, intabulacją pożyczki dotąd pod numerem, w którym akt przystąpienia zeznany został zapisany, na pierwszą hipotekę w dziale IV. wykazu hipotecznego przenieść powinien.

§. 58.

Gdyby wezwani wierzyciele do przyięcia listów zastawnych wspólnie

z właścicielem stawili się w Dyrekcyi Szczegółowéj przed terminem nawet przez nią naznaczonym, Dyrekcyja obowiązana będzie wyznaczyć natychmiast Delegowanego dla wręczenia tychże listów rzeczonym wierzycielom przed księgami wieczystemi.

T Y T U Ł IV.

Pobór opłat od stowarzyszonych.

§. 59.

Opłaty zwyczajne należące od stowarzyszonych są:

- a) opłata na wygotowanie listów zastawnych.
- b) opłaty po trzy od sta w każdym półroczu na prowizye, i umorzenie kapitału, z dodatkiem po iednym groszu od każdego złotego na administracyą.

§. 60.

Opłata na wygotowanie listów zastawnych, bądź dobrowolnie złożona, bądź przez exekucyą ściągnięta, po wydaniu na to kwitu przez Dyrekcyą Szczegółową i zapisaniu do dziennika wpływów, niezwłocznie do Dyrekcyi Głównéj odesłaną być ma, co w dzienniku wydatków zapisać, i do akt specjalnych kwit z poczty dołączyć należy. Dyrekcyja Szczegółowa w Warszawie w miejsce kwitu pocztowego dołączy kwit odbierającego ekspedycyą w Dyrekcyi Głównéj.

§. 61.

Dla uskutecznienia poboru procentów na prowizye i umorzenie kapitału, każda z Dyrekcyi Szczegółowych, otrzyma od Dyrekcyi Głównéj przed terminem poboru każdego półrocza księgę sznurową kwitów, obeymującą:

1. Wyszczególnienie należności od każdego właściciela, w terminie tym opłacić się mianéy, wraz z dodatkiem grosza iednego od każdego złotego na administracyą.
2. Mieysce na zapisanie w iaki sposób właściciel uiszcza opłatę, to jest: czyli gotowizną czyli kuponami, i
3. Kwit do wycięcia.

§. 62

Podług téy księgi Dyrekcyja szczegółowa od dnia pierwszego do dnia 12 Czerwca, i od dnia 1 do 12 Grudnia i w dniu 13 tychże miesięcy, odbierać będzie należne od stowarzyszonych opłaty, w komplecie na posiedzeniu.

Wnoszona opłata po zapisaniu do dziennika wciągnięta będzie do księgi sznurowéy, w której kwit dla właściciela zapełnić, podpisać, wyciąć i wnoszącemu opłatę oddać należy.

§. 63.

Jeżeli opłata wnoszona jest kuponami, uważać należy, aby te były z bieżącego półrocza, to jest takie, które w dniu 22 tegoż m. w którym się pobór odbywa, wypłacone być mają, i dopełnić ściśle przepisów w artykule 79. i 80. prawa seymowego zawartych.

§. 64.

Od dnia 1 do 13 miesiąca Czerwca lub Grudnia żadne cząstkowe opłaty przyjmowane być nie mogą, i właściciel obowiązany jest uiścić całkowitą należność tak, jak jest w księdze sznurowej umieszczona.

§. 65.

Gdy można przewidzieć, iż pobór opłat powyższych z trudnością dałby się uskuteczyć, gdyby wszyscy stowarzyszeni dopiero w ostatnich dniach

poboru zgłaszali się, przeto Dyrekcyja Szczegółowa, przeznaczy raz na zawsze dzień dla każdego dóbr w którym do opłaty właściciel stawić się będzie obowiązany, i o tém go zaawiadomi. Rozkład ten dni, tak ma być ułożony, iżby dni późniejsze odlegle mieszkającym, a początkowe mieszkającym najbliżej były przeznaczane.

§. 66.

Gdyby w naznaczonym terminie właściciel dóbr nie stawiał się, zgłosił się jednak przed terminem prekluzyjnym, opłata od niego wprowadzie przyjętą zostanie, ale dopiero po ułtwieniu osób na ten dzień przeznaczonych.

§. 67.

Jeżeli w dniu 13 Czerwca lub Grudnia od wszystkich kontrybuentów dla braku czasu, pieniądze nie będą mogły

bydź odebrane, zgłaszający się będą mogli dla uniknienia kary exekucyjnej, złożyć pieniądze w workach do depozytu Dyrekcyi. Worki te opatrzone bydź winny stosownymi etykietami i złożone bydź mają do oddzielnej skrzyni; właściciele na przygotowanym arkuszu papieru zapiszą swoje nazwisko i sumę iaka się w workach ma znajdować, a ieden z Członków Dyrekcyi ilość worków zanotuje. Dyrekcyja Szczegółowa w późniejszych dniach przedsięwzięcie przerachowanie tych pieniędzy, i kwit właścicielowi wyda.

§. 68.

W końcu posiedzenia dnia 13 Czerwca lub Grudnia Dyrekcyja Szczegółowa zamknie księgę poboru, podsumuje rubrykę wpływu, która porównana z rubryką należności wykaże co w ogóle na stowarzyszonych zalega.

Kwity zaś niewycięte wskażą każdego w szczególności debenta.

§. 69.

Podług tych niewyciętych kwitów, (wyłączając tylko osoby, które stosownie do §. 67. do depozytu nierachowane pieniądze złożyły) ułoży Dyrekcyja Szczegółowa listę debentów, i obliczywszy karę exekucyjną, po pół od sta za ieden miesiąc, takowe przy każdym debencie w rubryce na to przeznaczonéy umieści.

§. 70.

Dyrekcyja Szczegółowa obowiązana jest pod odpowiedzialnością pierwszą wozową pocztą, która po dniu 13. odchodzić będzie, przesłać Dyrekcyi Głównéj:

a) Wszelkie pieniądze iakie w terminie poboru za kwitami sznurowymi wniesione zostały.

b) Te pieniądze które z złożonych do depozytu przed odeysciem poczty będą mogły być przerachowane, i formalnie odebrane.

c) Listę zalegających właścicieli.

d) Wyszczególnienie tych właścicieli których pieniądze nierachowane w depozycie znajdują się.

Gdyby Dyrekcyja Szczegółowa tego nie dopełniła, a Dyrekcyja Główna nie odebrawszy w przyzwoitym czasie pieniędzy, pożyczkę u Skarbu lub banku zaciągnąć była przymuszona, Członki Dyrekcyi Szczegółowey w kadencji téj zasiadający, prowizyą od takowey pożyczki opłacić będą w obowiązku.

§. 71.

Pieniądze podług §. 67 do depozytu złożone, w ciągu dni ośmiu od daty złożenia przeliczone i formalnie ode-

brane być winny. Gdyby po prerachowaniu okazało się iż właściciel całkowitey należności nie wniósł, Dyrekcyja Szczegółowa uważać go będzie iako zalegającego w opłacie za całkowitą należność, od dnia 13 miesiąca Czerwca lub Grudnia, i karę za cały miesiąc obliczy.

§. 72.

Przerachowane pieniądze, i lista dodatkowa debentów, w myśl paragrafu poprzedzającego, ułożyć się winna, przesłane być mają Dyrekcyi Głównéj drugą wozową pocztą po dniu 13 Czerwca lub Grudnia z miesca urzędowania Dyrekcyi odchodzącą, pod tą samą odpowiedzialnością iaka iest w §. 70. postanowiona.

§. 73.

Na rachunek zaległości, debenci

mogą wnosić cząstkowe za kwitami tymczasowemi upłaty, lecz kwit sznurowy dopóty wycięty i oddany im być nie może, dopóki całkowita należność uiszczoną nie zostanie. Cząstkowe upłaty nie mają także wpływu na rachunek kar exekucyjnych, które od całej zaległości liczone być powinny, dopóki należność w zupełności wniesioną nie będzie.

§. 74.

Kary exekucyjne pobierane będą za oddzielnymi kwitami, których sięgi sznurowe Dyrekcyje Szczegółowe, od Dyrekcyi Głównéj otrzymają.

§. 75.

Pieniądze pobrane od właścicieli lub wniesione przez administratorów i dzierżawców, po terminie preluzy-

zynym do dnia 13. inclusive, każdego miesiąca Dyrekcyja Szczegółowa, przesyłać winna Dyrekcyi Głównéj pierwszą wozową pocztą po dniu 13. każdego miesiąca, dołączając zawsze tak wyszczególnienie opłacających, iako też listę debentów, którzy się jeszcze w zupełności nie uiszcili, z obliczeniem kary exekucyjnéj za miesiąc następny.

T Y T U Ł V.

Wypłaty procentów i kapitałów właścicielom listów zastawnych.

§. 76.

Właścicielom listów zastawnych, żądającym pobierać przypadające im procenta w którejkolwiek Dyrekcyi Szczegółowéj, oraz właścicielom tychże listów do umorzenia przypadają-

cych żądającym, aby summa im należna w iedeny z tychże Dyrekcyi wypłaconą została, Dyrekcyja za odebraniem od nich stosowny na piśmie odezwę, przed dniem 20. Maia i 20. Listopada na zatrzymane kupony i listy zastawne w moc art. 76. i 77 prawa Seymowego wydawać będą rewersa z księgi na ten przedmiot przez Dyrekcyę Główną im nadesłanę. Rewersa te w dwóch ieden brzmiających exemplarzach podpisywane będą przez komplet Dyrekcyi i kassyera, po czym wycięte zostaną nożyczkami w gzygzak na ten cel przygotowanemi oraz oddzielone od siebie takimiż nożyczkami. Dyrekcyja ieden z tych rewersów wręczy właścicielowi kuponów lub listu zastawnego, drugi zaś odeśle téy Dyrekcyi Szczegółowey przez którą wypłata ma nastąpić. Jeżeliby okaziciel listu zastawnego, na

którym przelew ieden lub więcéy zapisany został, nie był znaiomy Członkom Dyrekcyi, Dyrekcyja żądać będzie, aby rzeczony okaziciel stawił dwóch osiadłych i znaiomych iéy mieszkańców poświadczających, iż okaziciel jest osobą, który służy przelew.

§. 77.

Przy wypłatach stosownie do art. 83. i 84. prawa Seymowego, Dyrekcyje iak nayusilniéy starać się będą aby te uskutecznić bez naymniejszey zwłoki i z iak naywiększą dogodnością dla okazicieli listów zastawnych i kuponów lub rewersów wydanych w ich miejsce przez téż Dyrekcyje. Na ten koniec od dnia 22. Czerwca i 22. Grudnia aż dopóki wszystkie wypłaty uskutecznione nie zostaną, Dyrekcyje codziennie zrana i po południu, wyią-

wszy święta uroczyste, posiedzenia swoje odbywać powinny.

§. 78.

Rewersa Dyrekcyje iak naystaranniey porównywać będą z zawiadomieniami na ten cel im nadesłanemi, lub z własnymi księgami, ieśli te rewersa przez nie same wydane zostały; i ieśli by okazywane rewersa znalazły się bydź fałszywemi, lub ieśli by dochodzenie fałszerzy listów zastawnych lub kuponów przez Dyrekcyą główną nakazaném zostało, Dyrekcyja wyznaczy Delegowanego do zrobienia śledztwa; po czém Pisarz obowiązany będzie pilnować sprawy w sądach i starać się o rychłe iey odsądzenie. Jeśli by wynikła potrzeba poszukiwania fałszerzy w kilku Województwach, Dyrekcyje Szczegółowe nawzajem sobie w téy mierze pomagać winny.

T Y T U Ł VI.

O ściąganiu zaległości.

R O Z D Z I A Ł I.

O ściąganiu zaległości z dóbr prywatnych.

P o d d z i a ł I.

Kary exekucyjne i zesłanie exekutora.

§. 79.

Po upłynieniu dnia 13. Czerwca lub Grudnia, wygotuie Dyrekcyja Szczegółowa przestregę do dóbr każdego zalegającego właściciela, i takową przez właściwego Kommissarza Obwodu na gruncie dóbr doręczyć poleci.

PRZESTROGA.

Do dóbr N. w Obwodzie N. Powiecie N. Parafii N. iż opłata Towarzystwa Kredytowego w terminie N. (Czerwcowym lub Gru-

dniowym) wniesioną nie została.
Należność ta wynosi Złp. — gr. —

do której dolicza-
jąc karę po pół od sta
podług art. 85. Prawa

Seymowego Złp. — gr. —

Należy się razem: Złp. — gr. —
Wezwany zatem zostaje właści-
ciel lub posiadacz dóbr wspomnio-
nych, aby powyższą należność Dy-
rekcyi Szczegółowey Woiewódz-
twa N. w ciągu iednego miesiąca
od daty dzisiejszey zapłacił; po u-
płynieniu albowiem bezskutecznie
dnia 13. Miesiąca N. (Lipca lub
Stycznia oprócz należności po-
wyższey, karę po iedném od sta
od zalegający początkowo opłaty,
wnieść będzie obowiązany.

Działo się w N. d. 13. Mca N.
(Czerwca lub Grudnia) roku N.
Dyrekcya Szczegółowa Woiewództwa N.

§. 80.

Po upłynieniu bezskutecznie dnia
13. Lipca lub Stycznia, Dyrekcyja
Szczegółowa poleci podobnym sposo-
bem doręczyć na gruncie dóbr drugą
przestrożę z zagrożeniem zesłania exe-
kucyi, gdyby opłata w ciągu miesiąca
od daty pierwszey przestrogi wnie-
sioną nie została.

PRZESTROGA.

Do dóbr N. w Obwodzie N. Po-
wiecie N. Parafii N. iż opłata do
Towarzystwa Kredytowego w ter-
minie N. wniesioną nie została.

Należność ta wynosi Złp. — gr. —
do której doliczając
karę po pół od sta za
miesiąc N. (Czerwiec
lub Grudzień Złp. — gr. —

iako też karę za miesiąc
(Lipiec lub Styczeń) Złp. — gr. —

Należy się razem Złp. — gr. —

Wezwany zatem zostaje właściciel lub posiadacz dóbr wspomnianych, aby należność powyżey wypisaną Dyrekcyi Szczegółowey Woiewództwa N. w ciągu iednego miesiąca od daty dzisiejszey zapłacił; po upłynieniu albowiem bezskutecznie dnia 13. Mca N. (Sierpnia lub Lutego) oprócz należności powyższey nietylko karę po iedném od sta za następny miesiąc opłacić będzie obowiązany, ale nadto zesłany będzie do dóbr Exekutor, a właściciel lub posiadacz oprócz dawania mu żywności opłaci exekutnego dziennie po iednym złotym, poczynając od dnia 13. Mca N. (Sierpnia lub Lutego),

§. 81.

Przestrogi paragrafami poprzedniemi przepisane, chociażby w swoim czasie na gruncie dóbr doręczone nie

zostały, nie mogą tamować kroków dalshéy exekucyi, gdyż właściciel lub posiadacz dóbr z samego prawa wiedzieć powinien o skutkach iakie nieuiszczenie się z należnéy Towarzystwu opłaty za sobą pociąga. Dla tego po upłynieniu bezskutecznie dnia 13. Sierpnia lub Lutego, Dyrekcyja Szczegółowa wyszła do dóbr exekutora, którego opatrzy w palet exekucyiny.

PALET EXEKUCYINY.

Do dóbr N. w Obwodzie N. w Powiecie N. Parafii N. dla ściągnięcia opłaty dla Towarzystwa Kredytowego wraz z karą exekucyina którą wynoszą, iako to: opłata z terminu N. N. (Czerwca lub Grudnia)

Złp.—gr.—

Kara exekucyina za ieden miesiąc N. (Czerwiec lub Grudzień)

po pół od sta Złp.—gr—

Takaż kara za dwa
następujące miesiące po
iednym od sta na mie-
siąc

Złp.—gr.—

Razem Złp.—gr.—

Oprócz tego należy się exekuto-
rowi żywność i po złotym polskim
iednym dziennie od dnia N. i gdy-
by bądź iedno bądź drugie od-
mówione mu w dobrach zostało,
udać się może do Kommissarza
Obwodu, który właściciela do
zadosyć uczynienia obowiązku
przez exekucyą znaglic powinien.

§. 82.

Termin od którego exekutorowi o-
płata po iednym złotym polskim dzien-
nie uiszczoną bydz ma, Dyrekcyja
Szczegółowa tak oznaczy, aby ten wy-
nagrodzony był po złotym polskim
iednym za każdy dzień podróży.

§. 83.

Na exekutorów wyznaczy Dyrekcyja
Szczegółowa osoby cywilne, któreby
się obowiązku tego za opłatą prawem
postanowioną podięły.

§. 84.

Gdyby exekutorowi odmówioną by-
ła w dobrach żywność lub opłata exe-
kutnego, ten uda się do Kommissarza
Obwodowego, który przez exekucyę
administracyjną właściciela lub posia-
dacza do dopełnienia powyższego obo-
wiązku znaglic iest obowiązany.

§. 85.

Exekutor zostawać będzie ciągle
w dobrach, dopóki albo właściciel lub
posiadacz, nie okaże mu kwitu z opła-
coney w Dyrekcyi Szczegółowey na-
leżności, albo też administracyja do
dóbr zaprowadzoną nie będzie.

P o d d z i a ł 2.

Zaprowadzenie Administracyi.

§. 86.

Gdyby mimo wysłaný do dóbr exekucyi, dobra Towarzystwu zasta-wione w dniu naydaléy 13. miesiąca Września lub Marca nie uiściły się z należnych opłat, zesłana byđź ma do nich podług artykułu 86. prawa Seymowego administracya.

§. 87.

Tym celem Dyrekcyja Szczegóło-wa wyznaczy Delegowanego bądź ze składu Członków Dyrekcyi do kaden-cyi nienależących, bądź innego Członka Towarzystwa, zakommunikuje mu wykaz zaległości i kar exekucyjnych z obliczeniem tychże na każdy miesiąc, aż do naybliższego miesiąca Czerwca; prześle mu także z akt specjalnych

opis stanu dóbr złożony przez wła-ściciela, jeżeli ten podany został, i niezwłocznie zjechać do dóbr poleci.

§. 88.

Delegowany rozpocznie czynności swoje na miejscu od spisania zapasów zboża, wódki i innych produktów, i oznaczy, wiele z nich zbywa od po-trzeby gospodarskiéy i co natychmiast spieniężone byđź może.

§. 89.

Opisze daléy wszystkie gotowe in-traty, iako to: od czynszowników, kar-czmarzy, młynarzy i t. p.

§. 90.

Następnie przystąpi do opisu stanu dóbr co do budowli, zasiewów i t. p. Przy czém badać będzie, czyli nie za-chodzi przypadek art. 33. prawa Sey-

nowego przewidziany, mianowicie, czyli właściciel, dóbr i lasów dobrowolnie nie zniszczył, i dochodu dóbr nie zmniejszył, tak iżby do odpowiedzialności w myśl pomienionego przepisu prawa mógł być pociągnięty.

§. 91.

Zasiągnie dalej wiadomość i do protokołu zapisze, czyli i jakie zalegaia podatki, dziesięcina lub inne uprzywilejowane opłaty.

§. 92.

Po tych czynnościach lub i wcześniej, ieśliby takowe dłuższego wymagały czasu, delegowany przystąpi do wybrania i ustanowienia administratora.

Tym być nie może ani właściciel, ani posiadacz dóbr do opłaty obowiązany, ani nikt z bliskich ich kre-

wnych. Jeżeli iednak właściciel lub posiadacz przedstawi osobę znaną delegowanemu z konduity, zdolności i odpowiedzialności, administracya poruczona iey być może.

§. 93.

Administrator wykona przed delegowanym przysięgę: iż poruczoną mu administracyę, iak dobry oyciec rodziny prowadzić, wszelkiey gorliwości w pełnieniu tych obowiązków, i ściąganiu należności dla Towarzystwa dokładać, oraz rejestra i rachunki z sumienną rzetelnością prowadzić będzie.

§. 94.

Zwoła następnie delegowany oficyalistów, służących i włościan, i tymże posłuszeństwo dla administratora zaleci; tym zaś, którzy gotowe opłaty wnosić są obowiązani, nakaze,

aby takowe tylko do rąk administratora wnosili.

§. 95.

Jeśli w pobliżu znajduje się który z Członków Towarzystwa, delegowany poruczy mu zwierzchni dozór nad administratorem i o tym te goż zawiadomi.

§. 96.

Przy całej tej czynności delegowany, jeżeliby jakieś usługi potrzebował, użyć do niej może exekutora w dobrach dotąd zostawać mającego; po zaprowadzeniu zaś administracji, onemuż ustąpić z dóbr poleci.

§. 97.

Koszta administracji ustanawiają się iak następuje: Jeżeli delegowany jest Członkiem Dyrekcyi Szczegółowej, wynagrodzenie liczyć mu się bę-

będzie za czas podróży i czynności w stosunku rocznej pensyi etatem przeznaczony, jeżeliby zaś nie był Członkiem Dyrekcyi po złp. dziewięć dziennie; oprócz tego dla piszącego protokół, jeżeliby był koniecznie potrzebny przeznacza się po złotych trzy na dzień.

Dla administratora wyznaczy delegowany z zastrzeżeniem zatwierdzenia Dyrekcyi Szczegółowej, wynagrodzenie w miarę obszerności dóbr i rodzaju gospodarstwa od dwieście do tysiąc dwieście złotych polskich rocznie i ordynaryą stosowną do zwyczajów miejscowych.

Wynagrodzenie to liczone będzie kwartalnie. Ordynaryą z góry, zaś wynagrodzenie pieniężne decursive pobierać będzie administrator z dochodów administracji. Gdyby nawet administracya wcześnię ukończyła się,

administrator jednak za cały kwartał zapłacony być ma.

§. 98.

Delegowany, czynności swoich spisze dokładny protokół i ten Dyrekcyi Szczegółowéy do dalszék decyzyi prześle, administratorowi zaś wyda zaświadczenie iego ustanowienia i doręczy mu wyrachowanie zaległości. Co się tycze zapasów zbywających od potrzeby gospodarstwa, delegowany zostawi administratorowi dyspozycyę, wiele z nich i w jakim sposobie ma być spieniężone, i to rozporządzenie Członkowi Towarzystwa dozór nad administratorem mającemu, zakomunikuje.

§. 99.

Administrator zarządzać będzie w zupełności dobrami; właściciel lub posiadacz pod żadnym względem prze-

szkadzać ani do zarządu mieszać się nie powinien.

Jeżeli by właściciel lub posiadacz dóbr był Wóytém Gminy, a to biegowi administracyi przeszkadzać miało, Dyrekcyja Szczegółowa zniesie się z Kommissyą Woiewódzką, aby zastępstwo urzędu wóytowskiego w osobie administratora było uregulowane.

§. 100.

Obowiązkiem będzie administratora spieniężyć naprzód zapasy, iakie delegowany od potrzeby gospodarskiéy uznał za zbywające, stosownie do wydanéy przez niego decyzyi.

Jeżeli z téy sprzedaży zaległość wraz z kosztami administracyi zaspokoiona zostanie, administrator przy przesłaniu pocztą pieniędzy, złoży o tém stosowny rapport Dyrekcyi Szczegółowéy, która go do oddania dóbr

właścicielowi lub posiadaczowi upoważni.

§. 101.

Gdyby mimo spieniężenia zapasów, zaległości iakie pozostawały, administrator pozostanie w dobrach aż do ich wydzierżawienia.

§. 102.

W ciągu administracyi obowiązkiem będzie administratora znosić się z Członkiem zwierzchni dozór mającym i zdawać mu tygodniowe raporty; szczególniéy spieniężenie produktów, uskutecznić winien podług iego dyspozycyi, i tylko za iego upoważnieniem, czynić może pieniężne wydatki. Dyrekcyi Szczegółowéy zdawać będzie administrator rapport co miesiąc w dniu pierwszym każdego miesiąca i przysyłać iéy wpływy iakie przez tenże czas odbierze.

§. 103.

Członek Towarzystwa dozór nad administracyą mający donieść także powinien Dyrekcyi Szczegółowéy co miesiąc, o sprawowaniu się i gospodarstwie administratora.

§. 104.

Po ukończeniu administracyi iako też w końcu każdego roku gospodarskiego, administrator złoży Dyrekcyi Szczegółowéy rachunki wraz z dowodami, które Dyrekcyja roztrząśnie i zadecyduje. Właścicielowi służy prawo przejrzenia tych rachunków w Dyrekcyi Szczegółowéy, i podania przeciwko nim monitów, które Dyrekcyja rozpozna i stosowną wyda decyzję na któręy ieśliby właściciel przestawać nie chciał, odwołać się może do Dyrekcyi Głównéy, a od decyzji téy ostatniéy do Komitetu Towarzystwa,

w przeciągu miesiąca od dnia wręczenia mu każdéj z powyższych decyzji.

§. 105.

Administrator Towarzystwa uważany będzie iako Urzędnik i dla tego rachunki administratora nie podlegają rozpoznaniu sądowemu; jeżeli iednak Dyrekcyja Szczegółowa, lub wyższe Towarzystwa władze uznają administratora winnym zrządzenia szkody, przez grubą opieszałość, mogą zstawić właścicielowi wolność poszukiwania na majątku iego szkód zrzadzonych drogą cywilnego processu. Jeżeliby zaś uznały administratora bydz winnym malwersacyi, oddać go mogą pod sąd kryminalny.

§. 106.

Gdyby delegowany przy zaprowadzeniu administracyi, lub administra-

tor w wykonaniu swoich obowiązków doznał iakowéj przeszkody, od osób trzecich, udać się może po pomoc do Kommissarza Obwodowego, który mu takową niezwłocznie udzielić powinien.

§. 107.

W przypadku zaległości podatkowych, lub innych opłat uprzywilejowanych, gdyby w dobrach Towarzystwu zastawionych sekwestracya skarbowa była zaprowadzona, delegowany ustanawiając administracyą zniesie się z Kommissarzem Obwodowym, i albo obowiązek administratora Towarzystwa, sekwestratorowi skarbowemu poruczy, albo też sekwestrator, ustąpi miejsca administratorowi, który przed wszystkiém należność skarbową z dochodów dóbr zaspokoić starać się będzie.

§. 108.

Jeżeliby władze Skarbowe były w konieczności, dobra Towarzystwu zastawione, za zaległości podatkowe w dzierżawę wypuścić, zniesą się z Dyrekcyą Szczegółową, która udzieli wiadomości, i jakie są obowiązki dóbr względnie Towarzystwa; obowiązki te władza skarbową do warunków licytacji przez siebie zamierzony zamieścić, i takowe na plus licytanta włożyć powinna.

§. 109.

Ze strony exekucyi prywatnych o długi osobiste właściciela dóbr, lub w dziale IV. wykazu hipotecznego zapisane; nie może być żadnej przeszkody, gdyż listy zastawne mają pierwszą hipotekę i należność dla Towarzystwa ściągana być powinna drogą administracyją. Jakiegokolwiekby więc

były na gruncie zaięcia, bądź na subhastacyą, bądź na wydzierżawienie, albo też zapowiedzenia opłat gotowych za długi pomienione, Dyrekcyą Szczegółową, stosownie do art. 211 prawa seymowego, pilnować będzie, aby należne Towarzystwu wpływy tamowane nie były, i na ten koniec od Dyrekcyi Głównéj stosowne otrzyma przepisy.

P o d d z i a ł 3.

Wydzierżawienie dóbr.

§. 110.

Jeżeli należne Towarzystwu opłaty do dnia 13 Kwietnia uiszczone w zupełności nie zostaną, Dyrekcyą Szczegółową oznaczy termin do licytacji wydzierżawienia dóbr, ułoży warunki dzierżawy i wyda obwieszczenia w których celniejsze warunki, a mia-

nowicie w art. 87 prawa seymowego wymienione umieszczone być powinny, inne zaś pomniejsze warunki każdemu do przeczytania w Dyrekcyi Szczegółowey zostawione być mają.

§. III.

Warunki tak układać należy, aby dzierżawca ani z powodu nieodebrania dóbr w przyzwoitym stanie, ani z jakiegokolwiek bądź tytułu, w ciągu dzierżawy żadnych nie mógł rościć pretensyi. Oznaczyć także należy vadium na wypadek niedotrzymania warunków licytacji. Gdy w warunkach tych wyszczególnioną być powinna ilość zaległych podatków i należności uprzywilejowanych, o takich, wiadomości Dyrekcyja Szczegółowa od władz właściwych zasiągnie, i za czym kwitem złożone być mają, w warunkach opisać.

Obliczyć także należy dla dopełnienia warunku lit. b. w art. 87 prawa seymowego nie tylko należność Towarzystwu przypadającą wraz z procentami, ale i kosztą exekucyi i administracyi, jeżeliby te z dochodów dóbr ściągnięte nie zostały; niemniej sposobem przybliżającym kosztą oddania dóbr w possessyą dzierżawcy, rachując za każdy dzień podróży i czynności dla delegowanego, jeżeliby był Członkiem Dyrekcyi Szczegółowey, wynagrodzenie w stosunku rocznej pensyi, a jeżeliby do składu Dyrekcyi nie należał, po złotych dziewięć dziennie; dla piszącego protokół, gdyby go było potrzeba, po złotych trzy na dzień.

Nakoniec zastrzedz należy: iż dzierżawca za wszelkie uchybienie opłat poddaie się exekucyi administracyi Towarzystwa, i że spory wyni-

knać mogące z tytułu dzierżawy nie do sądów iść mają, lecz rostrzygane będą w drodze administracyjnej przez władze Towarzystwa.

§. 112.

Termin do licytacji Dyrekcyja Szczegółowa tak oznaczy, iżby odbycie onę nie przeszkadzało innym ię czynnościom, mianowicie poborowi opłat i wypłatom; naznaczyć go więc wypada albo w końcu Maia, albo między 14 a 21 Czerwca.

§. 113.

Z trzykrotnych obwieszczeń art. 87 prawa seymowego przepisanych, pierwsze wydane będzie w środku miesiąca Kwietnia, drugie w początku Maia, trzecie zaś przynajmniej na dni piętnaście termin licytacji poprzedzać winno.

§. 114.

W terminie oznaczonym Dyrekcyja Szczegółowa w komplecie na posiedzeniu przystąpi do odczytania warunków zgłaszającym się i zostawi im stosowny czas do namysłu. Następnie odbierze od zgłaszających się vadium warunkami ustanowione. Licytacya odbędzie się przez spalenie świeczek tak urządzonych, iżby każda około iednej minuty paliła się. Podania licytantów zapisywane będą do protokołu, przybicie zaś nie nastąpi, aż po spaleniu trzech świeczek iedna po drugiej, wśród których palenia się nikt wyżey nie postąpi.

Vadia tych osób, które się przy licytacji nie utrzymały, za pokwitowaniem w protokóle zwrócone im zostaną.

§. 115.

Chociażby ieden tylko licytant zgła-

szał się do dzierżawy, takowa przybita mu zostanie, za dopełnieniem powyższej formalności.

§. 116.

Protokół licytacji podpisany być powinien przez utrzymującego się przy dzierżawie i przez komplet Dyrekcyi. Protokół ten nadto podpisany być ma przez właściciela dóbr lub posiadacza, jeśli ci obecni będą licytacji. Gdyby zaś nie byli obecni, lub podpisać nie chcieli, wzmianka o tém w protokóle uczynioną zostanie.

§. 117.

Dzierżawcą być nie może, ani właściciel ani posiadacz dóbr, podczas którego possessyi zaległy opłaty Towarzystwu przypadające.

§. 118.

Kopia urzędowa protokół licytacji oraz kopia pisma obeymującego

warunki dzierżawy służyć będzie przybicie otrzymującemu za kontrakt dzierżawny. Powinny być podpisane przez Prezesa i Pisarza Dyrekcyi i nie wprzód licytantowi wydane zostaną, aż opłaci należność Towarzystwu przypadającą; którą to należność po potrąceniu złożonego już Vadium, utrzymujący się przy dzierżawie obowiązany będzie niezwłocznie, a najdalej w dni ośm Dyrekcyi Szczegółowey złożyć. Gdyby tego nie uskutečnił oznaczony będzie jeszcze jeden termin licytacji na koszt jego i ryzyko; a szkód ztąd wynikłych poszukiwanie zostawione będzie właścicielowi.

§. 119.

Coby na licytacji postąpiono więcej nad należność Towarzystwu przypadającą i opłaty uprzywilejowane, dzierżawca obowiązany będzie wносить

w dwóch równych półrocznych ratach z góry właścicielowi lub komu z prawa wypadnie, i dla tego każdemu w téj mierze interessowanemu wydany być może na koszt iego, w kopii urzędowey przez Pisarza poświadczonéy, protokół licytacji, dla poszukiwania w drodze zwyczajnéj prawa, ieżeliby tego zaszła potrzeba.

§. 120.

Po opłaceniu należności Towarzystwu, Dyrekcyja Szczegółowa wyznaczy iednego z członków Dyrekcyi lub innego członka Towarzystwa, który dzierżawcy dobra w posiadanie odda. Opisany będzie przytém stan dóbr w iakim takowe dzierżawcy oddane zostają. Delegowany spíše w téj mierze stosowny protokół, i stan obecny dóbr z opisem przy zaprowadzeniu administracyi porównawszy, różnice

iaakaby w téj mierze zachodziła wymieni i przyczyny wybada.

§. 121.

Delegowany wezwie iednego z członków Towarzystwa w pobliskości mieszkających, do przyięcia dozoru nad dobrami zadzierżawionemi. Obowiązkiem członka dozoruującego będzie pilnować, aby dzierżawca warunków kontraktu dopełniał, przyzwolicie gospodarował, i dóbr nie niszczył, zjeżdżać więc powinien czasami do dóbr, a dzierżawca stosownych objaśnień w każdym czasie udzielać mu na żądanie jest obowiązany.

§. 122.

Opis stanu dóbr przy oddaniu dzierżawy przez Delegowanego spisany, Dyrekcyja Szczegółowa w kopii członkowi dozór nad dzierżawą mającemu zakommunikuje.

Tom XI. do Nru 43.

§. 123.

Delegowany przy oddaniu dóbr w possessyą dzierżawcy przekona się, czyli właścicielowi w myśl art. 90. prawa Seymowego, pozostanie w dobrach, dozwolone byź może, i zdanie swoje w téj mierze Dyrekcyi Szczegółowéj przedstawi.

Jeśli by Dyrekcyja Szczegółowa uznała, iż właściciela w dobrach pozostawić nie może, wezwie go aby się w dniach piętnastu wyprowadził, a gdyby tego nie dopełnił uczyni stosowną odezwę do Kommissarza Obwodowego, który właściciela do wyprowadzenia się zagnać obowiązany będzie.

§. 124.

Po zdaniu rapportu Dyrekcyi Szczegółowéj przez Delegowanego, o oddaniu dóbr dzierżawcy, Dyrekcyja Szczegółowa, przyzna temuż Delegowane-

mu wynagrodzenie, iakie przy obliczeniu kosztów w warunkach licytacji w sposobie przybliżonym, na ten przedmiot ustanowione zostało.

§. 125.

Jeżeli by dzierżawca nie wniósł którejkolwiek raty dzierżawnéj podług umowy, Dyrekcyja natychmiast exmitować go będzie, i po dwukrotném ogłoszeniu warunków na koszt jego i risico, dobra przez licytacją wydzierżawione zostaną, aż do terminu pierwszém zadzierżawieniem zakreślonego.

§. 126.

Spory z kontraktu dzierżawnego wyniknąć mogące nie należą pod żadnym względem do rozpoznania sądownego; strony interessowane zażalenia iakieby w téj mierze miały, z mocy art. 93. prawa Seymowego podawać powinny do Dyrekcyi Głównéj.

Jeśli by w drodze téj dzierżawca uznany został winnym odpowiedzialności za szkody zrządzone, gdy takowe szkody spadają iedynie na właściciela iako. dającego powód do wydzierżawienia przez swą nieregularność, właściciel i dzierżawca o ustanowienie ilości zrządzonych szkód odeślani zostaną do właściwego sądu.

P o d d z i a ł 4.

Sprzedaż dóbr.

§. 127.

Gdy termin do wydzierżawienia naznaczony bezskutecznie upłynie, Dyrekcyja Szczegółowa złoży Dyrekcyi Głównéj rapport obejmujący wszystkie szczegóły exekucyi i iéy skutków, i wyłuszczy ile możliwości powody dla których wydzierżawienie zamierzonego skutku nie odniosło.

§. 128.

Skoro zaś Dyrekca Szczegółowa otrzyma od Dyrekcyi Głównéj decyzją nakazującą wystawienie dóbr na subhastacyą, ogłosi warunki licytacyi podług art. 91. prawa Seymowego i oznaczy termin do takowéj subhastacyi.

§. 129.

Dla wyrachowania i wymienienia w warunkach licytacyi opłat uprzywilejowanych pierwszeństwo przed należnością Towarzystwa mających, tudzież za czyiemi kwitami te należności opłacane być mają, Dyrekcyja Szczegółowa zaraz po zdanym Dyrekcyi Głównéj rapportcie, zasiągnie od kogo wypada stosownych wiadomości. Dla wyrachowania summy w trzecim warunku sprzedaży zamieścić się mającý, to iest zwrotu opłaconych przez właściciela procentów na umorzenie

kapitału, na każde 200 złp. pożyczki u Towarzystwa zaciągnięty wzięść należy z tabelli do art. 18. prawa seymowego dołączonej, z rubryki pod tytułem „ubywa z kapitału” tę ilość która odpowiada ostatniemu racie jaką właściciel opłacił; i tak, ieśliby np. dobra wystawiane były na sprzedaż w roku 1829 a właściciel opłacił tylko ratę Grudniową 1827. r. wpływy zaś z administracji raty następnej pokryć nie były w stanie, wtedy wypada iż właściciel za każde złp. 200 opłacił w ogóle tylko złp. 6, ¹² czyli złp. sześć groszy $3 \frac{3}{4}$.

§. 130.

Przy ogłoszeniu warunków licytacji, Dyrekcyja obowiązana jest oznaczyć stosowne vadum na pokrycie kosztów, iakieby licytujący przez niedotrzymanie warunków mógł zrzucić,

oraz zastrzedz, iż nabywca odbiera dobra z takiemi prawami, iakie są zapisane w księdze hipotecznej, bez żadnej co do ich granic od Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego ewikcji. Nadto Dyrekcyja ogłosi, iż nabywca nieczekaiać nawet zatwierdzenia wydziału hipotecznego, zaliczy Towarzystwu należność iemu przypadająca; co zaś do summy iakaby nabywca nad warunki pierwszy sprzedaży w art. 91. wymienione, postąpił, takową złożyć będzie winien, po otrzymaniu wyroku kupno przysadzaiącego, do depozytu sądowego.

Termin do uiszczenia się nabywcy z należności warunkami sprzedaży obiętych, naznaczony bydź winien w dni naydaléy 20. po terminie licytacji.

§. 131.

Wyznaczy potém Dyrekcyja Szczegółowa Delegowanego, który stoso-

wnie do art. 92. prawa Seymowego ze-
zna w księgach hipotecznych oświad-
czenie, iż dobra zajęte zostaną na sub-
hastacyą, i wymieni Regenta przed
którym licytacya odbywać się będzie.

§. 132.

Jeśliby dobra zajęte już były
przez którego z wierzycieli, Dyrek-
cya zawiadomi subhastującego wierzy-
ciela, ile wynosi zaległość Towarzy-
stwu przypadająca, i wezwie go aby
się stawiał przed wydziałem hipote-
cznym w dniu przez nią naznaczonym,
celem oświadczenia się czyli niechce
zapłacić przypadający Towarzystwu
zaległości z kosztami i procentami.
Gdyby zaś wierzyciel w terminie przed
wydziałem hipotecznym nie stanął, lub
stanąwszy zaległości Towarzystwa nie
zaspokoił, Delegowany złoży wydzia-
łowi hipotecznemu dowód wręczenia

subhastującemu wierzycielowi powyż-
szego wezwania, a wtedy wydział hy-
poteczny obowiązany będzie zapisać
do wykazu hipotecznego ostrzeżenie,
w skutek zaniesionego oświadczenia
przez delegowanego Dyrekcyi, i to
zawieszać będzie postępowanie subha-
stacyine sądowe, aż póki Towarzy-
stwo stosownie do przepisów mu słu-
żących zaległości swojej nieściagnie.

§. 133.

Zaraz po podaniu raportu od de-
legowanego wraz z wykazem hipote-
cznym ostrzeżenie obeymującym, Dy-
rekcyja Szczegółowa poda obwieszcze-
nie sprzedaży do gazet Warszawskich
i do dziennika Wojewódzkiego i do-
pilnuie, aby takowe trzykrotnie co
miesiąc powtórzone były, a ostatnie
aby termin sprzedaży miesiącem po-
przedzały.

§. 134.

Zaraz po podaniu do gazet pierwszego obwieszczenia, Dyrekcyja takowe wręczyć poleci przez woźnych Sądowych, wierzycielom oraz właścicielowi stosownie do §. 16. wraz z wezwaniem, na tychże obwieszczeniach, czyliby za wspólném zniesieniem się w przeciągu miesiąca od daty wręczenia im tego aktu, nie podali środków zaspokoienia należności Towarzystwa.

§. 135.

Dyrekcyja Szczegółowa takie tylko propozycye wierzycieli iednego lub więcéy za zgodne uwagi osądzi i do decyzji Dyrekcyi Głównéy prześle, któreby niesprzeciwiając się przepisom prawa, zapewniały bez zwłoki Towarzystwu powrót wszelkich zaległości, kar exekucyjnych i kosztów, aż do terminu Czerwcowego tego ro-

ku, w którym się licytacya ma odbywać.

§. 136.

W terminie oznaczonym, Regent skoro złożone mu zostaną Gazety i Dzienniki powyższe obwieszczenia obeymujące, tudzież dowody doręczenia ich wierzycielom, przystąpi do odbycia licytacji podług przepisów art. 92. prawa Seymowego.

Za przywołaniem licytacji, zgłaszającym się czas do namysłu zostawi; od każdego z mających chęć licytowania odbierze vadium w warunkach oznaczone i to w protokóle zapisze.

Licytacya odbędzie się podług przepisu artykułu 707 i 708 postępowania Sądowego. Po przybiciu zaś dóbr naywięcéy dającym, Regent wyda vadium każdemu z tych, którzy się przy kupnie nie utrzymali, a protokół wraz

z Delegowanym oraz właścicielem dóbr, jeśli ten będzie obecnym, i nabywcą, podpisze.

§. 137.

Po odbyciu licytacji Delegowany złoży raport Dyrekcyi Szczegółowéj, która przystąpi niezwłocznie do obliczenia należących Towarzystwu opłat, kar exekucyjnych i kosztów Administracyi, oraz ustanoi kosztą sprzedaży dóbr, iako to:

1. Regentowi za przyjęcie aktu oświadczenia, iż dobra na sprzedaż są wystawione, i za protokół licytacji.
2. Pisarzowi Kancellaryi Ziemiańskiéj za wykaz hipoteczny, ostrzeżenie wystawienia dóbr na sprzedaż obeymniający.
3. Redakcyi Gazet i Dziennika Woiewódzkiego, za umieszczenie w

tych pismach wyż rzeczonych obwieszczeń.

4. Wóznym za doręczenie tych obwieszczeń i wezwań tak wierzytelcom hipotecznym iako i właścicielowi.

5. Delegowanemu za oddanie dóbr w possessyą nowemu nabywcy.

§. 138.

Powyższe koszty równie iak i należności Towarzystwu przypadające, opłacić powinien nabywca w Dyrekcyi Szczegółowéj, z summ w warunku trzecim i czwartym sprzedaży w artykule 91. prawa Seymowego wymienionych, w gotowiźnie, na co Dyrekcyja Szczegółowa wyda kwit nabywcy z wymienieniem, iż ten dopełnił warunków licytacji, o ile te do Towarzystwa się ściagały. Resztę należności pozostaiący z summ w warun-

ku trzecim i czwartym artykułu powyższego prawa Seymowego wymienionych, nabywca opłaci do depozytu sądowego, bądź w gotowiźnie bądź w listach zastawnych stosownie do §. 130. wraz z sumą iaką stosownie do tegoż paragrafu nad warunki artykułu 91. prawa Seymowego postąpił. Koszta dla urzędników sądowych przypadające, ciż urzędnicy likwidować powinni; Prokurator zaś Królewski likwidacye ich poświadczy. Inne koszty Dyrekcyja Szczegółowa sama ustanowi i opłatę ich kwitami interessentów udowodni.

§. 139.

Regent nie może odmawiać odbycia licytacji z powodu niedostatecznych doręczeń lub obwieszczeń w niewłaściwym czasie wydanych, rozpoznanie tego należy po odbyciu li-

cytacji do wydziału hipotecznego, do którego właściciel lub strona interessowana stosownie w téj mierze przełożenie uczynić może. Zaskarżenie to powinno być podane w dniach trzech po odbyciu licytacji, i pod żadnym względem przyjęte być nie może po wydaniu decyzji przez wydział hipoteczny, względem przepisania tytułu własności.

§. 140.

Gdyby zaś wydział hipoteczny przepisanie tytułu własności na nabywcę z powodu niedopełnienia formalności odrzucił, Dyrekcyja Szczegółowa uczyni o tém rapport, Dyrekcyi Głównéj.

Wnoszący zaś spór o niedopełnienie przez Dyrekcyę formalności ustępem 4. artykułu 92. prawa seymowego przepisanych, ieśliby z takowym

upadł, odpowiedzialny będzie Towarzystwu za wszelkie ztąd wynikłe koszty, niemniéy kary exekucyjne przez ten czas narosłe, które od niego drogą administracyjną ściągnięte być powinny. Przeciwnie, iesliby pretensya iego za słuszną uznaną została, odpowiedzialność za niedopilnowanie formalności spada na ten komplet Dyrekcyi Szczegółowéy, który zachowania formalności niedopilnował, z wolnym regresem do osoby która istotnego uchybienia stała się przyczyną.

§. 141.

Jeżeli nabywca w terminie oznaczonym nie wniesie opłat przypadających Towarzystwu, Dyrekcyja Szczegółowa przez delegowanego zrobi przed Regentem sprzedaż odbywającą, w księgach hipotecznych oświadczenie, iż dobra na powtórna sprzedaż na koszt

i ri-

i risico nowego nabywcy wystawia. Sprzedaż ta uskuteczniiona będzie w tymże samym sposobie co i poprzednia, z tą różnicą, iż obwieszczenia tylko dwukrotnie do gazet i dziennika Woiewódzkiego podane będą.

§. 142.

Po przepisaniu tytułu własności przez wydział hipoteczny na nowego nabywcę, złożyć tenże powinien wykaz hipoteczny Dyrekcyi Szczegółowéy, która wyznaczy delegowanego dla oddania mu w possessyą dóbr nabytych. Protokół oddania w possessyą dóbr, delegowany przesłać powinien Dyrekcyi Szczegółowéy, która o całej subhastacyi, Dyrekcyi Głównéy rapport uczyni.

§. 143.

Jeśliby na terminie pierwszéy subhastacyi, lub w razie niedopełnienia

13

warunków przez nowego nabywcę, na powtórney sprzedaży nikt nie postąpił summ warunkami objętych, ani też administracya przez ciąg roku następnego nie zaspokoila należności Towarzystwa, kar i kosztów, Dyrekcyja Szczegółowa złoży o tém dokładny rapport Dyrekcyi Głównéj.

§. 144.

Skoro Dyrekcyja Szczegółowa otrzyma od Dyrekcyi Głównéj decyzją nakazującą wystawienie dóbr na powtórna subhastacyą, przystąpi do ułożenia warunków artykułem 91 prawa seymowego pod literami *a*, *b*, *c*, przepisanych, i wystawi dobra na subhastacyą podług form i przepisów powyższemi paragrafami dla pierwszhey sprzedaży naznaczonych.

Dla dopełnienia warunku lit. *b*, Dyrekcyja Szczegółowa obliczy opłaty

Towarzystwu przypadające, kary exekucyjne i koszta administracyi, o ile te z dochodów zaspokoione nie zostały, tudzież koszta pierwszhey sprzedaży; nadto Dyrekcyja obliczy sposobem przybliżonym koszta sprzedaży nastąpić mającý, aż do oddania dóbr w possessyą nowemu nabywcy.

§. 145.

Jeżeli dobra podług artykułu 91. prawa seymowego na własność Towarzystwu zostaną przysądzone, Dyrekcyja Szczegółowa otrzymawszy stosowny wykaz hypoteczny, wyznaczy delegowanego, który dobra w possessyą obeymie, i albo dawnego administratora utrzyma, albo nowego ustanowi.

§. 146.

Dyrekcyja Szczegółowa zrobi o tém wszystkiém rapport Dyrekcyi Głównéj.

wnę, i dalszēy od niēy decyzji oczekiwać będzie, czuwając zawsze nad administratorem i dochodami z dóbr podług przepisów §§. 95, 102, 103, i 104 objętych.

§. 147.

Skoro dobra na własność Towarzystwu przysądzone zostaną, Dyrekcyja Szczegółowa pilnie uważać będzie, czyli nie zachodzi przypadek art. 33 prawa seymowego przewidziany, mianowicie dobrowolnego dóbr przez właściciela spustoszenia. Na ten przypadek Dyrekcyja Szczegółowa zesła delegowanego na miejsce, który wybada istotny stan rzeczy, i dowody do poparcia processu służyć mogące zbierze; poczem Dyrekcyja Szczegółowa prześle też dowody wraz z opinią swą Dyrekcyi Głównēy, i skoro iēy decyzją otrzyma, proces pro-

wadzić będzie w drodze sądowēy, przez obrońcę od Dyrekcyi Szczegółowēy ustanowionego, którego stosowną zaopatrzy Instrukcyą.

ROZDZIAŁ II.

O ściąganiu zaległości z dóbr Rządowych.

§. 148.

W przypadku, gdyby opłaty z dóbr rządowych Towarzystwu zastawionych w dniu 13 Czerwca lub Grudnia wniesionemi nie zostały, Dyrekcyja Szczegółowa obliczy karę exekucyjnā pół od sta za ieden miesiąc, i zrobi przedstawienie do Kommissyi Rządowēy Przychodów i Skarbu, z wyrażeniem nadto kar exekucyjnych, iakieby Towarzystwu w dniu 13 Lipca, lub Stycznia, iako też w dniu 13 Sierpnia,

lub Lutego przypadły, i oznaymi-
teyże Kommissyi: iż ieżeli należność
Towarzystwu przypadająca, tak wy-
rachowana w Dyrekcyi Szczegółowéy,
naydaléy w dniu 13 Sierpnia lub Lu-
tego wniesiona nie zostanie, zamierza
zaiąć w administracyą i wystawić na
sprzedaż dobra, które wymieni.

§. 149.

Gdy dobra rządowe Towarzystwu
zastawione, w okręgu iednéy Dyre-
kcyi Szczegółowéy położone, solidar-
nie odpowiadaia za opłaty od nich
przypadaiące, przeto Dyrekcyja Szcze-
gółowa, w przypadku nieniszczenia
się którychkolwiek dóbr, przeznaczyć
może na zaięcie inne, nawet te, z któ-
rychby opłata uiszczona została. Dy-
rekcyja Szczegółowa wybierać powin-
na do zaięcia takie dobra, które same
w sobie naymniéy bezpieczeństwa To-
warzystwu przedstawiaia.

§. 150.

Kopią przedstawienia iakie Dyre-
kcyja Szczegółowa do Kommissyi Rzą-
dowéy Przychodów i Skarbu uczyni,
prześłać powinna Dyrekcyi Głównéy
i złożyć iéy rapport o odpowiedzi iaką
od Kommissyi Rządowéy odbierze.

§. 151.

Jeżeli zaległość w dniu 13 Sierpnia,
lub Lutego wniesiona nie zostanie,
Dyrekcyja Szczegółowa zaprowadzi do
dóbr w przedstawieniu swoim do
Kommissyi Rządowéy Przychodów i
Skarbu wymienionych administracyą,
sposobem przepisany dla zaięcia w
administracyą dóbr prywatnych.

§. 152.

Gdyby mimo zaięcia dóbr w ad-
ministracyą, zaległość w przeciągu
dwóch miesięcy nie została opłaconą,

Dyrekcya Szczegółowa uczyniwszy o tém rapport Dyrekcyi Głównéj, wystawi dobra na sprzedaż, podług formalności przepisanych dla dóbr prywatnych przy drugiey subhastacyi.

Obwieszczenia o licytacji wręczone bydź powinny Prezesowi Kommissyi Woiewódzkiey.

§. 153.

W przypadku dobrowolnéj sprzedaży dóbr narodowych Towarzystwu zastawionych, nabywca poczynając od pierwszéj raty po dacie kontraktu, odpowiedzialny iest stosownie do artykułu 96 prawa Seymowego, za opłaty Towarzystwu należne tak, iak każdy inny stowarzyszony właściciel prywatny; kupujący atoli nie wprzód wniyśdź może w posiadanie dóbr nabytych, aż póki zaległości z tychże dóbr, ieśliby iakie były, zaspokoione nie zostaną.

T Y T U Ł VII.

O żądaniu ulgi z powodu klęsk nadzwyczajnych.

§. 154.

Właściciel, lub posiadacz dóbr prywatnych Towarzystwu zastawionych, chcący uzyskać ulgę w opłaceniu rat Towarzystwu przypadających, z powodów w art. 97. prawa Seymowego wymienionych, ieśli się zgłosi do Dyrekcyi Szczegółowéj na piśmie w przeciągu dni 15. po wydarzonéj klęsce, Dyrekcyja ześle na miejsce iednego z Członków, który troskliwie badać iest obowiązany, czyli wydarzona klęska nie z winy właściciela pochodzi, szczególniéj w przypadku ognia, lub pomoru bydła. W obu tych przypadkach, Dyrekcyja pilnie uważać będzie, czyli przez właściciela zachowane były przyzwoite środki ostrożności i przepisy policyjne.

§. 155.

Dla ustanowienia ilości szkody i porównania ię z dochodem dóbr; Delegowany przybierze biegłych w sztuce, przysięgę od nich, iako szkodę i dochód z dóbr rzetelnie ocenia, odbierze, i zdanie ich do protokołu swego zapisze.

§. 156.

Spisany protokół czynności całej, delegowany złoży z opinią swą przy raporcie Dyrekcyi Szczegółowey, która rzecz całą wraz z opinią swą i aktami do decyzji Dyrekcyi Głównéj przedstawi.

T Y T U Ł VIII.

O obowiązku stowarzyszonych zabezpieczenia budowli w kassie ogniowey.

§. 157.

Gdyby po przesłaniu listów zastawnych do Dyrekcyi Szczegółowey dla

właściciela dóbr, czyli to dobrowolnie do Towarzystwa przystępującego, czyli przez wierzycieli pociąganego, tenże w przeciągu iednego miesiąca nie złożył dowodu zabezpieczenia w Towarzystwie ogniowém, stosownie do art. 24. prawa Seymowego, budynków w dobrach zastawionych, a mianowicie dworskich i folwarcznych, niemniéj karczem, młynów i t. p. Dyrekcyja Szczegółowa wezwie Kommissarza Obwodowego, aby zesłał budowniczego na miejsce, i takowemu taxę i rozmiar budowli sporządzić polecił, a następnie dopełniwszy przepisów, urzędzeniami Towarzystwa Ogniowego wskazanych, przedstawił właściciela tych dóbr do zapisania go na liście członków Towarzystwa Ogniowego.

§. 158.

Koszta ztąd wynikłe Kommissarz Obwodowy ściągnie od właściciela, lub

z iego dóbr przez exekucyą administracyją.

§. 159.

Kommunikowana będzie Dyrekcyi Towarzystwa Ogniewego co pół roku lista właścicieli ziemskich, którzy do Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego przystąpili, lub z niego stosownie do artykułu 25. prawa Seymowego w zupełności wystąpili, celem postawienia iéy w możności niedozwolenia wyjścia ze swego Towarzystwa właścicielowi ziemskiemu póty, póki tenże w Towarzystwie Kredytowém Ziemskiém zostawać będzie.

T Y T U Ł IX.

O obowiązku stowarzyszonych prowadzenia przyzwoitego w dobrach gospodarstwa.

§. 160.

Dyrekcya Szczegółowa ze względu

na przepis artykułu 98. prawa Seymowego, starać się powinna, wszelkimi środkami iakie za przyzwoite uzna, zasięgać wiadomości, czyli w dobrach Towarzystwu zastawionych gospodarstwo przyzwoicie i porządnie iest prowadzone, i czyli zaniedbanie w téy mierze niebezpieczeństwem dla Towarzystwa nie zagraża.

§. 161.

Oprócz tego każdy z stowarzyszonych właścicieli, będąc solidarnie odpowiedzialny, z własnego interessu obowiązany iest donieść Dyrekcyi Szczegółowéy, ieżeliby spostrzegł, iż w dobrach innego właściciela, bądź z powodu oddalenia się iego, bądź z innych przyczyn, gospodarstwo iest zaniedbane, tak, iż z tego złych nadal skutków dla Towarzystwa obawiać się trzeba.

§. 162.

Jeśliby z powodu powziętęy wiadomości o złém gospodarstwie, Dyrekcyja Szczegółowa znalazła potrzebę zesłać Delegowanego na miejsce, i po zdanym przez niego raporcie, właściciela winnym uznała, koszta ztąd wynikłe właściciel ponieść winien będzie; ieżeliby zaś uznaném było, iż nie ma powodów obawy, koszta z etatu Dyrekcyi zaspokoione zostaną.

§. 163.

W raporcie który podług artykułu 98. prawa Seymowego Dyrekcyja Szczegółowa w tym przedmiocie Dyrekcyi Głównęy uczyni, ma wyluszczyć przyczyny zaniedbanego gospodarstwa, i przedstawić opinią względem środków, iakieby, dla zapobieżenia temu nadal przedsięwzięte być mogły.

T Y T U Ł X.

O wystąpieniu z Towarzystwa.

§. 164.

Skoro kto akt przystąpienia w księgach hipotecznych zeznał, ostrzeżenie które w skutek takowego aktu w wykazie hipotecznym zamieszczone zostało, inaczey wymazaném 'bydź nie może, iak tylko za zezwoleniem Dyrekcyi Głównęy; przeto ieśliby właściciel po zeznaniu aktu przystąpienia zmienił zamiar, i do Towarzystwa należeć nie chciał, a o to do Dyrekcyi Szczegółowęy stosowne zrobił przedstawienie, Dyrekcyja ta prośbę iego prześle do Dyrekcyi Głównęy. Niemnięy ieśliby która z Dyrekcyi Szczegółowych, odmówiła dla iakich bądź przyczyn przyięcia aktu przystąpienia, okoliczność tę przedstawi Dyrekcyi Głównęy, i do ięy decyzji stosować się będzie.

§. 165.

Jeśli by zaś władze Towarzystwa nie odmawiały przystępującemu pożyczki, a ten po zeznaniu aktu przystąpienia dalszych formalności nie dopełniał, ani wymazania ostrzeżenia nie domagał się, po dwukrotny przestrodze i wezwaniu, aby albo formalności potrzebne dopełnił, albo opłatę po dwa od sta od żadaney, aż do wysokości udzielić mu się mogącay pożyczki uiścić, gdyby temu zadosyć nie uczynił, Dyrekcyja na koszt iego dopełni formalności potrzebnych do wystawienia listów zastawnych, sposobem przepisany dla pociągania właścicieli przymuszonych przez wierzycieli do wniyscia do Towarzystwa kredytowego.

§. 166.

Gdy prawo pozwala spłacić w ca-
ł-

łości, lub w części dług od Towarzystwa zaciągniony, czyli to w Dyrekcyi Szczegółowey, czyli w Dyrekcyi Główny, jeśli by przeto właściciel udał się o to do właściwéy Dyrekcyi Szczegółowey, Dyrekcyja ta ustanowi opłatę, którą właściciel stosownie do artykułu 25. i 81. prawa Seymowego w listach zastawnych złożyć winien, podług tabelli do artykułu 18. prawa Seymowego dołączoney, biorąc takową na każde dwieście złotych z ostatniéy rubryki w takiéy summie która odpowiada opłacie raty, iaką właściciel przed zgłoszeniem się do wystąpienia uiścić; np. jeżeli zgłasza się po opłaceniu raty Czerwcowéy 1830 roku, złożyć powinien w listach zastawnych, 182,⁸⁴ czyli złotych polskich sto ośmdziesiąt dwa, grosszy dwadzieścia pięć i jedna piątych, na każde dwieście złotych; nadto stosownie do

artykułu 25. prawa Seymowego, Dyrekcyja od wychodzącego ściagnie dwa od sta monetą brzęczącą, od summy mającący się wymazać z hypoteki, i otrzymane pieniądze, tudzież listy zastawne po zapisaniu do dziennika wpływów i wypłat odeszle natychmiast Dyrekcyi Głównéj. Skoro zaś otrzyma od niéy polecenie wymazania z hypoteki summy umorzonéj, wyznaczy delegowanego do zeznania kwitu przed księgami wieczystemi, który przy zeznaniu tegoż kwitu, odebrać powinien od właściciela rewers Dyrekcyi na złożone listy zastawne i pieniądze, stosownie do artykułu 81 prawa Seymowego wydany.

§. 167.

Opłatę dwa od sta w gotowiznie od summy z hypoteki wymazującący się przez występującego z Towarzy-

stwa złożoną, Dyrekcyja Szczegółowa prześle do Dyrekcyi Głównéj, dla złączenia z funduszem z kar egzekucyjnych i oszczędzeń z kosztów administracyi Towarzystwa, celem postąpienia podług przepisów artykułu 163. prawa seymowego.

§. 168.

Listy zastawne, które wychodzący z Towarzystwa właściciel, podług powyższych przepisów składa, uważane będą iak gdyby były wykupione gotowizną, i postąpiono z niemi będzie podług przepisów o umorzeniu listów zastawnych zapłaconych.

T Y T U Ł XI.

Przepisy Ogólne.

§. 169.

Dyrekcye Szczegółowe na zasadzie

art. 213 prawa seymowego, udawać się mogą o pomoc w wykonaniu tegoż prawa i niniejszhey Instrukcyi do Kommissyi Woiewódzkich, Kommissarzy Obwodowych, Burmistrzów, Wójtów, którzy odezwy ich bez zwłoki załatwiać są obowiązani. Do wyższych władz czynić powinny przełożenia za pośrednictwem Dyrekcyi Głównéy i tylko z powodu opłat z dóbr rządowych Towarzystwu należnych, Dyrekcyje Szczegółowe z Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu korrespondować mogą.

§. 170.

Dyrekcyje Szczegółowe składać mają Dyrekcyi Głównéy rapporta w terminach przez tę Dyrekcyą oznaczonych, o wszystkich czynnościach swoich, oraz przesyłać iéy listę właści-

cieli do Towarzystwa przystępujących.

§. 171.

Dla dopełnienia artykułu 99. prawa seymowego, Dyrekcyje Szczegółowe przed każdym zebraniem okręgowym przygotują rapport z swoich czynności, który obeymować powinien:

- a) Wykaz właścicieli stowarzyszonych z rozróżnieniem tych, którzy dopiero akt przystąpienia zeznali, i tych co już listy zastawne uzyskali, niemniéy wszystkie zmiany zaszłe z powodu wystąpienia z Towarzystwa.
- b) Wyjaśnienie wpływów na pro wizye i umorzenie kapitału, z wyszczególnieniem zaległości i co dla ściągnięcia każdéy z nich, przedsięwziętém zostało.

c) Wykaz puszczonech w obieg listów zastawnych w Woiewództwie, z rozróżnieniem każdego z ich gatunków, i czyli te istotnie w obieg weszły, lub dla zachodzących sporów do depozytu Dyrekcyi Głównéj odesłane zostały.

d) Wykaz umorzonych listów zastawnych i dowody w téj mierze w skutek artykułu 136 prawa seymowego do Dyrekcyi Głównéj nadesłane.

Kopia tego rapportu, Dyrekcyi Głównéj ma być przesłana.

§. 172.

Nadto Dyrekcyje Szczegółowe złożyć powinny na zebraniu stowarzyszonych księgi kassowe, do wolnego przejrzenia każdego z Członków Towarzystwa.

INSTRUKCYA dla Dyrekcyi Głównéj Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

T Y T U Ł I *O Dyrekcyi Głównéj w ogólności.*

§. 173.

Dyrekcyja Główna jest naczelną władzą wykonawczą Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, obowiązana jest, nie tylko ściśle dopełniać przepisy prawa seymowego z dnia 13 Czerwca 1825 roku, oraz przepisy niniejszey Instrukcyi, ale nadto pilnować powinna, aby podwładne iéy Dyrekcyje Szczegółowe we wszystkiém stosowały się do przepisów tegoż prawa i Instrukcyi powyżéj dla nich wydanej;

zgoła obowiązkiem iéy iest, starać się nayusilniéy regularnością wypłat, o utrzymanie kredytu listów zastawnych, mieć zawsze na względzie dobro ogólne Towarzystwa, i tak stowarzyszonym iako i posiadaczom listów zastawnych ściłą sprawiedliwość wymierzać.

§. 174.

Członki Dyrekcyi Głównéy na zebraniu okręgowem wybrani, po przełożeniu zaświadczenia swego wyboru podpisanego przez Prezesa zebrania, oraz po przejrzeniu i zatwierdzeniu przez Dyrekcyą Główną czynności wyborowych tegoż zgromadzenia, wykonają przed Prezesem przysięgę, podług rotty następującéy:

„Ja N. przysięgam Panu Bogu

„Wszemogącemu, iż pełnić

„powierzony mi urząd Członka

„Dyrekcyi Głównéy, do którego

„zaufaniem stowarzyszonych wła-

„ścicieli dóbr ziemskich powoła-

„ny zostałem, nie tylko iak nay-

„ściśléy przepisy prawa seymo-

„wego o ustanowieniu Towarzy-

„stwa Kredytowego Ziemskiego,

„niemniéy przepisy Instrukcyi w

„moc tegoż prawa wydanych wy-

„konywać będę, nie uwodząc się

„dla którejkolwiek strony wzglę-

„dem, przyjaźnią, wdzięcznością,

„zemstą, nienawiścią, prośbami,

„ale nadto zaręczam, iż w peł-

„nieniu tém poświęcę czas, pra-

„cę, i siły moje, przeznaczeniu

„tegoż urzędowania, tak iżbym

„w całym ciągu iego zachował

„wierne świadectwo nienadwerę-

„żonego sumienia. Tak mi Boże

„dopomóż i niewinna Syna Jego

„Męko.”

O wystawieniu listów zastawnych.

§. 175.

Dla zachowania iednostayności i porządku Dyrekcyja Główna na dniu 1. Lipca i pierwszym Stycznia, zamykać będzie listę Członków w upły-nionym półroczu do Towarzystwa przystępujących; gdy zaś każdy ze stowarzyszonych ze względu na soli-darną odpowiedzialność, interessowa-ny jest do ostrzeżenia władz Towa-rzystwa, ieśliby pożyczka na dobra iakie podług zasady prawa seymowe-go udzielona, zupełnego nie miała bezpieczeństwa, przeto Dyrekcyja Głó-wna za pośrednictwem Kommissarzy Obwodowych, komunikować będzie każdemu ze stowarzyszonych przed dniem 15. Lipca i Stycznia wykaz dóbr; tak prywatnych iako i Rządo-

wych Towarzystwu zastawionych, z wymienieniem summy w listach za-stawnych, na każde z tych dóbr za-daney, oraz summy podług zasady w art. 4, 5 i 6 prawa seymowego naywyżey na teź dobra przypadac mogącý, wzywając Członków Towa-rzystwa, iż ktokolwiekby wiedział, że wymienione w piśmie dobra, z mo-cy przyjetéy zasady zbyt wygóro-waną pożyczkę od Towarzystwa za-ciągnaćby mogły, aby chciał o tém Członków właściwéy Dyrekcyi Szcze-gółowéy przed dniem 15. Września i 15. Marca zawiadomić.

§. 176.

Dyrekcyja usiłować będzie, aby dla tych właścicieli, którzy spisem po dzień 1. Stycznia 1826 r. obięci będą, o ile ci potrzebne formalności ułatwią, listy zastawne na termin

Czerwcowy 1826. r. wygotowane być mogły.

Dyrekcya Główna starać się powinna o wczesne przysposobienie tego wszystkiego, cokolwiek potrzebnem będzie do wygotowania listów zastawnych i ich kuponów.

§. 177.

Machiny, platy, stęple, narzędzia i materiały, zostawać powinny pod ścisłym dozorem iednego z Radców Dyrekcyi, który każdy arkusz tak pergaminu iako i papieru na kupony perceptować i wydatek iego poleceniami Dyrekcyi usprawiedliwić powinien. Arkusze na próby użyte powinny być późniéj zniszczone na posiedzeniu Dyrekcyi, czego protokół spisać należy.

§. 178.

Listy zastawne dla Instytutów wybiłane będą na pergaminie żółtym.

§. 179.

Listy zastawne pod Lit. *A* na złotych polskich dwadzieścia tysięcy i pod Lit. *B*. na złotych pięć tysięcy i kupony do nich należące będą rytywane na blachach miedzianych; inne zaś pod Lit. *C*, *D*, *E*; na złotych polskich tysiąc, złotych pięćset i złotych dwieście, niemniéj kupony do nich, będą odbite sposobem typograficznym, odwrotna zaś strona kuponów, będzie litografowana. Przytém, tak na listach iako na kuponach, zwłaszcza we wszystkich miejscach przecinać się mających, wygniatane będą w walcowni znaki giloszowane i napisy białe.

§. 180.

Dla rozpoznania w czasie listów zastawnych i kuponów fałszywych, będą oprócz wodnych znaków w papierze, różne znaki ostrożności tak w li-

terach i ozdobach drukarskich, iako i doborze gatunku atramentów i tuszów.

§. 181. Znaki te na dwie klasy podzielone być mają, iedne wymagać będą ściślejszego sekretu, drugie większej liczbie osób mogą być wiadome. Obydwóch klass tych znaków spisane będą protokoły w dwóch exemplarzach; i po zapieczętowaniu na posiedzeniu Dyrekcyi ieden exemplarz każdego protokołu oddany będzie Prezesowi, drugi w kassie pod trzema kluczami złożony być winien.

§. 182.

Protokół znaków mniej sekretnych może być otwarty w razie potrzeby przez samego Prezesa, dla zrobienia z niego stosownego użytku. Protokół znaków sekretniejszych nie może być

odpieczętowany, tylko za decyzją Dyrekcyi, w potrzebie gruntowniejszego sprawdzenia listów zastawnych i kuponów o fałsz podeyrzanych.

§. 183.

Odbijanie listów zastawnych i kuponów, odbywać się ma zawsze w obecności iednego Członka Dyrekcyi Główny. Platy i stęple po ukończeniu fabryki zostawać będą w depozycie pod trzema kluczami, Prezesa i dwóch Członków Dyrekcyi.

§. 184

Odbite listy i kupony, pod nieodstępny dozorem oprawne być powinny w księgi, z których następnie po ich opatrzeniu numerem porządkowym i uzupełnieniu podpisów wycinane będą. Księgi te takż pod

trzech kluczami to jest: Prezesa i dwóch Członków Dyrekcyi zostawać maia.

§. 185.

Po wydaniu przez Dyrekcyą Główną decyzyi, wiele dla zgłaszającego się właściciela i iakich listów zastawnych ma być wygotowano, decyzja ta, stosownie do art. 109 prawa seymowego wpisana będzie w całej rozciągłości do księgi na to przeznaczonej, która przez Pisarza utrzymywana być powinna. Księga ta stanowić będzie główną kontrolę buchhalteryi; do niej dołączony być powinien oddzielny alfabetycznie utrzymywany i na Województwa podzielony skorowidz.

§. 186.

Przy wydawaniu decyzyi na ilość po-

pożyczki w listach zastawnych, na rodzaj i wysokość tychże listów, Dyrekcyja przekonywać się powinna czyli Dyrekcyja Szczegółowa zastosowała się ściśle do żądania w téj mierze stron interessowanych.

§. 187.

Po wydaniu decyzyi i zapisaniu jej do księgi, Dyrekcyja zawiadomi o niej właściciela, i dowód wręczenia takowego zawiadomienia do akt dołączy; właściciel zaś któryby się sądził być takową decyzją uciążonym, jeśli w przeciągu dni piętnastu złoży od daty doręczenia mu decyzyi w Dyrekcyi Głównéj, odwołanie się do Komitetu Towarzystwa, zaś Dyrekcyja stosowne objaśnienie przy raporcie wraz z odwołaniem się właściciela i aktami naydalej w

dniach dziesięciu Komitetowi Towarzystwa przesłać iest obowiązana. Odwołanie się to atoli właściciela od decyzji Dyrekcyi Głównéy do Komitetu, nie wstrzymuje wygotowania listów zastawnych na tę wysokość pożyczki iaka przez Dyrekcyę Główną przyznana zostanie, i żadne odwołanie się od decyzji Dyrekcyi Głównéy co do wysokości listów zastawnych miejsca mieć nie może.

§. 188.

Księga do zapisywania decyzyów Dyrekcyi Głównéy zamykana będzie w każdym półroczu w takim czasie, aby listy zastawne względem których decyzya zapadła, wcześniej Dyrekcyom Szczegółowym przesłane i rejestrowane dla tychże Dyrekcyów przed 1. Czerwca i 1. Grudnia ułożone być mogły.

§. 189.

Po wydaniu decyzyi względem wygotowania listów zastawnych, księga przygotowanych listów zastawnych i kuponów wydana będzie temu kompletowi Dyrekcyi, który na nich podpisy swoje ma zamieścić. Przy czém położony będzie na dole każdego listu zastawnego numer, pod którym list zastawny w księdze przeznaczony do zapisywania decyzyów umieszczony został.

§. 190.

Listy zastawne i kupony wycięte będą z księgi w gzygzak nożyczkami umyślnie do tego przygotowanemi; po czém wydane zostaną Referentowi za kwitem a księgi do depozytu niezwłocznie zwrócić należy.

§. 191.

Tak wygotowane listy zastawne odesłane zostaną Dyrekcyi Szczegółowéj wraz z wyciągiem decyzji Dyrekcyi Głównéj.

§. 192.

Jeźliby Dyrekcyja Główna odmówiła właścicielowi, pożyczki, bądź z powodu niendowodnienia tytułu własności, bądź dla braku zezwolenia tych, którym służą ograniczające prawa, lub z innych iakich powodów, a właściciel na decyzji téj poprzestawał, wtedy Dyrekcyja Główna wyda mu upoważnienie do wymazania z hypoteki ostrzeżenia zapisanego na rzecz Towarzystwa w skutku aktu przystąpienia.

Jeźliby zaś władze Towarzystwa nie odmawiały przystępującemu po-

życzki, a ten po zeznaniu aktu dalszych formalności nie dopełniał, ani wymazania ostrzeżenia nie domagał się, Dyrekcyja Główna poleci Dyrekcyi Szczegółowéj postąpić podług §. 165 Instrukcyi iéy służący.

T Y T U Ł III.

Pobór opłat od stowarzyszonych.

§. 193.

Czuwanie nad regularnością wpływów od stowarzyszonych, tudzież nad ich ściąganiem we właściwéj porze, w razie zaległości, stosownie do przepisów prawa i niniejszych instrukcyi jest iednym z naycelniejszych obowiązków Dyrekcyi Głównéj.

§. 194.

Dyrekcyja przed terminem pobo-

ru każdego półroczu przysyłać będzie Dyrekcyom Szczegółowym księgę sznurową kwitów poborowych, tudzież księgę sznurową kwitów na kary exekucyjne.

§. 195.

Dyrekcya Główna wyda Dyrekcyom Szczegółowym przepisy do zachowania przy zarządzaniu exekucyi do dóbr Towarzystwu zastawionych, za zaległości na rzecz tegoż Towarzystwa przypadające, podczas gdy takowa exekucya znajduie już w dobrach exekucyą skarbową lub z wyroków sądowych zesłaną, stosując się do ogólnego urządzenia w téj mierze wydać się mającego.

§. 196.

Gdyby za zaległości Towarzystwu przypadające stosownie do artykułu

91 prawa Seymowego wynikała potrzeba wystawienia dóbr na subhastacyą, Dyrekcyja Główna po roztrząśnieniu przyczyn dla których wydzierżawienie do skutku przyiść nie mogło, wyda decyzją upoważniającą Dyrekcyą Szczegółową do wystawienia dóbr na subhastacyą, przy czém pilnować powinna, aby stosownie do brzmienia tegoż artykułu oraz §. 134. instrukcyi dla Dyrekcyi Szczegółowych, też Dyrekcyje wręczyły obwieszczenia wierzycielom na tychże dobrach opartym; ieśliby zaś wierzyciele podali środki zaspokoienia należności Towarzystwa, Dyrekcyja Główna pilnie roztrząsać będzie czyli te zapewnienia Towarzystwu bez żadney przewłoki powrót wszelkich zaległości, kar exekucyjnych, kosztów aż do terminu Czerwcowego tego roku w którym się licytacya ma odbywać.

Uważać także Dyrekcyja powinna, czyli propozycye te pod względem przepisów prawa i stosunków wierzycieli przyjęte być mogą.

§. 197.

Gdyby na terminie subhastacyi nikt nie postąpił summ warunkami objętych, ani administracya przez ciąg roku następnego nie zaspokoila należności Towarzystwa z kosztami i procentami, Dyrekcyja Główna w skutek otrzymanego w téj mierze rapportu od Dyrekcyi Szczegółowéy, po rozważeniu przyczyn niedościa subhastacyi, wyda decyzją upoważniającą téż Dyrekcyą Szczegółową do wystawienia dóbr na powtórna subhastacyą.

§. 198.

Gdyby Dyrekcyja Główna otrzymała rapport od Dyrekcyi Szczegółowéy,

iż wydział hypoteczny przepisania tytułu własności na nabywcę, z powodu niedopełnienia formalności przepisanych odmówił, albo upoważnił téż Dyrekcyą Szczegółową do założenia appellacyi od decyzji wydziału hypotecznego do właściwego sądu, albo poleci odbycie nowéy licytacji na koszt tego kompletu Dyrekcyi Szczegółowéy, który dopełnienia formalności nie dopilnował, z wolnym iednak regresem do osoby która istotnego uchybienia stała się przyczyną.

§. 199.

Gdy z mocy artykułu 93. prawa Seymowego właściciele, wierzyciele, i inni interessenci, czuiący się być pokrzywdzonymi, czyli podczas administracyi, czy przy wydzierżawieniu, czy nakoniec przy subhastacyi, zanościć o to mają skargę, do Dyrekcyi Głównéy; Dyrekcyja przeto zasięgną-

wszy potrzebnych wiadomości od właściwey Dyrekcyi Szczegółowey, skargi te iak nayspilniéy roztrząsać i decyzye stosowne wydawać będzie.

Jeśliby Dyrekcyja uznała administratora winnym zrządzenia szkody przez grubą opieszałość, wolność poszukiwania szkód zrzadzonych, drogą cywilnego postępowania właścicielowi zostawić może. Jeśliby zaś administratora uznała bydź winnym malwersacyi, odda go pod sąd kryminalny. Gdyby zaś dzierżawca uznany został winnym odpowiedzialności właścicielowi, w ówczas właściciel i dzierżawca o ustanowienie ilości zrzadzonych szkód odesłani zostaną do właściwego sądu.

T Y T U Ł IV.

Losowanie dla umorzenia listów zastawnych.

§. 200.

W myśl artykułu 115. prawa Sey-

mowego utrzymywana będzie księga zgłaszających się właścicieli listów zastawnych, koloru białego, którzy zechcą, aby listy ich do losowania należały.

Z dniem 20. Marca i 20. Września, księga ta będzie zamknięta, ogół zebrany Buchhalter porówna z dochodem wpłynąć mającym na przedmiot umorzenia listów zastawnych i rezultat ztąd wynikający przedstawi do decyzyi Dyrekcyi Głównéy, wraz z wyciągiem obeymującym numerą, litery, summy listów zastawnych, z któremi się właściciele zgłosili, oddzielając każdy gatunek listów podług lit. A. B. C. D. E. Takowy wyciąg niezwłocznie do pism publicznych podany bydź powinien.

§. 201.

Jeśliby ze względem na artykuły 116. 117. i 118. prawa Seymowego lo-

sowanie nastąpić miało, Dyrekcyja Główna uczyni odezwę do komitetu właścicieli listów zastawnych, aby wyznaczył iednego lub więcéy delegowanych, którzyby cały czynności losowania przytomni byli. Dyrekcyja okaże tym delegowanym rachunki i tabelle numerów listów zastawnych, do losowania przygotowanych, i takowe numera w obecności tychże delegowanych, na posiedzeniu Dyrekcyi wkładane bydź mają protokularnie do przygotowanego na to koła. Koło to następnie zostanie zamknięte na trzy klucze z których ieden mieć będzie Prezes, drugi Członek Dyrekcyi, a trzeci delegowany od komitetu, i opatrzone będzie pieczęciami prywatnemi tychże osób oraz pieczęcią Dyrekcyi Głównéy. Tym sposobem przygotowane koło oczekiwać będzie dnia losowania.

§. 202.

W dniu 1. Kwietnia i 1. Października na posiedzeniu publiczném Dyrekcyi Głównéy i w obecności delegowanych od komitetu właścicieli listów zastawnych, koło to odpieczętowane i odemknięte zostanie, i dziecię wyciągać będzie z niego numera listów zastawnych, aż do wysokości summy na ten przedmiot w bieżącym półroczu przypadający ze względu na artykuł 119. prawa Seymowego.

§. 203.

Dopóki komitet właścicieli listów zastawnych nie zbierze się, Dyrekcyja Główna uprosi trzech Obywateli zaufanie publiczne mających, i z którychby każdy przynajmniej 10,000 złp. w listach zastawnych posiadał, aby ci przy powyższém losowaniu obecnymi bydź chcieli.

§. 204.

Gdyby iednak bądź delegowany od komitetu właścicieli listów zastawnych, bądź Obywatele w myśl paragrafów poprzedzających zaproszeni do czynności losowania nie przybyli, Dyrekcyja Główna wzmiankę o tém w protokóle uczyni, po czém losowanie uskutecznić sama iest mocną i obowiązana.

T Y T U Ł V.

Wypłata listów zastawnych i kuponów, tudzież ich umorzenie.

§. 205.

Dyrekcya Główna prześle Dyrekcyom Szczegółowym księgę podług załączonego wzoru, obeymującą rewersa do wycinania dla właścicieli listów zastawnych i kuponów, żądających

aby summa im należna, w iednéj z Dyrekcyi Szczegółowych wypłaconą im była.

§. 206.

Skoro Dyrekcyja Główna, czyli to wprost czyli przez pośrednictwo Dyrekcyi Szczegółowych, otrzyma na piśmie żądania wypłaty w iednéj z Dyrekcyi Szczegółowych, bądź listów do umorzenia losowaniem przeznaczonych, bądź kuponów półrocznych prowizyi, upoważni właściwą Dyrekcyą Szczegółową do zatrzymania potrzebnéj na to summy z wpływów przypadających, w ściśłym zastosowaniu się do art. 121. prawa Seymowego i pilnie przestrzegać powinna, aby żądania interessentów w tym względzie najmniejszego zawodu nie doznały.

§. 207.

Od dnia 22. Czerwca i Grudnia,

aż dopóki wszystkie wypłaty uskutecznione nie zostaną, Dyrekcyja Główna codziennie zrana i popołudniu wyiawszy święta uroczyste, posiedzenia swoje odbywać powinna.

§. 208.

Gdyby mimo tego trudność była zaspokoienia wszelkich osób, po wypłatę zgłaszających się, Dyrekcyja Główna podzielić się może na stosowną ilość oddziałów, celem prędszego uskutecznienia przypadających wypłat. Rachmistrze lub inne wyznaczone do tego przez Dyrekcyję osoby zastąpić mogą przy takowych oddziałach miejsce buchaltera.

§. 209.

Dla krótkości czasu przeznaczonego na wypłaty, posiadacze listów zastawnych lub kuponów, którzyby w
wła-

właściwem półroczu nie zgłosili się po należne im wypłaty, gdyby się późniéj po takowe stawili nie wprzód otrzymania należności swe z kassy depozytowéj, aż Dyrekcyja zaspokoi wypłaty bieżące.

§. 210.

Dla uniknienia podstępu, Dyrekcyja Główna podczas uskutecznienia wypłat mieć powinna pod ręką:

- a.) Wykaz listów zastawnych znajdujących się w depozycie Dyrekcyi Głównéj.
- b.) Wykaz listów lub kuponów, na które z powodu uszkodzenia wydane są duplikaty, tryplikaty etc.
- c.) Wykaz listów i kuponów ogłoszonych do umorzenia z powodu ich zatracenia, lub uszkodzenia, i gdyby kto po wypłatę z takimi samymi listami się zgłaszał,

Dyrekcya postąpi, iak tego przepisy prawa wymagaia.

§. 211.

Po rewizyi kassy Dyrekcyi Głównéy w myśl Art. 135. prawa Seymowego przedsięwziętęy, ułożona będzie tabella półrocznych rachunków, która obeymować powinna obraz stanu tak czynnego, iak biernego Towarzystwa, wraz z objaśnieniami do łatwego iéy przez każdego z stowarzyszonych rozumienia posłużyć mogącemi.

§. 212.

Po wyznaczeniu delegowanych od komitetu Towarzystwa i komitetu wierzycieli, w myśl artykułu 136 prawa Seymowego, Dyrekcyja Główna oznaczy dzień w którym listy zastawne i kupony zapłacone, umorzone bydz maia.

Posiedzenie to będzie publiczne, i wiadomość o niém przez gazety ogłosić należy.

Następnie Dyrekcyja Główna prześle odcięte połowy listów zastawnych do Dyrekcyi Szczegółowych, poleci im okazać ie przez delegowanego wydziałowi hypotecznemu, dla zapisania w księdze w Kancellaryi Ziemiańskiéy utrzymywanéy, iż zostały umorzone; i zachować też w szafie na to przeznaczonéy.

T Y T U Ł VI.

Wymiana listów zastawnych uszkodzonych lub zatraconych na nowe, białych na kolorowe, oraz większych na mnieysze i przeciwnie.

§. 213.

Właściciel listu zastawnego, który

się zgłasza po wymianę listu uszkodzonego, lub zatraconego, powinien wymienić w nocie o to podanęj swokie nazwisko, stan i zamieszkanie.

§. 214.

Jeżeli uszkodzenie jest tego rodzaju, iż sumę i numer listu lub kuponu, wyraźnie widzieć można, i okazany list zastawny, lub kupon nie podlega żadnemu zarzutowi fałszu, postąpiono byż powinno, podług art. 123. prawa Seymowego. Po zapisaniu zaś stosownej decyzji w księdze paragrafem 185 oznaczonej, oraz po wymazaniu dawnego listu z księgi w Kancellaryi Ziemiańskiej utrzymywanej, i zapisaniu do niej nowego listu w rubryce na to przeznaczonej, takowy wydany będzie zgłaszającemu się po wymianę.

§. 215.

Tymże samym sposobem postąpiono zostanie, gdy właściciel listu zastawnego opatrzonego przelewem chce go wymienić na list, na okaziciela, lub gdy białe, chce zamienić na kolorowe, lub nakoniec gdy chce zamienić listy zastawne większe na mniejsze i przeciwnie, z tą atoli uwagą, iż listy mniejsze na większe, wtedy tylko zamienione byż mogą, gdy wszystkie te listy, które ieden większy składać mają, pochodzą z iednego Woiewództwa. Nadto gdy koszta istotne na wygotowanie listów zastawnych, większe są od tych iakie artykułem 29 prawa Seymowego oznaczone zostały, przeto wymiana listów zastawnych mniejszych na większe i nawzajem wtedy tylko nastąpić może, gdy okaziciel zapłacić zechce istotne koszta wygotowania tychże li-

stów, podług uznania komitetu Towarzystwa, w skutku wyrachowania i przedstawienia Dyrekcyi Głównéj.

§. 216.

Gdy przeciwnie list lub kupon tak jest uszkodzony, iż numeru nie można rozpoznać, lub gdy list lub kupon został zatracony lub uszkodzony, zgłaszający powinien wymienić numer i sumę, iakie miały listy, których zamiany żąda.

§. 217.

Dyrekcya Główna wyznaczy w ten czas delegowanego dla zrobienia śledztwa, lub uskutecznienie takowego Dyrekcyi Szczegółowéj poleci.

W śledztwie tem, zgłaszający się udowodnić powinien świadkami, lub innemi dowodami prawnemi, iż był istotnym właścicielem listów, lub ku-

ponów, których wymiany żąda, i że listy te takimi były opatrzone numerami, iak podał.

§. 218.

Jeśli Dyrekcyja Główna po roztrząśnieniu tego śledztwa uzna, iż zgłaszający się, powyższą okoliczność dokładnie udowodnił, wezwie go o złożenie kosztów na wystawienie nowych listów, i przystąpi do dopełnienia formalności artykułem 124. przepisanych.

§. 219.

Skoro dawne listy zastawne zwrócone zostaną Dyrekcyi Głównéj po zaciągnięciu nowych do księgi w Kancellaryi Ziemiańskiéj utrzymywanéj, przyłączone będą do tych, które z powodu wypłacenia do umorzenia są przeznaczone, i wraz z temiż komitetowi Towarzystwa przesłane zostaną.

§. 220.

Utrzymywany będzie w Dyrekcyi Główny wykaz numerów listów zastawnych lub kuponów, wymienionych na nowe, i co pół roku, wszystkim Dyrekcyom Szczegółowym komuni-kowany bydz winny.

T Y T U Ł VII.

Przepisy Ogólne.

§. 221.

Zdanie sprawy, które podług artykułu 136, 162, i 175. Dyrekcyja Główna obydwóm komitetom składać iest obowiązana, obeymować powinno:

- a) Wykaz właścicieli stowarzyszonych z rozróżnieniem tych, którzy dopiero akt przystąpienia zeznali, i tych którzy listy zastawne już uzyskali, niemniéy wszelkie zmiany z powodu wystąpienia z Towarzystwa.

b) Wyjaśnienie wpływów na pro-wizyą i umorzenie kapitału z wyszczególnieniem zaległości, i co dla ściągnięcia każdej z nich przedsięwzięto.

c) Wykaz puszczonech w obieg listów zastawnych z rozróżnieniem każdego ich gatunku, niemniéy wszelkich zmian, z powodu wymiany tychże listów.

d) Wszelkie działania dotyczące losowania listów zastawnych.

e) Rachunki z wypłaty listów zastawnych i kuponów wraz z obrazem kassy depozytowéy.

f) Nakoniec rachunki z obrotu funduszów na administracyą. Zgoła wszystko to, coby Komitety przekonać mogło, iż Dyrekcyja Główna, iak ściśle pilnuie iżby stowarzyszeni powinności swoje wypełniali, tak troskliwie czu-

wa, aby regularność wypłat posiadaczom listów zastawnych, nigdy uchybioną nie została. Raport z półrocznych czynności, który Dyrekcyja w moc artykułu 142 prawa seymowego składać Rządowi jest obowiązana, obeymować powinien także powyższe szczegóły i wiadomości.

§. 222.

Oprócz półrocznych rachunków, Dyrekcyja Główna złoży w końcu każdego roku Komitetowi Towarzystwa, i Rządowi osobny rachunek z dowodami z funduszków na administracyę, tak co do percepty, iako też wydatków swoich i wszystkich Dyrekcyi Szczegółowych. Tudzież wydatki na wygotowanie listów zastawnych, po ukończeniu téj czynności obliczy i porówna z dochodem na ten przedmiot przeznaczonym, i o tém rachun-

nek wraz z dowodami prześle Komitetom i Rządowi.

§. 223.

W uskutecznienu artykułu 141. prawa Seymowego, Dyrekcyja Główna wyznaczać będzie delegowanych do zrobienia półrocznych rewizyi ksiąg Dyrekcyi Szczegółowych, którzy razem przedsięwzięją rewizyą rachunków. Delegowani do téj czynności opatrzeni być winni stosowną Instrukcyą. Delegowanych Dyrekcyja Główna zmieniać będzie tak, aby niezawsze iedni z tegoż Woiewództwa byli wyznaczeni.

§. 224.

Dyrekcyja Główna wydając polecenie Dyrekcyi Szczegółowym, oznaczać powinna ale terminy, za których uchybieni niemniéy za wszelkie opóźnienie niedokładności i t. p.

może im udzielać napomnienia, wypłatę pensyi wstrzymać, albo też na koszt winnych zesłać Delegowanego, dla uskutecznienia zaniedbanych czynności. Jeśli to zamierzonego skutku nie odniesie, Dyrekcyja Główna przedstawi rzecz Komitetowi.

§. 225.

Gdyby który z członków Dyrekcyi Szczegółowéy dopuścił się większych uchybień, złożeń, lub występku w urzędowaniu, tudzież w przypadkach gdzie uchybienia członków Dyrekcyi Szczegółowéy zrzuciły Towarzystwu szkodę, Dyrekcyja Główna zarządzić powinna stosowne śledztwo, a gdyby niego okazało się iż zachodzi potrzeba zawieszenia w urzędzie, złożenia niego Członka Dyrekcyi, oddania od Sądu, lub poszukiwania w drodze Sądowej na

małutku jednego z niéy, lub całego kompletu Dyrekcyi Szczegółowéy z zrzuczonéy szkody, Prezes zwołać powinien ogólne zebranie Dyrekcyi Głównéy, która w komplecie najmniej dziewięciu osób, z mocy artykułu 37. i 132 prawa seymowego decyzją wydać jest obowiązana.

§. 226.

Względem funduszków z poboru na wygotowanie listów zastawnych i administracyą oszczędzonych, z kar exekucyjnych, tudzież opłaty po dwa od sta od wychodzących z Towarzystwa, Dyrekcyja Główna uczyni do Komitetu Towarzystwa przełożenie, w jakibym najkorzystniejszy sposób dla Towarzystwa fundusze te użyte być mogły.

§. 227.

Gdyby fundusze przez Rząd z mo-

cy artykułu 209 prawa seymowego, Dyrekcyi Głównéj zaliczone, z wpływów rocznych powrócone byź nie mogły, takowe z wpływów i oszczędności lat dalszych, Dyrekcyja Główna Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu powróci.

§. 228.

Przy przesyłaniu pocztą gotowych pieniędzy z Dyrekcyi Głównéj do Dyrekcyi Szczegółowych i nawzajem; opłacać należy porto tak iak od pieniędzy skarbowych; wszelkie inne korespondencye i należące do nich listy zastawne i kupony, w myśl artykułu 207 prawa seymowego, wolne są od opłaty portoryi.

§. 229.

Na każde zebranie ułoży Dyrekcyja Główna z Członków Towarzy-

stwa listę mających prawo głosowania, i oddzielną tych, którzy w myśl artykułu 47. prawa seymowego mogą byź wybranemi na urzędy.

§. 230.

Przy udeterminowaniu wysokości długów hipotecznych, celem ułożenia listy Członków mogących byź wybranemi na Urzędników Towarzystwa, ze względu na artykuł 47. prawa seymowego, Dyrekcyja Główna kaucye, ewikcye i protestacye, wtedy tylko za długi uważać będzie, ieśli pierwsze za popełniony defekt, do odpowiedzialności pociągnięte, dwie zaś ostatnie ieśli w liquidum pewne exekucyi ulegające zamienione i iako takie wykazami hipotecznemi obięte zostały.

§. 231.

Również posagi, zapisy dla żon,

przez mężów czynione, i nawzajem, oraz zapisy na rzecz rodziców, lub na rzecz dzieci, Dyrekcyja policzać nie będzie na zwiększenie massy tychże długów.

§. 232.

Mężowie właściciele dóbr będący z prawa właścicielami dochodów żon swoich, nietylko głosującymi na zebraniach w ich zastępstwie, ale nawet skoro długi hipoteczne połowy szacunku dóbr żon ich nie przenoszą, na Urzędników Towarzystwa wybranymi być mogą.

§. 233.

W myśl artykułów 179, i 182 prawa seymowego, wdowom, rozwódkom i pannom doletnim należącym do Towarzystwa kredytowego, i chcącym mieć udział w wyborach, wolno

jest

jest obrać sobie zastępców osiadłych, z pomiędzy obywateli, w księgę obywatelską zapisanych, i przez tego znaydować się na zebraniach; tytuł ten atoli nie nadaie prawa takowym zastępcom być wybranymi na Urzędników Towarzystwa, chyba że im służy prawo artykułami 47, i 183. prawa seymowego, zastrzeżone.

§. 234.

Przygotowane listy Członków Towarzystwa mogących się znaydować na zebraniach i na nich głosować, oraz Członków mogących być wybranymi na Urzędników Towarzystwa, Dyrekcyja Główna prześle Prezesom zebrań wraz z stosowną Instrukcyą na ręce Prezesa Kommissyi Woiewódzkiej.

§. 235.

Gdy artykuł 183 dozwała wybierać w części Urzędników Towarzy-

Tom XI, do Nru 43.

stwa z Członków tegoż Towarzystwa w innych okręgach zamieszkałych, a nawet z obywateli osiadłych, choćby nie Członków Towarzystwa, jeśli ci zgodzą się na przyjęcie urzędu; przeto dla postawienia zebrania w możliwości sądenia, czyli Członek Towarzystwa na Urzędnika proponowany, może być obranym ze względu na artykuł 47 prawa seymowego, Dyrekcyja prześle każdemu z Prezesów listy właścicieli ziemi we wszystkich Województwach do Towarzystwa przystępujących, z tém nadmienieniem, iż gdy stosownie do artykułu 186, Członek Towarzystwa we właściwym tylko okręgu na urzędnika wybrany, wymówić się nie może od urzędowania, wyjąwszy przypadki, tymże artykułem zastrzeżone, tedy Członek Towarzystwa do innego okręgu należący nie wprzód wybrany

bydź może, aż przedstawiający go na Urzędnika złoży oświadczenie na piśmie, iako zgadza się na przyjęcie urzędu. Dyrekcyja wezwie nadto Prezesa, aby po rozwiązaniu zebrania, zawiadomił Prezesów zebrań w innych Województwach z porządku przypadających, którzy z Członków Towarzystwa na zebraniu pod jego przewodnictwem odbytém, na Urzędników wybrani zostali, a to celem uniknienia, iżby tenże sam Członek w kilku miejscach na Urzędnika wybranym nie został. Dyrekcyja zastrzeże nadto, iż właściciel ziemi w służbie publicznej zostający, taki tylko na Urzędnika wybranym bydź może, który złoży na to pozwolenie od swęj właściwéj władzy; co zaś do obywateli nie Członków Towarzystwa, Prezesi zebrań pilnie dostrzegać są obowiązani, aby względem nich artyku-

ły 47. i 183 iak nayściśléy zachowanemi były.

§. 236.

Prezes zebrania po ukończeniu czynności spisany protokół przesłać powinien Dyrekcyi Głównej, która ieśliby w czynnościach wyborowych nie znalazła prawu przeciwnego, wybory zatwierdzić iest mocną. Jeśliby zaś po przejrzeniu czynności wyborowych zebrania, znalazła w nich co prawu przeciwnego, przedstawi Rządowi protokół wyborowy, i prosić będzie o skasowanie czynności zebrania. Jeśliby Rząd takowe skasował, żaden z wybranych Urzędników do sprawowania urzędu przypuszczonym byź nie może.

§. 237.

W dopełnieniu artykułu 193 prawa seymowego, Dyrekcyja Główna przeglądać będzie listy zastawne oka-

zywane przez obywateli, którzyby do zebrania właścicieli listów zastawnych należeć chcieli, i urządzi stosowną kontrolę, aby za temi samemi listami zastawnemi, dwie lub więcéy osób, biletów wniyścia nie uzyskały.

§. 238.

W rzeczach, gdzie idzie o wykonanie lub zastosowanie exystujących urzędzeń, chociażby wątpliwości zachodziły, Dyrekcyja w myśl artykułu 146 prawa seymowego decyzją wydać iest mocna, z wolném odwołaniem się stron interessowanych do Komitetu Towarzystwa. W wątpliwościach tylko ogólnego interessu, lub potrzeby zmian trwających urzędzeń, odnosić się powinna do tegoż Komitetu.

§. 239.

Dyrekcyja mocną iest wydać Dyrekcyom Szczegółowym przepisy i objaśnienia zgodne z prawem i ninieyszą

Instrukcyą, celem uiednostaynienia prawideł postępowania we wszystkich Dyrekcyach Szczegółowych.

§. 240.

Skoroby doświadczenie okazało że niniejsze Instrukcyje oraz wewnętrzna Organizacya Dyrekcyów w skutek art. 144. prawa seymowego wydane, zawierają w sobie niedogodności, Dyrekcyja Główna wymieni takowe w przełożeniu do Komitetu i zaproponuje stosowne zmiany dla zrobienia z nich użytku, przy dopełnieniu przepisu art. 159 prawa seymowego; w ogólności zaś Dyrekcyja Główna w każdym przypadku, w którymby dla dobra ogólnego wpływ Komitetów potrzebnym byż uznała, stosownie do tych przedstawienie uczynić może.

§. 241.

Dyrekcyje na zasadzie art. 215 prawa seymowego udawać się mogą po

pomoc w wykonaniu tegoż prawa i niniejszhey Instrukcyi, tak do Kommissyi Woiewódzkich iako i do Kommissarzy Obwodowych, Burmistrzów i Wóytów, a władze te odezwy ich bez zwłoki załatwiać są obowiązane. W stosunkach z sądami Prokuratorowie królewscy czynić będą Dyrekcyom potrzebne ułatwienia.

§. 242.

Władze administracyjne, władze i Urzędnicy Sądowi oraz Prokuratorowie w czém do kogo należy, do przepisów niniejszych Instrukcyi najściśley stosować się są obowiązani.

§. 243.

Celem zapewnienia iednostayności działań władz Towarzystwa z władzami sądowemi, Dyrekcyja Główna obowiązana będzie znosić się z Kommissyą Rządową Sprawiedliwości w przed-

miotach, w których zachodzić będą stosunki sądowe.

§. 244.

Wykonanie niniejszego postanowienia które w Dzienniku Praw umieszczoném być ma, Kommissyom Rządowym w czém do której należy, oraz Dyrekcyi Głównéj Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyinéj dnia 14 Mca Marca 1826 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Prezydujący
w Kommissyi Rządowej
Przychodów i Skarbu
(podpisano) X. X. Lubecki.

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości

Ig. Sobolewski.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra

K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 5. Maia 1826 roku.

TOWARZYSTWO KREDYTOWE ZIEMSKIE

Zawiadomienie Dyrekcji Szczegółowej Województwa			
Na mocy art. 77 Prawa seymowego i paragrafu 76 Instrukcji wydanej			
Okazieci wydanych na dniu dzisiejszym Rewersu Pan			
złożył Dyrekcji Szczegółowej Województwa			list zastawn
oznaczon	Numer	i Liter	
na złoty	wyrażnie literami złotych polskich		
z losowania z dnia	Mca		i roku 18 do umorze-
nia przypadając wraz z należnemi kuponami oświadczając życzenie aby mu wartość			
w Dyrekcji Szczegółowej Województwa			zapłaconą była.
List ten zastawn wraz z kuponami przesłan został do sprawdzenia Dy-			
rekcji Główniej, a w to miejsce wydany niniejszy Rewers, za którego zwrotem właści-			
ciel lub zlecenie na piśmie od niego na odwrotnej stronie mający, odbierze stosownie			
do życzenia należność swoją w Kasie Dyrekcji tak wyżej.			
Wydano w	dnia	Mca	roku 18
podpis Właściciela			Dyrekcja Szczegółowa

Odcinek Rewersu danego na mocy artykułu 77 Prawa seymowego			
i 76 Instrukcji Panu			
na list zastawn oznaczon numer i liter następn			
złoty, polski,	literami wartości z losowania dnia		
Mca	roku	do umorzenia przeznaczon	
kór właściciel złożył w Dyrekcji pragnąc mieć wartość zapłaconą			
w Kasie Dyrekcji Szczegółowej Województwa			
Ręczona summa złotych	wypłaconą będzie w miejscu za-		
daniam właścicielowi Rewersu lub zleceniu na piśmie na odwrotnej stronie			
mającemu za jego zwrotem.			
Podpisano w Kompletie Dyrekcji wraz z uzyskującym Rewers który			
niniejszemu kwintu, iż go do rąk swych odebrał.			
w	dnia	Mca	roku 18
podpis Właściciela			Dyrekcja Szczegółowa

TOWARZYSTWO KREDYTOWE ZIEMSKIE

Zawiadomienie Dyrekcji Szczegółowej Województwa			
Stosownie do art. 76 Prawa Seymowego i art. 76 Instrukcji wydanej.			
Okazieci wydanych na dniu dzisiejszym Rewersu Pan			
złożył Dyrekcji Szczegółowej Województwa			
kuponu od listow zastawnych oznaczone następnemi numerami i literami			
Ogółem sztuk	wyrażnie literami sztuk		
oświadczając życzenie aby mu procent na bieżące półroczę za ten kupon przypadający			
w summie złotych	literami złotych		
w Kasie Dyrekcji Szczegółowej Województwa			
był zapłacony. Po przyrzeczeniu złożonych kuponów i zapisaniu na nich tego oświadczenia,			
niniejszy Rewers w miejsce tytułu wydanym został, z zarządzeniem, iż za jego zwrotem			
okazieci lub zlecenie na piśmie od niego, na odwrotnej stronie mający, odbierze nale-			
żność swoją w terminie Czerwowym t. b. w Kasie Dyrekcji Szczegółowej Woje-			
wództwa			
w	dnia	Mca	roku 18
podpis Właściciela			Dyrekcja Szczegółowa

Odcinek Rewersu danego na mocy artykułu 76 Prawa seymowego			
i 76 Instrukcji Panu			
na kupony od list zastawn pod numerami i literami następnemi			
Właściciel pragnie odebrać procent bieżący w Kasie Dyrekcji Szczegółowej Województwa			w summie razem wynoszącej
złoty	wyrażnie złotych		
Który to procent właściciel lub zlecenie od niego na tydzie Rewersie za-			
pisane mający, odbierze za zwrotem Rewersu w Kasie Dyrekcji Szczegółowej Województwa			
Podpisano w Kompletie			
Dyrekcji wraz z uzyskującym Rewers, który iż go do rąk odebrał niniejszemu kwintu.			
w	dnia	Mca	roku 18
podpis Właściciela			Dyrekcja Szczegółowa

Zawiadomienie Dyrekcji Szczegółowej Woiewództwa

Na mocy art. 77 Prawa sejmowego i paragrafu 76 Instrukcji wydanej

Okazicieli wydanego na dniu dzisiejszym Rewersu Pan

złożył Dyrekcji Szczegółowej Woiewództwa

List zastawny

oznaczon Numer i Liter

na Złoty: wyrażenie licznymi złotych polskich

z losowania z dnia Mca

i roku 18 do utworze-

nia, przypadając wraz z należnemi kuponami oświadczając życzenie aby mu wartość w Dyrekcji Szczegółowej Woiewództwa zapłaconą była.

List to zastawny wraz z kuponami przesłan został do sprawdzenia Dyrekcji Główny, a w to miejsce wydany niniejszy Rewers, za którego zwrotem właściciel lub zlecenie na piśmie od niego na odwrotny stronie mający, odbierze stosownie do życzenia należność swoją w Kasie Dyrekcji tak wyżej,

Wydano w dniu Mca roku 18

podpis Właściciela Dyrekcja Szczegółowa

REWERS DYREKCJI SZCZEGÓŁOWEY

R E W E R S

Dyrekcji Szczegółowej Woiewództwa

wydany stosownie

do art. 77 Prawa sejmowego i 76 Instrukcji.

Okazicieli Pan

złożył Dyrekcji Szczegółowej Woiewództwa

list zastawny oznaczon Numer i Liter następu

na Złoty: wyrażenie licznymi złotych polskich

z losowania z dnia Mca

roku 18 do utworzenia przypadając wraz

z należnemi kuponami, oświadczając życzenie aby mu wartość w Dyrekcji Szczegółowej Woiewództwa zapłaconą była.

List to zastawny wraz z kuponami przesłan został do sprawdzenia Dyrekcji Główny, a w to miejsce wydany niniejszy Rewers, za którego zwrotem właściciel lub zlecenie na piśmie od niego na odwrotny stronie mający, odbierze stosownie do życzenia należność w Dyrekcji Woiewództwa

Wydano w dniu Mca roku 18

podpis Właściciela Dyrekcja Szczegółowa

Zawiadomienie Dyrekcji Szczegółowej Woiewództwa

Stosownie do art. 76 Prawa Sejmowego i art. 76 Instrukcji wydanej

Okazicieli wydanego na dniu dzisiejszym Rewersu Pan

złożył Dyrekcji Szczegółowej Woiewództwa

kuponny od listów zastawnych oznaczone następnemi numerami i literami

Ogółem sznuk wyrażenie literami sznuk

oświadczając życzenie aby mu procent na bieżące półrocze za też kupony przypadający w summie złotych literami złotych

w Kasie Dyrekcji Szczegółowej Woiewództwa

był zapłacony. Po przyrzeczeniu złożonych kuponów i zapisaniu na nich tego oświadczenia, niniejszy Rewers w miejsce wydany został, z zarządzeniem, iż za jego zwrotem okazicieli lub zlecenie na piśmie od niego, na odwrotny stronie mający, odbierze należność swoją w terminie Czerwowym t. b. w Kasie Dyrekcji Szczegółowej Woiewództwa

w dniu Mca roku 18

podpis Właściciela Dyrekcja Szczegółowa

REWERS DYREKCJI SZCZEGÓŁOWEY

R E W E R S

Dyrekcji Szczegółowej Woiewództwa

stosownie do art. 76

Prawa sejmowego i art. 76 Instrukcji wydanej

Okazicieli niniejszego Pan

złożył Dyrekcji

Szczegółowej Woiewództwa

kuponny od listów zastawnych ozna-

czonę następnemi numerami i literami

ogółem sznuk wyrażenie literami sznuk

oświadczając

życzenie aby mu procent za bieżące półrocze za też kupony przypadający w summie literami złotych

w Kasie Dyrekcji

był zapłacony. Po przyrzeczeniu zło-

zonych kuponów i zapisaniu na nich tego oświadczenia, niniejszy Rewers w miejsce tychże wydany został, z zarządzeniem, iż za jego zwrotem okazicieli lub zlecenie na piśmie od niego na odwrotny stronie mający, odbierze należność swoją w terminie Czerwowym t. b. w Kasie Dyrekcji Szczegółowej Woiewództwa

Wydano w dniu Mca roku 18

podpis Właściciela Dyrekcja Szczegółowa

DZIENNIK PRAW

N^{ro} 44.

Tom Jedenasty.

w Imieniu Najjaśniejszego
M I K O Ł A J A I.
Cesarza Wszech Rosyi, Króla
Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

W wykonaniu prawa o ustanowie-
niu Towarzystwa Kredytowego Ziem-
skiego, w dniu $\frac{1}{3}$ Czerwca 1825 roku
zapadłego, oraz w dalszym ciągu In-
strukcyi dla Dyrekcyi Towarzystwa
w dniu 14 Marca r. b. wydaney, i w
związku z tąż Instrukcyą; chcąc dzia-
łaniom dotyczącym się czynności hy-
potecznych rzeczonoego Towarzystwa,
nadać potrzebną iednostayność, na
uczynione przez Kommissyą Rządową
Sprawiedliwości za zniesieniem się z
Dyrekcya Główną Towarzystwa przed-

stawienie, postanowiliśmy i stanowimy następującą Instrukcyą dla Wydziałów Hypoteczných, Pisarzy i Rejentów Kancellaryi Ziemiańskich:

§. 1.

O terminach do wpisania należności Towarzystwa w miejsce ostrzeżenia.

Pierwszą z porządku czynnością hypoteczną Towarzystwa Kredytowego iest, aby postarać się o istotną ingrossacyą pożyczki w miejsce zeznanego przez właściciela ostrzeżenia.

W tym celu po załatwieniu wszelkich przeszkód, jeżeli się iakie przy roztrząśnieniu aktu przystąpienia okazały, i po odebraniu decyzji Dyrekcyi Głównéy, wysokość pożyczki oznaczający wraz z Listami zastawnymi i Kuponami, Prezes Dyrekcyi Szczegółowéy prześle Prezydu-

jącemu w Wydziale Hypotecznym listę dóbr, na których pożyczka dla Towarzystwa ma być zabezpieczoną, dla wspólnego umówienia terminów, do uskutecznienia intabulacyi i przeznaczenia na każdy termin stosownéy podług uznania liczby nieruchomości.

Idąc porządkiem téy listy, Pisarz Kancellaryi Ziemiańskiéy przygotuje wcześniej potrzebne Księgi hypoteczne dla Rejenta. Tym samym porządkiem będą akta w Księgach wpisywane, i dalsze czynności odbywane, aż do wciągnięcia Listów zastawnych w osobną Księgę podług art. 64. prawa z d. 1^{go} Czerwca 1825 r. utrzymywać się mianą.

§. 2.

O zeznaniu Delegowanego Dyrekcyi Szczegółowéy i iego wnioskach.

Stanąwszy Delegowany Dyrekcyi

Szczegółowey przed aktami wieczystemi w oznaczonych terminach, ze-
zna, iż Towarzystwo Kredytowe przy-
mując przystąpienie właściciela dóbr
do swego Towarzystwa, oznaczyło po-
życzkę w ilości NN. okaże Rejentowi
Listy zastawne, wraz z decyzją Dy-
rekcyi Głównéy, czyli aktem wygo-
towanie Listów zastawnych i wyso-
kość pożyczki poświadczającym, zło-
ży też decyzją do zbioru dokumen-
tów Księgi wieczystéy, a Listy zasta-
wne przy sobie dla dalszégó operacyi
zachowa.

Listy do iednéy hypoteki ściaga-
jące się, powinny bydź osobno złą-
czone, aby się z innemi nie pomię-
szały.

Następnie uczyni Delegowany Dy-
rekcyi wniosek, aby ostrzeżenie na
istotny wpis pożyczki od Towarzy-

stwa, zamienioném zostało, aby umie-
szczonym był wpis w rubryce dłu-
gów własność obciążających pod tym
samym numerem, gdzie znajduje się
ostrzeżenie, albo gdyby już późniey-
sze wpisy nastąpiły, po ostatnim wpi-
sie, nie dając iednak temu nowemu
wpisowi osobnego numeru, ale odwo-
łując się do numeru ostrzeżenia, w
którego miejsce sam wpis wstępuje.
Przypuszczając, iż pożyczka Towarzy-
stwa wynosi 40,000 złp. iż ostrzeżenie
wpisaném było pod Ner 3. a po nim
nastąpiły wpisy Nro 4 i 5. po któ-
rych dopiero umieszczoną bydź ma
zamiana ostrzeżenia na intabulacyą, wy-
padnie zaproponować do wykazu hy-
potecznego treść następującą:

„40,000 złp. ad 3. summa czter-
„dzieści tysięcy złotych polskich
„w Listach zastawnych, dla To-
„warzystwa Kredytowego Ziem-

„skiego, która to pożyczka przez
 „decyzją Dyrekcyi Głównéj z
 „d. 11. Marca 1826 r. dla wła-
 „ściela dóbr, będąc zapewniona,
 „na żądanie Delegowanego Dy-
 „rekcyi Szczegółowéj, przy oka-
 „zaniu Listów zastawnych pod
 „datą 11. Maia 1826 r. do Księgi
 „oświadczone, wpisuie się w miey-
 „scu ostrzeżenia pod Nrem 3cim
 „na dniu 11. Października 1825
 „roku wniesionego, z tém wyra-
 „żném nadmienieniem, iż właści-
 „ciel zobowiązał się od summy
 „temiż Listami zastawnemi obię-
 „tę, regularnie płacić od 1 do
 „12 Czerwca i od 1 do 12 Gru-
 „dnia każdego roku w monecie
 „srebrnéj grubéj kurs w kraju
 „mających (licząc na stopę wartości
 „rzeczywistéj srebra $86\frac{4}{5}$ zło-
 „tych polskich z czystéj grzy-

„wny kolońskiéj) po dwa od sta
 „na procent i jeden od sta na
 „umorzenie kapitału, przez ciąg
 „lat dwadzieścia ośm z poddaniem
 „dóbr do których się ninieysza
 „hypoteka ściaga, pod wszelkie
 „zobowiązania prawem Seymo-
 „wém z d. $\frac{1}{3}$ Czerwca 1825 roku
 „przepisane.”

§. 3.

O decyzji Wydziału Hypotecznego i iéj ogłoszeniu.

Akt w paragrafie drugim wzmian-
 kowany, przedstawionym będzie przez
 Pisarza Kancellaryi Ziemiańskiéj wy-
 działowi hypotecznemu, który wzglę-
 dem żadanéj zmiany ostrzeżenia na
 intabulacya, wyda, albo tego samego,
 albo naydaléj następnego dnia decy-
 zya, i takową zaraz ogłosi Delegowa-
 nemu Dyrekcyi Szczegółowéj, obo-

wiązanemu z Urzędu, bez osobnego na to wezwania pilnować téy publikacyi.

Po zatwierdzeniu aktu, Delegowany wręczy Wydziałowi Hypotecznemu Listy zastawne, celem ich zaciągnięcia do osobnéy Księgi.

§. 4.

O zapisaniu listów zastawnych do osobnéy księgi.

Wydziały hypoteczne odbiorą przygotowane przez Dyrekcyą Główną Towarzystwa, w rubryki właściwe opatrzone, i w teyże Dyrekcyi zaparafowane Księgi Listów zastawnych, które podług art. 64. prawa z dnia 13 Czerwca 1825 roku mają być utrzymywane w Kancellaryi Ziemiańskiéy, odbiorą oraz oddzielną do Listów zastawnych pieczęć. W księgi te w przytomności Delegowanego Dyrekcyi zaciągnięte będą Listy zastawne przez

Wydział hypoteczny ręką Pisarza Kancellaryi Ziemiańskiéy, lub innéy do tego dobranej osoby; a to w ten sposób:

1. Numer biegnący Wydziału hypotecznego, to iest Numer biegnący w Księdze Listów zastawnych przez Wydział utrzymywany.
2. Numer decyzji Dyrekcyi Głównéy, na dole Listu zastawnego umieszczony.
3. Numer Listu zastawnego na górze tegoż znajdujący się.
4. Data wystawienia Listu zastawnego, to iest data decyzji Dyrekcyi Głównéy.
5. Data wpisania Listu zastawnego do Księgi hypotecznój, to iest data decyzji Wydziału hypotecznego, zamiast ostrzeżenia na wpis zatwierdzający.
6. Data podpisania Listu zastawnego przez Wydział hypoteczny, któ-

re to podpisanie nastąpi dopiero w czasie art. 66. prawa z dnia 1° Czerwca 1825 roku przepisany, w miejscu na samym Liście po lewéj stronie odbitém; w słowach:

List ten zaciągnięty został
w Księdze Listów zastawnych
Woiewództwa.

na karcie

pod Numerem

Podpis Wydziału hypotecznego na samym Liście zastawnym, nastąpi nie w czasie wciągania tych Listów do Księgi, ale w czasie ich wypłaty, a zatym i rubryka 6. zostanie aż do tego czasu niezapełniona, również wstrzyma się Wydział z wyciśnieniem pieczęci. Wydział hypoteczny zapisze na samym Liście zastawnym zaraz w dniu wciągnięcia ie-

go do Księgi tylko Numer biegnący sub 1. wzmiankowany, i kartę Księgi Listów zastawnych. W księdze téj znajduie się osobne miejsce do zapisania protokołu całej czynności wciągania Listów zastawnych i pokwitowania, które zeznać powinien Delegowany Dyrekcyi, z odebranych napowrot od Wydziału hypotecznego Listów zastawnych. Wzór do tego protokołu będzie Wydziałom hypotecznym przesłany przez Kommissyą Rządową Sprawiedliwości.

§. 5.

O wydaniu wyciągu z wykazu hypotecznego i z Księgi Listów zastawnych.

Pisarz Kancellaryi Ziemiańskiéj wciągnawszy do Wykazu hypotecznego, podług decyzji Wydziału, treść aktu zamiany, ostrzeżenia na intabula-

cyą pożyczki od Towarzystwa, udzieli Delegowanemu Dyrekcyi Szczegółowej z Księgi wieczystej wyciąg urzędowy wykazu, a z Księgi Listów zastawnych, wyciąg urzędowy wciągnięcia do niej tychże Listów.

Po nastąpień intabulacji pożyczki, Pisarz Kancellaryi Ziemiańskiej, sporządzając wyciąg wykazu hypotecznego, dla kogo bądź wydawanego, mieścić już w nim nie będzie ostrzeżenia, lecz pod tym samym Numerem gdzie było ostrzeżenie, umieści nastąpień wpis pożyczki.

I tak w przypadku przewidzianym w §. 2. gdzie intabulacja pożyczki nastąpiła po Numerze 5. a ostrzeżenie wpisanem było pod N. 3. umieści intabulacją pod N. 3. wypuszczając słowo ad 3. w oryginale, iedynie dla wskazania porządku zapisane.

§. 6.

O terminach do zeznawania kwitów do ogłaszania decyzji Wydziału hypotecznego i do istotnej Listów zastawnych wypłaty.

Na powyższych czynnościach skończyło się pierwsze działanie Towarzystwa, którego celem było uzyskać dla Listów zastawnych hypotekę.

Następień teraz drugie działanie którego dążeniem iest, uzyskać pierwsze w hypotece miejsce, przez zaspokoienie wierzycieli, toż miejsce zajmujących. Nie może się toż działanie odbywać porządkiem Listy podług §. 2. ułożonej, z powodu różnej odległości zamieszkania, wezwać się mianych Właścicieli i Wierzycieli. Z tego powodu Dyrekcyja Szczegółowa, wyrachowawszy przy każdej nieruchomości dzień tak daleki, aby interessent nayodległy mieszkający,

podług §. 51. Instrukcyi dla Dyrekcyi Towarzystwa, z dnia 14. Marca 1826 miał od daty wręczenia trzydzieści dni czasu do stawienia się; zaprojektuie dwa terminy, ieden do zeznawania kwitów, drugi na dwa dni późniejszy, do ogłoszenia decyzyi Wydziału hipotecznego, tudzież do odebrania Listów zastawnych, i Listę dóbr, podług porządku terminów ułożoną, Wydziałowi hipotecznemu prześle.

Prezesi Wydziału hipotecznego i Dyrekcyi Szczegółowey, ułożą się względem tych terminów, a podług porządku téy nowéj Listy, odbywane będą dalsze czynności hipoteczne.

Dzień środkowy, między iednym a drugim terminem prznacza się dla wydziału hipotecznego mającego się w tym dniu zatrudnić wydawaniem decyzyi względem aktów dnia poprzedzającego, dla Towarzystwa sporządzonych.

§. 7.

§. 7.

O wezwaniu Właścicieli i Wierzycieli do tychże terminów.

Do stawienia się w obydwóch terminach, wezwanemi będą przez Dyrekcyą Szczegółową:

1. Właściciel pod zagrożeniem: iż pomimo niestawienia się iego, odbytemi będą czynności Towarzystwa z Wierzycielami, i decyzya Wydziału hipotecznego uważaną będzie względem niego za prawnocną.
2. Wierzyciele pod zagrożeniem: iż w przypadku niestawienia się w pierwszym terminie, Delegowany Dyrekcyi wnosić będzie, aby wykreśleni zostali, iako właściciele Summ, a w to miejsce, aby zapisaną została należność Towarzystwa; w przypadku zaś niestawienia się w drugim terminie, iż de-

czyza Wydziału, uważaną będzie względem nich za prawomocną, a wypłata nastąpi przez złożenie do depozytu Dyrekcyi Głównéj Listów zastawnych, na ich spłacenie przeznaczonych.

3. Jeżeliby Właścicielowi dóbr, część iaka Listów zastawnych dostać się miała, natenczas wezwany będzie na termin, z zagrożeniem co do pierwszego terminu iak wyżej, tudzież iż Właściciel względem Listów zastawnych temu przypadających, uważany będzie za kwitującego; a w przypadku niestawienia się w drugim terminie, iż Decyzja Wydziału uważaną będzie względem niego za prawomocną i wypłata nastąpi, przez złożenie do depozytu Dyrekcyi Głównéj przeznaczonych dla niego Listów zastawnych.

Wręczenie tych wezwań uskuteczni-
nóm będzie podług przepisu §. 51. In-
strukcyi dla Dyrekcyi Towarzystwa.

§. 8.

*O złożeniu Listów zastawnych przed
Wydziałem hipotecznym.*

W dniu do zeznawania kwitów
przeznaczonym Delegowany Dyrekcyi
uda się wspólnie z Reientem do Wy-
działu hipotecznego, złoży wyciąg
z Księgi Listów zastawnych dotyczący
się dóbr, których Właściciele i Wie-
rzyciele na dzień ten wezwani zostali,
złoży oraz stosujące się do tych dóbr
Listy zastawne i Kupony. Wydział
przekonawszy się o tożsamości Listów
zastawnych, zwróci wyciąg wraz z Li-
stami zastawnymi i Kuponami Dele-
gowanemu, polecając zarazem Reiento-
wi przyjęcie aktu pokwitowania w
obecności Delegowanego, w którym

to akcie Reient uczyni wzmiankę o dopełnieniu formalności niniejszym paragrafem objęty.

§. 9.

O zeznawaniu kwitów oraz o wnioskach stron interessowanych.

Ponieważ Towarzystwo w ten czas dopiero uskutecznia wypłatę, kiedy osoby mające odebrać Listy zastawne już z ich odebrania pokwitowały, kiedy należność Towarzystwa już w pierwsze miejsce hipoteki wpisaną została, i kiedy Wydział hipoteczny całą tę czynność zatwierdził; zaczyna się więc to stopniowe działanie, w pierwszym terminie od pokwitowania i zapisania wypływających ztąd wniosków stron.

Gdy Księga hipoteczna jest oryginałem a w niej samą znajdując się dowody wierzytelności, do Księgi wpisanych, przeto Reient żądać tylko będzie dowodów do zmian

w hipotece jeszcze niezapisanych np. gdyby w miejsce zapisanego Wierzyiciela stał się Cessyonaryusz, którego Cessya jeszcze do hipoteki nie została wciągnięta. W ogólności skutkiem wniosków stron będzie, albo wykreślenie niektórych wierzytelności i Numerów z hipoteki, albo zostawiając też Numera, zapisanie zmiany Właścicieli Summ i warunków pożyczki. Rozróżnić należy wykreślenie samej wierzytelności, od wykreślenia właścicieli tychże wierzytelności i warunków pożyczki. Pierwsze uskutecznia się przez zapisanie wzmianki w rubryce wykreśleń; drugie wypływa z samej redakcyi nowego wpisu w rubryce zlewków lub sub oneracyi.

Nie gaśnie w tém drugiem działaniu, ani numer ani wierzytelność, zmienia się tylko Właściciel wierzytelności, zmienić się mogą i jej warunki.

ki, wszakże, zachowanie numeru, a nawet i daty, pod którą wierzytelność jest zapisaną, staie się potrzebnem dla nowego nabywcy, aby co do pierwszeństwa utrzymał się przy prawach swego poprzednika.

Postępowanie w terminie do zeznawania Kwitów będzie rozmaite, podług rozmaitości przypadków.

Ze zaś niepodobną jest wszystkich obiać, przeto umieszczają się w Instrukcyi tylko przepisy na przypadki najczęściej zdarzyć się mogące.

a.

O summach 200 złp. niedochodzących oraz o summach końcowych mniey iak 100 złp. wynoszących.

Dłużnik obowiązany jest Listami zastawnemi spłacić się niemogące dłu-

gi, iako to: 200. złp. niedochodzące, lub kwoty końcowe mnieysze iak 100 złp. w terminie pokwitowania zapłacić gotowizną; co gdy nastąpi, ma prawo żądać, aby takowe kwoty z hypoteki wykreślone były, nie może jednak mieyscem przez nie zajętem dysponować, gdyż w to mieysce wstępnie zaraz summa Towarzystwa.

Przypuściwszy, iż pożyczka od Towarzystwa 12,000 złp. a długi spłacić się miane wynoszą

Nro 1. 180 złp.

Nro 2. 5090 złp.

Nro 3. 7000 złp.

W takim razie wypada zapłacone przez właściciela

Nro 1. 180 zł. polskich.

Nro 2. 90 zł. polskich.

przez zapisanie wzmianki w rubryce wykreśleń wymazać, i do wykazu względnie summy dla Towarzystwa

do rubryki zlewków zaproponować następującą treść:

„Ner 2. i 3. 12,000 złp. summa
 „dwanaście tysięcy złotych pol-
 „skich w Listach zastawnych za-
 „ciągnięta została od Towarzy-
 „stwa Kredytowego w skutek in-
 „tabulacyi ua dniu 30. Kwietnia
 „1826 pod Nro 8. uskutecznonéy,
 „tudzież w skutek aktu z dnia 10
 „Czerwca 1826 r. w Księdze wie-
 „czystéy zeznanego, od którégó
 „to summy właściciel zobowiązał
 „się płacić od dnia 1. do 12. Czer-
 „wca i od 1. do 12. Grudnia ka-
 „żdego roku w monecie srebrnéy
 „grubéy kurs w kraiu mającéy
 „(licząc na stopę wartości rzeczy-
 „wistéy srebra $86\frac{4}{12}$ złotych pol-
 „skich z czystéy grzywny koloń-
 „skiéy) po dwa od sta na pro-
 „cent i ieden od sta na umorze-

„nie kapitału, przez ciąg lat 28.
 „z poddaniem dóbr do których
 „się ninieysza hipoteka ściąga,
 „pod wszelkie zobowiązania pra-
 „wem Seymowém z dnia 13 Czer-
 „wca 1825 r. przepisane.

„Summa ta stanowiąca iedną
 „całość, zajmuie mieysca dwóch
 „summ dawniéy w hipotece pod
 „Nrem 2. 3, i pod datami 7. Li-
 „pca 1822 r. tudzież 1. Maia 1824
 „r. umieszczonych iako to:

Ner 2. pięć tysięcy złotych
 polskich z większéy summy 5090
 po upłaceniu 90 złp. pozostałe.

Ner 3. siedm tysięcy złotych
 polskich.

Jeżeliby się z woli stron wyżéy
 wzmiankowane 180 i 90 złp. w hypo-
 tece pozostać miały, nie może to inaczéy
 nastąpić iak z ustąpieniem pierwszeń-
 stwa dla Towarzystwa Kredytowego.

W przypadku niestawienia się wierzycieli do odebrania rzeczonych kwot i pokwitowania z nich, złożone będą pieniądze do depozytu Dyrekcyi Głównéj na ręce Delegowanego Dyrekcyi Szczegółowéj, a Wydział Hypoteczny nakaże ich wykreślenie.

Dotychczasowa intabulacya na rzecz Towarzystwa Nro 8. zapisana, wykreśloną będzie przez uczynienie wzmianki w rubryce wykreśleń.

b.

O zeznaniu kwitów przez wierzycieli i właściciela.

Właściciel dla którego część listów zastawnych przypadnie, powinien również z ich odebrania kwitować, przypuściwszy, iż pożyczka od Towarzystwa wynosi 40,000 zł. polskich, iż intabulacya dla Towarzystwa nastąpi-

ła Nro 2do, iż ją poprzedza sub Nro 1. Summa spłacić się mająca Listami zastawnymi 30,000 złp. proponować należy treść do wykazu hypotecznego w rubryce zlewków następującą:

„Nro 1. i 2. 40,000 złp. summa
 „czterdzieści tysięcy złotych polskich w Listach zastawnych za-
 „ciągniętą została od Towarzy-
 „stwa, w skutek intabulacyi na
 „dniu 30. Kwietnia 1826 roku
 „pod Nrem 2. zapisanęj i w sku-
 „tek aktu z d. 10. Czerwca 1826
 „roku do Księgi wieczystej ze-
 „znanego, od której to summy
 „zobowiązał się właściciel płacić
 „od 1 do 12 Czerwca i od 1 do 12
 „Grudnia każdego roku, w mone-
 „cie srebrnej grubej kurs w kra-
 „ju mającej (licząc na stopę war-
 „tości rzeczywistej srebra 86 $\frac{4}{5}$
 „złotych polskich z czystej grzy-

„wny kolońskiéy) po dwa od sta
 „na procent i ieden od sta na umo-
 „rzenie kapitału, przez ciąg lat 28
 „z poddaniem dóbr, do których
 „się ninieysza hipoteka ściaga,
 „pod wszelkie zobowiązania pra-
 „wem Seymowém z d. 1³ Czer-
 „wca 1825 r. przepisane.

„Summa ta stanowiąca iedną
 „całość zajmuie miejsce dwóch
 „summ dawniéy w hypotece pod
 „datami 2. Grudnia 1824 i 30.
 „Kwietnia 1826 roku umieszczo-
 „nych iako to:

„Ner 1. 30,000 złp.

„Ner 2. 10,000. złp. pochodzą-
 „céy z więkšzéy summy 40,000 złp.
 „po wykreśleniu 30,000 złp. po-
 „zostałéy.”

Pod N. 2. w rubryce wykre-
 śleń zapisze się ubytek 30,000
 zł. polskich.

C.

*O zeznawaniu kwitów przez wie-
 rzyciela, którego summa w czę-
 ści tylko Listami zastawnemi za-
 spokoioną być może.*

Ponieważ tylko possessor zastawny
 podług art. 204 prawa z d. 1³ Czer-
 wca roku 1825, może odmówić przy-
 ięcia Listów zastawnych, ieżeli cał-
 kowita iego należność zaspokoioną nie
 będzie i gdy podług art. 201 tegoż
 prawa Listy zastawne zajmują w hy-
 potece naypierwsze miejsce w dziale
 IV.; w przypadku więc tym, kiedy
 wierzyciel niebędący Possessore m za-
 stawnym, w części tylko zaspokoionym
 będzie Listami zastawnemi, przypu-
 ściwszy: iż dług iego sub N. 1. zapisa-
 ny, wynosi 100,000 złp. a Towarzy-
 stwo tylko 60,000 zł. pożycza, iż in-

tabulacya dla Towarzystwa znajduje się N. 8. wypada do wykazu pod rubryką zlewków, taką zaproponować treść:

„N. 1. a) 60,000 złp. Summa sześćdziesiąt tysięcy złotych polskich, w Listach zastawnych zaciągniętą została od Towarzystwa w skutek intabulacyi na dniu 28. Kwietnia 1826 roku pod N. 8. zapisanę, tudzież w skutek aktu na dniu 10. Czerwca 1826 roku w Księdze wieczystej zeznanego, od której to Summy Właściciel zobowiązał się płacić od 1. do 12. Czerwca i od 1. do 12. Grudnia każdego roku w moneterach srebrnej grubej kurs w kraju mającej (licząc na stopę wartości rzeczywistej srebra $86\frac{4}{5}$ złotych polskich z czystej grzywny Kolońskiej) po dwa od sta

na procent i jeden od sta na umorzenie kapitału, przez ciąg lat 28. z poddaniem dóbr, do których się niniejsza hipoteka ściągająca, pod wszelkie zobowiązania prawem seymowem z d. 13 Czerwca 1825 roku przepisane.”

„Summa ta 60,000 przez Towarzystwo, Listami zastawnymi z zastrzeżeniem pierwszeństwa Wierzycielowi zapłacona, wstępuje w pierwsze miejsce Summy większej 100,000 złp. pod N. 1. i datą 20. Lipca 1799 roku do Księgi hipotecznej Pruskiej zapisanę, i do nowej Księgi wieczystej pod tymże samym Numerem przeniesionę.”

„b) 40.000 złp. Summa czterdzieści tysięcy złotych polskich, drugie miejsce zajmująca po upłaceniu 60,000 złp. Listami

„zastawnemi z większėj Summy
 „100,000 złp. pozostała, którą
 „Właściciel dóbr, od Franciszka
 „Stolewskiego zaciągnął, z obo-
 „wiązkim iéy zwrotu za półtro-
 „czném wypowiedzeniem i płace-
 „nia corocznie na dniu 24. Czer-
 „wca po 1500 prowizyi, która to
 „Summa zaciągnięta pod Nume-
 „rem 1. i datą 20. Lipca 1799 roku
 „do Księgi hypotecznój Pruskiej,
 „przeniesioną została pod tym sa-
 „mym Numerem do nowój Księgi
 „wieczystej.”

Ponieważ pod lit. b) następuje tyl-
 ko zmiana, co do ubytku Summy i pier-
 wszeństwa, z innych więc względów
 wypada dosłownie wpisać treść, da-
 wniej w hipotece zapisaną z wyraże-
 niem nawet Numeru i daty dawnego
 wpisu.

Intabulacya pod Nrem 8. dla To-
 wa-

warzystwa zapisana wykreśli się w ru-
 bryce wykreśleń.

d.

*O zeznawania kwitu w przypad-
 ku ustąpionego pierwszeństwa.*

W razie ustąpienia pierwszeństwa,
 osoba, dla której pierwszeństwo ustą-
 pioném zostało, obowiązana jest zeznać
 kwit, i wyrażona będzie data, pod
 którą ustąpienie pierwszeństwa do hy-
 poteki wciągniętém zostało. Jeżeli dla
 ustępującego jeszcze pozostanie się iaka
 Summa, postąpić z nią należy, iak
 pod lit. c) przepisano.

Gdyby pożyczka Towarzystwa pod
 Nrem 3. intabulowana złotych polskich
 20,000, dług na pierwszym miejscu za-
 pisany 70,000 złp. wynosiły, a dług
 na drugim miejscu będący, dla któ-
 rego ustąpioném zostało pierwszeństwo
 20,000 złp., w takim przypadku wy-

Tom XI. do Nru 44.

kaz hypoteczny musiałby w rubryce
zlewków taką w sobie obeymować treść:

„N. 1. a) 20,000 złp. Summa dwa-
„dzieścia tysięcy złotych polskich
„w Listach zastawnych zaciągnię-
„tą została od Towarzystwa Kre-
„dytowego, w moc intabulacyi na
„dniu 24. Kwietnia 1826 roku pod
„Nrem 3. zapisanáy, i w skutku aktu
„na dniu 10. Czerwca 1826 roku
„w Księdze wieczystéy zeznane-
„go, od którój to Summy Własci-
„ciel zobowiązał się regularnie
„płacić od 1. do 12. Czerwca i od
„1. do 12. Grudnia każdego roku
„w monecie srebrnéy grubéy kurs
„w kraju mającáy (licząc na sto-
„pę wartości rzeczywistéy srebra
„86 $\frac{1}{2}$ złotych polskich z czystéy
„grzywny Kolońskiéy) po dwa
„od sta na procent i ieden od
„sta na umożenie kapitału, przez

„ciąg lat 28. z poddaniem dóbr,
„do których się ninieysza hypote-
„ka ściąga, pod wszelkie zobowią-
„zania prawem seymowém z d. 1°
„Czerwca 1825 roku przepisane.”

„Summa ta 20,000 złp. wstę-
„puie w pierwsze miejsce sum-
„my większój 70,000 złp. pod
„Nro 1. na dniu 4. Maia 1822
„roku zapisanáy, a to przez za-
„płacenie dwudziestu tysięcy zło-
„tych polskich Listami zastawne-
„mi wierzycielowi pod liczbą 2.
„zapisanemu, dla którego wierzy-
„ciel pod liczbą 1. umieszczony
„ustąpił pierwszeństwa, które to
„ustąpienie pierwszeństwa, wcią-
„gnięciem zostało do hypoteki d.
„10. Grudnia 1825 roku.

„b) 50,000 złp. summa pięć-
„dziesiąt tysięcy złotych polskich
„drugie miejsce zajmująca, po

„ustąpieniu pierwszeństwa sum-
 „mie 20,000 złp. z większój sum-
 „my 70,000 złp. pozostała (re-
 „szkę wypisać z dawnego wykazu
 „i w końcu wymienić, iż summa
 „ta pod Ner 1. na dniu 4. Maia
 „1822 roku do ksiąg wieczystych
 „wciągniętą została)

Wpis ten pociąga za sobą wykre-
 ślenie intabulacyi dla Towarzystwa
 pod Ner 3. wciągnięty.

Co wypada uczynić z summą 20,000
 złp. dla wierzycieli Nro 1. ubyła, to
 nie należy do operacyi Towarzystwa
 i zawisło od układów iakie zaszły mię-
 dzy wierzycielami Nro 1. et 2.

e.

*O zeznawaniu kwitów w przypad-
 ku zapisanych protestacyi lub
 kaucyi.*

Kaucya obeymować będzie pewną

summę pieniężną toż samo i protesta-
 cya nieściągaia się ani do własności,
 ani do służebności, lecz mająca tylko
 na celu należytość pieniężną lub na
 pieniądze oszacowaną. Takowe nale-
 żności mogą być iak każdy dług hy-
 poteczny Listami zastawnemi spłaco-
 ne. Kwestya tylko zachodzi kto ma
 kwitować i komu mają być Listy za-
 stawne wydane?

Z protestacyi kwitować powinni:
 właściciel przeciw któremu protesta-
 cya iest zaniesiona, i osoba dla której
 protestacya ta służy. Z kaucyi po-
 winien kwitować właściciel kaucyą za-
 pisuiący, i osoba lub władza dla któ-
 réy zabezpieczenia taż kaucya iest za-
 pisana.

Jeżeli kwituiący zgodnie się nie
 ułożą, komu Listy zastawne mają być
 wydane, wtedy złożone będą do depo-
 zytu Dyrekcyi Głównéj Towarzystwa.

Jeżeli kaucya pod Ner 1. napisana wynosi 6,000 złp. a szacunek protestacyi pod Ner 2. umieszczonéy, podany jest na 26,000 złp. summa zaś dla Towarzystwa pod Ner 3. zainstabulowana, czyni 32,000 złotych polskich natenczas treść do wykazu pod rubryką zlewków zapisać się miana, byłaby następująca:

„Ner 1 i 2. 32,000 złp. summa
 „trzydzieści dwa tysiące złotych
 „polskich, w Listach zastawnych
 „zaciągniętą została od Towarzy-
 „stwa Kredytowego w skutek in-
 „stabulacyi w dniu 10. Kwietnia
 „1826 roku pod liczbą 3. zapisa-
 „néy, tudzież w skutek aktu na
 „dniu 10. Czerwca 1826 roku w
 „Księdze wieczystéy zeznanego,
 „od którój to summy Listami za-
 „stawnemi obiętój, Właściciel
 „zobowiązał się regularnie płacić

„od 1 do 12 Czerwca i od 1 do
 „12 Grudnia każdego roku, w mo-
 „necie srebrnéy grubéy kurs w
 „kraiu mającéy (licząc na sto-
 „pę wartości rzeczywistéy srebra
 „86 $\frac{4}{25}$ złotych polskich z czystéy
 „grzywny kolońskiéy) po dwa od
 „sta na procent a ieden od sta na
 „umorzenie kapitału przez ciąg
 „lat 28. z poddaniem dóbr, do
 „których się ninieysza hipoteka
 „ściąga, pod wszelkie zobowiąza-
 „nia prawem Seymowém z d. 1 $\frac{1}{2}$
 „Czerwca 1825 roku przepisane.
 „Summa ta 32,000 złp. skła-
 „dająca iedną całość wstępuje
 „w miejsce dwóch summ pod
 „liczbami 1 i 2. i pod datami 14.
 „Czerwca i 1. Lipca 1825 roku
 „dawniey w hipotece zapisanych,
 „to jest:

„N. 1. Kaucyi wilości 6,000 złp.

„Ner 2. Protestacyi względem
„należytości wynoszący 26,000
„złp.”

Wpisując pod Ner 1 i 2. pożyczkę
Towarzystwa należy ją wykreślić pod
Ner 3.

Jeżeli kaucya lub protestacya, są
nieograniczone co do ilości pieniężnej,
natenczas pod numerem pod którym
są do hypoteki zaciągnięte, zrobione
będą oddziały: *a. b.* i pod literą *a.* za-
pisze się należność Towarzystwa, pod
lit. *b.* pozostanie kaucya lub prote-
stacya.

W takim iednak przypadku Listy
zastawne złożone bydź powinny do
depozytu Dyrekcyi Głównéj, i wy-
dane bydź nie mogą, iak za porozu-
mieniem się wszystkich stron interes-
sowanych, to iest: właściciela, osoby
na rzecz którój kaucya lub protesta-
cya są zapisane i wierzycieli, mieysce

po kaucyi lub protestacyi w hypotece
zajmujących; albo też w skutku wy-
roku prawomocnego między temiż stro-
nami zapadłego.

§. 10.

*O niestawieniu się właściciela lub
wierzycieli.*

Jeżeli właściciel nie iest wezwany
do stawienia się razem w charakterze
kwitującego, działanie między Dele-
gowanym Dyrekcyi Szczegółowój, a
wierzycielami odbywać się będzie po-
mimo iego niebytności.

Jeżeli zaś miał się stawić razem iako
kwitujący, wtedy niestawienie się iego,
równie iak niestawienie się wierzyciela
lub wierzycieli, ten pociąga za sobą sku-
tek, iż Delegowany okazawszy wygoto-
wane dla niestawiających listy zastawne,
wymieniwszy numer, litery i sumę
każdego z Listów rzeczonych i oświad-

czywszy w reście swą gotowość czynienia wypłat, wnosić będzie: aby w dopełnieniu art. 67. prawa Seymowego z d. 13 Czerwca 1825 roku Wydział Hypoteczny należność Towarzystwa w pierwszym miejscu hypoteki zapisać polecił, z wykreśleniem wierzyciela lub wierzycieli, pierwszeństwo mających i przez Towarzystwo Listami zastawnymi spłacaiających się.

W zaproponowaniu treści do wykazu hypotecznego, stosować się należy do wzorów wyżej umieszczonych.

Na poparcie swego wniosku złoży Delegowany do zbioru dokumentów Księgi wieczystéy, wezwania do niestawiających wydane, z dowodem ich wręczenia.

§. II.

O sporach między stawiającemi.

Gdy już czynność Towarzystwa, aż

do wezwania wierzycieli o zeznanie kwitów doszła, nie mogą już spory o to wchodzić, czy właściciel mocen jest przystąpić do Towarzystwa i zaciągać Listy zastawne lub nie? lecz o to tylko, czy zgłaszający się do odebrania Listów zastawnych i pokwitowania Towarzystwa, jest ulegitymowany lub nie? albo, gdy się więcej osób do ich odebrania zgłasza, lub ieden drugiemu ich odebranie tamuje; komu też Listy wydane bydz mają, wreszcie i o to, że wierzyciel do przyięcia Listów zastawnych, podług prawa Seymowego z dnia 13 Czerwca 1825 roku obowiązany, przyjąć ich nie chce.

Jedne z tych kwestyi należeć będą do zwyczajnéy drogi sądowéy, tych Wydział Hypoteczny rozwiązywać nie jest mocen, mając tylko attribucyą homologacyi: drugie rozwiązanemi będą w drodze i formie ho-

homologacyi przez zatwierdzenie aktu, lub odmówienie zatwierdzenia, iak *np.* spór przewidziany art. 67. prawa z dnia 13 Czerwca 1825 roku, albo spór o legitymacyą *np.* opiekuna, czy złożone przez niego dowody są dostateczne.

Lecz spory te, czy ich rozwiązanie należy do drogi prawa, czy też przez Wydziały hipoteczne sposobem homologacyi aktu załatwione zostaną; nie mają żadnego wpływu na stosunki Towarzystwa. Towarzystwo składa podług art. 68. prawa często wzmiankowanego Listy zastawne, dla Wierzycieli wygotowane, do depozytu Dyrekcyi Głównéy, a te Listy staną się własnością stron spór wiodących. Też strony tracą przez to własność Summ w hipotece zapisanych, a Towarzystwo wpisuje się w miejsce przez wzmiankowane Summy zajęte, nie już w moc pokwitowania przez Wierzy-

cieli artykułem 66. prawa przewidzianego, lecz w moc wypłaty przez złożenie Summ do depozytu artykułem 68. nakazanéy. W każdym więc razie powinno nastąpić wykreślenie Wierzycieli i wpisanie w ich miejsce należności Towarzystwa, i w tym celu powinna być podana propozycya do treści w wykazie umieścić się miały. Jeżeli z decyzji Wydziału wypadnie Listy zastawne osobie wydać, w tenczas Delegowany to skuteczni, jeżeli zaś wypadnie złożyć je do depozytu, w tenczas Delegowany Dyrekcyi Szczegółowéy zatrzyma je dla złożenia ich do depozytu Dyrekcyi Głównéy.

§. 12.

O decyzji Wydziału, iéy ogłaszaniu i istotnéy Listów zastawnych wypłacie.

Wydział hipoteczny wyda w dniu

następującym po przyjęciu przez Reienta aktu, decyzyą swą i takową nazajutrz ogłosi, do której to publikacyi, Interessenci już poprzedniczo wezwani zostali.

Strony zaraz po publikacyi powinny oświadczyć, czy na téj decyzyi przestają, lub od niéy odwołują się, gdyż na tém zachacza się czynność Delegowanego Dyrekcyi, czy ma Listy zastawne oddać stronie, lub je do depozytu złożyć.

W razie nawet odwołania się, wpisanie do hypoteki należności Towarzystwa i wykreślenie spłacających się Listami zastawnymi Wierzycieli wstrzymaném nie będzie, gdyż w ten czas ich zapłata uskuteczni się przez złożenie Listów zastawnych, będących już ich własnością, do depozytu Dyrekcyi Głównéj.

Odwołanie się, może mieć tylko

ten skutek dla strony, że gdy podług decyzyi Wydziału, wypadło Listy zastawne złożyć do depozytu, strona zyskująca w wyższej Instancyi pomyślniejszą dla siebie decyzyą, może też Listy w skutku téj decyzyi prawomocnéj z depozytu odebrać.

Listy zastawne, które stronom w terminie publikacyi przez Delegowanego wypłacone będą, mają być w tymże terminie, przy samém uiszczeniu wypłaty przez Wydział hypoteczny, ręką Prezydującego i Pisarza podpisane, pieczęć Wydziału na nich wyciśniętą, i data ich podpisania w Księdze Listów zastawnych, w przeznaczonéj na to rubryce zanotowaną.

Ponieważ pierwsze pokwitowanie, działo się tylko dla formy, aby Wierzyciele mający pierwsze w hipotece

miejsce, mogli być wykreśleni, a Towarzystwo w ich miejsce wpisaniem, przeto pokwitowanie z istotnego odebrania Listów zastawnych nastąpi w terminie publikacyi, w akcie, w Księdze wieczystej zapisać się mianym.

Jeżeli Wierzyciel w pierwszym terminie zeznał kwit, a w drugim terminie do odebrania Listów nie stanął, natenczas złożone będą również do depozytu też Listy.

W tych wszystkich przypadkach, gdzie w terminie publikacyi Listy zastawne nie oddadzą się stronom, lecz złożone będą do depozytu, podpis Wydziału hypotecznego na nich, wyciśnienie pieczęci i wyrażenie w Księdze Listów zastawnych dnia, w którym podpis nastąpił, wstrzymanym będzie, aż do istotnego ich wydania stronom.

Li-

Listy zastawne do depozytu Dyrekcyi Głównej składać się mające, wymienione będą w protokóle przez numer, litery i sumę, każdego z nich, również wymienić należy ich właściciela lub właścicieli, a jeżeli spór zaszedł, strony spór wiodące, i przyczyny złożenia tychże listów do depozytu, tak aby każdy mógł łatwo trafić do swęj własności i Dyrekcyja Główna wiedziała, iakie przeszkody uprzątnione być powinny, nim wydanie z depozytu nastąpi.

Wydanie nastąpić nie może, iak tylko przed Wydziałem Hypotecznym, w celu dopełnienia zawieszonych jeszcze czynności potrzebnych do wypuszczenia Listów w obieg, oraz w celu zachowania śladu w księgach wieczystych, iż Listy zastawne do rąk właścicieli oddanemi zostały.

Tom XI. do Nru 44.

O wyciągach z wykazu hipotecznego.

Pisarz Kancellaryi Ziemiańskiéy, obowiązany iest podług decyzji wydziału hipotecznego, w czasie iak najprędzszym wpisać do wykazu należność Towarzystwa i wykreślenie wierzyteli przez Towarzystwo zaspokoionych.

Wydając wyciąg tego wykazu baczny bydz powinien na zachowanie przyzwoitego w nim porządku; wierzytelności, które w rubryce wykreśleń zapisane są, iako wykreślone, nie powinien iuż w wykazie mieścić, lecz numerów pod którymi zaciągnięte są wpisy, przeistaczać dla tego nie może.

Numer nawet wykreślony iuż należytości, zostaje się z dodaniem tylko, iż wierzytelność została wykreśloną.

Również gdy nastąpił wpis dla Towarzystwa, niepowinien iuż w wyciągu umieszczać dawnych wpisów, znajdujących się w rubryce długów i zlewków, lecz tylko nowy wpis.

Tu zachodzi właśnie wielka różnica między czynnościami Towarzystwa i zwykle zachodzącemi zlewkami; przy zwyczajnych zlewkach należność sama, iak iest zapisaną w rubryce długów nie zmienia się, zmienia się tylko właściciel należności.

Zlewek zapisuje się w wykazie pod rubryką zlewków, a w ekstrakcie wykazu umieszcza się dług, i numer długu, a pod tym samym numerem i długiem wpisuje się zlewek.

Przeciwnie w działaniach Towarzystwa zostaje się tylko numer długów, i przywiązane do tego numeru

pierwszeństwo, lecz warunki pożyczki się zmieniają.

Wierzyciele spłaceni przelewają tylko swe pierwszeństwo na Towarzystwo, ale nie przelewają warunków pożyczki. Czynność wierzycieli i właścicieli z Towarzystwem, jest czynnością nową zmieniającą postać dawniejszego wpisu. Dla tego w ekstrakcie wykazu, tylko ta nowa czynność umieszczoną być może.

Ponieważ zdarzyć się może, iż zmiana ściągająca się do pewnego numeru, nie może być w oryginale pod tym samym numerem dla braku miejsca zapisana, ale niżej po innych numerach z odwołaniem się zawsze do właściwego numeru, Pisarz wydając wyciąg powinien ją tam mieścić, gdzieby była zapisana, gdyby miejsce wystarczało.

§ 14.

O postępowaniu w przypadkach, kiedy dłużnik zmusza właściciela dóbr do wniścia do Towarzystwa Kredytowego.

Jeżeli Wierzyciel zmusza Właściciela dóbr, aby przystąpił do Towarzystwa Kredytowego natenczas postępowanie będzie takie same, iak powyżey przepisano, z wyjątkami w prawie z dnia 13 Czerwca 1825 roku przepisanimi i w instrukcyi dla Dyrekcyi Towarzystwa z dnia 14. Marca 1826 roku rozwiniętymi.

§. 15

O skróceniu postępowania w przypadku, gdzie sam tylko Właściciel odbierze Listy zastawne.

W tych przypadkach, w których sam tylko Właściciel odbierze Listy

zastawne, mogą się Delegowany Dyrekcyi Szczegółowey i Właściciel stawić przed Księgami wieczystemi, bez wyznaczenia terminu i całą czynność w skróconym sposobie odbyć.

Delegowany złoży decyzją Dyrekcyi Głównéy, wysokość pożyczki oznaczającą i okaże listy zastawne; Właściciel pokwituje z ich odebrania, wszystko to objętem będzie w iednym akcie.

Poczym nastąpi decyzja Wydziału i iéy publikacya, a przy publikacyi wpisanie Listów zastawnych do osobnéy Księgi, zapełnienie rubryk téż Księgi, zaliczbowanie i podpisanie Listów zastawnych, tudzież przyciśnienie na nich pieczęci Wydziału i oddanie tychże Listów do rąk Właściciela dóbr.

Pamięć téy drugiéy czynności zachowaną będzie w dwóch aktach:

w iednym który się zapisze w Księdze wieczystéy; w drugim, który się zapisze w Księdze Listów zastawnych. W téy drugiéy Księdze nie pisze się, że Listy zastawne napowrot Delegowany Dyrekcyi odebrał, lecz że je odebrał sam Właściciel, który z nich nie w téy Księdze, ale w Księdze wieczystéy pokwitowanie zeznać powinien.

Do wykazu hypotecznego proponować należy w rubryce długów, w którém zapisaném jest N. 1. ostrzeżenie treść następującą:

„N. 1. 50,000 złp. Summa pięćdziesiąt tysięcy złotych polskich
 „w Listach zastawnych od Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego zaciągnięta w skutek ostrzeżenia na dniu 1. Października 1825 roku pod N. 1. zaciągniętego, w skutek decyzji

„Dyrekcji Głównéj na dniu 15.
 „Marca 1826 roku wydanéj i
 „kwitu przez Właściciela na dniu
 „28. Czerwca 1826 roku zeznane-
 „go, od której to summy wstę-
 „pującéj w miejsce ostrzeżenia,
 „zobowiązał się Właściciel płacić
 „regularnie od 1. do 12. Czerwca
 „i od 1. do 12. Grudnia każdego
 „roku, w monecie srebrnéj gru-
 „béj, kurs w kraju mającéj (li-
 „cząc na stopę wartości rzeczy-
 „wistéj srebra $86\frac{1}{2}\%$ złp. z czy-
 „stéj grzywny kolońskiéj) po
 „dwa od sta na procent, i jeden
 „od sta na umorzenie kapitału,
 „przez ciąg lat dwudziestu ośmiu
 „z poddaniem dóbr, do których
 „się niniejsza hipoteka ściaga
 „pod wszelkie zobowiązania pra-
 „wem seymowém z dnia $\frac{1}{3}$ Czer-
 „wca 1825 roku przepisane.”

§. 16.

*O skróconém postępowaniu w przy-
 padkach, kiedy Właściciel i Wie-
 rzyciele i Delegowany Dyrekcji sta-
 wiają bez wezwania przed Księgami
 wieczystemi.*

Jeżeli Właściciel, Wierzyciele i
 Delegowany Dyrekcji, nie czekając
 wyznaczenia terminów, dobrowolnie
 przed aktami wieczystemi stawiają,
 czynność ma być w takim samym
 skróconym sposobie, iak w §. 15. prze-
 pisano, odbyta.

§. 17.

*O postępowaniu przy pożyczkach na
 dobra narodowe od Towarzystwa za-
 ciąganych.*

Przy pożyczkach na dobra Naro-
 dowe niepotrzebną jest téczasowa
 intabulacya, która jest krokiem przy-

gotowawczym do wezwania wierzycieli hipotecznych, których na dobrach narodowych nie masz.

Skrócona więc czynność hipoteczna przy pożyczkach na dobra narodowe na tém zasadzać się będzie:

Po uregulowaniu hipoteki dóbr narodowych, stawia się przed Księgami wieczystemi Pełnomocnik Skarbu i zezna akt przystąpienia do Towarzystwa, poczem ostrzeżenie do hipoteki wciągniętem zostanie. Po wydaniu decyzji Dyrekcyi Głównéj i wystawieniu Listów zastawnych:

a) Delegowany Dyrekcyi Szczegółowéj złoży do zbioru dokumentów Księgi wieczystéj, decyzją Dyrekcyi Głównéj, wygotowanie Listów zastawnych i wysokość pożyczki poświadczającą, i okaże wygotowane Listy zastawne.

b) Pełnomocnik Skarbu zezna zaraz kwit z odebranych Listów zastawnych, wymieniając Numer, litery i Summę każdego Listu zastawnego.

c) Akt przez Reienta przyjęty, przedstawionym będzie Wydziałowi, celem wydania decyzji, po iéy publikacyi nastąpią dalsze działania iak iest przepisano w §. 15.

Do wykazu pod rubryką długów zaproponowaną będzie treść następująca:

„Ner 1. 100,000 złp. summa sto tysięcy złotych polskich w Listach zastawnych zaciągnięta została od Towarzystwa Kredytowego w „moc prawa z dnia 13 Czerwca „1825 roku i postanowienia Królewskiego z d. 12 Stycznia 1826 r.

„tudzież w skutek decyzji Dy-
 „rekcyi Główny Towarzystwa
 „na dniu 12 Lipca 1826 roku za-
 „padły i zobowiązania się Skar-
 „bu, iako właściciela dóbr i po-
 „kwitowania z odebranych Listów
 „zastawnych w dniu 1. Sierpnia
 „1826 roku zeznanego, od której
 „to summy właściciel zobowiązał
 „się regularnie płacić od 1 do 12
 „Czerwca i od 1 do 12 Grudnia
 „każdego roku w monecie sre-
 „brnej grubey kurs w kraju ma-
 „iącay (licząc na stopę wartości
 „rzeczywistey srebra $86\frac{4}{12}$ zło-
 „tych polskich z czystey grzy-
 „wny kolońskiéy) po dwa od sta-
 „na procent i ieden od sta na
 „umorzenie kapitału przez ciąg
 „lat 28. z poddaniem dóbr do
 „których się ninieysza hipoteka
 „ściaga, pod wszelkie zobowią-

„zania prawem Seymowém z d. 1°
 „Czerwca 1825 roku przepisa-
 „ne.

§. 18.
*O wpisaniu listów zastawnych za-
 mienionych do Księgi listów zasta-
 wnych, tudzież o zapisaniu w niej
 umorzenia listów zastawnych.*

Skoro Dyrekcyja Główna w myśl
 artykułu 123 i 124 prawa, tudzież
 §§. 214, 215, 218 instrukcyi z dnia
 14. Marca r. b. wyda decyzją stano-
 wiającą wygotowanie nowych Listów
 zastawnych w miejsce umorzonych,
 i Delegowany Dyrekcyi Szczegóło-
 wéy, przedstawi Wydziałowi Hypo-
 tecznemu tak decyzją Dyrekcyi Głó-
 wnéy, iako też nowo wygotowane Li-

sty zastawne, Wydział Hypoteczny spíše w księdze Listów zastawnych statowny protokół, przedstawione Listy zastawne w przepisany już wyżey sposobie, do niéy zaciągnie, położy na nich numer bieżący i kartę Księgi, i podpisami swemi i pieczęcią opatrzywszy Delegowanemu zwróci.

Ze zaś w decyzji Dyrekcyi Głównej, wymienione będą Listy zastawne umorzone, w miejsce których nowe wygotowane zostały i powód dla którego umorzenie nastąpiło, iako to: dla zmiany uszkodzonych na nowe, białych na kolorowe, i. t. p., przeto przy numerze pod którym dawny, to iest umorzony List zastawny zapisany był, w rubryce wy-

niemaiący powody umorzenia, w tymże samym wierszu Prezydujący w Wydziale Hypotecznym położy datę decyzji Dyrekcyi Głównej, i takową wraz z pisarzem Kancellaryi Ziemiańskiéy zacyfruje. W rubryce zaś pod napisem: wysokość umorzonego listu zastawnego, położyć należy sumę, na którą umorzony List zastawny był wystawiony. Czynności téy spisany będzie oddzielny protokół, podpisze go Delegowany Dyrekcyi, i Wydział Hypoteczny, a Pisarz kopią Delegowanemu wydać powinien.

Jeżeli List zastawny umorzony został z powodu wylosowania, Dyrekcyja Szczegółowa za upoważnieniem Dyrekcyi Głównej przedstawi przez

Delegowanego Wydziałowi Hypotecznemu stosownie do artykułu 136. prawa, albo połowę umorzonego Listu zastawnego albo dowód depozytowy, iż pieniądze dla niezgłoszenia się właściciela listu zastawnego w Dyrekcyi Głównej pozostaia. W każdym z tych przypadków, Prezydujący Wydziału Hypotecznego, datę wylosowania Listu zastawnego w upoważnieniu Dyrekcyi Głównej wymienioną, w Księdze Listów zastawnych w rubryce pod napisem: „umorzenie Listu z powodu wylosowania,” zapisze i wraz z Pisarzem zacyfruje; w rubryce zaś pod napisem: „wysokość umorzonego Listu zastawnego,” sumę tymże Listem obiętą położy. Nadto w przypadku pierwszym, zapisawszy na okazyj sobie połowie Listu

stu zastawnego, iż umorzenie w Księdze Listów zastawnych jest zanotowane, zwróci takową Delegowanemu; w drugim zaś przypadku dowód depozytowy u siebie zatrzyma.

Czynności téj spisany będzie oddzielny protokół iak już wyżej przepisano.

Protokoły te równie iak decyzye i upoważnienia Dyrekcyi Głównej przez Delegowanego Dyrekcyi Szczegółowej składane, zbierane będą w Wydziale Hypotecznym w oddzielny fascykuł, który stanowić będzie zbiór dowodów do Księgi Listów zastawnych, Składane tam będą i dowody depozytalne, na wylosowane, a nie wypłacone Listy zastawne; skoro jednak właściciel takiego Listu zasta-

wnego pieniądze z depozytu Dyrekcyi Głównéj odbierze i Wydziałowi Hypotecznemu połowa takowego Listu po dopełnieniu formalności artykułem 136 prawa wskazany, zostanie przedstawiona, dowód depozytowy wydany będzie Delegowanemu Dyrekcyi Szczegółowéj, a w to miejsce protokół, który z tego powodu spisać należy, załączony do fascykułu być powinien.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być umieszczoném, Komissyom Rządowym w czém do której należy, oraz Dyrekcyi Głównéj Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego polecamy.

Działo się w Warszawie na posie-

dzeniu Rady Administracyinéj dnia 25. Kwietnia 1826 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Prezydujący
w Kommissyi Rządowéj
Przychodów i Skarbu
(podpisano) X. X. Drucki Lubecki.

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) Kossecki.

Za zgodność

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem
Minister Sprawiedliwości
Ig. Sobolewski.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra
K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 31. Maja 1826 roku.

DZIENNIK PRAW

N^{ro} 45.

Tom Jedenasty.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

M y M I K O Ł A Y I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.

Cheąc nowym pomnikiem uwiecznić
pamiętkę Wiekopomney pamięci Ce-
sarza ALEXANDRA I., któremu Kró-
lestwo Polskie winno iest swój byt,
swoie Narodowe Instytucye i wiele
innych dobrodzieystw.

Postanowiliśmy zostawić na zawsze
Popiersie Wskrzesiciela Tego Króle-
stwa na pieniądzach tego kraiu, i sta-
nowiemy co następuje:

Artykuł 1.

Postanowienie Królewskie z dnia

19. Listopada
1 Grudnia

1815 względem stopy Menni-

24*

cznćy pićniedzy Polskich utrzymuiemy we wszystkich szczegółach wyiawszy artykuły 17 i 18. które w następuiący sposób chcemy mieć zmienione:

Artykuł 2.

Stćpel złotych pićniedzy wyrażać ma na iednćy stronie Popiersie Cesarza i Króla ALEXANDRA I. z laurem na głowie z napisem w Jćzyku Polskim: *ALEXANDER I. Cesarz Rosyi Wskrzesiciel Królestwa Polskiego 1815.*

Na stronie zaś odwrotnćy, w środku wieńca dćbowego ma bydź napis:

a) na pojedynczych Złotyeh Królewskich 25. *Złotyeh Polskich.*

b) na podwóynych Złotyeh Królewskich 50. *Złotyeh Polskich.*

Nad wieńcem naokoło na obu gatunkach pićniedzy, ma bydź napis: *MIKOŁAY I. Cesarz Wszech Rosyi: Król Polski: Panuiący.*

U spodu wieńca dćbowego, ma bydź rok wybicia liczbą oznaczony.

Artykuł 3.

Stćple do dziesięcio i pićcio-złotówek zawierac bćdą z iednćy strony Popiersie Cesarza i Króla ALEXANDRA I. i napis podobny iak na złotych pićniadzach, z drugićy strony: herb Królestwa Polskiego z napisem naokoło: *MIKOŁAY I. Cesarz Wszech Rosyi, Król Polski. Panuiący:*

Nad głowami Orła, ma bydź rok wybicia; a u spodu herbu,

a) na dziesięcio-złotówkach ma bydź: 10. *Złotyeh Polskich.*

b) na pićcio-złotówkach ma bydź: 5. *Złotyeh Polskich.*

Artykuł 4.

Stćple do dwu i iedno-złotówek, wyrażać bćdą z iednćy strony: Po-

piersie Cesarza i Króla ALEXANDRA I. i napis podobny iak na złotych pieniądzech; z drugiey strony,

a) na dwu-złotówkach, w środku wieńca dębowego będzie napis:

2. *Złote Polskie.*

b) na złotówkach ma być napis:

1. *Złoty Polski.*

Nad wieńcem, naokoło, na obu gatunkach pieniędzy, ma być napis: *MIKOŁAJ I. Cesarz Wszech Rosyi, Król Polski. Panujący.*

U spodu wieńca dębowego, na obu gatunkach pieniędzy, ma być rok wybicia, liczbą oznaczony.

Artykuł 5.

Stępel używany teraz do billonu srebrnego i miedzianego w niczem odmieniony nie będzie.

Wykonanie niniejszego postanowienia które w Dzienniku Praw umie-

szczone być ma, Ministrowi Naszemu Przychodów i Skarbu polecamy.

Dan w Petersburgu, dnia ^{21 Kwietnia} 5 Maja roku Pańskiego 1826 a panowania Naszego pierwszego.

(podpisano) MIKOŁAJ.

Minister Prezydujący w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu

w Zastępstwie: Radca Stanu

(podpisano) Plater.

przez Cesarza i Króla
Minister Sekretarz Stanu
Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem

(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu Generał Brygady
(podpisano) Kossacki.

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości

Ig. Sobolewski.

Sekretarz Jeneralny

w Zastępstwie

Szef Bióra

K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 8. Lipca 1826 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego
M I K O Ł A J A I.
 Cesarza Wszech Rosyi, Króla
 Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Zważywszy z iednéj strony, że termin prekluzyny do zakładania appellacyi od decyzów Kommissyi Hypotecznój Woiewództwa Krakowskiego, przez Kommissyą Rządową Sprawiedliwości obwieszczeniem z dnia 1. Kwietnia r. b. wydane, a dziesiątego tegoż miesiąca w Nrze 57. Gazety Warszawskiéj publikowany, z powodu przypuszczenia iak najprędzszego obywateli Woiewództwa Krakowskiego do dobrodzieystwa korzystania z ustanowionego prawem Seymowém Towarzystwa Kredytowego, i z powodu decyzji Naszój w Radzie Ad-

ministracyinój dnia 9. Maia r. b. wydanej Dyrekcyi Ogółowój i Dyrekcyom Szczegółowém już obiawionój przedłużonym byđz nie może.

Zważywszy z drugiey strony, iż pozwy do appellacyi od decyzów Kommissyi Hypotecznój lubo przed 1. Lipca r. b. przez Prokuratoryą Generalną pozakładane iednak przed 1. Lipca r. b. stronom z wielu powodów nie będą mogły byđz podoręczane.

Zważywszy naostatek, że ilość funduszów do dóbr w Woiewództwie Krakowskiém meldowanych iest nader znaczna, których dla niemożności doręczenia w czasie prekluzynym pozwów do appellacyi na niebezpieczeństwo wystawiać nie można, tém bardziey że we wszystkich innych Woiewództwach dla ocalenia ich terminu nawet prekluzynie do zakładania appellacyów przez Nas udzielone by-

ty; na przełożenie zatem Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1.

Do wręczenia wszelkich pozwów do appellacyi od decyzjów Kommissyi Hypotecznej nad regulacją dóbr Ziemskich w Województwie Krakowskiem zapadłych, przez Prokuratorę Generalną zakładanych przed dniem 1. Lipca r. b. datowanych, termin ostateczny co do Województwa Krakowskiego do dnia 1. Września 1826 roku przedłużamy, czy to Prokuratorę Generalną, czy strony prywatne przeciw Prokuratorji Generalnej appellować będą.

Artykuł 2.

W każdym przypadku odwołania się od decyzjów Hypotecznych Województwa Krakowskiego Sąd na żą-

danie Prokuratorji Generalnej winien udzielić iednomiesięczną relacyą, czy to Prokuratorę Generalną jako stronę appellującą, czy też jako zaappelowaną czynić będzie.

Wykonanie niniejszego postanowienia które w Dzienniku Praw umieszczone bydl ma, Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości polecamy.

Działo się w Warszawie na Posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 20 Czerwca 1826 roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego

(podpisano) Stanisław Grabowski.

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości

Ig. Sobolewski.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra

K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 25. Lipca 1826 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

M I K O Ł A J A I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla
Polskiego etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

W zadość uczynieniu artykułom 374, 376, 426 i 427. i w ogólności wszystkim artykułom przepisującym sposób dozorowania opiek osób uboższych dla Prezydentów miast, Burmistrzów i Wóytów, w Xiędze I. Kodexu Cywilnego pod dniem 13 Czerwca 1825 r. na zeszłym uchwalone Seymie, zamkniętych; na przedstawienie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policyi postanowiła i stanowi:

Artykuł 1.

Obowiązki dozorowania opiek uboższych, prawem Seymowem z dnia 13 Czerwca 1825 r. w ogólności na Prezydentów włożone, wykonywane będą w mieście Stołeczném Warszawie w zastępstwie Prezydenta, przez Kommissarzy Cyrkułowych i Burmistrza miasta Pragi.

Artykuł 2.

Każdy z Kommissarzy Cyrkułowych i Burmistrz miasta Pragi, w swoim respective Cyrkule, zwoływać będzie Rady familyjne, onymże przewodniczyć, spisywać inwentarze i inne załatwiać opiekuńcze czynności, z tą władzą iaką prawo Seymowe Prezydentom i Burmistrzom miast innych nadaie.

Artykuł 3.

Wykonanie niniejszego postanowie-

nia, które w Dzienniku Praw ma bydź umieszczoném Kommissyom Rządowym, Sprawiedliwości, oraz Spraw Wewnętrznych i Policyi, polecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyinėj dnia 5. Mca Sierpnia 1826 roku.

Minister Stanu Prezydujący
(podpisano) *W. SOBOLEWSKI.*

Minister Spraw Wewnętrznych
i Policyi
(podpisano) *T. Mostowski.*

Radca Sekretarz Stanu General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem
Radca Sekretarz Stanu General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem
Minister Sprawiedliwości
Ig. Sobolewski.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra
K: H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 11. Września 1826 roku.

z Bożej Łaski

M y M I K O Ł A Y I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.

Stosownie do artykułu 46. Ustawy Konstytucynnej Naszego Królestwa Polskiego, oraz do postanowienia Królewskiego o uszlachceniu, z dnia 17 Czerwca 1817.

Po wysłuchaniu zdania Deputacyi Senatu tym końcem ustanowionėj;

Na rapport Namiestnika Naszego w rzeszoném Królestwie;

Chcąc uznać znamienite zasługi iakie położył dla kraiu General Dywizyi Maurycy Hauke Radca Stanu zastępujący Ministra Woyny, oraz zasługi dwóch braci iego, Ludwika Referendarza Stanu Nadzwyczajnego,

i Józefa Podpółkownika w Sztabie Głównym, w części Kwatermistrza Generalnego.

Postanowiliśmy udzielić i nadać, iakoż niniejszém Dyplomatem szlachectwa istotnie udzielamy i nadaemy temuż Generałowi Dywizyi Maurycemu Hauke, oraz pomienionym braciom jego Ludwikowi i Józefowi, dla nich i dla ich potomków prawych i w prostéj linii, tytuł i prawa Szlachciców Polskich.

Chcemy aby odtąd używali prerogatyw do téj godności przywiązanych w całej ich obszerności i zupełności.

Udzielamy prócz tego JJPP. Maurycemu, Ludwikowi i Józefowi Hauke i ich potomkom wyż wyrażonym herb *Bosak*, to iest:

Na tarczy wszerz przedzielonéj Lew na tylnych łapach wzniesiony, trzy-

trzymający w przednich Bosak, połowa Lwa w polu błękitném, na wie-rzchniéj części tarczy żółta, a połowa w polu żółtém na spodniéj części błękitna, nad tarczą szyszak, a nad szyszakiem popiersie Lwa trzymającego podobnie Bosak.

Uzależniając niniejsze Dyploma szlachectwa i herbu JJPP. Maurycemu, Ludwikowi i Józefowi Hauke, upoważniamy ich wraz z potomstwem ich prawém i w prostéj linii do zaszczycania się szlachectwem i używania pomienionego herbu, tak iak i inni szlachta Królestwa Naszego Polskiego we wszelkich czynnościach prywatnych i publicznych wiecznemi czasy.

Dla większój wagi niniejsze Dyploma własnoręcznie podpisując, rozkazujemy pieczęć herbową Naszego Królestwa Polskiego na niemże przyłożyć.

Dan w Petersburgu dnia ¼ mie-
siąca Lutego, roku Pańskiego tysiąc
ośmset dwudziestego szóstego, a Pa-
nowania Naszego pierwszego.

(podpisano) MIKOŁAJ.

przez Cesarza i Króla

(L. S.) Minister Sekretarz Stanu

(podpisano) Stefan Hrabia Grabowski.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady

(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości

Ig. Sobolewski.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra

K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 12. Września 1826 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

M I K O Ł A J A I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla
Polskiego etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

Zapobiegając szkodliwym dla Skar-
bu wyniknąć mogącym skutkom znie-
właściwego przez Sądy wykładania
aktu konferencyjnego dnia 9. Grudnia
1819 roku spisanego, przez wyznaczo-
nych Kommissarzy do wykonania Kon-
wencyi Berlińskiéy dnia ½ Maia 1819
roku zawartéy, i przez art. 3. Usta-
wy z dnia 14. Grudnia 1819 r. wszy-
stkim Kommissyom Rządowym i Izbie
Obračunkowéy do wykonania wska-
zanego, na przełożenie Kommissyi
Rządowéy Przychodów i Skarbu po-
stanowiła i stanowi:

Artykuł 1.

Ktokolwiek z Urzędników rachunków zdawać obowiązanych, Administratorów depozytów i Dzierżawców dóbr Rządowych w Województwach dawniey pod Rządem Pruskim zostających, przedratyfikacją Traktatu Tylżyckiego, która dnia 12. Lipca 1807 roku nastąpiła, wyszedł zupełnie z wszelkich, które miał z Rządem stosunków to jest: kto albo będąc Urzędnikiem przed tym terminem wyszedł z urzędu lub tenże opuścił, i późniéj do dalszego sprawowania tegoż urzędu już nie wrócił, albo będąc Entreprenierem, Dzierżawcą dóbr Rządowych, bądź z powodu expiracyi kontraktu entrepryzy lub dzierżawnego, bądź przez poniewolne lub dobrowolne ustąpienie od entrepryzy lub dzierżawy; i do tych późniéj, to jest: po dniu 12 Lipca 1807 r. nie

powrócił, przeciwko temu o długi i pretensye ze strony Skarbu publicznego żadne więcéy, ani z majątku ani z rękoymi poszukiwanie, przedsięwzięte byđź nie może. Wszystkie kaucye, o ile to dotąd nie nastąpiło, mają im byđź niezwłocznie wydane, i z ksiąg hypotecznych wymazane; ten zaś kto w takichże samych stosunkach przed zawarciem pomienionego Traktatu zaczętych, po iego ratyfikacyi daléy ieszcze pozostał, i z téyże całéy epoki czasu bądź przed Traktatem, bądź po iego zawarciu Skarbowi winnym się byđź wykazał, to jest: że po traktacie Tylżyckim, na témże samém mieyscu urzędowania pozostał, które sprawował, przed Traktatem Tylżyckim, albo że posiadał téż samę entrepryzę lub dzierżawę dóbr Rządowych po Traktacie Tylżyckim, względem których zawarł

umowę przed Traktatem Tylżyckim, za wszelkie długi i pretensye z całej stosunków swoich epoki, Skarbowi Królestwa Polskiego z majątku, bądź z rękoyami za nim wystawioney jest odpowiedzialnym.

Artykuł 2.

Wykonanie niniejszego postanowienia i umieszczenia go w Dzienniku Praw Kommissyom Rządowym, w czém do której należy, oraz Izbie Obrachunkowey, porucza.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu dnia 8. Sierpnia 1826 roku.

Minister Stanu Prezydujący
(podpisano) *W. SOBOLEWSKI.*

Minister Prezydujący w Kommissyi Rządowey Przychodów i Skarbu.

(podpisano) *X. X. Lubecki.*

Radca Sekretarz Stanu General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem.

Radca Sekretarz Stanu, General Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

Minister Sprawiedliwości

Ig. Sobolewski.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra

K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 13. Września 1826 roku.

w Imieniu Nayaśnieyszego

M I K O Ł A J A. I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla

Polskiego etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

W dopełnieniu artykułów 26 i 155. Prawa Seymowego o ustanowieniu Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, na przedstawienie Kommissyi Rządowey Przychodów i Skarbu wypływające z wniosków Dyrekcyi Główny tegoż Towarzystwa, postanowiliśmy i stanowiemy co następuje:

Artykuł 1.

Dla wybrania Radców do Komitetu Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, tudzież dla postawienia ich w możności zjechać się do Stolicy w dniach artykułem 155 Prawa Seymowego oznaczonych, zwołane będą zebrania okręgowe Członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, w następujących terminach:

w Województwie Mazowieckim w Warszawie dnia 8. Listopada r. b.

w Województwie Augustowskim w Suwałkach dnia 13. Listopada r. b.

w Województwie Podlaskim w Siedlcach dnia 18. Listopada r. b.

w Województwie Lubelskim w Lublinie dnia 23. Listopada r. b.

w Województwie Krakowskim w Kielcach dnia 28 Listopada r. b.

w Województwie Sandomierskim w Radomiu dnia 2. Grudnia r. b.

w Województwie Kaliskim w Kaliszu dnia 7. Grudnia r. b.

w Województwie Płockim w Płocku dnia 12 Grudnia r. b.

Artykuł 2.

Jeśli by kto z Członków Dyrekcyi Głównéj lub Dyrekcyi Szczegółowych, który by w myśl artykułu 186 litera d. nie oświadczył, iż chce korzystać ze służącego mu prawa wypowiedzenia się od Urzędu, na Radcę Komitetu Towarzystwa, wybrany został, lub jeśli by miejsce Członka któ-

rég Dyrekcyi z innych powodów zawakowało, zebranie w myśl artykułu 168 Prawa Seymowego, przystąpi do wyboru innego Członka Dyrekcyi na czas urzędowania, iaki jeszcze służył iego poprzednikowi.

Artykuł 3.

Zebranie każde przed rozeysciem się, wybierze Prezesa i iego zastępcę do przedwodniczenia następemu zebraniu.

Artykuł 4.

Gdy używanie praw politycznych stosownie do artykułu 5. Statutu o Reprezentacyi Narodowey zależy od wpisania w Księgę Obywatelską, Powiatu lub Okręgu Gminnego, przeto ci tylko z Członków przystępujących

do Towarzystwa, na zebraniach znaydować i na nich głosować mogą, którzy w Księdze Obywatelskiej zapisanemi się znaydują.

Artykuł 5.

Przepisy szczegółowe do zachowania na zebraniach, Władze właściwe, gdzie będzie należało, wydać są obowiązane.

Wykonanie niniejszego postanowienia Kommissyom Rządowym, w czém do której należy, tudzież Dyrekcyi Głównéj Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, a umieszczenie go w Dzienniku Praw Kommissyi Rządowey Sprawiedliwości polecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 7. miesiąca Października 1826 roku.

Minister Stanu Prezydujący
(podpisano) *W. SOBOLEWSKI.*

Minister Przychołów i Skarbu
(podpisano) *X. X. Lubecki.*

Radca Sekretarz Stanu General Dywizyi
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu General Dywizyi
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

w Zast. Ministra Sprawiedliwości

R a d c a S t a n u

M. Woźnicki.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra

K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 10. Listopada 1826 r.

Prezydujący w Radzie Administracyjnej Królestwa.

W skutek Woli Jego Cesarsko Królewskiej Mości odezwą Ministra Sekretarza Stanu z dnia 12 Września r. b. oznajmioney, przesyłam Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości dołączony tu w kopii wierzytelny Manifest Najjaśniejszego Pana w dniu 28 Stycznia t. r. względem Regencyi Państwa wydany, z wezwaniem, aby takowy Manifest w Dzienniku Praw umieścić i ogłosić poleca.

w Warszawie dnia 27. Listopada 1826 r.

Minister Stanu

(podpisano) *W. SOBOLEWSKI.*

Radca Sekretarz Stanu, General Dywizyi
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

w Zastępstwie Ministra Sprawiedliwości

R a d c a S t a n u

M. Woźnicki.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra

K. H o f f m a n n.

z Bożej Łaski

M y M I K O Ł A Y I.

Cesarz i Samowładca Wszech Rosseyi,
Król Polski etc. etc. etc.

W prawie zasadniczym błogosławionéj pamięci Rodzica Naszego Cesarza Jmci PAWŁA I. w dniu 5. Kwietnia 1797 roku wydaném, i w ustawie o familii Cesarskiej, położone są stałe zasady o następstwie Tronu, i pospołu z tém postanowione są prawidła na różne przypadki przy tém być mogące. W prawidłach tych między innemi zostawiono iest Panującemu Cesarzowi na przypadek Jego śmierci, i nieletności

Następcy, naznaczyć Regenta Państwa, i ustanowić opiekę Osoby Cesarza.

Na tych zasadach, i pragnąc dla kochanéj Ojczyzny Naszéj przy samém wstąpieniu Naszém na tron dać pierwszy dowód pieczołowitości Naszéj około nietykalności praw, spokoynosc Państwa zabezpieczających, za błogosławieństwem Nayukochańszéj Matki Naszéj Naiśnieyszéj Cesarzowéj Jeymości **MARYI FEDEROWNY**, i za poprzedniczem zgodzeniem się Nayukochańszego Brata Naszego Cesarzewicza i Wielkiego Xięcia **KONSTANTEGO PAWŁOWICZA**, postanawiamy:

Nayprzód, iako dni życia Naszego są w ręku Boskiém, przeto na przypadek śmierci Naszéj, przed doysciem pełnoletności prawnéj Następcy, Wiel-

kiego Xiążęcia ALEXANDRA MIKOŁAJEWICZA, nazywamy Regentem Państwa, i nierozdzielnych z niem Królestwa Polskiego i Wielkiego Xięstwa Finlandzkiego, Nayukochańszego Brata Naszego Wielkiego Xiążęcia MICHAŁA PAWŁOWICZA.

Powtóre: ieżeli by po śmierci Naszégó podobało się Naywyższemu powołać do siebie i pierworodnego Syna Naszego Następcę Wielkiego Xiążęcia ALEXANDRA MIKOŁAJEWICZA w nieletności, tedy starszy po nim Syn Nasz, ieżeli się opatrności podobać będzie Nas nim udarować, wchodzi podług Ustawy we wszystkie prawa pierworodnego, i w tém zdarzeniu, iak i w poprzedzaiącym, Regentem Państwa będzie ukochany Brat Nasz Wielki Xiążę MICHAŁ PAWŁOWICZ.

Po-

Potrzenie: ieżeli by przy okolicznościach wyżey opisanych po śmierci Naszégó i po śmierci Następcy w nieletności, niezostawało drugiego Syna Naszego, a Nayukochańsza Małżonka Nasza Cesarzowa Jmść ALEXANDRA FEDEROWNA znaydowała się w brzemienności, wtedy do rozwiązania ciąży Jéy Cesarskiéy Mości, ukochany Brat Nasz Wielki Xiążę MICHAŁ PAWŁOWICZ będzie Regentem Państwa; po rozwiązaniu zaś ieżeli Bóg pobłogosławi Jéy Cesarską Mość Synem, wtedy nowonarodzony prawnie wchodzi w prawa Następcy Cesarza, a do zupełności lat Jego Regentem Państwa zostaje ukochany Brat Nasz Wielki Xiążę MICHAŁ PAWŁOWICZ, ieżeli zaś rozwiązanie nastąpi powiciem Wielkiéy Xiężniczki, wtedy w prawa Następcy Cesarza wchodzi

prawnie, ukochany Brat Nasz Wielki
Xiażę MICHAŁ PAWŁOWICZ.

Poczwarte: we wszystkich zdarzeniach w poprzedzających trzech artykułach opisanych, tytuł opiekuna nad wszystkimi dziećmi Naszemi, do pełnoletności każdego z nich, w téj mocy i rozciągłości iak w prawie z dnia 5. Kwietnia 1797 roku i w Ustawie o rodzinie Cesarskiej postanowiono, przynależy Nayukochańszéj Małżonce Naszéj Cesarzowéj Jmci ALEXANDRZE FEDEROWNIE.

Stanowiąc te prawidła, iako skutek i przystosowanie praw istniejących iak o Następstwie Tronu, i zdarzeniach nieletności w Cesarskiej Rodzinie, zanosimy modły do Króla Królów aby wszechmocna i pełna szczodrobliwości prawica Jego zawsze przebywała nad Cesarskim Naszym domem i nad ukochaną Ojczyzną Naszą.

Dan w Petersburgu, dnia 28. Miesiąca Stycznia, roku od Narodzenia Chrystusowego 1826 a Panowania Naszego pierwszego.

(podpisano) MIKOŁAJ.

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekretarz Stanu

(podpisano) Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, Generał Dywizyi

(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

w Zastępstwie Ministra Sprawiedliwości

Radca Stanu

M. Woźnicki.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra

K. Hoffmann.

Dzień ogłoszenia dnia 31. Grudnia 1826 roku.

z Bożej Łaski

M y M I K O Ł A Y I.
Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.

Stosownie do artykułu 46. Ustawy Konstytucyjney Królestwa Naszego Polskiego, oraz Postanowienia Królewskiego z dnia 17 Czerwca 1817,

Po wysłuchaniu zdania Deputacyi Senatu tym końcem ustanowioney,

Na rapport Namiestnika Naszego w rzeczonym Królestwie;

Chcąc uznać gorliwość i czynność iaką JPan Karól Graefe naczelnny lekarz woysk Królewsko-Pruskich, oka-

zał w dozorowaniu szpitalów podczas kampanii 1813 roku, a mając prócz tego wzgląd na ród Polski pomienionego JPana Karóla Graefe, tudzież na okoliczność, iż Oyciec jego miał sobie nadany kleynot szlachectwa w Polszcze za panowania Króla Stanisława Augusta;

Postanowiliśmy udzielić i nadać iakoż niniejszym dyplomatem szlachectwa istotnie udzielamy i nadaiemy temuż JPanu Karólowi Graefe dla niego i jego potomków prawych i w prostey linii, tytuł i prawa szlachcica Polskiego.

Chcemy aby odtąd używał prerogatyw do téy godności przywiązanych w całej ich obszerności i zupełności;

Udzielamy prócz tego JPanu Karólowi Graefe i wyż rzeczonym potomkom jego herb następujący:

Na tarczy w polu błękitném na pół przedzieloném, z prawéy strony dwa wieńce z gwiazd łączące się z sobą, a z lewéy pół orła białego. Nad tarczą korona, hełm rycerski obok którego kryż.

Udzielając ninieysze dyploma szlachectwa i herbu J Panu Karólowi Graefe, upoważniamy go wraz z potomstwem iego prawem i w prostéy linii do zaszczytowania się szlachectwem i używania pomienionego herbu iak inni Szlachta Królestwa Naszego Polskiego we wszystkich czynnościach prywatnych i publicznych wiecznemi czasy.

Dla większéy wagi ninieysze dyploma własnoręcznie podpisując rozkazujemy pieczęć herbową Naszego Królestwa Polskiego na niemże przyłożyć.

Dan w Petersburgu dnia ^{drugiego} ~~czternastego~~ miesiąca Lutego roku pańskiego tysiąc ośmset dwudziestego szóstego a Pano-
wania Naszego pierwszego.

(podpisano) MIKOŁAJ.

przez Cesarza i Króla
Minister Sekretarz Stanu
Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu General Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

w Zastępstwie Ministra Sprawiedliwości
Radca Stanu
M. Woźnicki.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra
K. Hoffmann.

Dzień ogłoszenia dnia 6. Stycznia 1827 roku:

w Imieniu Najjaśniejszego

M I K O Ł A J A I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla
Polskiego etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

Chcąc zapewnić wzrost Gabi-
netom Numizmatycznym, na przełożenie
Kommissyi Rządowéy Wyznań Reli-
giynych i Oświecenia Publicznego,
stanowi:

Artykuł 1.

Wszelkie medale w kraju na wi-

dok publiczny bądź to kosztem Rzą-
du, bądź iakiego Towarzystwa, bądź
prywatnych osób, za pozwoleniem
Rządu wychodzące, mają być skła-
dane po iednéy sztuce do Gabinetów:
przy Radzie Stanu, przy Królewsko-
Warszawskim Uniwersytecie, i przy
zbiorach Towarzystwa Przyjaciół Nauk
Warszawskiego.

Artykuł 2.

Dopełnienie ninieyszego Postano-
wienia które w Dzienniku Praw ma
być umieszczone Kommissyi Rządo-
wéy Wyznań Religijnych i Oświece-
nia Publicznego poleca.

Działo się w Warszawie na Posie-

dzeniu Rady Administracyjnej dnia
25. Mca Listopada 1826 r.

Minister Stanu Prezydujący
(podpisano) *W. SOBOLEWSKI.*

Minister Wyznań i Oświecenia
(podpisano) *Stanisław Grabowski.*

Radca Sekretarz Stanu General Dywizyi
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu General Dywizyi
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

w Zastępstwie Ministra Sprawiedliwości

R a d c a S t a n u

M. Woźnicki.

Za Sekretarza Jenerálnego

Szef Bióra

K. Hoffmann.

Dzień ogłoszenia dnia 6. Stycznia 1827 roku:

w Imieniu Najjaśniejszego

M I K O Ł A J A I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla
Polskiego etc. etc. etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Z mocy Dekretu Najjaśniejszego Pana, z dnia 14 Grudnia 1824 roku, a mianowicie artykułów 1. i 2. stanowiącego wcielenie Dyrekcyi Górniczej do Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, tudzież polecającego reorganizacyą teyże Dyrekcyi, na przełożenie Ministra Przychodów i Skarbu, postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

Dyrekcya Górnicza wraz z przywiązaną do nię szkołą górniczą, przeniesioną zostanie w ciągu roku 1827 z Kielec do Warszawy. Dyrekcya Górnicza odtąd połączoną będzie z Wydziałem górniczym w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu pod nazwaniem Wydziału Górniczego.

Artykuł 2.

Wydział Górniczy dzielić się będzie na cztery oddziały:

1. Oddział Ogólny
2. ditto Kopalny
3. ditto Hutniczy
4. ditto Machin i budowli.

Naczelnik Wydziału będzie zarazem Naczelnikiem Oddziału Ogólnego i czuwać ma nad porządkiem i pospiechem czynności po innych oddziałach; każdy zaś z trzech innych Od-

działów, rządzony będzie przez osobnego Radcę korpusu górniczego.

Artykuł 3.

Gdy Górnictwo Kraiowe Wołą Nayaśnieyszego Pana poddane zostało pod bezpośredni kierunek Ministra Prezydującego w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, decyzya zatém w przedmiotach ściągających się do rzeczonego górnictwa do Ministra należeć będzie.

W razie nieobecności Ministra na posiedzeniach Wydziałowych, Naczelnik Wydziału przewodniczyć będzie takowym posiedzeniom, na których znajdować się będą z głosem stanowczym wszyscy Radcy czynni Korpusu Górniczego, tudzież Radcy honorowi, ilekroć ci przez Ministra Prezydującego w Kommissyi Rządowej

Przychodów i Skarbu wezwani na posiedzenie, na niem znaydować się będą: większość zdań stanowi opinią Wydziału: równość głosów Naczelnik Wydziału rozstrzyga.

Artykuł 4.

Wszelkie przedmioty Wydziału Górniczego które Minister osądzi potrzebném odesłać do decyzji Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, przez Naczelnika Wydziału na sessye ogólne teyże Kommissyi wnoszone będą.

Artykuł 5.

Naczelnik Wydziału Górniczego zasiadać będzie z obowiązku w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu z głosem stanowczym w przedmiotach ściągających się do tegoż Wy-

działu; w innych zaś przedmiotach w tedy, ieśli przez Prezyduiącego w rzeczoney Kommissyi na posiedzenie ogólne teyże Kommissyi powołanym zostanie.

Artykuł 6.

Minister Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, ułoży Etat i przepisze urządzenie wewnętrzne Wydziału Górniczego, tudzież Etat i Organizacyą szkoły górniczey i do potwierdzenia Radzie przedstawi.

Artykuł 7.

Wykonanie ninieyszego Postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczoném bydz ma, Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu polecamy.

Działo się w Warszawie na Posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 9. Miesiąca Grudnia 1826 roku.

Minister Stanu Prezydujący
(podpisano) *W. SOBOLEWSKI.*

Prezydujący w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu
(podp.) *Xawery Xiążę Drucki Lubecki.*

Radca Sekretarz Stanu General Dywizyi
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu General Dywizyi
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

w Zastępstwie Ministra Sprawiedliwości
R a d c a S t a n u
M. Woźnicki.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra
K. Hoffmann.

Dzień ogłoszenia dnia 17. Stycznia 1827 roku;

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

M y M I K O Ł A Y I.

Cesarz Wszech Rossyi Król Polski
etc. etc. etc.

Uznając potrzebę pomnożenia Sądu Naywyższej Instancji iednym Wydziałem celem przyspieszenia wymiaru sprawiedliwości, nim Statutem Organicznym o Sądownictwie wskażemy stałe dla Trybunału Naywyższej Instancji przepisy, témczasowo, na przedstawienie Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości; po wysłuchaniu zda-

Tom XI. do Nru 45. 27

nia Ogólnego Zgromadzeni Rady Stanu;

Postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

Sąd Najwyższy Instancji składać się będzie z dwóch Wydziałów.

Artykuł 2.

Komplet każdego Wydziału składać się będzie z siedmiu członków, to jest: trzech Senatorów koleją według Statutu Organicznego z dnia 17 Listopada 1816 roku zasiadających, jeden Senator do utrzymywania Sentencyonarza przez Nas mianowany, i trzech Sędziów Najwyższej Instancji.

Każdy Wydział będzie miał danego jednego Pisarza.

Artykuł 3.

Przy każdej zmianie kolei zasiadania Senatorów w Sądzie Najwyższej Instancji co dwa miesiące zachodzący, losować będą w tymże Sądzie Senatorowie, celem oznaczenia, którzy do kompletu jednego z dwóch Wydziałów należeć mają.

Z przeznaczonych losem do jednego Wydziału Senatorów, najstarszy z nominacji będzie w tymże Wydziale prezydował.

Senatorowie do utrzymania Sentencyonarza mianowani, nie będą do losowania, starszy z nominacji do utrzymywania Sentencyonarza, będzie zasiadał w Wydziale pierwszym młodszy w Wydziale drugim.

Co do Sędziów Najwyższej Instancji, tych porządek zasiadania w Wydziałach, wskaże corocznie z początkiem roku Kommissya Rządowa

Sprawiedliwości, a na czas do końca roku bieżącego wskaże tenże porządek, skoro niniejsze postanowienie obowiązywać zacznie.

Artykuł 4.

Gdyby Senator z kolei do zasiadania przeznaczony, lub Senator do utrzymywania Sentencyonarza mianowany, nie mógł zasiadać w Sądzie Naywyższej Instancji, w miejsce jego wezwie Kommissya Rządowa Sprawiedliwości iednego z tych Senatorów, którzy stosownie do odbytego w Senacie losowania, pozostali nad liczbę do zasiadania w Sądzie Naywyższej Instancji w ciągu roku potrzebną; przy wzywaniu tém, zachowa Kommissya Rządowa Sprawiedliwości porządek, w iakim wspomnieni Senatorowie są umieszczeni na liście przez Senat ułożonéj po Sena-

torach do kolei zasiadania w Sądzie Naywyższej Instancji należących.

Artykuł 5.

Jednakże Senator do zastępstwa wezwany, nie powinien dłużej w Sądzie zasiadać nad cztery miesiące, jeżeliby przez ten czas ciągle zastępstwo było potrzebném; chyba gdyby żaden inny Senator z porządku wezwany do zastępstwa na czas oznaczony przybydź nie miał. Każdy Senator, bądź z kolei, bądź przez zastępstwo, do zasiadania w Sądzie wezwany, obowiązany iest donieść wcześniej Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości o przyczynach, dla którychby na czas oznaczony przybydź nie mógł, aby urządzenie zastępstwa spóźnioném nie było.

Artykuł 6.

Jeżeliby wezwany do zastępstwa

Senator na czas oznaczony przybydź nie miał, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości wezwie do tymczasowego zastąpienia innego Senatora, który do losowania kolei w Senacie należał w Warszawie przytomnego, a gdyby razem kilku Senatorów było obecnych, najstarszego pomiędzy nimi z nominacyi.

Artykuł 7.

O kolei w iakiéy Senatorowie stosownie do odbytego w Senacie losowania i w skutek wezwania, na zastępstwo w Sądzie Naywyższyć Instancyi zasiadali, składać Nam będzie Kommissya Rządowa Sprawiedliwości corocznie rapporta.

Artykuł 8.

W przypadku prawnego wyłączenia Senatora lub Sędziego Naywyż-

szej instancyi, wyłączony przejdzie do Wydziału innego z którego losem oznaczony Senator lub Sędzia zastąpi wyłączonego. Zawsze iednakże Senator Senatora, Sędzia Sędziego wyłączonego zastępować będzie. Po odsądzeniu sprawy w której wyłączenie zostało, wyłączony i zastępujący jego, wróćą do swych Wydziałów.

Artykuł 9.

Gdyby dla nieobecności niektórych członków w obudwu Wydziałach komplet żadnego z tychże Wydziałów nie był zupełnym, w ówczas przytomni Senatorowie i Sędziowie, złożą ieden Wydział; jeżeliby zaś więcéy ich było nad liczbę do kompletu według art. 2. potrzebną, losować będą którzy z nich w tymże Wydziale aż do skompletowania obudwu Wydziałów zasiadać mają.

Obecny Senator Przewodzący i Senator utrzymujący Sentencyonarz bez losowania zasiadają w Wydziale skompletowanym swe miejsca, a jeżeliby razem zebrani byli z obydwu Wydziałów, starsi z nominacyi, pierwszy na Senatora, drugi do utrzymywania Sentencyonarza pozostaną w Wydziale sądzącym.

Artykuł 10.

W czasie zwyczajnym na ferye sądowe, jeden Wydział Sądu Najwyższej Instancji зайmie się ułatwieniem czynności na ferye oznaczonych.

Wydział ten składać będą w pierwszym miesiącu feryy, to jest: w Sierpniu, Senatorowie którzy w czasie losowania w Senacie, wyciągnęli z kolei Numera 13. 14. 15. — w drugim zaś miesiącu feryy, to jest: w Wrześniu, Senatorowie którzy wy-

ciągnęli przy témże losowaniu z kolei Numera 16. 17. 18. Senatorowie zasiadający w Miesiącach Sierpniu i Wrześniu, obowiązani są w następnych miesiącach resztę kolei z porządku losowania w Senacie na nich przypadających, odsiedzieć.

Senatorowie do utrzymywania Sentencyonarza mianowani i Sędziowie Najwyższej Instancji ułożą się między sobą, lub losem wyciągną, którzy w jednym z dwóch miesięcy podczas feryy, komplet składać mają.

Artykuł 11.

Rekursa przez strony zakładane, będą rozpoznawane w formie dotychczasowey.

Rozdzielone losem pomiędzy członków referujących będą przedstawione do decyzji tego Wydziału, w którym referujący zasiada.

Artykuł 12.

Sprawy do sądzenia przygotowane, losem przeznaczone będą do Wydziału w którym wprowadzane być mają.

Losowanie dzieć się będzie w przytomności Senatorów Prezydujących w Wydziałach, w tym sposobie: Numer każdej sprawy pod jakim do księgi wpisowój była zaciągnięta ieden z Pisarzy zapisze na osobnej kartce. Kartki takowe zwinięte i włożone w naczynie wyciągane będą po iednój i koleją przez obydwóch Senatorów Prezydujących, zaczynając od starszego z nominacyi; każda sprawa wylosowana póydzie do tego Wydziału w którym wyciągający onę Senator Prezyduje.

Artykuł 13.

Sprawy wprowadzane będą w Wy-

dziale do którego zostały wylosowane według dotychczasowych przepisów.

Artykuł 14.

Odtąd w sprawach do instrukcyi przyiętych, referaty mieysca mieć nie będą, wyiawszy sprawy obszerniejsze i ważniejsze, w których Sąd Należyższej Instancyi przy przyięciu rekursu postanowić może, iż ma być sporządzoną relacya.

W sprawie takiej, gdy ta po uzupełnionój instrukcyi według art. 12. do właściwego Wydziału wylosowaną będzie, Senator Prezydujący w tymże Wydziale wyznaczy iednego z Sędziów komplet Wydziału składających do sporządzenia relacyi, oraz postanowi zaraz pewien termin do wprowadzenia sprawy.

Artykuł 15.

Sporządzanie relacyi takowych i

ich odczytanie w Wydziale właściwym nastąpi podług przepisów artykułu 16. organizacyi tymczasowéy Sądu Naywyższéy Instancyi.

Artykuł 16.

Sędzia relacyą sporządzający nie jest wyłączony od wotowania i ma głos stanowczy.

Artykuł 17.

Podania wnoszone drogą ekonomiczną w sprawach przed Sąd Naywyższéy Instancyi wytoczonych, będą decydowane przez ten sam Wydział Sądu, w którym sprawa była wprowadzona.

Podania dotyczące się ogólnego porządku Sądowego będą decydowane na zgromadzeniu całego Sądu przynajmniej z dziewięciu członków złożonego, między którymi znajdować się mają obadwa Senatorowie w Wy-

działach Prezydujący i Senatorowie utrzymujący Sentencyonarze.

Na tych posiedzeniach Senator najstarszy z nominacyi będzie Prezydował.

Artykuł 18.

Sprawy dyscyplinarne przeciwko Urzędnikom, będą sądzone w komplecie przynajmniej z dziewięciu członków złożonym pod prezydencyą Ministra Prezydującego w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości.

W przypadku zebrania się członków w liczbie parzystéy, losowanie wskaże który z tychże członków do kompletu ma nie należeć.

Artykuł 19.

Dopilnowanie wykonania wszelkich urządzeń i regularnego odbywania posiedzeń Sądowych powierzamy, Senatorom Prezydującym w Wydziałach.

Szczególny dozór nad porządkiem rejestrów Sądowych, nad regularnem losowaniem spraw i kolejnym onych według przepisów wprowadzeniem, niemniéy nad biegiem innych wszelkich czynności Sądowych mieć będą Senatorowie Sentencyonarze utrzymujący, w właściwych sobie Wydziałach.

Nad biegiem interessów ogólnych całego Sądu dotyczących, tenże dozór mieć będzie Senator starzy z nominacyi, do utrzymywania Sentencyonarz.

Dostrzeżenia w powyższych przedmiotach uczynione, każdy Senator Sentencyonarz utrzymujący, przedstawi Senatorowi Prezydującemu w Wydziale w którym sam zasiada, celem urządzenia tego, co się okaże potrzebném.

Artykuł 20.

Sprawy w których rekursa już zostały przez Sąd Naywyższyć Instancyi przyjęte, lecz ieszcze pomiędzy Sędziów do wygotowania raportów nie są rozdzielone, będą wprowadzone i sądzone w formie niniejszém postanowieniem oznaczonéy.

Artykuł 21.

W dopełnieniu powyższych przepisów, Namiestnik Nasz wskaże wewnętrzny porządek według iakiego Sąd Naywyższyć Instancyi ma postępować.

Artykuł 22.

Wszelkie przepisy Organizacyi témczasowéy Sądu Naywyższyć Instancyi, niniejszém postanowieniem niezmienione ani uchylone, w swéy mocy pozostaia.

Artykuł 23.

Wykonanie niniejszego postanowienia, i umieszczenie go w Dzienniku Praw, Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości polecamy.

Dan w Carskiem Siele dnia 18 Lipca Roku Pańskiego 1826, a Panowania Naszego pierwszego.

(podpisano) MIKOŁAY.

przez Cesarza i Króla

Minister Sprawiedliwości
w Zastępstwie Radca Stanu
(podpisano) *M. Woźnicki.*

Minister Sekretarz Stanu
Stefan Hrabia Grabowski.
Zgodno z Oryginałem

Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Stefan Hr. Grabowski.*
Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, General Dywizyi
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem
w Zastępstwie Ministra Sprawiedliwości
Radca Stanu
M. Woźnicki.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra
K. Hoffmann.

Dzień ogłoszenia dnia 24. Lutego 1827 roku.

z Bożey Łaski

My M I K O Ł A Y I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.

Stosownie do artykułu 46. Ustawy Konstytucyjney. Królestwa Naszego Polskiego, do postanowienia Królewskiego o uszlachceniu z dnia 17 Czerwca 1817 r. oraz do decyzji z dnia 29 Kwietnia 11 Maia 1824, którą wiekopomney pamięci ukochany Brat Nasz i Poprzednik postanowił nadać kleynot szlachectwa JPanu Karolowi Beniaminowi Hoffmannowi Kontrollerowi Generalnemu Mennicy;

Tom XI. do Nru 45.

Po wysłuchaniu zdania Deputacyi Senatu tym końcem ustanowieny.

Chcąc uznać gorliwość, iaką tenże JPan Hoffmann ciągle okazywał w pełnieniu swych obowiązków,

Udzielamy i nadaiemy mu niniejszém dyplomatem szlachestwa dla niego i jego potomków prawych i w prostéj linii, tytuł i prawa Szlachcica Polskiego;

Chcemy, aby odtąd używał prerogatyw do téj godności przywiązanych w całej ich obszerności i zupełności;

Udzielamy prócz tego JPanu Karolowi Beniaminowi Hoffmannowi i wyż rzezonym potomkom jego, herb *Dzieiosław* zwany, to iest:

Na tarczy w polu błękitném kółtwica złota, nad którą korona z tegoż

kruszczu. Nad tarczą zaś hełm ozdobiony dwoma białemi skrzydłami w górę się wznoszącymi, a między któremi gwiazda ośmiokątna złota.

Udzielając niniejsze dyploma szlachestwa i herbu JPanu Karolowi Beniaminowi Hoffmannowi, upoważniamy go wraz z potomstwem jego prawém i w prostéj linii do zaszczycania się szlachestwem i używania pomienionego herbu tak iak i inni Szlachta Królestwa Naszego Polskiego we wszelkich czynnościach prywatnych i publicznych wiecznemi czasy.

Dla większégó wagi niniejsze dyploma własnoręcznie podpisując rozkazujemy pieczęć herbową Naszego Królestwa Polskiego na niémże przyłożyć.

Dan w Petersburgu dnia ^{siodmego} _{dziewiętnastego} miesiąca Grudnia roku Pańskiego ty-

siąc ośmset dwudziestego szóstego,
a Panowania Naszego drugiego.

(podpisano) MIKOŁAJ.

przez Cesarza i Króla

Minister Prezydujący
w Kommissyi Rządowej
Przychodów i Skarbu

(podpisano) X. X. Drucki Lubecki.

Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, Generał Dywizji
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

w Zastępstwie Ministra Sprawiedliwości
Radca Stanu

M. Woźnicki.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra

K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 26. Lutego 1827 roku

z Bożey Łaski

M y M I K O Ł A Y I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski

etc. etc. etc.

Stosownie do artykułu 46. Ustawy
Konstytucyjney Królestwa Naszego
Polskiego, do postanowienia Króle-
wskiego o uszlachceniu z dnia 1^{go} Czer-
wca 1817 r. oraz decyzji Najwyższey
z dnia 2^{go} Lipca 1824, którą ukocha-
ny Brat Nasz i Poprzednik postano-
wił nadać kleynot szlachectwa JPanu
Demetremu Władich Prezesowi Sądu
Kryminalnego Województw Lubel-
skiego i Podlaskiego.

Po wysłuchaniu zdania deputacyi Senatu tym końcem ustanowionéj;

Chcąc uznać przykładną gorliwość iąką rzeczony JPan Demetry Władich nie przestaie okazywać w wykonywaniu powierzonych mu publicznych okowiazków;

Udzielamy i nadaemy mu ninieyszém dyplomatem szlactwa, dla niego i dla iego potomków prawych i w prostéj linii, tytuł i prawa Szlachcica Polskiego;

Chcemy, aby odtąd używał prerogatyw do téj godności przywiązanych w całej ich obszerności i zupełności;

Udzielamy prócz tego JPanu Demetremu Władich i wyż rzeczonym iego potomkom herb *Radęstaw*, to jest:

Na tarczy ze złotą obwódką w srebrném polu, po prawéj stronie oso-

ba wyobrażająca Sprawiedliwość, po lewéj stronie kogut złoty, nad nim gałąź laskowa z liściem i owocem wyrastająca z pięciu kamieni. Nad tarczą szyszak z pięciu piórami strusiemy, nad któremi zbrojna ręka strzałę żelazcem na dół złożoną trzyma.

Udzielając ninieysze dyploma szlactwa i herbu JPanu Demetremu Władich, upoważniamy go wraz z potomkami iego prawem i w prostéj linii, do zaszczytowania się szlactwem i używania pomienionego herbu wiecznemi czasy, tak iak inni Szlachta Naszego Królestwa Polskiego we wszelkich czynnościach prywatnych i publicznych.

Dla większégó wagi ninieysze dyploma własnoręcznie podpisując, pieczęć herbową Naszego Królestwa Polskiego na niem przyłożyć kazaliśmy.

Dan w Petersburgu dnia ^{siodmego}
miesiąca Grudnia roku Pańskiego ty-
siąc ośmset dwudziestego szóstego,
a Panowania Naszego drugiego.

(podpisano) MIKOŁAY.

przez Cesarza i Króla

Minister Sprawiedliwości
w Zastępstwie Radea Stanu

(podpisano) *M. Woźnicki.*

Minister Sekretarz Stanu

(podpisano) *Stefan Hr. Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem

Radea Sekretarz Stanu, General Dywizyi

(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

w Zastępstwie Ministra Sprawiedliwości
Radea Stanu

M. Woźnicki.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra

K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 26. Lutego 1827 roku.

z Bożey Łaski

My M I K O Ł A Y I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski

etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na art. 46. Usta-
wy Konstytucynéy Królestwa Na-
szego Polskiego na postanowienie Kró-
lewskie o uszlachceniu z dnia 17 Czer-
wca 1817 r. oraz na decyzją z dnia 20
Lipca 1824 r. którą wiekopomnéy pa-
mięci Ukochany Brat Nasz i Poprze-
dnik postanowił udzielić kleynot szla-
chectwa JPanu Samuelowi Bogumiło-
wi Linde, Rektorowi Lyceum War-
szawskiego.

Po wysłuchaniu zdania Deputacyi Senatu tym końcem ustanowionéy;

Chcąc uznać długoletnie zasługi rzeczzonego JPana Samuela Bogumiła Linde, tak w zawodzie literackim iako też nauczycielskim;

Udzielamy i nadaemy mu niniejszém dyplomatem szlachectwa, dla niego i iego potomków prawych i w prostéy linii, tytuł i prawa Szlachcica Polskiego.

Chcemy, aby odtąd używał prerogatyw do téy godności przywiązanych w całéy ich obszerności i zupełności;

Udzielamy prócz tego JPanu Samuelowi Bogumiłowi Linde i wyższemu potomkom iego herb *Słownik*, to iest:

Na tarczy w błękitném polu dąb starożytny, na dole otwarta i wspar-

ta o drzewo księga z wyrazem Słowiańskim GAOŁO (słowo) po prawéy stronie księgi wyrastająca lato-rośl z gałązką w przeciwną stronę spuszczoną, nad tarczą korona zwy- czayna i trzy strusie pióra.

Udzielając niniejsze dyploma szlachectwa i herbu JPanu Samuelowi Bogumiłowi Linde, upoważniamy go wraz z potomstwem iego prawem i w prostéy linii do zaszczytowania się szlachectwem i używania pomienionego herbu tak iak i inni Szlachta Królestwa Naszego Polskiego, we wszelkich czynnościach prywatnych i publicznych wiecznemi czasy.

Dla większéy wagi niniejsze dyploma własnoręcznie podpisując, rozkazujemy pieczęć herbową Naszego Królestwa Polskiego na niém przyłożyć.

Dan w Petersburgu dnia ^{siodmego}_{dziewiętnastego}
miesiąca Grudnia roku Pańskiego ty-
siąc ośmset dwudziestego szóstego, a
Panowania Naszego drugiego.

(podpisano) MIKOŁAJ.

przez Cesarza i Króla

Minister Wyznań i Oświe-
cenia

(podpisano) *Stanisław Grabowski.*

Minister Sekretarz Stanu

(podpisano) *Stefan Hr. Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu General Dywizyi

(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

w Zastępstwie Ministra Sprawiedliwości
Radca Stanu

M. Woźnicki.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra

K: H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 26. Lutego 1827 roku.

z Bożey Łaski

My M I K O Ł A Y I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski

etc. etc. etc.

Stosownie do artykułu 46. Ustawy
Konstytucyjney Królestwa Naszego
Polskiego, do postanowienia Króle-
wskiego o uszlachceniu z dnia 17 Czer-
wca 1817 r. oraz decyzji naywyższey
z dnia ^{29 Kwietnia}_{11 Maja} 1824 r. którą wieko-
pomney pamięci Ukochany Brat Nasz
i Poprzednik postanowił udzielić kley-

not szlachectwa JPanu Henrykowi Poths, właścicielowi dóbr ziemskich Młociny, położonych w Powiecie Warszawskim;

Po wysłuchaniu zdania deputacyi Senatu tym końcem ustanowionéy;

Chcąc uznać zasługi rzeczzonego JPana Henryka Poths;

Udzielamy i nadaemy mu niniejszém dyplomatem szlachectwa, dla niego i iego potomków prawych i w prostéy linii tytuł i prawa Szlacheica Polskiego;

Chcemy, aby odtąd używał prerogatyw do téy godności przywiązanych w całej ich obszerności i zupełności.

Udzielamy prócz tego JPanu Henrykowi Poths i wyż rzeczonym potomkom iego herb *Tróystrzał*, to jest:

W polu zieloném korona złota dwiema strzałami przeszyta, w hełmie szyszak z trzema piórami strusiemi i ręką zbroyną strzałę trzecią trzymającą.

Udzielając ninieysze dyploma szlachectwa i herbu JPanu Henrykowi Poths, upoważniamy go wraz z potomkami iego prawemi i w prostéy linii do zaszczytowania się szlachectwem i używania pomienionego herbu tak iak i inni Szlachta Królestwa Naszego Polskiego we wszelkich czynnościach prywatnych i publicznych wiecznemi czasy.

Dla większéy wagi ninieysze dyploma własnoręcznie podpisując, rozkazujemy pieczęć herbową Naszego Królestwa Polskiego na niemże przyłożyć.

Dań w Petersburgu dnia ^{siódmego} dziewiętnastego miesiąca Grudnia roku Pańskiego ty-

siąc ośmset dwudziestego szóstego, a
Panowania naszego drugiego.

(podpisano) MIKOŁAJ.

przez Cesarza i Króla

Minister Spraw Wewn-
trzych i Policyi

(podpisano) T. Mostowski.

Minister Sekretarz Stanu

(podpisano) Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu General Dywizyi

(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

w Zastępstwie Ministra Sprawiedliwości

Radca Stanu

M. Woźnicki.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra

K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 26. Lutego 1827 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi,

Króla Polskiego etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

W dopełnieniu artykułu 21 de-
kretu Najjaśniejszego Pana z dnia 18
Lipca 1826 r. upoważniającego Namie-
stnika Królewskiego do przepisania
wewnętrznego porządku dla Sądu Naj-
wyższej Instancyi, według iakiego w
dwóch Wydziałach ma postępować;
na przedstawienie Kommissyi Rządo-
wój Sprawiedliwości, postanowiła i
stanowi:

Tom XI. do Nru 45.

Artykuł 1.

Sessye Sądu Naywyższyć Instancyi odbywać się będą w miejscu dotąd zwyczajném; zaczynać się zaś powinny codziennie rano (dni świąteczne wyjąwszy) z uderzeniem godziny dziesiątę i trwać do godziny drugiej po południu.

Artykuł 2.

Wszyscy członkowie Sądu obowiązani są znajdować się przed godziną dziesiątą w miejscu posiedzeń Sądu i zbywający w iednym Wydziale nad liczbę do kompletu potrzebną nie przędzły oddalić się mogą, aż komplet obudwóch Wydziałów Sądu zapewnionym zostanie.

Artykuł 3.

Senatorowie prezydujący w Wydziałach, utrzymywać będą listę przy-

tomności członków Sądowych, w którą każdy członek na posiedzeniu Wydziału przytomny, codziennie zapisze się, a Senator prezydujący w Wydziale, przed rozpoczęciem Sessyi Sądowej podpisem swoim stwierdzi.

Listę takową Senatorowie do utrzymywania Sentencyonarza w Wydziałach przeznaczeni, z końcem każdego miesiąca złożą Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości.

Artykuł 4.

Każdy rekurs do Sądu Naywyższyć Instancyi wnoszony, oddany będzie Pisarzowi Sądowemu w pierwszym Wydziale zasiadającemu, wraz z należnym stępem, wpisowym, lub z poświadczeniem właściwéj kontroli Skarbowéj, iako opłata wpisowa dla ubóstwa strony jest prenotowaną.

Na wniesionym rekursie Pisarz zapisze datę jego odebrania i zaraz za-

ciągnie go do księgi wpisowéy, stronie zaś wyda świadectwo na zwracającéy się iéy połowie stępla wpisowégo, lub jeżeli ma prenotacyą stępla na prostym papierze, kiedy rekurs miał sobie oddany i pod którym numerem księgi wpisowéy tenże zaciągnął.

Artykuł 5.

W każdy dzień Sobotni Pisarz Wydziału pierwszego przedstawi Senatowi Prezydującemu na zgromadzeniu całego Sądu księgę wpisową i po okazyaniu iaka liczba rekursów do księgi wpisowéy w ciągu tygodnia zaciągniętą została, rozpisze numera wpisowé wszystkich tychże rekursów, na osobne kartki, które Sędziowie referujący w sposobie dotąd używanym pomiędzy siebie wylosują.

Artykuł 6.

Jeżeliby liczba podanych w ciągu

tygodnia rekursów, była nierówna liczbie Sędziów referujących, i dla tego iedni Sędziowie więcéy rekursów, drudzy mniéy do wyrobienia przez losowanie otrzymali, w ówczas przy późniejszym losowaniu, Sędziowie, którzy mieli mnieyszą liczbę rekursów do ułatwienia, naprzód wyciągną losem taką liczbę rekursów, iaka im się przy dawném losowaniu w równym podziale z innemi nie dostała, a potem dopiero zacznie się losowanie w zwycaynym porządku.

Artykuł 7.

Dla dopilnowania kolejnego losowania rekursów i ich decydowania według porządku numerów wpisowéych, Pisarz Wydziału pierwszego założy dla obudwóch Wydziałów oddzielne księgi z rubrykami:

1. Numer ciągły.

2. Numer księgi wpisowéy.
 3. Imiona i nazwiska stron procesujących się.
 4. Data odbytego losowania.
 5. Nazwisko Sędziego referującego.
 6. Data zadecydowanego przez Sąd Naywzszey Instancyi rekursu.
- Artykuł 8.**

Po odbytem według art. 5. losowaniu, Pisarz Wydziału pierwszego wpisze kolejną numerów wpisowych w księgę każdego wydziału te rekursy które w nim przez Sędziów referujących, stosownie do poniższego artykułu 9 do decyzji Sądu mają być przedstawione, Senator zaś do utrzymywania Sentencyonarza w pierwszym Wydziale przeznaczony, pełni w obiedwóch księgach rubryki 4 i 5. i po podpisaniu ksiąg przez Senatorsa prezydującego na zgromadze-

niu całego Sądu, odda każdą księgę do właściwego Wydziału do zachowania Senatorów prezydujących w Wydziałach.

Artykuł 9.

Wylosowane rekursy w iednym tygodniu przedstawia Sędziowie referujący w następną Sobotę do decyzji Sądu Naywzszey Instancyi stosownie do art. 11. dekretu Królewskiego z dnia 18 Lipca roku 1826, w tym Wydziale, w którym zasiadają.

Senatorowie prezydujący w Wydziałach baczyc będą, aby rekursy były przedstawiane do decyzji kolejną wpisów, iak były do ksiąg wydziałowych stosownie do art. 8. zaciągnięte, i po wydaney decyzji, w tychże księgach w rubryce szóstéy, zapiszą Senatorowie do utrzymywania Sente-

cyonarza przeznaczeni, datę zadecydowanego przez Sąd rekursu.

Artykuł 10.

Gdy rekurs przez Sąd Naywyższyć Instancji przyiętym zostanie, dalsza instrukcyja sprawy działać się będzie według przepisów art. 13. tymczasowéy organizacyi Sądu Naywyższyć Instancji z dnia 21. Września 1815 r.

Artykuł 11.

W czasie odbywanéy Instrukcyi, obowiązani Mecenasowie ułatwić między sobą wzajemną komunikacyę summaryuszów tych dokumentów do których się w obronach swych odwołują, i też summaryusze przy wprowadzeniu sprawy w siedmin złożyć exemplarzach.

Summaryusze winny wyjaśniać dokładnie w porządku chronologicznym,

datę każdego dokumentu, jego rodzaj, Imiona i Nazwiska stron do aktu wchodzących i treść nim objętą.

Artykuł 12.

Wszelkie excepcye i punkta incydentalne, iakieby strony do wniesienia miały, będą w oddzielnych pismach przez Mecenasów wygotowane i po ułatwieniu ich komunikacyi do Sądu wniesione.

Termin do odpowiedzi na takie pisma od daty doręczenia, będzie trzydniowy, lecz wniesienie ich nie stanowi upływu terminów do komunikacyi pism obrończych oznaczonych.

Artykuł 13.

Po ułatwieniu między Mecenasami instrukcyi lub po upłynieniu bezskutecznie terminów do teyże instrukcyi oznaczonych, wolno stronie pilniey.

szę, za prostem wezwaniem Mecenas z strony przeciwnéj ustanowione go, na dni trzy doręczoném wniesć sprawę do właściwego rejestru Sądowego celem iéy wprowadzenia.

Artykuł 14.
Senatorowie do utrzymywania Sentencyonarzy przeznaczeni, czuwać będą, aby sprawy w instrukcyi zostające u Mecenasów nie zalegały. Tym celem każdy z powyższych Senatorów przekonywać się będzie z Księgi Wydziałowéy stosownie do art. 8 utrzymywanej, czyli w sprawach w których rekurs były przyjęte, upłynęły już terminy do odbycia instrukcyi przepisane, i w razie dostrzeżenia, że przeszło od trzech miesięcy sprawa mogła być być wpisana do właściwego rejestru Sądowego, wezwie Mecenas rekurs po-

dającego do tłumaczenia, do którego sprawdzenia, będzie mógł także żądać złożenia samych Aktów.

Jeżeli tłumaczenie Mecenasu uzna Senator dostatecznym, poleci Pisarzowi w Wydziale zasiadającemu zachować toż tłumaczenie w właściwych aktach Sądowych z zastrzeżeniem przedłożenia go sobie późniéj w oznaczonym pewnym terminie, dla dopilnowania, aby dalszy bieg sprawy nie uszedł jego bacznosci; gdyby zaś Mecenas żadanego tłumaczenia nie złożył, lub z złożonego uważał Senator winnym Mecenasu opóźnienia sprawy, w ówczesny wypadek takowy przedstawi do decyzji tego Wydziału, w którym zasiada.

Artykuł 15.
Pisarz Wydziału pierwszego utrzymywać będzie trzy oddzielne rejestra spraw.

1. dla spraw summarycznych.
2. dla spraw termina stałe mających.
3. dla spraw ordynaryjnych.

W rejestr pierwszy wpisywane będą sprawy, które w ostatniéj Instancyi sądzone były z rejestru summarycznego, co przez złożenie świadectwa Pisarza tejże Instancyi udowodnioném być winno.

Do rejestru drugiego należeć będą sprawy, w których stosownie do art. 14. Dekretu Królewskiego z d. 18 Lipca 1826, Senatorowie prezydujący w Wydziałach, mają naznaczyć termin do odczytania przez Sędziego relacyi, niemniéj sprawy o separacyi, o unieważnienie lub rozwiązanie małżeństwa.

W rejestr trzeci zaciągane będą sprawy niekwalifikujące się do pierwszych dwóch rejestrów.

Artykuł 16.

Wpisane do powyższych rejestrów sprawy przez ciąg tygodnia aż do dnia czwartkowego włącznie, każe Pisarz Wydziału pierwszego rano w piątek przed rozpoczęciem Sessyi Sądowej na głównych drzwiach posiedzeń Sądu Naywyższej Instancyi wywiesić na wokandach z każdego rejestru oddzielnie i koleją wpisów sporządzonych, oraz datę tegoż wywieszenia sam poświadczy.

Artykuł 17.

W każdy dzień Sobotni po wylosowaniu pomiędzy Sędziów według art. 5. podanych rekursów, odbędzie się także na zgromadzeniu całego Sądu porządkowanie spraw wpisanych, do rejestrów art. 15. oznaczonych, w tym sposobie, iż wszystkie sprawy będą koleją wpisów przywołane i po

uznaniu które z nich według art. 10. 11. 12. i 13. są przygotowane do wprowadzenia, a które jako nieprzygotowane do nowego wpisu odesłane bydź mają, pierwsze z nich zostaną podzielone losem według przepisu art. 12. Dekretu Najjaśniejszego Pana z dnia 18 Lipca r. z. między obadwa Wydziały Sądowe, Pisarz zaś rozpisze one na szczególne wokandy osobno dla każdego Wydziału i oddzielnie co do każdego rejestru, i te zaraz każe na drzwiach właściwych Wydziałów wywiesić.

Na téż audyencyi sądzone będą spory zachodzić mogące między stronami o właściwość zapisania sprawy do iednego z rejestrów Sądowych, iako też wszelkie excepcye i wnioski incydentalne według art. 12. czynione, chybaby Sąd uznał, iż rozpoznanie ostatnich zależy od wprowadzenia

głównę sprawę, w którym razie odeśle spór do rozwiązania przed właściwy Wydział.

Z odbytego porządkowania i losowania z wyrażeniem, które sprawy, z iakiego rejestru i do którego Wydziału przeznaczone zostały, niemniéy iakie zapadły decyzye, Senator utrzymujący Sentencyonarz na zgromadzeniu całego Sądu, spíše w Sentencyonarzu dokładny protokół który przez prezydującego Senatorsa będzie podpisany.

Artykuł 18.

Po dopełnioném porządkowaniu spraw, zajmie się tegoż samego dnia Sąd Najwyższy Instancyi sądzeniem spraw dyscyplinarnych, następnie ułatwi podania ogólnego porządku dotyczące, a w końcu podzieliwszy się na Wydziały, decydować będzie stosownie do art. 9. podane rekursa.

Artykuł 19.

Jeżeliby w dzień Sobotni wszystkie rekursy rozpoznane być nie mogły, będą wzięte do decyzji zaraz w dzień Poniedziałkowy. Po ich ułatwieniu każą Senatorowie przydujący w Wydziałach, przywołać sprawy z rejestru terminów stałych i z tych, w sprawach w których przy przyjęciu rekursu, uznał Sąd potrzebę sporządzenia relacji, Senatorowie przydujący stosownie do art. 14. Dekretu Najjaśniejszego Pana z dnia 18 Lipca r. z. wyznaczają z pomiędzy Sędziów komplet składających, Referentów, do wygotowania relacji i zaraz w każdej sprawie naznaczają pewien termin do wprowadzenia. O tém wyznaczeniu Referentów i terminów, Senatorowie utrzymujący sentencyonarzy w Wydziałach, uczynią wzmiankę w Sentencyonarzu, a Pisarz Sądu właści-

właściwemu w kancelii zakonotuje przy właściwych sprawach oznaczone dla nich terminy. Podobnie postąpionem będzie z sprawami o separacyę, o nieważność lub rozwiązanie małżeństwa i celem oznaczenia w nich terminów do wprowadzenia. Po ułatwieniu powyższych czynności wprowadzone będą przed Wydziały kolejną wpisów sprawy summaryczne, a po ich odsądzeniu sprawy ordynaryjne.

Artykuł 20.

Gdyby w jeden dzień Sobotni, tak wiele spraw uznanych było za przygotowanych do wprowadzenia, że te w ciągu tygodnia nie mogłyby być odsądzone, na ten czas sprawy w następującą Sobotę uporządkowane, nie prędzej będą przywołane, aż wczes-

śnieysze zostaną ułatwione, iednakże co do spraw summarycznych, te zawsze będą miały pierwszeństwo przed sprawami ordynaryinemi, tak dalece, że po odsądzeniu spraw summarycznych z iednéy Soboty, będą zaraz wzięte z początkiem tygodnia nowo uporządkowane sprawy summaryczne, choćby z dawniejszego uporządkowania pozostały były sprawy ordynaryne, które przywołane będą dopiero po odsądzeniu wszystkich spraw summarycznych.

Artykuł 21.

Jeżeliby zdarzyć się miało, iż w ciągu tygodnia dla zaszytych iako tego. wchodzących w skład Wydziału Sądu Naywyższej Instancyi odbywałby swe posiedzenia, w ówczesnym Wydziale po odsądzeniu spraw summarycznych do niego wylosowa-

nych, zajmnie się sądzeniem spraw summarycznych, drugiego Wydziału, zachowując następnie w sądzeniu spraw porządek artykułem poprzedniczym wskazany.

Artykuł 22.

Sprawy do sporządzenia relacyi oddane, powinny być przywołane niezawodnie w terminie do iey wprowadzenia według art. 19 oznaczonym, gdyby iednak w terminie tym była kontynuowaną sprawa w poprzedzającej audyencyi rozpoczęta, ta nie będzie przerywana, lecz zaraz po mięty wziętą będzie sprawa, z terminu sta-

Artykuł 23.

W czasie na ferye oznaczonym, Wydział zasiadający rozpoznawać będzie podawane rekursa i sądzić sprawy z rejestru summarycznego.

Artykuł 24.

Przy wydawaniu przez Sąd Najwyższej Instancji decyzji, jeżeli w zdaniach członków komplet składających iednomyslność nie zachodziła, w ówczas kwestya przedmiotowej dyskusyi będąca, będzie rozstrzygnięta większością przez wotowanie zaczęte od najmłodszego z nominacyi członka.

Artykuł 25.

Podania wnoszone drogą ekonomiczną będą decydowane według artykułu 17. Dekretu Najjaśniejszego Pana z dnia 18 Lipca r. z. na przedstawienie Referenta wyznaczonego w interesach dotyczących się ogólnego porządku przez Senatora Prezydującego na zgromadzeniu całego Sądu w innych zaś przedmiotach przez Referenta wyznaczonego przez Senat

prezyldującego w tym Wydziale, którego się przedmiot dotyczy.

Artykuł 26.

Sprawy według dotychczasowych przepisów przygotowane do wprowadzenia, któreby przed ogłoszeniem niniejszego postanowienia odsądzone nie były, zostaną rozdzielone przez Pisarza Wydziału pierwszego na wokandy obudwóch Wydziałów, według tego iak w nich zasiadać będą Sędziowie którzy w tychże sprawach mają relacye czytać:

Sprawy te będą wzięte do sądzienia przed wszystkiemi innemi.

Artykuł 27.

Sprawy które zostały już pomiędzy Sędziów według dotychczasowych przepisów do sporządzenia relacyi podzielone, lecz jeszcze relacye

nie są wygotowane, będą także przedstawione do decyzji przez każdego Sędziego referującego w tym Wydziale w którym tenże Sędzia zasiada, tym celem Pisarz Wydziału pierwszego zrobi na każdy Wydział listę tych spraw, iakie w nim mają być sądzone i przedstawi Senatorom prezydującym w Wydziałach, którzy stosownie do art. 19. wyznaczą termin do odczytania relacji, a Pisarz Sądowy stosowną onych wokandę także wywiesić.

Artykuł 28.

W dopełnieniu art. 7. dekretu Najjaśniejszego Pana z dnia 1° Lipca r. z. Sąd Naywyższyć Instancyi z końcem każdego roku prześle Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości listę przytomności Senatorów z wyrażeniem którzy z kolei na siebie przypadający, a którzy w zastępstwie i przez inki

czas w Sądzie zasiadali, dołączy także do niéy rapport wyjaśniający:

1. ile w ciągu roku podanych było nekursów,
2. ile z nich zdecydowano,
3. wiele spraw było summarycznych, ordynaryjnych i z relacji, oraz wiele z nich wszystkich ułatwiono, a wiele pozostaie do osądzenia.

Artykuł 29.

Przepisy wewnętrzney organizacyi Sądu Naywyższyć Instancyi pod dniem 19. Października 1815 r. przez tenże Sąd uchwalone w czém nie są przeciwnie niniejszemu urządzeniu, zachowują się w swéy mocy.

Artykuł 30.

Dopełnienie niniejszego postanowienia, umieszczenie w Dzienniku

Praw Kommissyi Rządowej Sprawie-
dliwości poleca.

Działo się w Warszawie na posie-
dzeniu Rady Administracyinę dnia
13 miesiąca Lutego 1827 roku.

Minister Stanu Prezydujący
(podpisano) *W. SOBOLEWSKI.*

w Zastępstwie Ministra Spra-
wiedliwości Radca Stanu
(podpisano) *M. Woźnicki.*

Radca Sekretarz Stanu General Dywizyi
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem
Radca Sekretarz Stanu General Dywizyi
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem
w Zastępstwie Ministra Sprawiedliwości
Radca Stanu
M. Woźnicki.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra

K. Hoffmann.

Dzień ogłoszenia dnia 26. Marca 1827 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

M. I. K. O. Ł. A. J. A. I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla
Polskiego etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

Chcąc ułatwić obieg Listów Zasta-
wnych i Kuponów Towarzystwa Kre-
dytowego Ziemskiego przez pośredni-
ctwo Poczty krajowych, na przełoże-
nie Kommissyi Rządowej Spraw We-
wnętrznych i Policyi, tudzież Kom-
missyi Rządowej Przychodów i Skar-

bu, postanowiła i postanawia co następuje:

Artykuł 1.

Listy zastawne, lub Kupony, przesyłane byż mogą Pocztą pod ogólnym bezwarunkowym zaręczeniem ze strony Dyrekcyi Poczt, za bezpieczeństwo przesyłających się Listów zastawnych lub Kuponów Tytułem 4. Ordynacyi Pocztowey z dnia 8 Lipca 1827 r. zapewnioney.

Artykuł 2.

Oddający Urzędowi Pocztowemu lub Stacyi Pocztowey Listy zastawne lub Kupony, dla przesłania ich Pocztą, złożyć powinien temuż Urzędowi i Stacyi deklaracyą na piśmie, obeymującą sumę, numer a i litery przesyłających się Listów zastawnych

lub Kuponów. Urząd Pocztowy lub Stacya Pocztowa wyda oddawcy rewers zawierający także wszystkie powyższe szczegóły, z zapewnieniem iż w przypadku zraty tych Listów lub Kuponów okaziciel rewersu pocztowego, mieć będzie powrócone duplikaty stosownie do art. 124 i 125 Prawa Seymowego o Towarzystwie Kredytowem Ziemskiem. Jeżliby zaś podległy ztracie Kupony bieżącego półroczu lub Listy zastawne losem do umorzenia przeznaczone, okaziciel rewersu pocztowego mieć sobie będzie powróconą całkowitą ich wartość pieniędźmi gotowemi w terminie w którym wypłata za nie w Dyrekcyi Główney Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, nastąpić miała.

Artykuł 3.

Oprócz władz Towarzystwa uwol-

nionych §. 228 postanowienia z dnia 14 Marca 1826 każdy inny oddający na Pocztę Listy zastawne, nie wyłączając Władz, Urzędów i Kass publicznych, oprócz opłaty portoryi od korespondencyi i za rewers stosownie do postanowienia Organicznego Pocztowego z dnia 8 Lipca 1817 r. Tytułu II. opłacać od nich będzie porto od każdych stu złotych imiennéy ich wartości od 5 do 5 mil po iednym groszu polskim, od iednéy mili do pięciu choćby z frakcyą mili rachować się będzie za całkowite mil pięć, od sześciu do dziesięciu mil z frakcyą za całkowite mil dziesięć, od iedenastu do piętnastu mil z frakcyą za całkowite mil piętnaście i t. d.

Artykuł 4.

Kupony dołączone do właściwych

Listów zastawnych nie podlegają osobnéy opłacie i porto obliczone tylko będzie od wartości imiennéy Listów zastawnych, jeżeli zaś Kupony przesyłane będą osobno, opłata od nich rachowana będzie według tary w artykule następnym.

Artykuł 5.

Od Kuponów kwoty dziesięciu złotych nieprzenoszący, rachowane będą na porto listowe, i opłata na rewers stosownie do postanowienia Organicznego Pocztowego Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 8 Lipca 1817 od transportu nad dziesięć złotych od stu złotych włącznie, iak od stu złotych Listów zastawnych imiennéy wartości, od transportu nad sto złotych do dwóch set złotych włącznie, iak od dwóch set złotych, nad dwie-

ście do trzysta złotych włącznie iak
od trzechset złotych Listów zasta-
wnych i t. d.

Opłata za rewers, i od korrespon-
dencyi do Kuponów osobno przesyła-
nych taka sama iak przy listach za-
stawnych w artykule 3 wskazane do-
dawać się ma.

Artykuł 6.

Dalsze wszelkie przepisy ogólne
Organizacyi Pocztowéy z dnia 8. Li-
pca 1817 r. służyć będą i przy prze-
syłaniu Poczta Listów zastawnych lub
Kuponów Towarzystwa Kredytowego
Ziemińskiego.

Wykonanie niniejszego postano-
wienia które w Dzienniku Praw ma
bydź umieszczoném Kommissyi Rzą-
dowéy Spraw Wewnętrznych i Poli-
cyi polecamy.

Działo się w Warszawie na posie-
dzeniu Rady Administracyinéy dnia
13 Lutego 1827 roku.

Minister Stanu Prezydujący
(podpisano) *W. SOBOLEWSKI.*

Minister Spraw Wewnętrznych
i Policyi
(podpisano) *T. Mostowski.*

Radca Sekretarz Stanu General Dywizyi
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu General Dywizyi
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

w Zastępstwie Ministra Sprawiedliwości

R a d c a S t a n u

M. Woźnicki.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra

K. Hoffmann.

Dzień ogłoszenia dnia 26. Marca 1827 roku.

z Bożej Łaski

M y M I K O Ł A Y I.
Cesarz Wszech Rosseyi, Król Polski
etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na artykuł 46.
Ustawy Konstytucyjney Królestwa Na-
szego Polskiego oraz na Postanowie-
nie Królewskie z d. 7 Czerwca 1817
roku o uszlachceniu.

Po wysłuchaniu zdania Deputacyi
Senatu tym końcem ustanowioney, ia-
ko też i zdania Ogólnego Zgromadze-
nia Naszój Rady Stanu;

Na rapport Namiestnika Naszego
w Królestwie Polskiem.

Chcąc uznać starania takie JPan
Ludwik Preszel właściciel Dóbr Żo-
kiewki w Województwie Lubelskiem
łożył ku podniesieniu rolnictwa, i roz-
krzewieniu oświaty pomiędzy mie-
szkańcami wiejskimi.

Postanowiliśmy udzielić i nadać,
i ninieyszem dyplomatem szlachectwa
istotnie udzielamy i nadaemy, temuż
JPanu Ludwikowi Preszel, dla niego
i jego potomków prawych i w pro-
stej linii, tytuł i prawa Szlachcica,
Polskiego.

Chcemy aby odtąd używał prero-
gatyw do tej godności przywiza-
nych, w całej ich obszerności i zu-
pełności.

Udzielamy prócz tego JPanu Lu-
dwikowi Preszel, i wyż rzezonym ie-
go potomkom herb *Trzcinię* iako to:

Na tarczy z naramnikami złotemi
i stalowemi, trzy trzciny w polu zło-
Tom XI. do Nru 45. 31

tém, szyszkami do góry w linii prostopadłej stojące.

Nad tarczą szyszak stalowy z koroną złotą, a nad nią skrzydło orle rozpostarte z jednym gryfem poziomym od lewéj strony.

Udzielając niniejsze dyploma szlachectwa i herbu JPanu Ludwikowi Preszel upoważniamy go wraz z potomkami iego prawami i w prostej linii do zaszczycania się szlachectwem i używania pomienionego herbu wiecznemi czasy, tak iak inni Szlachta Naszego Królestwa Polskiego, we wszelkich czynnościach prywatnych i publicznych.

Dla większój wagi niniejsze dyploma własnoręcznie podpisując, pieczęć herbową Naszego Królestwa Polskiego przyłożyć kazaliśmy.

Dan w Petersburgu dnia $\frac{1}{2}$ mie-

siąca Lutego tysiąc ośmset dwudziestego szóstego, a Panowania Naszego pierwszego.

(podpisano) MIKOŁAJ.

przez Cezarza i Króla

Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu General Dywizyi
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem
w Zastęp. Ministra Sprawiedliwości
Radca Stanu
M. Woźnicki.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra

K. Hoffman n.

Dzień ogłoszenia dnia 9. Kwietnia 1827 roku.

z Bożej Łaski

M y M I K O Ł A Y I.

Cesarz Wszech Rossyi Król Polski
etc. etc. etc.

Stosownie do artykułu 46. Ustawy Konstytucyjney Królestwa Naszego Polskiego, do postanowienia Królewskiego o uszlachceniu z dnia 17 Czerwca 1817 r., oraz do rezolucyi z dnia 11 Października 1825, którą wiekopomney pamięci ukochany Brat Nasz i Poprzednik postanowił udzielić klenot Szlachectwa JPanu Karólowi Kühnellowi Doktorowi medycyny i chirurgii,

Po wysłuchaniu zdania Deputacyi Senatu tym końcem ustanowionéy;

Chcąc uznać długoletnie zasługi rzeczzonego JPanu Karóla Kühnella, oraz gorliwość okazywaną w dozowaniu szpitali woyskowych;

Udzielamy i nadaemy mu ninieyszém dyplomatem szlachectwa dla niego i iego potomków prawych i w prostéy linii tytuł i prawa Szlachcica Polskiego;

Chcemy aby odtąd używał prerogatyw do téy godności przywiązanych w całej ich obszerności i zupełności;

Udzielamy prócz tego JPanu Karólowi Kühnellowi i wyż rzeczonym iego potomkom herb *Złotowąż*, to jest:

Na tarczy srebrem pobitéy w polu błękitném po drzewie oliwném, na którém po prawéy stronie dwie

pozostały gałazki, wnie się w górę na lewą wąż złoty, nad tarczą korona zwyczajna ozdobiona pięcią piórami, z których dwa błękitne w pośród trzech czerwonych.

Udzielając niniejsze dyploma szlachectwa i herbu JPanu Karólowi Kühnellowi, upoważniamy go wraz z potomkami iego prawem i w prostéj linii do zaszczytowania się szlachectwem i używania pomienionego herbu wiecznemi czasy, tak iak inni Szlachta Naszego Królestwa Polskiego we wszelkich czynnościach prywatnych i publicznych.

Dla większój wagi niniejsze dyploma własnoręcznie podpisując, pieczęć herbową Naszego Królestwa Polskiego na niémże przyłożyć kazaliśmy.

Dan w Petersburgu dnia 17 mie-

siąca Grudnia roku Pańskiego tysiąc ośmset dwudziestego szóstego, a Panowania Naszego drugiego.

(podpisano) MIKOŁAJ.

przez Cesarza i Króla

Radca Stanu pełniący
obowiązki Ministra Woyny
Generał Artylleryi

(podpisano) Hauke.

Minister Sekretarz Stanu

(podpisano) Stefan Hr. Grabowski

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, Generał Dywizyi

(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

w Zastępstwie Ministra Sprawiedliwości

Radca Stanu

M. Woźnicki.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra

K. Hoffmann.

Dzień ogłoszenia dnia 3. Maia 1827 roku.

z Bożey Łaski

My M I K O Ł A Y I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski

etc. etc. etc.

Stosownie do artykułu 46 Ustawy Konstytucyjney Naszego Królestwa Polskiego, oraz do postanowienia Królewskiego o uszlachceniu z dnia 17 Czerwca 1817.

Po wysłuchaniu zdania deputacyi Senatu tym końcem ustanowioney;

Na rapport Naszego Namiestnika w rzeszoném Królestwie;

Chcąc uznać zasługi które JPan Jan Theiner, Doktor medycyny i chi-

rurgii, położył dla woyska, iako Urzędnik zdrowia pierwszey klasy;

Postanowiliśmy udzielić i nadać, iakoż ninieyszém dyplomatem szlachectwa istotnie udzielamy i nadaemy temuż JPanu Janowi Theiner dla niego i iego potomków prawych i w prostey linii, tytuł i prawa Szlachcica Polskiego;

Chcemy aby odtąd używał prerogatyw do tēy godności przywiazanych w całej ich obszerności i zupełności.

Udzielamy prócz tego JPanu Janowi Theiner, i rzeszonym potomkom iego herb *Pszczyna*, to iest:

Na tarczy na dwa pola w poprzecz przedzielonēy, w polu dolnēm koloru błękitnego, krzyż kawalerski złoty, w którego śródku iest gwiazda srebrna; zaś w polu górnēm koloru złotego, orzeł biały od połowy piersi

z rozciągnionemi skrzydłami wznoszący się. W hełmie zaś koroną złotą o pięciu liściach ozdobionym, trzy strusie pióra, z których środkowe koloru różowego i w niém gwiazda srebrna.

Udzielając niniejsze dyploma szlachectwa i herbu JPanu Janowi Theiner, upoważniamy go wraz z potomstwem iego prawém i w prostéj linii do zaszczycania się Szlachectwem i używania pómienionego herbu, tak iak inni Szlachta Naszego Królestwa Polskiego, we wszelkich czynnościach prywatnych i publicznych wiecznemi czasy.

Dla większój wagi niniejsze dyploma podpisując, rozkazujemy pieczęć herbową Naszego Królestwa Polskiego na niém przyłożyć.

Dan w Petersburgu dnia 21 Lute-

go roku pańskiego tysiąc ósmset dwudziestego szóstego, a panowania Naszego pierwszego.

(podpisano) MIKOŁAJ.

przez Cesarza i Króla

Radca Stanu pełniący
obowiązki Ministra Woyny
Generał Artylleryi

(podpisano) Hauke.

Minister Sekretarz Stanu

(podpisano) Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu Generał Dywizyi

(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem

w Zastępstwie Ministra Sprawiedliwości

Radca Stanu

M. Woźnicki.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra

K. Hoffmann.

Dzień ogłoszenia dnia 7. Maja 1827 roku.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

M y M I K O Ł A Y I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na artykuł 152. Ustawy Konstytucyjney, i w dopełnieniu art. 51. Statutu Organicznego o Senacie, na przedstawienie Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, przełożone Nam przez Naszą Radę Administracyjną, postanowiliśmy i stanowiąmy następujące urządzenie Sądu Seymowego i prawidła postępowania w tymże Sądzie, w sprawach o zbrodnie Stanu.

D Z I A E I.

O składzie Sądu Seymowego.

Artykuł 1.

Sąd Seymowy składać się będzie stosownie do art. 152. Ustawy Konstytucyjney ze wszystkich członków Senatu.

Artykuł 2.

W Sądzie Seymowym prezyduje Prezes Senatu. Na przypadek choroby lub innéj przeszkody, zastępcy z grona Senatorów przez Nas wyznaczonemi będą.

Artykuł 3.

Do każdéj sprawy mianować będziemy Prokuratora Jeneralnego i Pisarza Sądu Seymowego.

Artykuł 4.

Jednego lub więcéj zastępców Pro-

kuratora i Pisarza, nominować będzie Nasz Namiestnik, w Radzie, na przypadku choroby lub innéj przeszkody.

Artykuł 5.

Ile razy będzie tego potrzeba, Prokurator i Pisarz mogą powierzyć zastępcom czynności pod swym kierunkiem odbywane.

D Z I A E II.

O zwoływaniu członków Senatu i ustanowieniu Sądu Seymowego.

Artykuł 6.

Tylko za rozkazem Naszym mogą być Senatorowie wezwani do pełnienia attribucyi Sędziów Seymowych.

Artykuł 7.

Prezes Senatu mając sobie o takowym rozkazie Naszym wiadomość

udzieloną przez Namiestnika, znieś się z nim, w myśl art. 50 Statutu Organicznego o Senacie, dla oznaczenia dnia zjazdu Senatorów do Stolicy, uwiadomi o dniu zgromadzenia się na Sąd Seymowy każdego Senatorsa. Namiestnik i Ministrowie prezydujący w Kommissyach Rządowych, chociażby byli Senatorami, nie będą zasiadać w Sadzie Seymowym, iako obowiązani z urzędu do poszukiwania wykrywających się zbrodni Stanu.

Artykuł 8.

W przypadku niemożności zjechać dla choroby, Senator takową dotknięty, doniesie o niej Prezesowi, i stwierdzi tę przeszkodę słowem honoru.

Artykuł 9.

W dniu oznaczonym do zebrania się, Prezes Senatu w przytomności

przybyłych członków, przeczyta listę Senatorów do których wyszły odezwy, a jeżeliby który z Senatorów nie zjechał, złoży otrzymane dowody wręcony mu odezwy, oraz przełożenia tych Senatorów, którzyby usprawiedliwiali się z niemożności znajdowania się na posiedzeniu.

Artykuł 10.

Senator nie odpowiadający na odezwę lub nie czyniący zadosyć wezwaniu Prezesa, uważanym być ma za wykraczającego w urzędzie, i ściągnię na siebie rygor artykułem 116 Konstytucyi przewidziany, jeżeli dowodów niemożności stawienia się nie nada.

Artykuł 11.

Uwiedomiony przez Prezesa o zgromadzeniu się członków Senatu w dniu oznaczonym, Namiestnik Nasz

uda się z Ministrami prezydującymi w Kommissyach Rządowych, w asystencyi Prokuratora Jeneralnego Sądu Seymowego, na toż zgromadzenie, gdzie przy otwartych drzwiach, ieden z Ministrów oświadczy powody tego zwołania, przeczyta i złoży rozkaz Nasz względem zwołania Sądu Seymowego wydany, i ogłosi w Imieniu Naszém, iż Sąd Seymowy jest ustanowiony dla sprawy w rozkazie wymienionéy, którzy szczegóły przedstawionemi będą przez Prokuratora Jeneralnego: Poczém tenże Minister uwiadomi zgromadzonych Senatorów o mianowaniu zastępców Prezesa Sądu Seymowego, tudzież o mianowaniu Prokuratora Jeneralnego, Pisarza Sądu Seymowego i ich zastępców.

Artykuł 12.

Wykonają przysięgę i podpiszą

ia: Prezes Sądu Seymowego przed
Namiestnikiem; Senatorowie przed
Prezesem; Pisarz i jego zastępcy przed
Sądem, podług rot następujących:

1. Rota przysięgi Prezesa Sądu Seymowego lub zastępców Prezesa.

„Ja NN. przysięgam Panu Bogu
„Wszechmogącemu w Trócy Świę-
„tęy i edynemu, iako w przewodni-
„czeniu obradom Sądu Seymowego
„do sądzenia zbrodni stanu zwołane-
„go, wszelkiego przyłożę starania,
„aby też obrady odbywały się z na-
„leżyta rozważą, dojrzałością i w
„przyswoitym porządku; iako zapo-
„biegać będę wszelkim nadużyciom;
„iako, mając na względzie zachowanie
„Konstytucyi, wierność dla Monar-
„chy, spokoynosc kraiu, prawa kra-
„iowe i obowiązki Sędziego, w oce-
„nieniu bądź niewinności, bądź wi-

„ny oskarżonego lub oskarżonych,
„tudzież w zastosowaniu prawa, ani
„przyjaźnią, ani nienawiścią, ani wi-
„dokami korzyści lub pochwał, ani
„obawą nagany lub innemi bocznemi
„względami, nie dam się uwieść; lecz
„sądzić sprawę, i wszelkie obowiązki
„do urzędu moiego przywiązane wy-
„pełniać będę, podług Boga, prawa
„i sumienia, i sekretu Izby docho-
„wam. Tak mi Panie Boże dopomóż
„i niewinna Syna Jego meko.”

11. Rota przysięgi Senatorów.

„Ja NN. przysięgam Panu Bogu
„Wszechmogącemu w Trócy Świętęy
„i edynemu, iako będąc wezwany
„do pełnienia obowiązków Sędziego
„Sądu Seymowego w sprawie o
„zbrodnię stanu, dla której tenże Sąd
„zwołany został, mając na wzglę-
„dzie zachowanie Konstytucyi, wier-

„ność dla Monarchy, spokoyność kra-
 „iu, prawa kraiowe i obowiązki Sę-
 „dziego, w ocenieniu bądź niewinno-
 „ści, bądź winy oskarżonego lub
 „oskarżonych, tudzież w zastosowa-
 „niu prawa, ani przyjaźnią, ani nie-
 „nawiścią, ani widokami korzyści lub
 „pochwał, ani obawą nagany lub
 „innemi bocznemi względami, nie
 „dam się uwieść, lecz sądzić i wszel-
 „kie obowiązki do urzędu moiego
 „przywiązane wypełniać będę, po-
 „dług Boga, prawa i sumienia, i se-
 „kretu Izby dochowam. Tak mi Pa-
 „nie Boże dopomóż i niewinna Syna
 „Jego męko.”

*III. Rota przysięgi Pisarza Sądu
 Seymowego i jego zastępców.*

„Ja NN. przysięgam Panu Bogu
 „Wszechmogącemu w Trójcy Świę-
 „tęy i edynemu, iako będąc mianowa-

„ny Pisarzem (Zastępcą Pisarza) Są-
 „du Seymowego w sprawie o zbro-
 „dnią stanu wytoczonę, dla której
 „Sąd Seymowy zwołanym został,
 „protokoły śledztwa i posiedzeń Są-
 „dowych wiernie zapisywać, decyzye
 „i wyroki Sądu Seymowego zgodnie
 „z oryginałami wydawać, aktów i pa-
 „pierów mi powierzonych wiernie
 „pilnować będę, i przystępu do nich,
 „prócz osobom do przejrzenia aktów
 „upoważnionym, nie dozwolę, ani
 „wypisów z nich, prócz przypadków
 „prawem przewidzianych, nie wy-
 „dam, sekretu Izby dochowam, i
 „wszelkich obowiązków do Pisarza
 „(Zastępcy Pisarza) Sądu Seymowe-
 „go przywiązanych, podług Boga,
 „prawa i Sumienia, dopełnię. Tak mi
 „Panie Boże dopomóż i niewinna Sy-
 „na Jego męko.”

Artykuł 13.

Po wykonanych przysięgach, Prezes nakaże ustęp, w czasie którego Prokurator Jeneralny w obecności lub nieprzytomności Namiestnika i Ministrów, okazawszy akta śledztwa Administracyjnego, przedstawi Sądowi czyny, które były przedmiotem śledztwa, wymieni domniemanych sprawców z imienia, nazwiska, stanu, powołania, zamieszkania, i uczyni stosowne wnioski. Przedstawienie z wnioskami i spisem aktów Administracyjnego śledztwa, złożoném będzie Sądowi na piśmie. Poczém Namiestnik, Ministrowie i Prokurator Izbę posiedzeń opuszczają.

Artykuł 14.

Nie może sądzić sprawy i sam się wyłączyć powinien od ięć sądenia, członek Sądu, który jest krewnym

lub powinowatym oskarżonego, w stopniach art. 378 pod liczbami 1. 2. Kodexu postępowania cywilnego przepisanych.

Powód ten wyłączenia, ma być przez wyłaczającego się na pierwszym zaraz posiedzeniu, po odczytanych wnioskach Prokuratora, przedstawiony zgromadzonemu Sądowi, do jego decyzji.

Artykuł 15.

Prokurator i obwiniony nie mogą wyłączać Sędziów Seymowych.

Artykuł 16.

Po załatwieniu czynności wyłączenia, Prezes wyznaczy trzech, lub więcej tego uzna potrzebę, więcę Senatorów w liczbie nieparzystej, mających się trudnić instrukcją sprawy, i poleci im, ażeby podług spisu przez Prokuratora złożonego, akta śledztwa

wraz z dowodami od niego odebrali i z odebranych pokwitowali. Poczém odroczy posiedzenie.

D Z I A Ę III.

O obowiązkach ogólnych Prokuratora Jeneralnego przy Sądzie Seymowym.

Artykuł 17.

Prokurator Jeneralny przy Sądzie Seymowym, obowiązany iest w ogólności, stawać przy zachowaniu formy i ścisłym wykonaniu prawa. Może on w każdym stanie sprawy czynić wnioski iakie za potrzebne uzna.

Artykuł 18.

Wnioski Prokuratora Jeneralnego powinny być przez niego podpisane.

Czynione w czasie publiczney rozprawy, zapisywać będzie Pisarz

w swoim protokóle, a Prokurator ie podpisze.

Artykuł 19.

Prokurator Jeneralny przy Sądzie Seymowym obowiązany iest dopilnować odesłania, wręczenia, i wykonania zleceń Delegacyi Sądu Seymowego, załatwiać czynności wstępne do sprawy należące, tak, iżby publiczne posłuchanie Sądu odbydź się mogło w dniu oznaczonym bez przeszkody, oraz domagać się wykonania decyzyi i wyroków Sądu Seymowego.

Artykuł 20.

Wszyscy Prokuratorowie Nasi będą pod zwierzchnictwem Prokuratora Jeneralnego przy Sądzie Seymowym, w tém co się tycze zleceń wydawanych przez niego, z powodu toczący się w Sądzie sprawy.

Artykuł 21.

Prokurator Jeneralny Sądu Seymowego i inni Prokuratorowie wykonywający iego zlecenie, będą mogli żądać bezpośrednio pomocy Woy-skowéy.

D Z I A Ł IV.

O Instrukcyi sprawy przez Delegacyą Sądu Seymowego uskutecznić się mianéy.

Artykuł 22.

Utworzone Akta śledztwa Administracyjnego, wraz z dowodami i summaryuszem, wręczone będą przez Prokuratora Jeneralnego Senatorom do instrukcyi delegowanym; Prokurator wręczy im oraz listę osób przytrzymanych.

Artykuł 23.

Delegacya, z przybraniem do trzy-

mania pióra Pisarza Sądu Seymowego, wysłucha obwinionych, uzupełni, gdy tego uzna potrzebę, dawniejsze dowody, dawniejsze zeznania świadków, i zbierze nowe dowody, oraz wysłucha nowych świadków. Wydawać będzie decyzye z toku instrukcyi wypływające, i doprowadzić obowiązana jest dzieło Instrukcyi do stopnia sądowéy dojrzałości.

Nim przedsięweźmie iaki Akt w instrukcyi, lub czynność w postępie sprawy, zawiadomi wprzód o nich Prokuratora Jeneralnego, celem wysłuchania wniosków iego.

Artykuł 24.

Prezydować będzie w Delegacyi starszy podług zasiadania w Senacie Członek. Protokoły, tudzież decyzye Delegacyi, podpisane będą przez wszystkich iéy Członków i Pisarza.

W przypadku różności zdań, większość głosów stanowić będzie. Expdycye wychodzić będą z podpisem samego Prezydującego i Pisarza.

Artykuł 25.

W ciągu Instrukcyi sprawy, Prokuratora powinnością jest, wyszukiwać dalsze ślady mogące prowadzić do przekonania o rzeczywistości przestępstwa, o niewinności lub winie tych, którzy przez poszlaki wskazani zostali jako przestępcy.

Czuwać on będzie, aby takowe ślady pominięte nie były w Instrukcyi. Może on względem uzupełnienia tego co jeszcze dopełnionem nie zostało, iako też względem przedsięwzięcia nowych czynności z toku indagacyi wpływających, czynić stosowne wnioski. Prokurator może w każdym stanie Instrukcyi przejrzyć Akta, a wy-

pisy z Akt przez niego żądane, udzielone mu być powinny.

Artykuł 26.

Delegacya przedewszystkiem obowiązana jest, kazać przed siebie, przeprowadzić i wysłuchać osoby przytrzymane i wyrzec względem ich osadzenia w domu badania; zachowując formalności artykułami 33. 34. 35 i 36 przepisane.

Artykuł 27.

Delegacya każe przed siebie przyzwać osoby, któreby ię przez Prokuratora Jeneralnego, lub innym sposobem wskazanemi były iako mające wiadomość o przestępstwie, o które jeszcze wysłuchanemi nie były, albo których powtórne słuchanie okazałoby się potrzebnem.

Artykuł 28.

Świadkowie słuchani będą oddziel-

nie, i nie w przytomności obwinionego. Może być jednak obecnym przy słuchaniu świadków, Prokurator Jeneralny i Obróńca oskarżonego, przez Niego wybrany lub wyznaczony z Urzędu, stosownie do art. 41. 42. i 43.

Artykuł 29.

Jeżeli niemożność stawienia się świadka zaświadczeniem Lekarza udowodnioną będzie, Delegacya z grona swego wyznaczy iednego Członka, który uda się z Pisarzem do mieszkania tegoż świadka, dla przyięcia iego świadectwa; może być jednak świadek chorobą złożony, lub zbyt odlegle mieszkający, wysłuchanym przez Sędziego którego do téj czynności Delegacya wezwie.

Artykuł 30.

Jeżeli o to zaydzie żądanie, a nawet z Urzędu, Delegacya mocną bę-

dzie delegować iednego ze swych Członków, celem udania się na miejsce, i zabrania tak przedmiotów które służyły lub przeznaczone były do popełnienia przestępstwa, iak tego wszystkiego co będzie mogło być uważanem iako przez nie zrządzone; nakoniec papierów i rzeczy, które mogą posłużyć do wykrycia prawdy, niewinności lub winy oskarżonego. Delegowanemu będą assystować Prokurator Jeneralny i Pisarz. Może Delegacya wykonanie tych czynności polecić innemu Sędziemu w assystencyi Prokuratora i Pisarza miejscowych.

Artykuł 31.

Delegacya trudnić się będzie Instrukcyą sprawy nietylko tych obwiniętych, którzy obietniami zostali w postanowieniu Naszém w skutku zwołania Sądu Seymowego wydaném, alej

na żądanie Prokuratora, i tych, którzyby w ciągu Instrukcyi wykrytymi zostali, iako wpływający do poszukiwaney zbrodni stanu w sposobie przewidzianym w art. 21. 22. 24. 70. 71. 72. i 73. Kodexu Karnego Królestwa Polskiego, albo iako popełniający przestępstwa będące w styczności z tą zbrodnią stanu, chociażby też przestępstwa same z siebie takowymi zbrodniami nie były. Delegacya może kazać przed siebie przyprowadzić tych nowo odkrytych obwinionych, a nawet po ich przesłuchaniu i po uczynionych przez Prokuratora wnioskach, wydać rozkaz osadzenia ich w domu badania.

Artykuł 32.

Będzie przy Delegacyi Sądu Seymowego jeden lub więcej domów badania dla umieszczenia w nich osób

osób z rozkazu Delegacyi aresztowanych.

Artykuł 33.

Expedycya rozkazu przyprowadzenia będzie podpisana przez Prezydującego Delegacyi i Pisarza, oraz opatrzona pieczęcią Sądu Seymowego. Obwiniony ma być w rozkazie dokładnie opisany z imienia, nazwiska, stanu, powołania, zamieszkania lub pobytu, tak iżby względem iego osoby żadna nie mogła zayść omyłka.

Artykuł 34.

Osoba z rozkazu Delegacyi przyprowadzona, powinna być przez Nią bez zwłoki wysłuchana.

Artykuł 35.

Rozkaz osadzenia w domu badania będzie, prócz formalności art. 33. przepisanych, zawierał w sobie nadto wy-

mienienie czynu z powodu którego wydanym został, i zacytowanie prawa, które Sędziego do wydania takiego rozkazu upoważnia.

Artykuł 36.

Oryginalna ekspedycja rozkazu przyprowadzenia lub aresztowania, okazaną będzie oskarżonemu i zostawioną mu jego kopia.

Przepis ten będzie dopełnionym chociażby obwiniony już nawet był aresztowanym.

Artykuł 37.

Jeżeli osoba przyprowadzona uniewinnioną będzie przez pierwsze śledztwo, wróconą iéy zostanie natychmiast wolność, za decyzją Delegacji i po wysłuchaniu wniosków Prokuratora.

Prokurator może wstrzymać wy-

konanie téy Decyzji, jeżeli zapadła niezgodnie z jego wnioskami, lecz w takim razie obowiązany jest zanieść opozycyą do Sądu Seymowego, w przeciągu 24. godzin od daty odebrania wzmiankowaney decyzji.

Artykuł 38.

Skoro Delegacya po wysłuchaniu osoby, za iéy rozkazem przyprowadzonéy, uznała potrzebę iéy aresztowania, sam tylko Sąd mocen będzie wydać rozkaz wypuszczenia iéy na wolność, stosownie do przepisów artykułu 53.

Artykuł 39.

Delegacya uznawszy iż Instrukcyja sprawy przez nią już jest dostatecznie wyczerpaną, wyznaczy termin do iéy zamknięcia, w którym, za przywołaniem oskarżonego, jego Obroncy i Pro-

kuratora Jeneralnego, uskutecznione bydź maia czynności Procedurą kar-ną przepisane.

Jeżeli by oskarżony lub iego Obron-ca albo Prokurator domagali się w iak-im punkcie uzupełnienia Instrukcyi, a Delegacya uznała bydź ten punkt ważnym, przychylić się powinna do tego żądania.

Summaryusz akt przez Pisarza sporządzony podpisany będzie przez wszystkich stawiających, przez Delegacyą i Pisarza.

Artykuł 40.

Jeżeli by obwiniony z rozkazu Delegacyi w domu badania osadzony, w ciągu Instrukcyi nieokazał się bydź winnym, a sprawa iego mogła bydź rozpoznana bez związku ze sprawą innych współobwinionych, Delegacya zamknąć może Instrukcyą téy szcze-

gólnéy sprawy, nieczekaiać zamknięcia Instrukcyi wszystkich spraw.

Artykuł 41.

Gdy w Instrukcyi zbliżać się będzie Akt, do którego podług Procedury potrzebném iest przywołanie Obroncy, Delegacya zapyta się oskarżonego czy sobie Obroncę wybrał? Jeżeli nie ma żadnego, przedstawi tę okoliczność Prezesowi Sądu Seymowego, który dla oskarżonego natychmiast Obroncę wyznaczy.

Artykuł 42.

Nie może bydź wybranym ani wyznaczonym na Obroncę, iak tylko ieden z Mecenasów przy Sądzie Nayszszym lub Adwokatów przy Sądzie Appellacyinym.

Artykuł 43.

Jeden Obronca może stawać w

obronie kilku lub wszystkich oskarżonych. Jeżeli interes oskarżonych jest w kollizyi, każdy będzie miał oddzielnego obrońcę.

Artykuł 44.

Oskarżony naradzać się będzie z swoim Obrońcą w przytomności Pisarza Sądu, przy której naradzie Prokurator obecnym być nie może.

Artykuł 45.

Obrońcom dozwolono jest w Kancellaryi Sądu pod okiem Pisarza przejrzeć same akta lub ich kopie, gdyby Delegacya dla obszerności sprawy lub dla mnogiej liczby oskarżonych, których interes jest w kollizyi, takowe sporządzić zaleciła.

Artykuł 46.

Po odbytych terminie zamknięcia Instrukcyi, gdy już nic nie pozostanie

do wyjaśnienia, Delegacya ułoży raport do Sądu Seymowego o wykonaniu danego jej polecenia, w którym mieścić nie będzie żadnej opinii.

Akta komunikowane będą Prokuratorowi, celem przygotowania wniosków iakie, podług wykrytego stanu sprawy i przepisów prawa, uczynić za potrzebne uzna.

D Z I A Ł V.

O decyzjach Sądu Seymowego poprzedzających wprowadzenie sprawy na publiczną Audyencyą.

Artykuł 47.

Po przedstawieniu powyższego raportu Delegacyi, złożone będą Sądowi akta instrukcyjne wraz z dowodami i summaryuszem.

Artykuł 48.

Pisarz przeczyta w przytomności Delegacyi i Prokuratora Jeneralnego, pisma których odczytanie dla objaśnienia Sądu, okaże się być potrzebném.

Artykuł 49.

Po czém Prokurator przedstawi swe wnioski, a względem tych obwinionych których sprawa ma być wprowadzoną na publiczną Audyencyą Sądu, przeczyta akt oskarżenia który w sobie zawierać ma:

1. Rodzay przestępstwa stanowiący zasadę oskarżenia.
2. Czyn i wszelkie okoliczności mogące powiększyć lub zmniejszyć karę.

Oskarżony będzie w nim iasno opisany z imienia, nazwiska, stanu, powołania i zamieszkania.

Złożywszy Sądowi takowe wnioski i akt oskarżenia, Prokurator oddali się.

Artykuł 50.

Sąd roztrząśnie sprawę wszystkich obwinionych, bez względu czyli ich przestępstwa już w śledztwie Administracyjném wykrytemi zostały, lub w ciągu Instrukcyi Sądowey się wykazały.

Artykuł 51.

Sąd będzie mógł, jeżeli potrzebę tego znajdzie, nakazać uzupełnienie Instrukcyi. W takim razie wskaże co ma być jeszcze do wykrycia czynu lub jego sprawdzenia, co do ustanowienia niewinności lub winy uzupełnioném, i uskutecznienie tego wszystkiego poleci Delegacyi swéy która się trudniła Instrukcyą sprawy.

Artykuł 52.

Jeżeli przez Instrukcyą wykazaném jest, iż czyn przez obwinionego popełniony nie należy do przestępstw w art. 31. wymienionych, lecz że jest przestępstwem innego rodzaju nieulegającym rozpoznawaniu Sądu Szymowego, odeśle sprawę, na wniosek Prokuratora, do właściwéj drogi.

Artykuł 53.

Jeżeli Sąd nie spostrzeże śladu przestępstwa lub nie znajdzie dostatecznych poślad winy, wyda, na wniosek Prokuratora, decyzją, iż dalsze postępowanie ustaie i nakaże wypuścić obwinionego, jeżeli inna iaka przyczyzna przytrzymania nie zachodzi.

Artykuł 54.

Co się tycze osób względem których Prokurator nie uczynił wniosków o ich uwolnienie lub odesłanie spra-

wy do właściwéj drogi, lecz podał akt oskarżenia, Sąd, zaświadczaiąc Prokuratorowi złożenie tegoż aktu oskarżenia, wyznaczy dzień do wprowadzenia sprawy ich na publiczną audyencyą, oraz termina w których komunikacye między Prokuratorem i Obrońcą oskarżonego, przed tymże dniem odbyć się mają.

Mocen jest iednak Sąd nakazać sprawę przy zamkniętych drzwiach wprowadzić, gdyby sama sprawa lub iéy szczegóły były gorszące i przystöynosc obrażające.

Artykuł 55.

Sąd nie czekając ukończenia Instrukcyi całéy sprawy, powinien się zgromadzić i wydać decyzją.

a) W przypadku zanesionéy przez Prokuratora od decyzyi Delegacyi Instrukcyinéy oppozycyi, któ-

rę rozwiązania domaga się Prokurator przed ukończeniem Instrukcyi sprawy.

b) W przypadku zamknięcia Instrukcyi pojedynczey sprawy, stosownie do przepisu w art. 40. zawartego.

Artykuł 56.

Względem kompletu Sądu, głosowania, ilości głosów stanowiących decyzją Sądu, względem utrzymywania Sentencyonarza, Protokółów narady i posiedzeń, służyć będą Sądowi przepisy w artykułach 78. 79. 80. 81. 82. i 83. zawarte.

Artykuł 57.

Wypis decyzyi Sądu wydawanym będzie z wymienieniem Członków którzy na nią głosowali, oraz uczynioną będzie wzmianka o wnioskach Prokuratora.

Artykuł 58.

Decyzya Sądu wyznaczająca dzień do wprowadzenia sprawy na publiczną Audyencyą Sądu, oraz terminu do załatwienia komunikacyi, będzie wraz z aktem oskarżenia i summaryuszem dowodów pismiennych, których odczytania na publiczney Audyencyi domagać się zamierza Prokurator, wręczoną, na żądanie Prokuratora, w terminie przez Sąd oznaczonym, oskarżonemu i jego obrońcy, i zostawioną im będzie kopia decyzyi Sądu, aktu oskarżenia i summaryuszu. Nawzajem obrońca obowiązany jest, także w terminie przez Sąd oznaczonym, wręczyć Prokuratorowi swój summaryusz dowodów pismiennych i zostawić mu jego kopią, jeżeliby prócz dowodów w summaryuszu Prokuratora umieszczonych znajdował potrzebę żądać, aby inne jeszcze dowody

w aktach znajdujące się, na publicznem posiedzeniu Sądu odczytanemi były.

Kopie obudwóch summaryuszów złożone nadto będą w biurze Pisarza Sądu.

D Z I A Ł VI.

O wprowadzeniu sprawy na publiczne posłuchanie Sądu, o wyroku i jego exekucyi.

Artykuł 59.

Prezes zagai publiczne posiedzenie stosowną przemową, zwróci uwagę publiczności na uszanowanie winne Sądowi, i na potrzebę unikania wszelkich czynów okazujących zadowolenie lub niezadowolenie.

Utrzymanie porządku na Audyencji należy do Prezesa Sądu.

Może on osobom nieprzyzwoicie sprawującym się dawać napomnienia, może ie podług okoliczności wezwać ażeby się oddaliły, a nawet kazać ie z Izby Audyencyonalnéy oddalić, i ukarać aresztem ośm dni nieprzechodzącym, co nie przeszkadza wyrzuceniu większych kar przez Sąd właściwy, gdyby burzyciele na takowe zasłużyć mieli.

Prezes może, w każdym stanie rozpraw, takowe odkładać do następującego posiedzenia.

Artykuł 60.

Oskarżony, jeżeliby się znajdował w więzach, stawia się bez więzów, tylko pod strażą; Prezes zapyta go się o imię, nazwisko, wiek, stan, zamieszkanie i miejsce urodzenia.

Artykuł 61.

Prezes wzywając następnie oskar-

zonego, aby zwrócił uwagę na to co będzie słyszał, oświadczy mu, iż Sąd będąc obowiązany opierać swe wyroki na prawnym przekonaniu, którego istotną częścią jest razem obrona oskarżonego, nie pragnie widzieć go winnym, lecz pragnie przekonać się o jego niewinności lub winie, i wspomni o szrodkach jakie miał sobie oskarżony dozwolone domagania się, aby Instrukcyja co do czynów i dowodów była dokładną, oraz o prawie jakie mu służy bronięcia się lub bydz bronionym publicznie, w którym to celu właśnie iemu i Obroncy iego zakomunikowanym został akt oskarżenia wraz z summaryuszem dowodów.

Artykuł 62.

Prezes zaleci potem Pisarzowi, aby przeczytał akt oskarżenia. Po odczytaniu głośném tegoż aktu, przypomni

pomni Prezes oskarżonemu, co jest w nim zawartém i powie mu „o to więc oskarżony jesteś, nysłyszysz dowody, które przeciw tobie przywiedzione będą.”

Artykuł 63.

Prokurator Jeneralny wyłuszczy przedmiot oskarżenia, trzymając się czystej prawdy tak co do czynów iako też okoliczności obciążających oskarżonego, albo służących na iego obronę, i złoży summaryusz dowodów zebranych, bądź na własne żądanie, bądź na żądanie oskarżonego, bądź z Urzędu przez Delegacyą Instrukcyjną.

Artykuł 64.

Pisarz przeczyta summaryusz dowodów do których się Prokurator odwołał, przeczyta oraz z akt Sądowych zeznania świadków, dokumenta

lub inne pisma, podług porządku summaryuszu.

Artykuł 65.

Jeżeli Obronca, prócz dowodów przez Prokuratora wskazanych, uznałby potrzebę odwołać się do innych jeszcze, mających podług iego zdania wpływ na sprawę i sprzyjających oskarżonemu, Pisarz przeczyta z akt Sądowych zeznania świadków, dokumenta lub inne pisma porządkiem summaryuszu przez Obroncę ułożonego, wraz z summaryuszem.

Artykuł 66.

Gdy w sposobie powyższym Sąd objaśnionym będzie o czynie i okolicznościach zwiększających lub łagodzących karę, oraz o dowodach przez instrukcją przeciw obwinionemu i na iego obronę zebranych, zgoda gdy Sąd pierwéj sprawę pozna w swoim

pierwiastkowym źródle, rozpocznie się rozprawa między Prokuratorem i Obroncą oskarżonego.

Artykuł 67.

Prezes da głos Prokuratorowi Jeneralnemu, który uczyni wywód z dowodów Sądowi podług summaryuszu złożonych i odczytanych. Może nawet Prokurator żądać powtórnego odczytania, w całości lub w treści, tych pism na które pragnąłby szczególniejszą uwagę Sądu zwrócić.

Następnie położy swą konkluzją co do czynów, a zastanawiając się nad przepisem prawa, oświadczy również konkluzją względem zastosowania prawa do czynu.

Artykuł 68.

Po Prokuratorze Jeneralnym będzie miał głos Obronca oskarżonego. W piśmie obrończem wyluszczone

będą zasady obrony nietylko co do czynów, towarzyszących im okoliczności i dowodów, ale oraz i co do zastosowania prawa. Może obrońca wykazywać, iż czyn nie jest zabroniony prawem, a odwołując się do dowodów, żądać również iak Prokurator ich odczytania, oraz wykazywać iż czyn nie zasługuje na karę, a przynajmniej nie należy, iak Prokurator mniema, do rodzaju przestępstw większych, ale do przestępstw zasługujących na mniejsze karę. Obrońcy nie wolno w piśmie swém nic mieścić przeciw swemu sumieniu lub uszanowaniu winnemu dla Władz i praw krajowych. Obrońca tłumaczyć się powinien z przystoynością i skromnością, unikając wszelkiéy przesady, osobistości, przeistaczania lub zaćmienia czynów. Obrońca mając przy zamknięciu instrukcyi wolność odwo-

łania się do nowych czynów i do nowych dowodów, gdyby iakowe na obronę oskarżonego odkrył, nie może przytaczać na publiczney audyencyi Sądu innych jeszcze czynów lub dowodów, o których w czasie instrukcyi żadney wzmianki nie uczynił.

Artykuł 69.

Wolno jest Prokuratorowi, jeżeli potrzebę tego uzna, odpowiedzieć na pismo obrończe. W takim razie ostatni głos dozwolonym jeszcze będzie obrońcy oskarżonego.

Artykuł 70.

Prezes zapyta się samego oskarżonego, lub oskarżonych, czyli nie zechcą się przymówić. Oskarżony lub oskarżeni powinni tłumaczyć się z skromnością i uszanowaniem.

Artykuł 71.

Po skończonych głosach oskarżonego, lub oskarżonych, albo gdyby przymówić się nie chcieli, Prezes oświadczy, iż rozprawa jest skończona i nakaże ustęp, w czasie którego Prokurator oddali się również z Izby Sądowej.

Artykuł 72.

Członkowie Sądu naradzać się najprzód będą względem czynu, a potem względem każdéj z osobna okoliczności.

Każdy z Senatorów może, za danym sobie od Prezesa głosem, czynić uwagi któreby mu się nastręczały, czyli to z obron osób oskarżonych, czyli z wniosków Prokuratora, czyli to z zeznań świadków i złożonych dowodów. Gdy już żaden z Senatorów nie będzie miał do przed-

stawienia uwag, Prezes przypomni w krótkości sprawę i zwróci uwagę sądzących na główne dowody przeciw oskarżonemu i za nim walczące, i przedstawi z aktu oskarżenia kwestye do rozwiązywania Sądu.

Artykuł 73.

W ocenieniu dowodów Sąd Seymowy nie jest wiązany przepisami Procedury karnéj. Powinnością jest sądzących roztrząsać z iak nayskrupulatnieyszą rozważą to wszystko, co przeciw oskarżonemu przywiedzioném zostało, oraz zasady iego obrony, i w własném sumieniu czerpać przekonanie, czyli oskarżony popełnił czyn z okolicznościami aktem oskarżenia i instrukcją sprawy obiętemi lub nie?

Artykuł 74

Gdy w skutku głosowania na czy-

ny, oskarżony uznanym został za niewinnego czynu, Sąd wyrzeczy zarazem, iż jest wolnym od oskarżenia.

Artykuł 75.

Uwolniony z pod oskarżenia, nie może już być więcý o ten czyn pociągany i skarżony, jeżeli uwolnienie jego zasada się na dowodzie zupełnéj niewinności. W razie zaś uwolnienia z powodu braku dostatecznych dowodów, może być pociągany, gdy się nowe poszlaki lub dowody wykryją.

Artykuł 76.

Sąd uznawszy, iż przestępstwo popełnioném zostało przez obwinionego, i że należy do rodzaju przestępstw w art. 31. przewidzianych, wymierzy kary prawem karném Królestwa Polskiego przepisane.

Artykuł 77.

Prezes rozkaże Pisarzowi ogłosić wyrok przy drzwiach otwartych. W wyroku tym wymieniony będzie dokładnie skazany oraz przedmiot oskarżenia, przez dosłowne zamieszczenie aktu oskarżenia, tudzież uczynioną będzie wzmianka o dniu, w którym tenże akt oskarżenia wręczonym został, o wystłuchaniu świadków i rozpoznaniu dowodów obustronnych, o wystłuchaniu konkluzyi Prokuratora co do czynów, i zastosowania prawa, o wystłuchaniu głosów obrońców i samego oskarżonego. Poczém umieszczone będzie wyrzeczenie Sądu co do czynów, i co do zastosowania prawa z dosłowném wyrażeniem textu prawa, na którym Sąd swój wyrok oparł. Prezes poleci Pisarzowi aby osądzonym wyrok zapublikował, i sporzą-

dzony protokół takowéj publikacyi Sądowi złożył.

Odwołanie się od wyroku Sądu Seymowego nie ma miejsca prócz drogi Łaski do Tronu.

Artykuł 78.

Sąd Seymowy w całym ciągu sprawy decydować będzie, stosownie do art. 12. Statutu Organicznego o Senacie, w komplecie najmniej 25. Senatorów. Gdyby takowy komplet zebrany być nie mógł, wezwaniemi będą do zastąpienia niedostających liczby Senatorów, Sędziowie Naywyższej Instancji podług starszeństwa Nominacyi. Po rozpoczęciu sprawy na publiczném posiedzeniu, Sędzia lub Sędziowie wezwani do zastępstwa, pozostaną się w komplecie, choćby przeszkoda zachodząca w osobie Senatorsa,

lub Senatorów których Sędziowie zastępują, już ustała.

Artykuł 79.

Głosować nasamprzód będą Sędzia lub Sędziowie Naywyższej Instancji, jeżeli ci do zapelnienia kompletu wezwaniemi byli, poczynając od najmłodszego z Nominacyi; potem zaś Senatorowie, poczynając od najmłodszego z porządku zasiadania w Senacie.

Artykuł 80.

Jeżeli nie ma iednomyślności zdań, większość głosów stanowić będzie decyzją Sądu. W przypadku równości zdań, zdania łagodniejsze uważane będą iako decyzja Sądu.

Artykuł 81.

Gdy w sposobie powyższym stanie decyzja Sądu, Prezes wezwie ie-

dnego z Senatorów, do zapisania ię w sentencyonarzu. Wyrok w Sentencyonarzu podpisany będzie przez wszystkich członków głosujących; Senator będący zdania przeciwnego decyzji Sądu, może o swoim odmiennem zdaniu uczynić wzmiankę.

Artykuł 82.

W protokół narad zapisane będą zdania głosujących. Każdy z głosujących może do tego protokołu podać powody swego zdania na piśmie.

Artykuł 83.

Prócz protokołu narad, utrzymywany będzie prótokół sessyi, którego przeznaczeniem iest zachować pamięć posiedzeń i dopełnionych formalności prawnych.

Artykuł 84.

Kary przez Sąd Seymowy zawy-

rokowane, nie będą mogły bydz wykonane, póki wola Nasza o ich wykonaniu lub złagodzeniu obawiona nie będzie.

Artykuł 85.

Wykonanie wyroku Sądu Seymowego należeć będzie, na wezwanie Prokuratora Jeneralnego, do Sądu zwyczajnego karnego tego miejsca, w którym zasiada Sąd Seymowy.

D Z I A Ł VII.

Przepisy Ogólne.

Artykuł 86.

Wszystkie władze kraiove i wszyscy urzędnicy wezwaniom Delegacyi Sądu Seymowego i Prokuratora Jeneralnego przy tymże Sądzie, z pośpiechem i ścisłością czynić mają zadosyć.

Artykuł 87.

Wyznaczoném będzie miejsce osobne, na posiedzenia Sądu Seymowego.

Artykuł 88.

Będzie przy Sądzie Seymowym straż honorowa zostająca pod rozkazami Prezesa Sądu.

Artykuł 89.

Senatorowie, członkowie Sądu Seymowego, nie mogą się oddalać bez pozwolenia Namiestnika Naszego, ani podawać się do dymmissyi przed skończeniem sprawy.

Artykuł 90.

Z odsądzeniem sprawy, dla której Sąd Seymowy zwołanym został, ustaje urzędowanie iego.

Artykuł 91.

Przepisy postępowania karnego, w czém dotąd zmienionemi nie zostały, i w czém się ninieyszemu urządzeniu nie sprzeciwiają, służyć będą za prawo Sądowi Seymowemu.

Artykuł 92.

Co do zasądzenia kosztów i ustanowienia ich ilości, Sąd Seymowy stosować się będzie do obowiązujących w kraju przepisów.

Wykonanie ninieyszego urządzenia, które w Dzienniku Praw ma być umieszczoném, Senatowi, oraz Kommissyom Rządowym, w czém do który należy, polecamy.

Dan w Petersburgu dnia 18 Kwietnia roku Pańskiego tysiąc ośmset

dwudziestego siódmego, a Panowania
Naszego drugiego.

(podpisano) MIKOŁAJ.

przez Cesarza i Króla
w Zastępstwie Ministra Sprawie-
dliwości Radca Stanu
(podpisano) *M. Woźnicki.*

Minister Sekretarz Stanu
Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem
(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Stefan Hrabia Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem
Radca Sekretarz Stanu, Generał Dywizyi
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem
w Zastępstwie Ministra Sprawiedliwości
Radca Stanu
M. Woźnicki.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra
Młodzianowski.

Dzień ogłoszenia dnia 5. Czerwca 1827 roku.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego

z Bożej Łaski

MIKOŁAJ

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.

Gdy duch niespokojności i niepo-
rządku, który niedawno szkodliwy
wpływ swój rozciągnął do niektórych
części Cesarstwa i zasłużoną na win-
nych ściągnął karę, dał się podobnie
postrzedz w Królestwie Naszém Pol-
skiem; gdy badanie Administracyne,
w témże Królestwie dopełnione wy-
świeciło istnienie towarzystw taje-
nych, zamiar polityczny mających;

Tom XI. do Nru 45.

pragnąc sposobami prawem dozwo-
nemi zupełnego w téj mierze nabyć
przekonania, a to w zamiarze, iżby
obłąkanie kilku osób nienaruszyło spo-
koynego używania praw iakie podda-
nym Naszym Polskim zaręczyliśmy,
postanowiliśmy i stanowimy co na-
stępuje:

Artykuł 1.

Na mocy artykułu 152 Ustawy
Konstytucyjney i stosownie do urzą-
dzenia Sądu Seymowego pod dniami
18 bieżącego miesiąca wydanego, zwo-
łujemy Sąd Seymowy.

Artykuł 2.

Rada Nasza Administracyina, tu-
dzież Prezes Senatu, stosować się ma-
ią do przepisów artykułu 50. Statutu
Organicznego o Senacie, iako też i do
wyżey wzmiankowanego urzędzenia.

Artykuł 3.

Ninieysze postanowienie względem
zwołania Sądu Seymowego umieszczo-
ne być ma w Dzienniku Praw.

Dan w Petersburgu dnia 17 Kwie-
tnia roku pańskiego 1827 a Panowa-
nia Naszego drugiego.

(podpisano) MIKOŁAJ.

przez Cesarza i Króla

w Zastępstwie Ministra Sprawie-
dliwości Radca Stanu
(podpisano) *M. Woźnicki.*

Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Stefan Hrabia Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem
(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Stefan Hrabia Grabowski.*

Za zgodność
Radca Sekretarz Stanu, Generał Dywizyi
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem
w Zastępstwie Ministra Sprawiedliwości
Radca Stanu
M. Woźnicki.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Biura

Młodzianowski.

Dzień ogłoszenia dnia 6. Czerwca 1827 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

M I K O Ł A J A I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla
Polskiego etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

Przywodzac do skutku zamienione pod dniem $\frac{15}{27}$ Lutego r. b. w Petersburgu między Ministerstwem interesów zagranicznych Państwa Rosyjskiego a Legacją Królestw Szwecyi i Norwegii deklaracye, względem wzajemnego zniesienia opłaty wywozowej między Szwecyą i NorwEGIĄ a Królestwem Polskiem, na przedsta-

wienie Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, Rada Administracyina postanowiła:

Oplata wywozowa pobierana na rzecz Skarbu Królestwa Polskiego od spadków i innych iakiego bądź rodzaju majątków własnością osób zagranicznych będących, a z kraju Królestwa Polskiego wyprowadzonych, względnie poddanych Najjaśniejszego Króla Szwecyi i Norwegii zostale zniesiona.

Uchylenie téy opłaty ma miejsce nietylko we wszelkich nadal zdarzyć się mogących przypadkach, lecz oraz rozciąga się do tych wszystkich, iakie do dnia $\frac{15}{27}$ Lutego roku bieżącego wynikły, i w których opłata wywozowa ieszcze rzeczywiście i ostatecznie pobrana nie była.

§. 2.
Wykonanie niniejszego postanowienia i umieszczenie go w Dzienniku Praw, Kommissyom Rządowym, w czém do której należy, poleca.

Działo się w Warszawie na Posiedzeniu Rady Administracyinéy dnia 23. Miesiąca Maia 1827 roku.

Minister Stanu Prezydujący
(podpisano) *W. SOBOLEWSKI.*

Minister Prezydujący w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu.

(podpisano) *X. X. Lubecki.*

Radca Sekretarz Stanu, Generał Dywizyi
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, Generał Dywizyi
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

w Zast. Ministra Sprawiedliwości

R a d c a S t a n u

M. Woźnicki.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra

M ł o d z i a n o w s k i.

Dzień ogłoszenia dnia 30. Czerwca 1827 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

M I K O Ł A J A I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla

Polskiego etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

Zapatrzywszy się na artykuł 203. Prawa Seymowego o Towarzystwie Kredytowém Ziemskiém, podług którego Pisarz i Reieni Kancellaryów Ziemskich dla właścicieli dóbr do Towarzystwa przystępujących, do dnia 1. Stycznia r. b. wszelkie czynności z przystąpienia takowego wynikające, bezpłatnie załatwiać i za takowe ryczałtowe od Rządu wynagro-

dzenia odebrać mają; od dnia 1. Stycznia r. b. zaś przystępujący do towarzystwa, wszelkie koszta ponosić winni; chcąc i nadal interessentom po tymże dniu do towarzystwa przystępującym sposobność korzystania z dobrodziejstwa tegoż prawa, ile możliwości ułatwić, przez wyraźne oznaczenie należytości, iakie Pisarze i Reieni od dnia 1. Stycznia r. b. i od iakich czynności z przystąpienia do towarzystwa wypływających, pobierać mają prawo, na przedstawienie Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, za zniesieniem się z Dyrekcyą Główną Towarzystwa Kredytowego uczynione, postanowiła i stanowi.

Artykuł 1.

Pisarze i Reieni Kancellaryów Ziemskich likwidacye za czynności, w myśl art. 203 Prawa Seymowego

z aktów przystąpienia do dnia 1. Stycznia r. b. zeznanych wypływające, do tegoż dnia już załatwione, podadzą właściwemu Trybunałowi, który takowe poświadczy i Kommissyi Sprawiedliwości złoży, ta zaś po zakomunikowaniu ich, dla bliższego sprawydyżenia, Dyrekcyi Głównéj, oznaczy wspólnie z Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu ryczałtowe wynagrodzenie, tymże prawem dla nich zapewnione.

Artykuł 2.

Pisarze i Reieni za czynności z aktów przystąpienia przed dniem 1. Stycznia r. b. zeznanych wypływające, a ieszcze do załatwienia pozostające, żadnéj opłaty lub wynagrodzenia od interessentów żądać, lecz należności za takowe przypadające, aż do dalszégj decyzji względem

sposobu zaspokoienia ich, praenotować maia.

Artykuł 3.

Za przyięcie aktu przystąpienia do towarzystwa po dniu 1. Stycznia r. b. tudzież za wydanie ekstraktu tegoż aktu, Reient do załatwienia czynności tego rodzaju wyznaczony, ma prawo żądać zwyczajnéy w art. 1. i 5. Dekretu Królewskiego z dnia 14. Marca 1809 r. oznaczoney opłaty, to jest:

1. od przyięcia aktu:

w Warszawie, złotych dziewięć,
w Miastach Woiewódzkich złotych sześć.

2. od ekstraktu:

w Warszawie, złotych pięć od arkusza,
w Miastach Woiewódzkich, złotych cztery.

Należytość takową, iako też dla dwóch świadków aktu, ieżeli ich przystępujący sam nie dostawi, dla każdego po złotych dwa, przystępujący właściciel dóbr zapłacić obowiązany.

Jeżeli właściciel nie sam przystępuje do towarzystwa, lecz do takowego pociągnionym zostaje, w razie tym właściwa Dyrekcyja Towarzystwa Kredytowego, stosownie do §. 40. Instrukcyi z dnia 14. Marca 1826 r. dla Dyrekcyów wydaney, koszta powyższe sposobem awansu zastąpi.

Artykuł 4.

Za przyięcie od delegowanego Dyrekcyi wniosku o zmianę ostrzeżenia na intabulacyą, tudzież o wymazanie z hypoteki ostrzeżenia na rzecz towarzystwa zapisanego, na przypadek gdyby pożyczka odmówioną została;

gdy akta te są tylko kontynuacyą opłaconego już aktu przystąpienia Reient oddzielnéj opłaty żądać nie będzie miał prawa.

Artykuł 5.

Za przyjęcie czynności w terminie wypłaty listów zastawnych w myśl art. 66. do 71. Prawa Seymowego o Towarzystwie Kredytowém przez Reienta dopełnić się winne, właściciel dóbr, jeżeli sam listy zastawne odbiera, lub odbierający ie wierzyciel, z wolnym do dłużnika regressem, zapłacić winien Reientowi należność w art. 1. od aktu oznaczoną.

Artykuł 6.

Jeżeli kilku wierzycieli pod różnymi numerami wierzytelności mających, listy zastawne odbierają, wierzyciel największą summę odbierający, zapła-

ci Reientowi całkowitą w art. 1. oznaczoną należność od aktu i dla świadków, każdy zaś inny wierzyciel w mniejszém summie listy zastawne odbierający, zapłaci tylko trzecią część takowéj należności, z wolnym do dłużnika regressem.

Artykuł 7.

Jeżeli dla nie stawienia się interesentów, listy zastawne do depozytu przeznaczone zostaną, Reient czynność całą bezpłatnie dopełnić winien. Gdy zaś interessenci późniéj dla odebrania ich z depozytu i zakwitowania staną w Kancellaryi Ziemiańskiéj, Reient od każdego z nich całkowitéj należności żądać będzie miał prawo.

Artykuł 8.

W wszystkich przypadkach powyższych, jeżeli do iednego numeru

wierzytelności kilku należy interessentów, ci wszyscy razem zapłacą Rejentowi tylko taką należność, iak gdyby ieden z nich był właścicielem całego numeru.

Artykuł 9.

Pisarzowi Kancellaryi Ziemiańskiej za czynności wynikające z aktów przystąpienia po dniu 1. Stycznia r. b. zeznanych, należy się stosownie do art. 1. Postanowienia Xięcia Namieśnika Królewskiego z dnia 17. Sierpnia 1820 r.

1. Za każde wciągnięcie do wykazu hipotecznego ostrzeżenia o przystąpieniu do Towarzystwa, za wciągnięcie do wykazu zamiany ostrzeżenia na intabulacyą, za każde wykreślenie z hipoteki wierzytelności listami zastawnymi spłaconey, i za wpisanie do

wykazu wierzytelności towarzystwa, złoty ieden.

2. Za każdy wyciąg wykazu hipotecznego, czyli to po wpisaniu ostrzeżenia o przystąpieniu, czyli po jego zamianie na intabulacyą, albo po przeniesieniu wierzytelności towarzystwa na pierwszą hypotekę, tudzież za wyciąg z księgi listów zastawnych, gdyby go właściciel dóbr lub wierzyciel dla siebie żądał, —

jeżeli wynosi arkusz, złotych trzy.

jeżeli pół arkusza lub więcej, złotych dwa.

jeżeli pół arkusza niedochodzi, złoty ieden.

jeżeli więcej nad arkusz wynosi, za każde pół arkusza, nad arkusz, groszy piętnaście.

3. Za wydanie wypisu czynności

w terminie wydania listów zastawnych zdziałanę, tudzież za wydanie wypisu decyzji Wydziału hipotecznego, od arkusza złoty ieden groszy piętnaście.

Należytość takową właściciel dóbr do towarzystwa przystępujący zapłacić winien: w przypadku zaś jeżeli nie sam do towarzystwa przystąpił, lecz do niego pociągniętym został, właściwa Dyrekcyja towarzystwa, stosownie do §. 40. Instrukcyi wyżey powołanę, sposobem awansu zastąpi.

Artykuł 10.

Ogłoszenie decyzji Wydziału hipotecznego, zaciąganie listów zastawnych do księgi na to przeznaczonej, przyłożenie na nich pieczęci i podpisanie ich, wydanie delegowanemu Dyrekcyi wyciągu z księgi listów

stów zastawnych, Pisarz bezpłatnie dopełnić winien.

Artykuł 11.

Przepisy powyższe ściągają się iedynie do aktów i ekstraktów powyżey wyszczególnionych. Gdyby oprócz nich inny akt, naprzykład: ustąpienie pierwszeństwa i tym podobne, o iakich w art. 42. lit. c. Prawa Seymowgo o Towarzystwie Kredytowém jest mowa, był wymagany, lub interessent żądał innych ekstraktów, prócz aktu przystąpienia, Rejent i Pisarz mają prawo żądać od niego wynagrodzenia, podług taxy zwyczajnę.

Artykuł 12.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ogłoszone bydz ma, Kommissyi Rządowey Sprawiedliwości poleca.

Działo się w Warszawie na Po-
siedzeniu Rady Administracyjnej
dnia 7. Mca Czerwca 1827 r.

Minister Stanu Prezydujący
(podpisano) *W. SOBOLEWSKI*
w Zastępstwie Ministra Sprawie-
dliwości Radca Stanu
(podpisano) *M. Woźnicki.*

Radca Sekretarz Stanu, Generał Dywizji
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem
Radca Sekretarz Stanu, Generał Dywizji
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem
w Zastępstwie Ministra Sprawiedliwości
Radca Stanu
M. Woźnicki.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra
Młodzianowski.

Dzień ogłoszenia dnia 16. Lipca 1827 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego
M I K O Ł A J A I.
Cesarza Wszech Rossyi, Króla
Polskiego etc. etc. etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Przywodząc do skutku zamienione
pod dniem ^{29. Kwietnia} _{11. Maja} 1827 r. w Peters-
burgu, między Posłem Państwa Hi-
szpańskiego, a Ministerstwem interes-
sów zagranicznych Państwa Rossyi-
skiego, deklaracye względem wzai-
emnego zniesienia opłaty wywozowey,
między Hiszpanią a Królestwem Pol-
skiem, na przedstawienie Kommissyi
Rządowey Przychodów i Skarbu Ra-
da Administracyjna postanowiła.

Artykuł 1.

Opłata wywozowa pobierana na rzecz Skarbu Królestwa Polskiego o spadków i innych iakiego bądź rodzaju majątków, własnością osób zagranicznych będących, a z kraiu Królestwa Polskiego wyprowadzonych względnie poddanych Państwa Hiszpańskiego, zostaje zniesioną.

Uchylenie téy opłaty ma mieć nie tylko we wszystkich nadal zdarzających się mogących przypadkach, lecz rozciąga się do tych wszystkich, iakie do dnia 29. Kwietnia
11. Maja r. b. wynikły i w których opłata wywozowa ieszcz rzeczywiście i ostatecznie pobrana nie była.

Artykuł 2.

Wykonanie niniejszego postanowienia i umieszczenie go w Dzienniku

Praw Kommissyom Rządowym w czém do którém należy poleca.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyinéy dnia 30. Czerwca 1827 r.

Minister Stanu Prezydujący
(podpisano) *W. SOBOLEWSKI.*

Minister Prezydujący w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu.

(podpisano) *X. X. Lubecki.*

Radca Sekretarz Stanu, General Dywizyi
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, General Dywizyi
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

w Zastępstwie Ministra Sprawiedliwości

R a d c a S t a n u

M. Woźnicki.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra

K. Hoffmann.

Dzień ogłoszenia dnia 7. Sierpnia 1827 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego
M I K O Ł A J A I.
 Cesarza Wszech Rossyi, Króla
 Polskiego etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

Gdy ilość wypuszczonych w obieg Listów zastawnych przenosi już sumę artykułem 188 prawa o ustanowieniu Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego iako minimum do zebrania się właścicieli Listów zastawnych oznaczoną w wykonaniu zatém tego artykułu na przedstawienie Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, postanowiliśmy i stanowimy...

Artykuł 1.

Fierwsze zebranie właścicieli Listów zastawnych w Warszawie dla dopełnienia czynności artykułem 195 Prawa Seymowego wskazanych, nastąpić ma w roku 1827 w terminie 15. Września artykułem 180 tegoż prawa oznaczonym; następne zaś zebrania, stosownie do powołanego artykułu odbywać się będą co dwa lata.

Artykuł 2.

Jeśliby dzień na zebranie właścicieli Listów zastawnych naznaczony, był świątecznym, zebranie dnia następnego, czynności swoje rozpocznie.

Artykuł 3.

Urzędnik Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego nie może być wybrany na Urzędnika Komitetu właścicieli Listów zastawnych, ieśli zaś

Członek Komitetu właścicieli Listów zastawnych powołany zostanie na Urząd w Towarzystwie, pierwsze jego urzędowanie tém samém ustaie i miejsce jego zastąpi, naywięcéy po nim kresek mający.

Artykuł 4.

Przepisy do zachowania przy udowodnieniu kwalifikacyi okazicieli Listów zastawnych, tudzież urządzenia potrzebne dla wyznaczenia miejsca posiedzeń zebrania właścicieli Listów zastawnych, Dyrekcyja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego i Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policji w czém do której będzie należało wydać są obowiązane.

Wykonanie niniejszego postanowienia i umieszczenie go w Dzienniku Praw Władzom właściwym polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyinéy dnia 30. Mca Czerwca 1827 roku.

Minister Stanu Prezydujący
(podpisano) *W. SOBOLEWSKI.*

Minister Prezydujący w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu.

(podpisano) *X. X. Lubecki.*

Radca Sekretarz Stanu General Dywizyi
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu General Dywizyi
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

w Zastępstwie Ministra Sprawiedliwości

Radca Stanu

M. Woźnicki.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra

K. Hoffmann.

Dzień ogłoszenia dnia 7. Sierpnia 1827 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

M I K O Ł A J A I.

Cesarza Wszech Rossyi,

Króla Polskiego etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

W wykonaniu art. 180. Prawa Seymowego z dnia 1^{rs} Czerwca r. 1825. o ustanowieniu Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego na przedstawienie Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, oparte na wnioskach Dyrekcyi Głównéy tegoż Towarzystwa, postanowiliśmy i stanowimy.

Artykuł I.

Dla dopełnienia wyborów na miejsca Urzędników wychodzących lub na Urzędy z innego iakiego powodu wakujące w Dyrekcyach Szczegółowych, Dyrekcyi Głównéy, i w Komitecie Towarzystwa, tudzież dla ułatwienia czynności art. 175 tegoż prawa wskazanych, i dla dopełnienia wyborów art. 185 przepisanych, Członki Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego właściwego Woiewództwa, zbierać się będą w miejscach urzędowania Dyrekcyów Szczegółowych w terminach normalnych iak następuje:

w Woiewództwie Mazowieckiem
w Warszawie 25. Kwietnia.

w Woiewództwie Augustowskiem
w Suwałkach 30. Kwietnia.

w Woiewództwie Podlaskiem w
Siedlcach 5. Maia.

w Województwie Lubelskiem w
Lublinie 10. Maia.

w Województwie Krakowskiem
w Kielcach 15. Maia.

w Województwie Sandomierskiem
w Radomiu 20. Maia.

w Województwie Kaliskiemi w Ka-
liszu 25. Maia.

w Województwie Płockiemi w Pło-
cku 30. Maia.

Artykuł 2.

Pierwsze takie zebranie w r. 1828
następne zaś co dwa lata stosownie
do art. 180 Prawa Seymowego odby-
wać się będą.

Artykuł 3.

Jeżeliby który z dni artykułem 1.
do zjazdu oznaczonych był święte-
cznym, zebranie dnia następnego czyn-

ności swoje rozpocznie, obrady zaś
cięży nad dni trzy trwać nie mogą.

Artykuł 4.

Urzednicy nowo wybrani na miey-
sca ubytych, z dniem 1. Sierpnia
obeyma urzędowania, do których po-
wołanymi zostaną.

Artykuł 5.

Urządzenia potrzebne dla wyzna-
czenia miejsca posiedzeń dla zebrań
Członków Towarzystwa, tudzież prze-
pisy do zachowania na tychże zebra-
niach Kommissya Rządowa Spraw
Wewnętrznych i Policji i Dyrekcyja
Główna, w czem do której będzie na-
leżało, wydać są obowiązane.

Wykonanie niniejszego postano-
wienia i umieszczenie go w Dzienni-
ku Praw Władzom właściwym po-
lecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyjnej Królestwa dnia 30. Czerwca 1827 r.

Minister Stanu Prezydujący
(podpisano) *W. SOBOLEWSKI.*

Minister Prezydujący
w Kommissyi Rządowej
Przychodów i Skarbu
(podpisano) *X. X. Lubecki.*

Radca Sekretarz Stanu General Dywizyi
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu General Dywizyi
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

w Zastępstwie Ministra Sprawiedliwości

R a d c a S t a n u

M. Woźnicki.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra

K. H o f f m a n n.

Dzień ogłoszenia dnia 7. Sierpnia 1827 roku;

DZIENNIK PRAW

N^{ro} 46.

Tom Jedenasty.

Prezydujący w Radzie Admini-
stracyinėj Królestwa.

d o

Kommissyi Rządowėj Sprawie-
dliwości.

Dołączoną tu w texcie polskim i fran-
cuzkim Konwencyą mającą na celu uregu-
lowanie stosunków służby pocztowėj, mię-
dzy Królestwem Polskiem a Prussami w
Berlinie d. 20 Marca r. b. zawartą, i przez
Najjaśniejszego Pana ratyfikowaną, przesy-
łam Kommissyi Rządowėj Sprawiedliwości,
z wezwaniem, ażeby takową w obu języ-
kach w Dzienniku Praw niezwłocznie umie-
ścić i ogłosić nakazała.

w Warszawie dnia 11. Lipca 1827 r.

Minister Stanu

(podpisano) W. SOBOLEWSKI

Radca Sekretarz Stanu General Dywizyi
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem
w Zastępstwie Ministra Sprawiedliwości

Radca Stanu

M. Woźnicki.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Bióra

K. H o f f m a n n.

Nayiaśnieyszy Cesarz Wszech Ros-
syi i Król Polski, równie iak i Nay-
iaśnieyszy Król Pruski, wzajemną oży-
wieni chęcią, oznaczenia między Ad-
ministracyami Poczt obydwóch kra-
iów, takich stosunków, któreby ułatwia-
jąc Rządowi służbę Pocztową, mogły
oraz zaręczyć bezpieczeństwo i wygo-
dę dla publiczności, mianowali w tym
celu swemi Kommissarzami, to iest:
Nayiaśnieyszy Cesarz Wszech Rosseyi
Król Polski, JPana Antoniego Ale-
xego Nowickiego, Kommissarza Dy-
rekcyi Jeneralnéy Poczt Królestwa
Polskiego, Kawalera Orderu S. Sta-
nislawa III. klasy, a Nayiaśnieyszy
Król Jmci Pruski JPana Henryka
Schmückert, Radcę taynego Departa-

Sa Majesté l'Empereur, de toutes les
Russies, Roi de Pologne, et Sa Ma-
jesté le Roi de Prusse, animés d'un
égal désir d'établir entre les admini-
strations des Postes des deux Etats,
des relations qui puissent faciliter au
Gouvernement le service des Postes
et garantir la sureté et la commodité
du public, ont nommé à cet effet pour
Leurs Commissaires, savoir: Sa Majes-
té l'Empereur de toutes les Russies,
Roi de Pologne, le Sieur Antoine
Alexis Nowicki Commissaire de la Di-
rection Générale des Postes du Royau-
me de Pologne, Chevalier de l'ordre
de St. Stanislas de la III. classe, et
Sa Majesté le Roi de Prusse, le Sieur

mentu Pocztowego, Kawalera Krzy-
ża żelaznego I. orderu Orła czerw-
nego III. Sgo Włodzimierza III. klas-
sy, i orderu szpady, którzy to Kom-
missarze ułożyli i podpisali, artyku-
ły następujące:

Treść Konwencji.

- I. Oznaczenie ilości wzajemnych komunikacji pocztowych, tudzież sposobu, w jakim takowe uskuteczniane być mają; wykazanie Urzędów pocztowych, położonych przy granicy obydwóch krajów (§. 1. 7.)
- II. Przepisy wskazujące pravidła zachować się winne przy expedyowaniu korespondencji oraz przy utrzymywaniu rachunkowości, co do obliczania i wzaje-

Henri Schmückert Conseiller Privé
du Département des Postes, Cheva-
lier de la croix de Fer de la I. clas-
se, de l'ordre de l'Aigle Rouge de la
III. classe, de l'ordre de St. Wladi-
mir de la III. classe et de l'ordre de
l'Epée, lesquels ont arrêté et signé
les articles suivants:

Résumé de la Convention.

- I. Détermination de la quantité et de la qualité des Communications réciproques des postes et désignation des bureaux de postes situés aux frontières respectives des deux Etats (§. 1—7.)
- II. Règles qui fixent le mode de l'expédition de la correspondance et de la comptabilité mutuelle, quant au chargement et au

mnęj opłaty portoryi pocztowe-
go (§. 8. 33.)

III. Zasady przyjęte:

a) co do służby sztaffetowéj
(§. 34. 38.)

b) w służbie kuryerów i extra-
pocztowéj (§. 39. 42.)

c) względem opłat od furmanów
kassom pocztowym przypadają-
cych (§. 43. 44.)

IV. Przepisy co do prenumeraty
na pisma publiczne, iako też
co do opłat ztąd wynikających
(§. 45. 49.)

V. Instrukcyja co do tłumaczenia
przepisów tej konwencyi obię-
tych, oznaczająca oraz trwałość i
ratyfikacya onéyże (§. 50. i 51.)

remboursement du port récipro-
que (§. 8. — §. 33.)

III. Principes adoptés:

a) pour le service des estafettes
(§. 34. — §. 38.)

b) pour le service des courriers
et des extrapostes (§. 39. §. 42.)

c) pour les rétributions que les
voituriers payent à la poste
(§. 43 et §. 44.)

IV. Instruction relative au mode de
l'abonnement des journaux, ainsi
que des payemens, qui en résul-
tent (§. 45 — §. 49.)

V. Instruction relative à l'interpré-
tation de ladite Convention, à sa
durée, ainsi qu'à sa ratification
(§. 50 et 51.)

I.

Oznaczenie ilości wzajemnych komunikacji pocztowych, tudzież sposobu w jakim takowe uskuteczniane być mają, i wykazanie urzędów pocztowych położonych przy granicy obydwóch krajów.

§. 1.

Kommunikacye pocztowe.

Do utrzymania komunikacji między Polską i Prussami, będą ustanowione poczty w punktach następujących:

1. Na trasie z Marienpola do Gumbinnen, między Wierzbołowem i Stalupianami (Stallupöhnen).

a) z Wierzbołowa do Stalupian, poczta wózkowa raz w tydzień, i jedna poczta konna raz w tydzień.

I.

Détermination de la quantité et de la qualité des communications réciproques des postes et désignation des bureaux de postes, situés aux frontières respectives des deux Etats.

§. 1.

Communications des postes.

Pour l'entretien de la communication entre la Pologne et la Prusse, il y aura des postes établies sur les points suivans:

1. Sur la route de Marienpol à Gumbinnen, entre Wierzbołowo et Stallupönen.

a) de Wierzbołowo à Stallupönen une poste à cabriolet, une fois la semaine; et une poste à cheval (malle poste) une fois le semaine.

b) de Stallupönen à Wierzbołowo

b) z Stałupian do Wierzbołowa, poczta wózkowa dwa razy w tydzień.

2. Między Graiewem a Elkiem (Lyck) poczta konna dwa razy w tydzień, tam i na powrót.

3. Na trakcie z Warszawy do Królewca w Prusiech między Mławą a Niborkiem (Neidenburg). —

a) z Mławy do Niborka poczta wozowa raz w tydzień i poczta konna raz w tydzień.

b) z Niborka do Mławy poczta wozowa dwa razy w tydzień.

4. Na trakcie z Lipna do Gołubia między Dobrzyniem i Gołubiem.

a) z Dobrzynia do Gołubia poczta wozowa raz w tydzień i poczta konna raz w tydzień.

b) z Gołubia do Dobrzynia poczta wozowa dwa razy w tydzień.

wo une poste à cabriolet deux fois la semaine.

2. entre Grajevo et Lyck une poste à cheval (malle poste) deux fois la semaine, tour et retour.

3. Sur la route de Varsovie à Königsberg en Prusse, entre Mława et Neidenbourg.

a) de Mława à Neidenbourg une diligence une fois la semaine; et une poste à cheval (malle poste) une fois le semaine.

b) de Neidenbourg à Mława une diligence deux fois la semaine.

4. Sur la route de Lipno à Gollub entre Dobrzyń et Gollub.

a) de Dobrzyń à Gollub une diligence une fois la semaine et une poste à cheval (malle poste) une fois la semaine.

b) de Gollub à Dobrzyń une diligence deux fois la semaine.

5. Na trakcie z Warszawy do Gdańska między Służewem i Toruniem poczta wozowa raz w tydzień i poczta konna dwa razy w tydzień tam i napowrót
6. Na trakcie z Warszawy do Berlina, między Słupcą a Strzałkowem poczta wozowa raz w tydzień i poczta konna dwa razy w tydzień tam i napowrót.
7. Na trakcie z Warszawy do Wrocławia, między Kaliszem a Ostrowem, poczta wozowa raz w tydzień, i poczta konna dwa razy w tydzień tam i napowrót.
8. Między Częstochową a Lublinem (Lublinitz).
 - a) z Częstochowy do Lublina poczta wózkowa raz w tydzień i konna raz na tydzień.

5. Sur la route de Varsovie à Dantzig entre Służewo et Thorn une diligence une fois la semaine; et une poste à cheval (malle poste) deux fois la semaine, tour et retour.
6. Sur la route de Varsovie à Berlin entre Słupce et Strzalkowo une diligence, une fois la semaine; et une poste à cheval (malle poste) deux fois la semaine, tour et retour.
7. Sur la route de Varsovie à Breslau entre Kalisz et Ostrów une diligence une fois la semaine; et une poste à cheval (malle poste) deux fois la semaine, tour et retour.
8. Entre Czenstochowa et Lublinitz
 - a) de Czenstochowa à Lublinitz une poste à cabriolet, une fois la semaine; et une poste à che-

b) z Lublińca do Częstochowy
poczta wózkowa dwa razy w
tydzień.

Przychód i odchód tych poczt na
wszystkich punktach traktów właści-
wych po szczegółowo wykazanie ta-
bella pod Lit: A. Gdyby w przy-
szłości uznana była potrzeba pomno-
żenia, zmniejszenia, zmienienia lub
zniesienia którekolwiek z tych kom-
munikacyi, naówczas obie Dyrekcyje,
wzajemnie w téj mierze porozumieć
się nieomieszkaia.

§. 2.

*Wydatki na komunikacye pocztowe pograniczne
obydwóch krajów.*

Obowiązkiem będzie każdego z obu
Rządów układ ten zawierających,
przewozić swoim kosztem pocztę, od
swojego urzędu pocztowego pograni-
cznego do urzędu pogranicznego

val (malle poste) une fois la
semaine.

b) de Lublinitz à Częstochowa
une poste à cabriolet deux fois
la semaine.

L'arrivée et le départ de ces po-
stes sur tous les points de leurs rou-
tes respectives sont marqués spéciale-
ment sur le tableau ad A. Si à l'ave-
nir on trouvoit convenable d'augmen-
ter, de diminuer, de changer ou d'an-
nuller quelques-unes de ces communi-
cations, les deux Directions s'enten-
dront réciproquement à cet égard.

§. 2.

*Dépenses pour les communications des postes aux
frontières respectives des deux états.*

Chacun des deux états contractans
est obligé de faire transporter les po-
stes à ses frais de son bureau fron-
tière jusqu'au bureau frontière oppo-

ościennego. Na przypadek gdyby można było z korzyścią Kass właściwych ustanowić poczty powrotne, obiedwie wtedy Administracye ułożą się między sobą, w jakim sposobie urządzenie to nastąpićby mogło, iako też co do zaspokoienia wydatków ztąd wynikających.

§. 3.

Liberya Pocztylionów.

Poczty mają być przewożone przez pocztylionów noszących liberyą tego kraju, którego Administracya przyięła na siebie obowiązek, dostawiania poczty do urzędu pocztowego na granicy ościenne położonego.

§. 4.

Utrzymywanie juk i worków listowych.

Juki i worki listowe, które są do komunikacyi wzajemnéj potrzebne, będą albo oddzielnie przez obiedwie Dyrekcyje w ilości równéj utrzymywane, albo też wspólnie sprawi-

sé. Dans le cas qu'on pourra, à l'avantage des caisses respectives, établir des postes de retour, les deux Administrations conviendront entre elles du mode de cet établissement et du remboursement des frais qui en résulteront.

§. 3.

Livrée des postillons.

Les postes doivent être transportées par des postillons portant la livrée de l'état dont l'Administration s'est chargée de faire mener les postes jusqu'au bureau frontière opposé.

§. 4.

L'entretien des malles et des sacs aux lettres.

Les malles et les sacs aux lettres, dont on a besoin pour la communication réciproque seront, ou entretenus séparément par les deux Directions dans une quantité égale, ou payés conjointement.

§. 5.

*Ceduley wskazujące czas przybycia i odejścia poczt
(ceduley godzinowe)*

Ceduley wskazujące czas przybycia i odejścia poczt, czyli tak zwane: (Ceduley godzinowe) kończą swój bieg na urzędzie pocztowym pogranicznym, z przeciwnéj strony będącym, i powinny być co poczta zwracane do urzędu pocztowego, oneż wyprawiać.

W zamiarze utrzymania dokładniejszégó kontroli co do ekspedycji, i co do zatrzymywania się poczt na stacyach granicznych, urzęda pograniczne, obowiązane są przysyłać do urzędu pogranicznego ościennego, oddzielne świadectwo, w którém zapiszą, tak iak na cedule godzinowéy, dzień i godzinę, w których poczta została ekspedytowaną. Takowe świadectwo, po wyrażeniu na niem czasu

Les feuilles constatant l'heure de l'arrivée et du départ des postes (Feuilles de route, Stundenzettel).

Les feuilles constatant l'heure du départ et de l'arrivée des postes (feuilles de route, Stundenzettel) finissent leur cours au bureau frontière opposé, et doivent être renvoyées chaque jour de poste au bureau expéditionnaire.

Afin de mieux contrôler l'expédition et le tems que s'arrêtent les postes aux stations de la frontière, les bureaux frontières devront envoyer au bureau frontière opposé un certificat séparé, dans lequel ils noteront comme dans les feuilles de route, quel jour et à quelle heure la poste a été expédiée. Ce certificat, après que le tems de l'arrivée de la poste y aura été noté, sera annexé par le

nadejścia poczty, urząd na granicy przeciwny położony, dołączy do nowej ceduły godzinowej, która opatrzona być powinna poczta dalej przez niego ekspedowana.

§. 6.

Urzęda pocztowe graniczne.

Urzęda pocztowe graniczne utrzymywane być mają następujące: —

<i>z strony Polski</i>	<i>ze strony Prus</i>
Wierzbołowo	Staupiany (Stallupöhnen)
Graiewo	Elk (Lyck)
Mława	Neidenburg
Dobrzyń	Gollub
Służewo	Toruń (Thorn)
Słupca	Strzałkowo
Kalisz	Ostrowo
Częstochowa	Lubliniec (Lublinitz)

§. 7.

Urzęda pocztowe w bezpośrednim związku kart pocztowych zostające.

Nietylko urzęda pocztowe w paragrafie poprzednim wymienione, będą

bureau frontière opposé à la nouvelle feuille de route, dont il munit la poste qu'il expédie plus loin.

§. 6.

Bureaux des postes frontières.

Les bureaux suivans des postes frontières seront maintenus, savoir:

<i>du côté de la Pologne</i>	<i>du côté de la Prusse</i>
Wierzbołowo	Stallupönen
Grajewo	Lyck
Mława	Neidenbourg
Dobrzyń	Gollub
Służewo	Thorn
Słupce	Strzałkowe
Kalisz	Ostrów
Częstochowa	Lubliniec

§. 7.

Bureaux de postes qui ont le droit d'expédier des cartes directes.

Non seulement les bureaux désignés dans le §. précédent seront te-

da obowiązani do formowania co poczta kart pocztowych bezpośrednich, lecz oraz dla ułatwienia ile możliwości pracy na urzędach tychże pogranicznych, podobne karty bezpośrednio, wymieniane będą tak przy pocztach konnych, iako i przy wozowych, między urzędami pocztowymi następującymi, iako to:

między Wierzbolowem	a Gumbinem
— Marienpołem	a Gumbinem
— Warszawą	a Królewcem
— Dobrzyniem	a Gołubiem
— Lipnem	a Gołubiem
— Warszawą	a Gdańskiem
— Warszawą	a Poznaniem
— Warszawą	a Berlinem
— Warszawą	a Wrocławiem
— Kaliszem	a Wrocławiem
— Częstochową	a Wrocławiem
— Częstochową	a Opolem (Oppeln)
— Kaliszem	a Krotoszynem

nus d'entretenir des cartes directes (post-karten) tous les jours de poste, mais aussi pour simplifier le mieux possible le travail de ces bureaux frontières, ces cartes directes seront encore échangées, tant par les courriers de la malle, (poste à cheval) que par la diligence entre les bureaux de poste suivants:

entre Wierzbolowo	et Gumbinen
— Marienpol	et Gumbinen
— Varsovie	et Königsberg
— Dobrzyn	et Gollub
— Lipno	et Gollub
— Varsovie	et Dantzic
— Varsovie	et Posen
— Varsovie	et Berlin
— Varsovie	et Breslau
— Kalisz	et Breslau
— Częstochowa	et Breslau
— Częstochowa	et Oppeln
— Kalisz	et Krotoszyn.

Karty te pocztowe bezpośrednio między urzędami powyższemi utrzymywane, obejmować w sobie będą nie tylko wykaz korespondencyi miejscowych ale i wszelkich listów, pakietów i transportów pieniężnych, któreby do tychże urzędów, z dalszych miejsc ekspedowane, lub na dalszy transport przeznaczone były.

II.

Przepisy wskazujące prawidła, zachować się winne przy ekspedowaniu korespondencyi oraz przy utrzymywaniu rachunkowości co do obliczania i wzajemnej opłaty portorii pocztowego.

§. 8.

Jakie korespondencje mają być ekspedowane w kartach wzajemnych.

W kartach pocztowych bezpośre-

Les cartes directes échangées entre les bureaux ci-dessus désignés contiendront non seulement la correspondance locale, mais encore toutes les lettres, paquets et transports d'argent, qui sont expédiés à ces bureaux de plus loin, ou destinés à un transport ultérieur.

II.

Règles qui fixent le mode de l'expédition de la correspondance et de la comptabilité mutuelle, quant au chargement et au remboursement du port réciproque.

§. 8.

Quelle correspondance doit être expédiée dans les cartes réciproques.

On expédiera au moyen des cartes directes désignées dans le septième article, immédiatement:

dnich artykułem 7. wskazanych, ekspedytowane będą:

a) Ze strony poczt Polskich do Pruss.

1. Wszystkie listy, transporta pieniężne, towary i inne przedmioty do obrębu poczt Królestwa Pruskiego przeznaczone, a na pocztach Polskich oddane.

2. Wszystkie listy, posyłki pieniężne, towary i inne przedmioty oddane na pocztach Polskich, a przeznaczone do krajów i miast zagranicznych, iak następuje: do Ameryki, do Państw, miast wolnych i ich okręgów, składających Rzeszę Niemiecką (wyjąwszy Arcyksięstwo Austryackie), do Danii, Anglii, Francyi, Norwegii, Niderlandów, Portugalii,

a) de la part des postes Polonaises pour la Prusse:

1. Toutes les lettres, tous les transports d'argent, de marchandises et autres objets, destinés pour le district des postes du Royaume de Prusse et confiés aux postes Polonaises;

2. Toutes les lettres, tous les envois d'argent, de marchandises et autres objets rendus aux postes Polonaises et destinés aux pays et aux villes de l'étranger, ainsi qu'il suit: pour l'Amérique, pour les états, les villes libres et leurs territoires, constituant la Confédération Germanique, excepté l'Archiduché d'Autriche, pour le Danemark, l'Angleterre, la France, la Norvège, les Pays-Bas, le

Szwecyi, Szwajcaryi i Hiszpanii.

Rzeczy przeznaczone do Czech, będą równie do poczt Pruskich ekspedyowane, o ileby podług położenia geograficznego, z powodu bliższości miejsca powzięte mogło być przekonanie, iż ekspedycja przez rzeczony poczt Pruskie, będzie mogła być najszybciej uskutecznią, i w takich tylko przypadkach, skoroby Konwencya z Dyrekcyą Poczt Cesarstwa Austriackiego zawarta, ekspedyowaniu podobnemu przeciwną nie była.

b) Z strony poczt Pruskich do Polski:

1. Wszystkie korespondencye, wszystkie pakiety pieniężne, towary i inne przedmioty prze-

Portugal, la Suède, la Suisse et l'Espagne.

Les objets destinés pour la Bohême seront aussi expédiés aux postes Prussiennes, en autant que la proximité des lieux, selon la position géographique, indiquera que l'expédition par lesdites postes du Royaume de Prusse se fera le plus promptement, et dans le cas où la Convention arrêtée avec la Direction des postes de l'Empire d'Autriche ne s'oppose pas à une pareille expédition.

b) de la part des postes Prussiennes pour la Pologne:

1. Toute la correspondance, tous les envois d'argent, de marchandises et autres objets con-

znaczone do Polski, a na poczty Pruskie oddane.

2. Wszystkie listy, transporta pieniężne, i towary lub inne rzeczy, nadeszłe z krajów zagranicznych do Pruss, a przeznaczone do Królestwa Polskiego.

§. 9.

Przesyłanie i kierunek ekspedycji listów oraz innych przedmiotów.

Przesyłanie i kierunek ekspedycji listów i pieniędzy, ma się odbywać najprostsza drogą, czyli raczy tą drogą, przez którą transport w najkrótszym czasie skutecznym być może.

Inne zaś rzeczy na pocztę wozową przeznaczone, o ile ich wprowadzenie do Królestwa Polskiego jest dozwolone, mają być odsyłane traktami iakie ku temu przez rozporzą-

fiés aux postes Prussiennes et destinés pour la Pologne.

2. Toutes les lettres, tous les transports d'argent et de marchandises ou autres effets arrivés en Prusse des pays étrangers, et destinés pour le Royaume de Pologne.

§. 9.

Envoi et direction des lettres et autres objets.

L'envoi et la direction des lettres et de l'argent auront lieu sur la route la plus droite, ou sur la route qui offre le transport le plus prompt.

Les autres objets destinés pour les diligences, en autant que leur importation est permise dans le Royaume de Pologne, suivront la direction que leur prescrivent les réglemens de la douane Polonoise.

dzienia celne Królestwa Polskiego są wskazane.

§. 10.

Sposób ekspedycyowania i odsyłania kart podwójnych (Duplikatów).

W ankartowaniu poczt postępować się będzie wedle sposobu dotąd używanego, to iest: iż w kartach pocztowych wszystkie adressa szczegółowo wpisywane będą. — Karty takowe, tak ze strony poczt Pruskich, iako i ze strony poczt Polskich formowane będą, podług wzoru obok dołączonego pod literą B.

Jeżeli list lub iaki inny przedmiot, nie iest do tego miejsca przeznaczony, dokąd karta iest ekspedywana, na tenczas miejsce przeznaczenia listu, lub przedmiotu tego, w karcie powyższéy wymienione bydz powinno.

Wszystkie karty bez wyjątku, będą podwójnie ekspedywane, a dru-

§. 10. *Mode d'expédition et renvoi des cartes doubles.*

Pour l'expédition (Enkartirung) des postes on suivra la méthode usitée jusqu'à présent, c'est-à-dire, qu'on inserera spécialement dans les cartes toutes les adresses. Les cartes seront dressées tant de la part des postes Prussiennes, que de la part des postes Polonaises d'après la forme ci-jointe sous la lettre B.

Si une lettre ou un autre objet n'est pas destiné pour l'endroit sur lequel est dirigée la carte, le nom du lieu de la destination de cette lettre ou de cet objet sera marqué sur la dite carte.

Toutes les cartes sans exception seront expédiées doubles, et le second exemplaire sera envoyé au plus tard le jour de la poste suivante. Le bu-

gi exemplarz onychże (Duplikat) ma być najpóźniej, następującą zaraz pocztą odesłany. Urząd pocztowy odbierający kartę, przekonawszy się o rzetelności oneyże, obowiązany jest poświadczyć takową i pierwszą odchodzącą pocztą, zwrócić do urzędu z którego nadeszła.

§. 11.

Porto graniczne.

Dla zaprowadzenia równości w opłacie portorii, od listów i innych przedmiotów które wzajemnie między Polską a Prussami są przesyłane, oprócz opłaty progressywny, podług tary do właściwych urzędów pogranicznych obliczoną, dodawać się ma część portorii tak zwanego *granicznego wchodowego i wychodowego*, które następnie jest postanowione:

1. od listu pojedynczego, ieden

reau des postes qui reçoit la carte, après l'avoir trouvée juste, est obligé de l'attester et de la renvoyer au bureau expéditionnaire par la première poste.

§. 11.

Port de frontière.

Afin d'égaliser la perception du port pour des lettres et autres objets qui passent réciproquement entre la Pologne et la Prusse, on ajoutera outre le port de progression, évalué par le tarif jusqu'au bureaux frontières respectifs, une portion du port nommé *port de frontière* (Grenzporto) qui sera fixé de la manière suivante:

1. pour une simple lettre: 1. gros d'argent de Prusse, ou 6 gros de cuivre de Pologne.

grosz srebrny pruski; czyli 6 groszy polskich.

2. od 100 talarów (600 złotych polskich w monęcie srebrnej) 4. grosze pruskie, czyli 24. grosze polskie.

3. od 100 talarów (600 złotych polskich w złocie) 2. grosze pruskie, czyli 12. groszy polskich.

4. od funta iakichkolwiek bądź rzeczy 4. feniki pruskie ($\frac{1}{3}$ srebrnego grosza), czyli 2. grosze polskie.

Ponieważ taxa listowa polska, obeymuie oraz w sobie porto graniczne od wszelkich listów za granicę przeznaczonych lub z za granicy przychodzących, przeto portorium graniczne co do samych listów, po groszu srebrnym pruskim, podług nayniższej pozycyi oznaczone, pobieraném będzie, na korzyść kassy pocztowey Pruskiéy, a to od wszelkich listów

2. pour cent Thaler (600 fl. de Pologne) en argent blanc: 4. gros d'argent de Prusse, ou 24. gros de cuivre de Pologne

3. pour cent Thalers (600 fl. de Pologne) en or: 2. gros d'argent d'Allemagne, ou 12. gros de cuivre de Pologne

4. pour une livre d'effets quelconques: 4. sols (fenins) d'argent de Prusse ($\frac{1}{3}$ Silbergroschen) 2 gros de cuivre de Pologne

Comme le tarif général Polonais du port aux lettres contient aussi le port de frontière Polonois pour toutes les lettres qui passent à l'étranger et qui en arrivent, le port de frontière fixé d'après la plus basse portion à un gros d'argent quant aux lettres, reste au profit des caisses Prussiennes, pour toutes les lettres qui entrent en Prusse ou qui en sortent. Au nombre des

do Pruss wchodzących, lub z Pruss wychodzących. Do liczby listów, które na korzyść kass pocztowych Prusskich są obciążone tam i napowrót opłatą graniczną, powyży wzmiankowaną, liczone będą prócz listów pojedynczych, wszystkie inne listy obeymujące w sobie pisma (Schriften) aż do wagi czterech łtów, włącznie, i listy, które mieszczą w sobie małe kwoty pieniężne nie przenoszące pięciu złotych polskich, czyli 25 groszy srebrnych prusskich wyłącznie.

Lecz porto graniczne, od transportów w srebrze w złocie, lub od innych rzeczy, zarówno dzieloném będzie przy wszelkich obiektach wzajemnie do Pruss i do Polski idących, w ten sposób, iż jedna połowa téj opłaty do kass Prusskich, a druga do kass polskich należeć będzie.

Na listach uważanych za adressa

lettres qui, au profit de la caisse des postes Prussiennes, sont chargées, tour et retour, du port de frontière ci-dessus désigné, seront comptées outre les lettres simples, toutes les autres lettres contenant écritures (Schriften) jusqu'au poids de 4 loths inclusivement, et les lettres qui renferment de petites sommes d'argent évaluées au dessous et jusqu'à cinq florins de Pologne ou 25 gros d'argent de Prusse exclusivement.

Mais le port de frontière pour des envois d'argent, d'or et de tous autres effets sera partagé également pour tous les objets passant réciproquement en Prusse et en Pologne, tellement que la moitié de ce port reviendra aux caisses Prussiennes et l'autre moitié aux caisses Polonaises.

Les lettres qui sont regardées comme une adresse appartenante à un

należące do transportów pieniędzy lub rzeczy iakich bądź, wyjąwszy pakiety pisma obeymujące; żadne porto graniczne z strony poczt Polskich, doliczaném nie będzie, chociażby nawet wagę listu pojedynczego przewyższały. Porto graniczne takowe tylko od samych pakietów pobierać wolno.

§. 12. *Wskazanie, z czego się składa portorium.*

Oплата pocztowa (porto) która ma być liczoną od korespondencyi, transportów pieniężnych i pakietów między dwiema pocztami wzajemnie sobie dowożonych, składać się będzie:
1. Co do korespondencyi wewnętrznej, przesyłek pieniężnych, i rzeczy przeznaczonych z iednego kraju do drugiego.

a) z opłaty która się rachuje do poczty pogranicznej, poług

envoi d'argent ou d'effets quelconques, en en exceptant les paquets contenant des écritures; (Schriften) ne seront pas chargées de la part des postes polonoises du port de frontière, quand même leur poids surpasseroit celui d'une lettre simple. Le port de frontière sera levé seulement pour des paquets.

§. 12.

Formation du port.

Le port qui doit être compté pour la correspondance, les transports d'argent et de paquets, que les deux postes se remettent réciproquement, sera composé:

1. Quant à la correspondance intérieure, aux envois d'argent et d'effets destinés d'un état à l'autre:

a) du port qui se compte jusqu'au bureau frontière d'après

taryfry urzędu pocztowego ekspedycyjnego.

b) za portorii granicznego paragrafem 11. wskazanego.

c) z portorii rachowanego od poczty pogranicznej, na przeciwnéj stronie położonéj, aż do miejsca, gdzie transport ma być doręczonym.

2. Co do korespondencyi, przesyłek pieniężnych i rzeczy, które nadsyłane będąc z krajów zagranicznych przechodzą przez Prusy i do Polski są przeznaczone, będzie się liczyć:

a) Porto, opłacane sposobem awansu przez Prusy, pocztom zagranicznym, od listów i innych rzeczy tymże pocztom zagranicznymi powierzanych, a które też poczty, do urzędów pogranicznych Pruskich dowożą.

le tarif du bureau des postes expéditionnaire.

b) du port de frontière même d'après le §. 11.

c) du port compté du bureau frontière opposé jusqu'à l'endroit de distribution.

2. Quant à la correspondance et aux envois d'argent et d'effets, qui, venant des états étrangers, passent la Prusse, et sont destinés pour la Pologne, on comptera:

a) le port d'avance que la Prusse paye à l'état étranger, qui amène aux postes Prussiennes les lettres et autres objets confiés aux postes étrangères.

b) le port Prussien de transit qui comprend aussi le port Prussien de frontière (§. 22)

b) Porto Pruskie tranzytowe, obeymujące w sobie oraz Porto Pruskie pograniczne (§. 22).

c) Połowa portorii granicznego przypadającego kassie pocztowej Królestwa Polskiego podług §. 11.

d) Porto wewnętrzne Polskie, obliczone podług taryffy od granicy aż do miejsca do którego transporta są przeznaczone.

3. Co się tycze korespondencyi, tudzież pieniędzy i innych obiektów z Królestwa Polskiego za granicę przesłanych, a na transito przez Prussy przechodzących, taxa składać się będzie:

a) z portorii wewnętrznego Polskiego od miejsca zład transport wychodzi, aż do urzędu pocztowego pogranicznego.

b) z połowy portorii graniczne-

c) la moitié du port de frontière qui revient à la caisse des postes Polonaises d'après le

§. 11.

d) le port intérieur Polonais évalué d'après le tarif, depuis la frontière jusqu'au lieu même pour lequel les transports sont destinés.

3. Quant à la correspondance, aux envois d'argent et d'effets qui, venant de la Pologne et étant destinés pour des pays étrangers, passent en transit par le Royaume de Prusse, la taxe sera composée:

a) du port intérieur Polonais, du lieu de départ jusqu'au bureau frontière.

b) de la moitié du port de frontière, revenant à la caisse des

go przypadającego kassie pocztowéy Królestwa Polskiego, stosownie do §. 11.

c) z transito portorii Pruskiego, w którym zamieszczone jest oraz porto graniczne (§. 22.)

d) z porto zagranicznego, obliczonego od punktu, z którego transport z granic Pruskich wychodzi.

Ponieważ porto przynależne kassom pocztowym Pruskim winno być opłacane w kurancie Pruskim, mogą przeto urzęda pocztowe Polskie, dla pokrycia straty z wymiany monety Polskiéy na Pruską wynikającéy, pobierać pewne agio, od wszelkich rzeczy opłatą portoryną obciążonych, które albo z Pruss przychodzą, albo przez Prussy przechodzą, lub które na koniec będąc zafrankowane do Pruss

postes Polonaises d'après le §. 11.

c) du port de transit Prussien dans lequel le port de frontière se trouve compris (§. 22).

d) du port étranger compté du point de la sortie du transport de la frontière Prussienne.

Comme le payement du port revenant aux postes Prussiennes, doit être soldé en monnoie courante de Prusse, les bureau des postes Polonaises, pour couvrir la perte qui résulte du change de la monnoie Polonaise, seront libres de compter un ceratin appoint (Agio) sur tous les objets qui, chargés de port, arrivent de la Prusse, ou qui passent par la Prusse, ou qui enfin étant affranchis, seront destinés pour la Prusse ou pour le transit en des pays étrangers.

samych, albo na transito do krajów zagranicznych są przeznaczone.

Dyrekcya Generalna poczt Królestwa Polskiego obowiązana jest czuwać, aby żadne nadużycia nie wcisnęły się w pobieraniu agio, i ażeby toż agio było oznaczane rok rocznie, podług istniejącego kursu.

Układ terażniejszy podług którego urzęda pocztowe Pruskie pobierają opłaty portoryne w monecie Polskiej i dodają pewne agio od każdego listu adressowanego do Polski, nie będzie odtąd już miał miejsca.

Prócz portorii wyżej wyszczególnionego i dopiero co rzeczono agio, nic więcej urzędowi pocztowym Polskim od rzeczy z Pruss przychodzących lub odchodzących do Pruss nie będzie wolno pobierać. Również urzęda pocztowe Pruskie od wszelkich obiektów z Polski przychodzących lub

La direction générale des postes du Royaume de Pologne, s'oblige de veiller strictement à ce qu'il ne se passe aucune malversation à cet égard et que l'appoint en question soit fixé annuellement d'après le cours du change.

L'arrangement actuel, d'après lequel les bureaux des postes Prussiennes reçoivent le payement du port en monnaie Polonoise et comptent un certain appoint (Agio) sur chaque lettre destinée pour la Pologne n'aura plus lieu.

Outre le port ci-dessus mentionné, et l'appoint en question, il ne sera permis aux postes Polonoises de rien percevoir de plus sur tous les objets qui viennent de la Prusse ou qui y sont envoyés. Les postes Prussiennes devront pareillement n'exiger rien de plus que le port ci-dessus énoncé,

expedyowanych do Polski nic więcéy nad taxę wyżéy wskazaną domagać się nie mogą.

Skoro dla pożytku publiczności expedyoya wzajemnych posyłek nastąpić będzie mogła inną drogą, iak tą, którą bieg poczt zwycayny wskazuje, z kommunikacyi podobnych korzyść należy.

W takim wypadku, porto listowe będzie się liczyć podług taxy kursu prostego pocztowego, chociażby nawet list dłuższą przebiegał drogę. — I tak naprzykład, gdyby między Berlinem a Warszawą za pomocą poczty idącáy na Wrocław lub Toruń, można było utworzyć nową komunikacyą, z którójby chciano korzystać, natenczas porto listowe rachowane zawsze będzie podług taxy na prostym trakcie z Berlina na Strzałków i Słupce do Warszawy ustanowionéy.

pour tous les objets qui arrivent de la Pologne ou qui y sont expédiés. Si pour l'avantage du public on peut faire usage dans les envois réciproques d'autres communications, que celles qu'offre le cours ordinaire immédiat des postes, on ne manquera pas d'en profiter.

Dans ce cas le port aux lettres sera compté seulement d'après le tarif du cours des postes direct, quand même la lettre auroit fait un trajet plus long.

Par exemple, si entre Berlin et Varsovie on pouvoit, au moyen des postes expédiées par Breslau ou Thorn, effectuer une nouvelle communication et qu'on en profitât, le port aux lettres seroit cependant compté d'après le tarif qui existe sur la route directe de Berlin par Strzałkowo et Słupce à Varsovie.

Co się tycze pieniędzy i wszelkich innych obiektów, przesyłanych dyliżansem, wolno będzie obu stronom kontraktującym, rachować porto, albo podług taksy kursu pocztowego, przez który pomienione obiekta przechodzić będą, lub też w miarę taryfły prostym traktem wypadaiący.

§. 13.

Bonifikacye wzajemne.

Obie strony opłacać sobie będą wzajemnie porto kraiove i część tę, franco portorii, przez urzęda ich pocztowe pobraną, która za przewiezienie przez kray drugiego Państwa lub za dalszy ieszcze transport przypada. Bonifikować sobie także będą wypłaty wewnętrzne przez nich zastapione, mianowicie: awanse pieniężne, emolumenta znane pod nazwiskiem *procura*, opłaty celne, rewersowe od

Quant aux transports d'argent et autres objets différens expédiés par la diligence, les deux états contractans sont libres de compter le port ou d'après le tarif du cours des postes, par lequel ces effets seront envoyés, ou d'après celui de la route directe.

§. 13.

Remboursemens réciproques.

Les deux Administrations des postes se rembourseront réciproquement leur port intérieur et la part du franc de port qui est perçue par leurs bureaux pour le transport sur le territoire de l'autre état et au delà. Ils se rembourseront aussi leurs avances intérieures, savoir: les avances d'argent, l'émolument connu sous le nom de *Procura*, les droits de douane les payemens de reçus pour l'ar-

przesyłanych pieniędzy i innych rzeczy kosztownych z zaliczeniem portorii nadchodzących, daléy, za przepakowanie i odświeżanie znaków wytartych w drodze, nakoniec wydatki obce, które na transportach z krajów zagranicznych przybyłych, zaliczone być mogą.

Co do poprawy i odnowienia napisów na pakach, czuwać będą władze pocztowe aby publiczność nie była z tego względu przeciążoną.

§. 14.

Wyszczególnienie monety w jakiej porto ma być obliczane i manualy obrachunkowe wzajemnie utrzymywane.

Porto wewnętrzne krajowe, graniczne i obce, ma być ze strony Pruskiej liczone w kartach pocztowych Pruskich na grosze srebrne Pruskie

gent et des effets de prix qui arrivent chargés de port, pour le renouvellement de l'emballage et de la signature avariés pendant leur trajet, enfin les dépenses étrangères, dont sont chargés les envois arrivant des pays étrangers.

Quant à la réparation et à la signature des paquets, on veillera à ce que les employés des postes ne fassent éprouver à cet égard aucun surchargement au public.

§. 14.

Dénomination de la monnaie dans laquelle doit être compté le port des lettres et doivent être tenus les registres réciproques.

Le port intérieur, le port de frontière et le port étranger sera évalué dans les cartes de la part des postes Prussiennes en gros et en fractions de gros d'argent de Prusse (Silber-

(Silbergroschen) i ich ułamki. Ze strony zaś poczt polskich też portowachowane będzie na grosze polskie miedziane i ich ułamki.

Rezultat kart (Bilans) wyrachowany wzajemnie będzie na srebrne grosze Pruskie i ich ułamki.

Srebrny grosz Pruski, których 30. się rachuje na ieden talar, znaczy tyle co 6. groszy Polskich miedzianych; a pięć tychże groszy srebrnych Pruskich czynią ieden złoty Polski. Rachuje się dwa fenigi srebrne Pruskie czyli $\frac{2}{3}$ srebrnego grosza Pruskiego na ieden grosz Polski.

Podług téj ewaluacyi, utrzymywane będą wzajemne rachunki portowryne między urzędami pocztowemi Pruskiemi a Polskiemi (Verlag portow Conto).

groschen) et de la part des postes Polonaises en gros de cuivre de Pologne et en fractions de ces mêmes gros.

Le solde du résultat des cartes sera évalué réciproquement en gros d'argent de Prusse et en fractions de ces mêmes gros. Un gros d'argent de Prusse, dont on compte 30. par un Thaler, vaut six gros de cuivre de Pologne, et cinq gros d'argent de Prusse valent un florin d'argent de Pologne. On compte deux sols (fenins) d'argent de Prusse ($\frac{1}{3}$ Silbergroschen) pour un gros de cuivre de Pologne.

C'est d'après cette evaluation que seront tenus les comptes réciproques du port des lettres entre les postes Prussiennes et Polonaises (Verlag Porto-Conto).

§. 15.

Opłata portoryi.

Opłata portorii przynależnego urzędowi pocztowym Pruskim uiszczać się mająca w monecie grubéj srebrnéj Pruskiéj, ma bydź uskuteczniána następującym sposobem:

Urzęda pocztowe w bezpośrednim związku kart pocztowych zostające, bądź że mają do płacenia lub do żądania, przesyłać sobie będą wzajemnie w końcu każdego miesiąca rachunki portoryine, obeymujące dokładne wyłączenie wzajemnych pretensyi; urząd pocztowy, rachunki te odbierający, obowiązany iest skonfrontować ie z manualém swym obrachunkowym i poświadczywszy takowe zwrocić następującą pocztą.

Każden urząd pocztowy po otrzymaniu rachunku portorii tym sposobem poświadczonego, niebawnie prze-

§. 15.

Payement du port.

Le remboursement du port dû aux postes Prussiennes et qui doit être payé dans la monnoie courante de Prusse, se fera de la manière suivante:

Les bureaux des postes qui sont en relation immédiate, soit qu'ils aient à payer, ou à recevoir, se remettront réciproquement, à la fin de chaque mois, les comptes du port qui contiendront les prétentions exactement spécifiées; le bureau qui les reçoit, sera obligé de les confronter avec son registre ou contrôle, de les attester et de les renvoyer par la poste suivante.

Chaque bureau ayant reçu son compte de port dûment certifié, s'empressera de le présenter à la caisse

śle go Kassie Generalnéy pocztowéy, zaliczając iéy kwotę iemu przynależną, lub odsyłając iéy dług przez siebie winny.

Ponieważ pretensye pocztowe Pruskie znacznie są wyższe od pretensyi Polskich, Kassa Generalna pocztowa w Berlinie, ułoży podług szczegółowych rachunków, wykaz ogólny, który przesłanym będzie Dyrekcyi Generalnéy poczt w Warszawie, ta zaś w ośm dni po odebraniu powyższego ogólnego wyrachowania, wypłaci sumę przez Kasę Generalną Pruską w Berlinie, sobie wskazaną, w monecie grubéy srebrnéy Pruskiéy.

§. 16.

Wzajemne udzielenie tax dla Urzędów pocztowych pogranicznych obu Państw postanowionych.

W celu dokładnego poboru porto-

générale des postes, et lui mettra en ligne de compte ce qui lui revient, ou lui passera le montant de sa dette.

Comme les prétentions des postes Prussiennes surpassent de beaucoup celles des postes du Royaume de Pologne, la caisse générale des postes à Berlin formera d'après les comptes spéciaux un compte général, lequel sera présenté à la Direction générale des postes à Varsovie qui huit jours après le reçu dudit compte général remboursera la somme fixée par la caisse générale des postes à Berlin, en monnoie courante d'argent de Prusse.

§. 16.

Communication réciproque des tarifs des bureaux de postes situés à la frontière respective des deux états.

Afin que les postes des Royaumes

rii tak przez urzęda pocztowe Polskie iako i Pruskie od obiektów frankowanych, tudzież w zamiarze zkontrollowania portorii obcego od posylek, które nie będąc frankowaniami z zaliczeniem portoryi z iednego do drugiego kraiu przychodzą; przepisane zostały wzajemne taryffy portoryi dla wszystkich urzędów pocztowych pogranicznych, w §. 6. wymienionych, które tu, pod literami C. i D. dołączają się. Taryffy pomienione podane będą do wiadomości wszystkim urzędom pocztowym w obydwóch krajach istniejącym. Obeymują one w sobie nietylko porto główne, podług progressyi ustanowionéy w obydwóch krajach, ale nadto dołączone iest w nich także porto graniczne artykułem 11. niniejszego układu przepisane.

de Prusse et de Pologne soient mises à même de lever exactement le port pour les objets qui doivent être affranchis, et de contrôler le port étran- ger pour les transports qui, sans être affranchis, arrivent chargés du port d'un état à l'autre, on a dressé des tarifs réciproques du port aux lettres pour tous les bureaux de postes frontières, spécifiés nommément au §. 6. et qui se trouvent ci-joints sous les lettres C. et D. Ces tarifs seront portés à la connoissance de tous les bureaux de postes existans dans les deux états. Ces tarifs contiennent non seulement le port principal d'après la progression établie dans les deux pays, mais il s'y trouve aussi compris le port de frontière fixé par l'article 11. de la présente Convention.

§. 17.

Przepisy ogólne w obliczaniu portorii

Zasady ogólne przyjęte w zachowaniu progressyi co do wagi listów, co do obliczania portoryi od pism (Schriften) od aktów (Akten) od przesyłanych druków w przepaskach na krzyż związanych, od próbek towarów, od listów rekomendowanych, od rzeczy kosztownych, od małych pakietów, od przesyłanych pieniędzy niżej sta talarów, od pieniędzy papierowych i t. d. wyłączone są co się tycze Pruss w wykazie pod literą *E.* a co się tycze Polski w wykazie pod literą *F.*

Zmiany ogólne iakieby zayść mogły względem portorii w iednym z Państw kontraktujących, uznane będą przez drugie Państwo, gdy o tém przynależne odbierze zawiadomienie.

§. 17.

Règles générales pour la fixation du port.

Les règles générales concernant la progression du poids des lettres, la fixation du port pour les papiers (schriften) et les dossiers, (Acten) l'envoi des papiers imprimés, fermés sous des bandes mises en croix, les échantillons de marchandises, les lettres recommandées, les effets de prix, les petits paquets, les transports d'argent au dessous de 100 Thalers, le papier-monnoie etc. etc. sont contenues quant aux postes Prussiennes dans le Tableau marqué de la lettre *E.* et quant aux postes Polonaises dans l'exposé marqué de la lettre *F.*

Les changemens généraux qui pourroient avoir lieu, relativement au port, dans l'un des états contractans, seront reconnus par l'autre, dès qu'il en sera dûment averti.

§. 18.

Odpowiedzialność Urzędników pocztowych za ścisłe zachowanie tax postanowionych w obliczaniu portorii przypadającego.

Urzęda pocztowe w bezpośrednim związku kart pocztowych zostające, odpowiedzialni są za akuratne oznaczenie portorii podług tax istniejących. Jeżeli listy, rzeczy, i t. d. przychodzące z jednego kraju do drugiego, frankowane nadchodzą, aż do miejsca samego, gdzie doręczone być mają, a franco nie jest całkowicie bonifikowane, na ten czas brakującego franco nie będzie można wymagać od osoby do której obiekt ten był adresowany, a który powinien być być całkowicie frankowany, lecz w takim razie, oba urzęda pocztowe zaliczają sobie przy oddzielném zawiadomieniu brakujące franco, a urząd pocztowy zbierający czyli expedyujący, winien

§. 18.

Responsabilité des employés des postes quant à la stricte observation des tarifs fixés pour la fixation du port.

Les bureaux qui se trouvent en relation directe par l'échange immédiat des cartes, sont responsables pour la fixation exacte du port d'après les tarifs existans. Si les objets arrivant d'un état à l'autre viennent francs de port jusqu'à l'endroit même de leur destination et que l'affranchissement ne soit pas complet, on n'exigera jamais le paiement du port qui manque du correspondant qui reçoit l'objet, qui doit être entièrement affranchi, mais les deux bureaux se mettront en ligne de compte, au moyen d'une note, le franc de port qui manque, et le bureau expéditionnaire sera tenu d'accepter cette note, lorsqu'elle sera conforme au tarif et

iest przyjąć ten niedobór na swój rachunek skoro z taxą zgodnym się okaże, jeśli następną zaraz pocztą zaliczenie nastąpi.

Lecz w celu ułatwienia urzędowi pocztowemu expedyującemu sposobności w zażądaniu brakującego franco; urząd pocztowy odbierający obiekt za mało frankowany, starać się powinien ile możliwości dowiedzieć się od osoby, pod której adresem posyłka ta nadeszła, o imię, nazwisko, godność oraz miejsce zamieszkania korespondenta, od którego transport w mowie będący iest przesłany, i takową wiadomość zakomunikuje urzędowi pocztowemu, który transport ten expedyował.

Odpowiedzialność za akuradne frankowanie rzeczy przesyłanych ustaie co do obiektów z zagranicy nadeszłych i tylko na transito przechodzących.

qu'elle sera arrivée par la poste suivante.

Mais pour que le bureau expéditionnaire soit mis à même de se faire payer le franc de port qui manque, le bureau recevant sera tenu, autant que possible, de demander au correspondant auquel l'objet vient d'être adressé, le nom, l'état et le lieu de domicile de la personne dont vient le transport en question, et de communiquer cette notice au bureau expéditionnaire.

La responsabilité pour l'affranchissement exact des transports cesse, quant aux objets qui viennent d'autres pays étrangers et qui ne passent qu'en transit.

Dans ce cas, on ne peut acquitter que la somme du franc de port qu'on reçoit de plus loin, et on est libre d'exiger que le correspondant qui

W takim razie, bonifikuie się tylko franco w takiej ilości, w jakiej, z dalszych poczt odebrane zostało i będzie można żądać od odbierającego osoby dopłaty brakującego franco.

W razie, gdyby przez omyłkę pobrane i bonifikowane zostało franco wyższe nad to, które jest taryfą przepisane, na ten czas urząd pocztowy, odbierający takowe, obowiązany jest odesłać ten nadbór następną pocztą do urzędu ekspedycyjnego w celu zwrotu go właściwemu korespondentowi. Nadto zamieścić należy w karcie pocztowej numer listu przeciążonego wskazany kartą pocztową, przy której był nadesłany. Gdyby naprzykład nadszedł list z Krotoszyna do Kalisza, z nadebraniem franco w ilości 5. srebrnych groszy Pruskich, urząd pocztowy Kaliski odeszle te 5. sreb. gr. do Krotoszyna, i zamieści

reçoit l'objet payé le restant du franc de port qui manque pour l'entier affranchissement.

S'il arrivoit que, par erreur, on auroit perçu et bonifié un franc de port surpassant le tarif fixé, le bureau recevant sera obligé de renvoyer le surplus du franc de port le jour de la poste suivante au bureau expéditionnaire, afin que ce surplus soit remboursé au correspondant.

En outre il notera dans sa carte le numéro de la lettres surchargée, d'après la carte dans laquelle elle vient d'arriver. S'il arrive par exemple une lettre surchargée de 5. gros d'argent de Prusse de Krotoszyn à Kalisz, ce dernier bureau renverra ces 5. gros à Krotoszyn, et marquera cette remise dans sa première carte sur Krotoszyn de la manière suivante:

„5 gros pour le N. (11) de

ten zwrot w pierwszemy karcie do Krotoszyna expedyowaney w sposobie następującym:

- „5. srebrnych groszy za Nro (11)
- „z karty pocztowey z Krotoszy-
- „na pod dniem 8. Kwietnia fran-
- „co nadebrane, *retro*.”

W ogólnosci urzęda pocztowe obowiązane są bonifikować sobie wzajemnie spiesźnie i rzetelnie wszelkie nadbory portorii z pomyłek wynikające, a gdyby kwota przypadająca do bonifikowania była nie dostateczną, powinny zaraz w karcie poczty następney zaliczać sobie to, coby im brakowało.

§. 19.

Stemplowanie listów i adressów.

Aby mieć niezawodny środek do kontrolowania portorii oznaczonego na adressach i odsyłania listów, oraz innych obiektów któreby nie mogły

carte de Krotoszyn du (8 Avril)
 „*franc de port surchargé-retour.*”
 En général les bureaux sont obligés de se rembourser réciproquement d'une manière prompte et réelle que, par erreur, dans les comptes respectifs du port aux lettres, ils pourroient avoir levé de trop, et en cas que la somme à bonifier soit jugée insuffisante, ils sont tenus de se mettre en compte la somme qui manque, dans la carte de la poste suivante.

§. 19.

Timbre des lettres et des adresses

Afin d'avoir un moyen sûr de contrôler le port mis sur les adresses, et de pouvoir renvoyer les lettres etc. qui ne sauroient être remises selon leurs adresses, les bureaux de postes expéditionnaires auront à apposer

bydź doręczone podług wskazanych
adresów, urzęda pocztowe expedyu-
jące powinny wyciskać czytelnie na
listach, stempel wskazujący nazwisko
miejsca z którego też listy wychodzą.

§. 20.

*Posyłki między obu Państwami mogą być fran-
kowane lub z zaliczeniem portorii odsyłane.*

Publiczność może przysyłać listy,
pakiety i pieniądze w całej przestrze-
ni granic obu Państw za opłatą fran-
co lub na koszt odbierającego z za-
liczeniem portorii, wyjąwszy listy
adressowane, do osób; w §. 21. wy-
mienionych, listy rekommendowane,
artykułem 27. objęte i listy do urzę-
dów pocztowych adressowane o któ-
rych jest mowa w §. 33.

Jeżeli posyłka jest franco przesła-
na, frankowana musi bydź aż do gra-
nicy lub do miejsca swego przezna-

sur ces lettres, d'une manière lisible,
le timbre de l'endroit d'où elles par-
tenent.

§. 20.

*Les transports entre les deux états contractans
peuvent être expédiés, chargés de port ou af-
franchis.*

Le public est libre d'envoyer les
lettres, les paquets et l'argent dans
les confins des deux états contractans,
chargés du port ou affranchis, excep-
té les lettres adressées aux person-
nes désignées dans le §. 21. les lettres
chargées (recommandées) dont on
fait mention dans le 27 article, et cel-
les adressés aux bureaux de postes
mentionnés dans le §. 33.

Si le transport est affranchi, l'af-
franchissement peut avoir lieu jusqu'à
la frontière, ou jusqu'à l'endroit mê-
me où l'objet doit être rendu, mais

czenia, lecz nigdy do poczty łakowey w pośród traktu przed ukończeniem biegu onegoż położonéy.

Jeżeli posyłka iest tylko do granicy frankowana, osoba list oddająca, powinna wyrazić: *franco do granicy* własnoręcznie na adressie zapisać. Urzędnikom zaś pocztowym nie wolno iest zapisywać tego, ani samym, ani obcą ręką; a gdyby się to wydarzyło, urząd pocztowy, podobny list odbierający mocen iest zwrócić nad kopertę i zażądać dopłaty *franco* od granicy, aż do miejsca na teyże kopercie wymienionego.

§. 21.

Frankowanie całkowite listów niżej wymienionych.

Listy expedyowane z Pruss i adresowane, do Najjaśniejszego Cesarza i Króla Polskiego, do Członków rodziny Cesarskiéy, do Vice Króla lub

jamais á une des postes intermédiaires. Quand l'objet est affranchi seulement jusqu'à la frontière, le correspondant doit l'indiquer de sa propre main sur l'adresse. Il est défendu aux fonctionnaires des postes de faire eux mêmes cette inscription ou de la faire mettre par une main étrangère, et si cela avoit lieu, le bureau qui reçoit un pareil objet, est libre de renvoyer le couvert, et d'exiger le paiement du franc du port de la frontière jusqu'au lieu qu'indique l'adresse même.

§. 21.

Affranchissement entier des lettres désignées ci-contre

Les lettres expédiées de la Prusse et adressées à Sa Majesté l'Empereur de Russie, Roi de Pologne, et aux membres de la Famille Impériale, au Vice-Roi ou au Lieutenant

Namiestnika Królewskiego, do wszystkich Ministrów i ich Wydziałów do Izby Obrachunkowey, do Dyrektorów Generalnych, do Kommissyi Rządowych, do Prokuratora Generalnego, do Prezesów Kommissyów Woiewódzkich i do Generałów Kom-menderniacych w Królestwie Pol-skiem, również i z drugiey strony li-sty expedyowane z Królestwa Pol-skiego i adressowane do Nayaśniey-szego Króla Pruskiego, do Członków familii Jego, do Namiestnika Xięstwa Poznańskiego, do Ministrów Stanu, do Naczelników Departamentowych, Dyrektorów Generalnych, pierwszych Prezesów, Generałów Kommenderu-iających, Generałów Adiutantów i Rad-ców Gabinetowych, do Trybunałów Sądowych i do Regencyów Prowin-cjonalnych, mają być frankowane całkowicie, aż do mieysca swego prze-

du Roi de Pologne, à tous les Mi-nistres et leurs Départemens, à la Cour des Comptes, à tous les Direc-teurs Généraux, aux Ministères, au Procureur Général, à tous les Pré-sidens des Commissions Palatinales et aux Généraux Commandans dans le Royaume de Pologne, ainsi que celles expédiées de la Pologne et adressées à Sa Majesté le Roi de Prusse, aux Membres de la famille Royale de Prusse, au Vice-Roi du Grand Duché de Posnanie, aux Ministres d'Etat, aux Chefs des Départemens, Directeurs généraux, premiers Pré-sidens, Généraux Commandans, Aides-de-Camp Généraux et Conseillers de Cabinet, aux Cours de Justice et aux Régences Provinciales, devront être entièrement affranchies jusqu'au lieu de leur destination. Le franc de port qui pourroit y manquer,

znaczenia: Franco brakujące, ma być policzone na rachunek urzędu pocztowego ekspedującego bez wymienienia nawet osoby od której list jest adresowany.

§. 22.

Posylki do krajów zagranicznych.

Wykaz oznaczony literą G. wskazuje wyraźnie jakie listy do innych krajów adresowane i na transito przez Prussy przechodzące, mogą, lub powinny być frankowane, i jak mają postępować urzędy pocztowe w przesyłaniu podobnych korespondencji. Gdyby nastąpiły jakowe zmiany, Dyrekcyja Poczty Królestwa Pruskiego nieomieszkając komunikować je, Dyrekcyi Poczty Królestwa Polskiego, która z swęj strony zawiadomi o nich urzędy pocztowe sobie podwładne. Co się tyczy korespondencji wyse-

sera mis sur le compte du bureau expéditionnaire, sans qu'on ait besoin d'indiquer la personne dont vient la lettre en question.

§. 22.

Envois dans les pays étrangers.

Le Tableau marqué de la lettre G. indique clairement quelles lettres, passant en transit par le Royaume de Prusse dans d'autres pays étrangers, peuvent ou doivent être affranchies, et ce qu'on doit observer dans l'expédition d'une pareille correspondance. S'il survenoit des changemens, la Direction des postes Prussiennes ne manquera pas de les communiquer à la Direction des postes du Royaume de Pologne, qui les portera à la connaissance de ses bureaux de postes. Quant à la correspondance qui est expédiée franc de port de la Pologne

lanych z Polski franco do krajów zagranicznych i tylko na transito przez Prussy przechodzących, iako też: eo do korespondencyi z zaliczeniem portorii z za granicy przychodzących, i również transito przez Prussy przechodzących; Dyrekcyą Generalną Poczty Królestwa Polskiego, opłacać będzie pocztę Pruskię portu transitowe oznaczone taryfą za każdy list pojedynczy, w dezygnacyi pod literą *H.* wymienione, bez względu na punkta wchodowe lub wychodowe, graniczne Pruskie, któredyby listy podobne przechodzić miały.

W téj taryffie transitowego portorii, objęte jest oraz portu pograniczne, przynależne pocztom Pruskim.

Wykaz tu dołączony pod literą *J.* wskazuje prawidła, exystujące w krajach zagranicznych, podług których przesyłane bydź mogą Dyliżansami

pour les pays étrangers et qui passe seulement la Prusse en transit, et quant à celle qui, chargée de port, arrive des pays étrangers, en passant pareillement la Prusse en transit, la Direction des postes du Royaume de Pologne remboursera aux postes Prussiennes le tarif fixé du port de transit pour chaque lettre simple et contenu dans la désignation marquée de la lettre *H.*, sans aucun égard aux points d'entrée ou de sortie, par lesquels passera ladite correspondance. Dans ce tarif du port de transit, se trouve déjà compris le port de frontière qui revient aux postes Prussiennes.

Le Tableau ci-joint sous la lettre *J.* contient les principes et les règles ayant force de loi dans les pays étrangers, d'après lesquels peuvent avoir lieu les transports en diligences de la

expedycye z Polski przechodzące przez Prussy do pomienionych zagranicznych krajów przeznaczone.

Dyrekcya poczt Pruskich, nieomieszka komunikować późniéy tax portorii zagranicznego z miejsc, na których poczty zagraniczne odbierają listy, i inne obiekta przeznaczone na dalszą expedycyą.

§. 23.

Porównanie wag używanych w obydwóch krajach.

Ponieważ zachodzi znaczna różnica między prawnemi wagami obydwóch Państw kontraktujących, komunikowany będzie wszystkim urzędem pocztowym obu krajów, wykaz tu dołączony pod literą *K.* w którym się znajduje porównanie wzajemnych wag i który służyć będzie do usprawiedliwienia różnicy zachodzącej na przypadek braku lub zaszłych poszu-

Pologne passant par la Prusse dans ces mêmes états étrangers.

La Direction des postes Prussiennes aura soin de communiquer plus tard les tarifs du port étranger des endroits où se rendent habituellement aux postes étrangères les lettres et autres objets destinés à un transport ultérieur.

§. 23.

Comparaison des poids usités dans les deux états:

Comme il y a une différence essentielle entre le poids légal des deux états contractans, on communiquera à tous les bureaux de postes des deux pays, le tableau ci-joint sous la lettre *K.* qui contient la comparaison des poids réciproques et qui servira à démontrer la différence en cas de manquemens ou de réclamations. Ce tableau servira seulement pour con-

kiwań. Wykaz ten służyć tylko ma do przekonania się o różnicy między wagami wzajemnymi, ale nie może mieć wpływu na pobór portorii w obydwóch krajach, które szczególniej w razie całkowitego zafrankowania posylek iakowych, ma być obliczone i bonifikowane wzajemnie, przez urzęda pocztowe, podług właściwéy każdego kraiovi wagi.

Naprzykład, jeśli na poczcie w Warszawie przyięty jest pakiet do Berlina, ważący 30. funtów polskich mający być całkowicie frankowany; Urząd Pocztowy Warszawski, przyjmie opłatę portorii przypadającego Kassie Królestwa Polskiego, podług wagi 30. funtowéy, a opłatę przypadającą Kassie Pocztowéy Pruskiéy podług wagi od 26. funtów Pruskich.

Przeciwnie gdyby w Berlinie oddano podobny pakiet na pocztę, wa-

stater la différence du poids réciproque, mais ne saura préjudicier nullement à la perception du port dans les deux pays, qui, principalement dans le cas d'affranchissement total des envois, doit être évalué et remboursé réciproquement par les bureaux de postes, d'après le poids respectif des deux états contractans.

Par exemple, si on reçoit au bureau de postes de Varsovie un paquet destiné pour Berlin du poids de 30 livres de Pologne, devant être affranchi totalement, le bureau de postes de Varsovie se fera payer le port revenant à la caisse des postes du Royaume de Pologne d'après le poids de 30 livres, et celui appartenant à la caisse des postes Prussiennes, à raison de 26 livres de Prusse.

Si au contraire on avoit remis à la poste de Berlin un tel paquet du

żący 26. funtów Pruskich, do Warszawy adressowany, i mający również być frankowany aż do miejsca swego przeznaczenia, urząd pocztowy w Berlinie, wyrachuje własne porto w stosunku 26. funtów Pruskich, a bonifikować będzie przynależne Kassie pocztowéy polskiéy podług wagi w stosunku 30. funtów Polskich.

§. 24.

Przepisy iakie mają być zachowane względem przesyłanych rzeczy pocztami wozowymi, w razie okazującego się braku iakowego.

Posyłki pocztami wozowymi iakiegobądź rodzaju expedyowane będą wedle prawideł w obrębie właściwéy Administracyi istniejących. Urzęda pocztowe iednego kraiu stosować się powinny iak najściśléy do przepisów mających moc prawa w kraiu drugim. Jeżeliby w przypadku zaginęła iakowa sztuka na dyliżansie, równie gdy-

poids de 26 livres de Prusse, adressé à Varsovie et devant être pareillement affranchi jusqu'au lieu de sa destination, le bureau de postes de Berlin comptera son port à raison de 26 livres de Prusse, et remboursera celui revenant à la caisse des postes Polonaises, d'après le poids de 30 livres de Pologne.

§. 24.

Ce qu'on doit observer relativement aux transports par la diligence et en cas de manquement quelconque.

Les envois par la diligence, de quelque genre qu'ils soient, auront lieu d'après les règles établies dans le district de chaque administration. Les bureaux de postes de chaque pays seront tenus d'exécuter strictement les principes qui ont force de loi dans le territoire opposé. S'il manque une pièce confiée à la dili-

by paka nadeszła popsuta lub nadwyrężona, wysłać zaraz należy przy ciele godzinowey cyrkularz śledczy otwarty, na tenże sam trakt, z którego przybyła poczta w mowie będąca. Każdy urząd pocztowy na tymże trakcie położony, powinien zapisać na cyrkularzu, czyli sztuka brakująca znajdowała się rzeczywiście na tej poczcie, czyli tamże nie została lub też czyli przez pomyłkę gdzieindziej nie była wyexpedyowaną, nakoniec w jakim stanie znajdował się pakiet uszkodzony. Gdyby expedycja iaka brakowała w worku listowym, donieść również o tém należy urzędowi pocztowemu z kąd worek przyszedł, po dokładném obejrzeniu stanu w jakim się worek znajduje, i sprawdzeniu wagi iaką trzymał w czasie przybycia swego z wagą miejsca, z kąd był wysłany; albowiem takowe postępowanie

gence, ou si l'objet arrive entamé ou endommagé, on doit à l'instant envoyer à la suite de la feuille de route une circulaire ouverte sur la route, d'où la poste en question vient d'arriver. Chaque bureau situé sur la route est obligé de noter sur cette circulaire, si la pièce qui manque s'y est réellement trouvée, si elle n'y est pas restée, ou si par erreur elle n'a pas été envoyée quelque autre part; enfin dans quel état s'est trouvée la pièce endommagée. S'il manque quelque objet dans le sac aux lettres, il en sera pareillement donné avis au bureau expéditionnaire, après qu'on aura fait une révision exacte de l'état du sac, et après qu'on aura comparé le poids qu'il avoit à son arrivée avec celui au lieu de son départ, car ce procédé constituera la preuve que l'objet manquoit réellement avant que

stanowi dowód, iż expedycya brakowała istotnie przed otwarciem. W razie braku iakowego, opis rzeczy straconey lub błędnie expedyowaney, wywodem słownym stwierdzonym być powinien.

§. 25.

Cyrkularze powinny być regularnie zwracane.

Cyrkularze wyżej wzmiankowane, lub inne śledcze na żądanie korespondenta wysłane, w celu poszukiwania listu, pieniędzy lub innych rzeczy podług adresu niedoszłych, powinny obejmować zupełną i dokładną wiadomość co do przedmiotu poszukiwanego i natychmiast bez opłaty portorii zwracane być mają. Urząd pocztowy któryby się poważył zatrzymać lub opóźnić podobny cyrkularz, ulegnie karze pieniężnej w miarę wykroczenia.

le sac fût ouvert. A chaque manquement, l'objet perdu ou égaré devra être constaté par un procès-verbal.

§. 25.

Les circulaires doivent être exactement renvoyées.

Ces circulaires, comme aussi celles qui seroient expédiées à la demande d'un correspondant, pour faire l'enquête d'une lettre, ou de l'argent, ou de quelque autre objet, devront contenir une notice complète par rapport à l'objet en question, et être renvoyées au plutôt libres de port. Le bureau qui oseroit retenir ou retarder de pareilles circulaires, paiera une amende proportionnée à son délit.

§. 26.

Garantie de la poste.

Tous les transports faits par les

Wszelkie transporta, uskutecznia-
ne pocztami wozowemi zareczone są
nawzajem, skoro wartość objętych
w nich rzeczy, jest zadeklarowana.
W przypadku uronienia tychże w cało-
ści lub w części w kraju iednocy z dwóch
stron kontraktujących, obie Admini-
stracye warują sobie wzajemnie zwrot
zadeklarowaney wartości. Jeżeliby
zaś strata wydarzyła się w kraju są-
siednim, obie Administracye starać się
będą, za stosownym wstawieniem się,
uzyskać zwrot wartości rzeczy zatra-
coney. Jeżeli pakiet oddany został
podług adresu, niepokazując zewne-
trznie śladu iakowego nadwreżenia,
i skoro trzyma wagę manualami po-
cztowemi sprawdzoną, reklamacye kor-
respondenta, iakoby przedmiot prze-
słany zupełnie lub w części był uro-

diligences, sitôt que la valeur des ob-
jets est déclarée, sont garantis récipro-
quement. En cas de la perte totale
ou partielle d'un objet pareil, ayant
lieu sur le territoire des deux états
contractans, les Administrations se
garantissent la restitution du prix dé-
claré. Si la perte devoit avoir eu
lieu sur le territoire d'un état voisin,
elles joindront leurs efforts et leur in-
tercession pour faire rembourser la
valeur de l'objet perdu. Si un pa-
quet et remis à son adresse sans
aucune trace extérieure d'endomma-
gement et qu'il a le poids constanté par
les registres des bureaux de postes,
on n'aura aucun égard à la réclama-
tion du correspondant, comme s'il
manquoit quelque objet ou une par-
tie de l'objet reçu. On ne garantit
aussi nullement les liquides, qu'on
expédieroit en tonneaux, barils etc.

niony, na żadną uwagę zasługiwać nie będą. Poczta nie odpowiada także za płyny expedyowane w beczkach, barzłach i t. d. podobne transporta nie będą przyjmowane na pocztę, iak na ryzyko wysyłającego, a nawet z wyjątkiem zastrzeżeniem wynagrodzenia szkód iakieby wynikać mogły z wycieknięcia płynów tychże przez popsućcie innych pak w dyliżansie będących

§. 27.

Listy rekomendowane, i zwrot rewersów powrotnych na też listy wydawanych.

Listy rekomendowane, adresowane do Pruss, mają być frankowane, aż do miejsca na adresie wskazanego. W karcie pocztowej, pod nazwiskiem osoby do której list adresowany zamieszcza się: (wyraz) (rekomendowany), a znak *N.B.* kładzie się przed pierwszą rubryką karty, pod liczbą bieżącą.

Au contraire on ne recevra ces transports qu'au risque du correspondant, et même sous la condition expresse de se faire indemniser par lui pour la perte qui pourroit arriver quant aux autres objets transportés par la diligence, et endommagés par l'écoulement de ces liquides.

§. 27.

Lettres recommandées (chargées et renvoi des contre-recus (récépissés) délivrés sur lesdites lettres.

Les lettres chargée (recommandées) partant pour la Prusse, doivent être affranchies jusqu'à l'endroit qu'indique l'adresse; dans la carte on met sous le nom de l'adressat le mot recommandé (chargé) (recommandiert) et dans la carte on mettra le signe *N.B.* devant la première ligne sous le numéro courant.

Gdyby list podobnie rekomendowany zaginął, wynagrodzenie nastąpi, podług przepisów przyjętych w kraju, gdzie zatracony został.

Jeśli list podobny brakuje przy otworzeniu iuki, następną zaraz pocztą, zawiadomić o tém należy urząd pocztowy, z kądem pocztą była ekspedycyowana, w razie przeciwnym, uważać się będzie iakoby list na miejsce swego przeznaczenia doszedł.

Rewersa powrotne, dowodzące wręczenie listów rekomendowanych, a które łącznie z temiż listami są przesyłane, po zaszłém przez odbierającego list, podpisaniu, mają być następną pocztą zwracane, bez żadnój opłaty portorii.

§. 28.

Expedycye adressowane poste-restante.

Listy i inne objekta poste-restante

Si une pareille lettre recommandée vient à se perdre, le dédommagement s'en fera d'après les principes de l'administration du territoire dans lequel la perte aura eu lieu.

Lorsque une pareille lettre manque à l'ouverture de la malle, il devra en être donné avis par la poste prochaine au bureau expéditionnaire; si non, on la regardera comme réellement arrivée au lieu de sa destination.

Les contre-recus (récépissés) qui accusent la réception des lettres chargées et qu'on expédie conjointement avec ces lettres mêmes, signés par le correspondant auquel les lettres sont remises, doivent être renvoyés, libres de port, par la poste prochaine.

§. 28.

Objets qui arrivent poste-restante.

Les lettres et autres objets adres-

adressowane, zachowane, będą przez 8. tygodni od daty ich przybycia w ekspedycyi pocztowey; po upłynionym zaś terminie, jeżeli ich nikt nie reklamował, odesłane będą na powrót do urzędu pocztowego z kąd nadeszły, z dołączeniem uwagi na drugiey stronie koperty, iż bezskutecznie przez 8. tygodni były zatrzymane.

§. 29.

Listy i rzeczy których właścicieli wynaleść nie można.

Porto krajowe nie będzie się rachować od listów przez właścicieli nie wykupionych; zwracane tylko będą z zaliczeniem portorii w téy ilości, za jaką nadeszły.

Co się zaś tycze posyłek pocztą wozową ekspedowanych, rachować się będzie porto za odegłość, którą tam i na powrót przewiezione zostały.

sés poste-restante, seront retenus aux bureaux de postes, pendant 8. semaines à compter du jour de leur arrivée; passé ce temps, sitôt qu'on ne les retirera pas, ils seront renvoyés au bureau expéditionnaire avec la remarque, mise au dos de l'adresse, qu'ils ont été gardés en vain pendant huit semaines.

§. 29.

Objets dont on ne peut découvrir le propriétaire.

On ne comptera aucun port intérieur pour des lettres qui ne sont pas retirées de la poste par leurs propriétaires (rebut); elles seront renvoyées chargées seulement du port avec lequel elles étoient arrivées.

Quant aux objets envoyés par la diligence, on comptera le port pour la distance qu'ils auront passée en arrivant et en retournant. Des lettres

Gdyby listy i obiekta tego rodzaju nie mogły być doręczone właścicielowi, odesłane będą napowrót najpóźniéj w 8. tygodni, rachując od dnia przybycia onychże. Przyczyna zwrotu, winna być dokładnie wyrażona z drugiey strony koperty.

Jeżeli list iakowy zwrócony zostanie późniéj, albo nie obeymuie oznaczenia przyczyny zwrotu, lub nakoniec jeśli pieczęć znajduje się nadwierzona, takowy list przyiety nie będzie, lecz urząd pocztowy zwróci listu opóźniający, albo nie oznaczający przyczyny zwrotu, lub wreszcie pozwalający otworzenia listu, obowiązany będzie opłacić porto, na liście zaliczone.

Dyrekcya Generalna Poczty Polskich, obowiązuje się czuwać, aby pakiety i inne przedmioty, których wprowadzenie do Królestwa Polskiego jest

et des effets pareils, sitôt qu'il est impossible de les rendre à leurs propriétaires, seront renvoyés huit semaines au plus tard à compter du jour de leur arrivée. La cause de renvoi doit être marquée exactement sur le dos de l'adresse.

Si quelque lettre est remise plus tard, ou ne porte pas l'indication de la cause du renvoi, ou enfin si le cachet s'est trouvé defectueux, elle ne sera pas acceptée, mais le bureau qui retarde le renvoi, ou qui ne marque pas la cause du renvoi, ou enfin qui permet d'ouvrir la lettre, sera obligé de payer le port dont la lettre est chargée.

La Direction générale des postes Polonaises reconnoit l'obligation de veiller à ce que les paquets et autres objets, dont l'entrée est défendue dans le Royaume de Pologne, soient ren-

wzbronioném, odsyłane były napowrót przez następną pocztę, bez żadnej opłaty celnej. Ze strony poczty Pruskiej równaż wzajemność zachowana będzie.

§. 30.

Avances.

Wolno jest obu Administracyom, udzielać awanse na listy i inne przedmioty powierzone ich pocztom, zawsze wszelako na własną ich stratę i odpowiedzialność. Z tego powodu zastrzega się wyraźnie, iż przedmiot obciążony forszusem nie może być wydany właścicielowi aż po uiszczeniu należytém summy awansowanej i kosztów ztąd wynikłych, w przeciwnym razie, urząd pocztowy odbierający, obowiązany będzie opłacić sam przypadającą należytosć. Jeżeli wykupienie odmówioném zostanie, natenczas list obciążony forszusem zwró-

voyés par la poste suivante et sans aucun droit de douane. De la part de la poste Prussienne la même chose aura lieu.

§. 30.

Avances.

Il est permis aux deux Administrations de faire des avances sur des lettres et autres objets confiés à leurs postes, toujours à leur risque et péril. A cet égard on se réserve expressément, que l'objet chargé d'une avance ne peut être rendu au propriétaire qu'après le remboursement convenable de la somme avancée, et des frais qui en résultent; dans le cas contraire, le bureau recevant sera tenu d'en restituer le montant. Si le remboursement est refusé, la lettre chargée de l'avance doit être renvoyée immédiatement sans être ouverte. Si

cony byź ma niezwłocznie bez otwó-
rzenia go. Jeżeli jednak znajduie się
jeszcze wątpliwość co do zapłaty *np.*
ieżeli przypadkiem osoba do którę-
list iest adressowany, nieznayduie się
obecną w miejscu oznaczoném na
adressie; zawiadomić o tém należy od-
dzielnie urząd pocztowy expedyują-
cy w dni dziesięć po przybyciu listu.

W żadnym przypadku list podo-
bny nie może byź zatrzymanym dłu-
żey nad dni dwadzieścia rachuiąc od
dnia iego przybycia; lecz skoro ter-
min ten upłynie bez odzyskania for-
szusowanych kosztów, list zwróconym
byź powinien.

Listy te zwracane będą do urzędów
expedyujących, którym porachowaną
będzie tylko ilość za iaką były zali-
czone przy nadeysciu do miejsca
adresem wskazanego, bez żadnéj bo-
nifikacyi za porto, pro cura, i inne

cependant on est encore en doute par
rapport au paiement, par exemple:
si par hasard l'adressat ne se trouve
pas présent à l'endroit indiqué sur
l'adresse, on en fera l'annonce au bu-
reau expéditionnaire par une note par-
ticulière, en dix jours après l'arrivée
de la lettre.

Dans aucun cas, une pareille let-
tre ne peut être retenue plus de vingt
jours à compter du jour de son ar-
rivée, mais sitôt que ce terme est
échu sans qu'on ait pu recouvrer les
frais avances, on est obligé de renvoyer
la lettre.

Ces lettres seront renvoyées aux
bureaux expéditionnaires, auxquels
on ne mettra en compte que le mon-
tant de la somme, dont elles étoient
chargées en arrivant à leur adresse,
sans que l'on exige aucun rembourse-
ment du port du pro-cura, et d'autres

wydatki któreby z takowego zwrotu wynikać mogły.

§. 31.

*Nadużycia popełnione na szkodę Kass właściwych
maia być oznajmiane wzajemnie.*

Obiedwie Administracye obowiązują się komunikować sobie wzajemnie nadużycia, iakie mogłyby być poczynione na szkodę Kass właściwych, a któreby przy podanęj sposobności wykryte być mogły, np. przesyłanie listów w pakietach etc. w celu, aby korrespondent który dopuszcza się takowych posyłek, mógł być pociągniętym do odpowiedzialności. W ogóle, czuwać będą wzajemnie, aby przepisy pocztowe i ustawy prohibicyjne istniejące w obojgu krajach były iak najściślej zachowywane.

frais qui pourroient résulter de ce renvoi.

§. 31.

Les abus ayant lieu au préjudice des caisses respectives doivent être communiqués réciproquement.

Les deux Administrations s'engagent à se communiquer mutuellement les abus qui pourroient se faire au préjudice des caisses respectives, et qu'elles aroient eu l'occasion de découvrir, par exemple, l'envoi des lettres dans des paquets etc. afin que le correspondant qui fait de pareils envois, puisse être mis sous responsabilité. En général on veillera réciproquement à ce que les droits de la poste et les lois prohibitives existans dans les deux Etats, soient observés le plus strictement possible.

§. 32.

Zakaz officyalistom pocztowym wykraczania przeciw ustawom celnym.

Obiedwie Administracye, będą również czuwać, aby officjaliści niższych stopni, iako to: konduktorowie, pocztylioni i posłańcy pocztowi (Post-Boten) przybywając w interesie służby na terytorium sąsiedzkiego Państwa, nie wykraczali przeciw przepisom celnym i nie ułatwiali sami przemycania innym osobom.

§. 33.

Uwolnienie od opłaty portu korespondencyi adresowanej do urzędów pocztowych.

Expedycye adressowane od jednego do drugiego urzędu pocztowego, zamknięte pieczęcią urzędową i oznaczone stęplem: *służba pocztowa*, które oraz istotnie tyczą się służby pocztowej, wolne będą od opłaty por-

§. 32.

Défense aux employés de la poste de contrevenir aux droits de douane.

Les deux administrations veilleront pareillement à ce que les employés de grades inférieurs, comme les conducteurs, les postillons et les messagers de poste (Post-Boten) lorsqu'ils arrivent en vertu de leurs fonctions sur le territoire opposé, ne fraudent pas les droits de douane, et ne favorisent pas non plus la contravention de la part d'autres personnes.

§. 33.

Liberté du port de la correspondance adressée aux bureaux de postes.

Les expéditions adressées par un des bureaux de postes à l'autre, fermées d'un cachet officiel et marquées au timbre *Affaires de poste* et qui concernent réellement le service des po-

to w obojgu Kraiach. Korresponden-
cya ta, ma być urzędowa, i uważa
się za należące do niéy wszystkie obra-
chunki wzajemne i przesyłanie pienię-
dzy należnych za transport sztaffet
i za abbonowanie dzienników.

Listy zapieczętowane, adressowa-
ne przez prywatnych do urzędów po-
cztowych, oraz inne korrespondencje
choćby nawet były cechą: *slużba*
pocztowa (Post Sachen) oznaczone,
maia być wytaxowane bez żadnéy
różnicy: korrespondent, który przy-
nosi na pocztę podobną expedycją
zamkniętą, iest obowiązany całkowi-
cie takową zafrankować; skoro bo-
wiem urząd pocztowy odbierający,
odmówi zapłaty należnéy, list podo-
bny odesłany będzie bez otworzenia,
a urząd expedyjący obowiązany bę-
dzie opłacić kwotę należną za porto
właściwe.

stes, seront affranchies du paiement
du port dans les deux états. Cette
correspondance doit être officielle, et
on regard comme y appartenant tous
les comptes réciproques et l'envoi de
l'argent dû pour le transport des
estafettes, ou pour l'abonnement des
journaux.

Les lettres cachetées, adressées par
des particuliers aux bureaux de po-
stes, et autres correspondances, quand
même elles seroient timbrées comme
service de poste (Post-Sachen) doivent
être taxées sans aucune distinction.

Le correspondant qui apporte à la
poste une pareille expédition fermée,
est obligé de l'affranchir totalement,
car si le bureau recevant refuse d'en
payer le taux, on renverra cette ex-
pédition sans l'ouvrir, et le bureau
expéditionnaire sera tenu de payer le
montant du port fixé.

III.

Zasady przyjęte.

- a) co do służby sztaffet.
- b) co do służby Kuryerów i extra-poczt.
- c) co do opłat, i jakie furmani pocztie uiszczą.

A.

Co do służby sztaffet.

§. 34.

Ograniczenie co do przedmiotów mogących być ekspedyowanemi sztaffetami.

Expedycya sztaffet przeznaczonych do obojga krajów będzie miała miejsce według zasad mających moc prawa w obojga Państwach kontraktujących. Sztaffety przeznaczone zagranicę, a przechodzące przez Prussy będą ekspedyowane również podług przepisów ustanowionych przez konwen-

III.

Principes adoptés.

- a) pour le service des estafettes.
- b) pour le service des courriers et des extrapostes.
- c) pour les rétributions, que les voituriers payent à la poste.

A.

Quant au service des estafettes.

§. 34.

Restriction dans les objets qui peuvent être expédiés par des estafettes.

L'expédition des estafettes destinées pour les deux pays, aura lieu d'après les principes ayant force de loi dans les deux états contractans. Les estafettes destinées pour l'étranger, et passant par la Prusse, seront expédiées pareillement d'après les ré-

cye zawarte z Dyrekcyami poczt właściwych.

Obiedwie Dyrekcyje Królestwa Pruskiego i Polskiego, obowiązane będą komunikować sobie wzajemnie przepisy i ustawy istniejące w téj mierze i zmiany iakieby późniéj zayść mogły.

Expedyowanie sztaffetami transportów piénieędzy i monety papierowej iest zabronioném.

Sztaffety obpyga Rządów ekspedowane będą bez żadnego ograniczenia co do wagi.

§. 35.
Expedycye przesyłane sztaffetą nie mogą należeć iak do żadnego korespondenta.

Listy i inne przedmioty przesyłane sztaffetą nie mają należeć, iak do

gles établies par des Conventions arrêtées avec les Directions des postes respectives.

Les deux Directions des Royaumes de Prusse et de Pologne seront tenues de se communiquer réciproquement les réglemens et les ordonnances qui existent à cet égard, et les changemens qui pourroient y survenir plus tard.

Il est défendu d'expédier par les estafettes des transports d'argent et du papier-monnaie.

Les estafettes des deux Gouvernemens seront expédiées sans aucune restriction par rapport au poids.

§. 35.
Des dépêches envoyées par estafette ne peuvent appartenir qu'à un seul correspondant.

Les lettres et autres objets envoyés par une estafette ne doivent appar-

jednego korespondenta; w razie kontrawencyi, kary nałożone na tych, którzy uważają się robić zbiór listów wymierzone zostaną.

§. 36.

Dokąd mają dochodzić ceduły sztaffetowe towarzyszące sztaffetom (Estaffeten-Passe).

Ceduły sztaffetowe, które towarzyszą sztaffecie, nie dochodzą iak do Biórra r. dgranicznego ościennego kraju, a jeżeli sztaffeta adressowana iest daley, zamienione będą na nową cedułę, która ma bydź zwróconą z obliczeniem należności likwidowanych; poczem, odesłaną zostanie do urzędu, sztaffetę expedyuiącego, iako dodatkowa ceduła, do głównéy ceduły należąca. Takowa ceduła główna, zwróconą bydź ma natychmiast po iéy przybyciu.

tenir qu'à un seul correspondant; en cas de contravention, les amendes arêtées contre ceux qui osent faire une collection de lettres recevront leur effet.

§. 36.

Jusqu'où doivent passer les feuilles de route accompagnant les estafettes (Estafetten-Passe)

Les feuilles de route qui accompagnent l'estafette ne passent que jusqu'au bureau frontière opposé, et si l'estafette est adressée plus loin, elles seront échangées contre une nouvelle feuille, laquelle sera renvoyée, portera la récapitulation des frais qui y sont liquidés, et sera remise au bureau qui a expédié l'estafette, comme un supplément de la feuille principale. Cette feuille principale doit être renvoyée aussitôt après son arrivée.

*Obowiązek urzędu pocztowego sztaffetę wyprawia-
jącego w opłaceniu kosztów sztaffetowych.*

Ponieważ wszystkie sztaffety nie mogą być ekspedowane iak tylko za opłatą z góry uiszczoną, a urząd pocztowy odbierający sztaffetę, opłaca wszystkie stacye, gdy oraz w 8. dni po upłynieniu miesiąca, obowiązany jest złożyć urzędowi sztaffetę wyprawiającemu, rachunek kosztów, ułożony podług ceduły sztaffetowey towarzyszący sztaffecie, która onemu zwróconą została; urząd przeto pocztowy nadgraniczny przesyłający sztaffetę do urzędu nadgranicznego ościennego, obowiązany jest zapłacić, najdalej do 24. tegoż miesiąca, w którym rachunek kosztów przybywa, ogół obliczony należności.

Koszta takowe transportu i ekspedycji, rachowane będą podług taryfły ustanowionéy w obojgu krajach.

*Obligation du bureau expéditionnaire de payer
les frais d'estafette.*

Comme toutes les estafettes ne peuvent être expédiées qu'affranchies, que le bureau recevant l'estafette paye toutes les stations, et que huit jours après la fin du mois il est tenu de remettre au bureau expéditionnaire le compte des frais formé d'après la feuille de route accompagnant l'estafette qui vient de lui être renvoyée, le bureau frontière qui envoie l'estafette au bureau frontière opposé, est obligé de payer au plus tard jusqu'au 24 du même mois, où le compte de frais arrive, le total de ces frais.

Ces frais de transport et d'expédition seront comptés d'après le tarif établi dans les deux pays.

§. 39.

*Moneta którą opłata kosztów sztaffetowych ma
następować.*

Wypłata uiszczoną jest z obu-
dwóch stron w monecie grubéy sre-
brnéy Pruskiéy.

Urzęda Pocztowe Polskie mają pra-
wo wymagać według §. 12. od korre-
spondenta ekspedynującego sztaffetę
przeznaczoną do Pruss, pewnego nad-
datku (agio) na kosztach, które im
w Polskiej monecie opłacane będą,
a które obowiązane będą pwracać
pocztom Pruskim w monecie grubéy
srebrnéy Pruskiéy.

B.

Co do służby Kuryérów i Ex-
trapoczt.

§. 39.

*Przepisy obowiązujące wzajemnie co do przewo-
żenia kuryerów i podróżnych (Extraposten).*

Gdy ten rodzaj służby interessuje

§. 38.

*La monnaie désignée pour le remboursement des
frais d'estafette.*

Le paiement se fait des deux
parts en monnaie courante de Prusse.

Les bureaux des postes Polonaises
seront libres de se faire payer d'après
le §. 12 par le correspondant qui ex-
pédie l'estafette destinée pour la
Prusse, un certain appoint (agio) sur
les frais qui leur seront payés en
monnaie Polonaise, et qu'ils seront
obligés de rembourser aux postes Prus-
siennes en monnaie courante de Prusse.

B.

Quant au service des cour-
riers et des extrapostes.

§. 39.

*Règles à observer réciproquement, quant au trans-
ports des courriers et des voyageurs (extraposten).*

Comme ce genre de service inté-

szczególnie publiczność, należy się porozumieć, co do punktów względem których, życzyliby wypadało, ażeby zasady ogólne mogły być wzajemnie przyjęte.

§. 40.

Wykaz stacyi granicznych i ich wzajemny odległości.

Nateraz uważane będą iako przepręgi graniczne, stacye poniżej wyrażone, i rachować się będzie odległość, która jest oznaczona co do przewożenia sztaffet, extrapoczt i kurjerów następna.

Stacye Polskie

	<i>Stacye Pruskie</i>	Mile.
Władysławów	Pilkallen	3
Władysławów	Staupiany (Stallupönen)	4
Wierzbolów	Staupiany (Stallupönen)	2½
Graiewo	Elk (Lyck)	3
Mława	Nibork (Neidenburg)	4
Mława	Działdów (Soldau)	2½

resse particulièrement le public, il convient de s'entendre sur les points à l'égard desquels il seroit à désirer que des règles générales pussent être réciproquement admises.

§. 40.

Indication des relais de frontière et de leur distance respective.

Pour le présent on regardera comme relais de frontière les stations indiquées ci-dessous, et on comptera la distance qui y est marquée pour le transport des estafettes, des extrapostes et des courriers.

Relais Prussiens

Pilkallen
Stallupönen
Stallupönen
Lyck
Neidenbourg
Soldau

Relais Polonais

	Milles
Władysławów	3
Władysławów	4
Wirballen	2½
Graiewo	3
Mława	4
Mława	2½

*Stacye Polskie**Stacye Pruskie*

Mile.

Rupin (przez Dobrzyń nad Dr.)	Gollub	4
Zboyno	Gollub	1½
Zboyno (przez Lubicz)	Toruń (Thorn)	4
Służewo	Toruń (Thorn)	2½
Służewo	Gniewkowo	2½
Radzieiowo	Gniewkowo	4
Radzieiowo	Inowrocław	4
Słupca	Strzałkowo	½
Kalisz	Pleszewo (Pleschen)	3
Kalisz	Ostrowo	3½
Wieruszów (dla extrapoczt miejscowych)	Kempno (Kempen)	2
Częstochowa (przez Herby)	Lubliniec (Lublinitz)	5

Będzie również wolno expedyować
extrapocztę (podróżnych)

1. z Raczek do Oletzka
2. z Szczucina do Arys
3. z Szczucina do Białej
4. z Myszeńca do Willenburga

*Relais Prussiens**Relais Polonois*

Milles

Gollub (per Dobrzyń nad Dr.)	Rypin	4
Gollub	Zboyno	1½
Thorn (per Lubitch)	Zboyno	4
Thorn	Służewo	2½
Gniewkowo	Służewo	2½
Gniewkowo	Radzieiowo	4
Inowrocław	Radzieiowo	4
Strzałkowo	Słupca	½
Pleschen	Kalisz	3
Ostrowo	Kalisz	3½
Kempen (pour des extrapostes locales)	Wieruszau	2
Lublinitz (per Herby)	Czenstochau	5

Il sera permis aussi d'expédier les
extrapostes (voyageurs)

1. d'Oletzko à Raczek
2. d'Arys à Szczucina
3. de Biała à Szczucina
4. de Willenberg à Myszeńca
5. de Grabow à Sieradz
6. de Tarnowitz à Siewierz
7. de Königshütte à Czeladź

- 5. z Sieradza do Grabowa
- 6. z Siewierza do Tarnowitz
- 7. z Czeladzi do Königshütte
- 8. z Czeladzi do Tarnowitz

Lecz extrapocztę te mają być prowadzone, mianowicie:

- ad 1. na Filipowo
- 2. et 3. — Bogusze
- 4. — Chorzele
- 5. — Podgrabowo
- 6. — Niezdar
- 7. et 8. — Niezdar lub na Mo-

drzeiewo w których to miejscach znajdują się Komory Celne Polskie.

Aby uniknąć różnicy mogącej zayść w opłacie co do odległości mil pomiędzy stacyami nadgranicznemi, obie dwie Administracye zakommunikują sobie wzajemnie miejsca, gdzie będą miały być ustanowione nowe stacye i oznaczają odległość do stacyi przeciwnych.

- 8. de Tarnowitz à Czeladz.

Mais les extrapostes doivent être dirigées et nommément:

- celles ad 1. sur Filipowo
- 2. et 3. — Bogusze
- 4. — Chorzellen
- 5. — Podgrabowo
- 6. — Niezdar
- 7. et 8. — Niezdar ou sur

Modrzeiewo; auxquels endroits se trouvent établis les bureaux des douanes Polonaises.

Pour qu'on puisse éviter de se faire payer différemment la distance des milles entre les relais de frontière, les deux Administrations se communiqueront réciproquement les lieux où devront être établis de nouveaux relais, et elles fixeront la distance au relais opposé.

§. 41.

Zakaz omiiania stacyi granicznéy ościennéy.

Zabronioném iest omiianie stacyi przeciwlegléy, która iest oznaczoną iako pierwszy przeprząg ościenny. Stacja, któraby považyla się postępować przeciwnie, z uszczerbkiem stacyi przeciwlegléy, wskazaną zostanie na karę dziesięciu talarów (60. zł.) z których połowa iść będzie na korzyść denuncyanta. Oprócz téy kary, stacja, która uchybiła, wynagrodzi stacyi przeciwlegléy stratę kosztów za extrapoczty lub kuryery, którychby miiaiąc pierwszy przeprząg, przewiozła.

Przepis istnieiący w Prusiech, z mocy którego dozwoloném iest omiiać przeprząg, skoro mieysce wskazane przez podróżnego nie iest odległe iak o milę za pierwszą stacją sąsiedzką, nie może być zastosowany do

§. 41.

Défense de dépasser les relais de la frontière opposée.

Il est défendu de dépasser le relais opposé, qui est indiqué comme le premier relais voisin. La station qui oseroit y contrevenir au détriement de la station opposée, sera punie d'une amende de dix thalers (60 fl.) dont la moitié reviendra au dénonciateur. Outre cette amende, la station qui a failli, indemniserá le relais opposé de la perte des frais pour les extrapostes ou courriers, qu'elle auroit conduits au delà de ce relais.

Le principe ayant force de loi en Prusse, d'après lequel il est permis de dépasser le relais sitôt que le lieu indiqué par le voyageur n'est situé qu'à un mille au delà du premier relais voisin, ne sauroit être appliqué au transport des extrapostes sur les

transportu extrapoczt na obojgu granicach Polski i Prus.

§. 42.

Urządzenia mają być komunikowane.

Wszystkie urządzenia i wszystkie przepisy, tyczące się służby kurjerów i extrapoczt będą komunikowane wzajemnie przez obie Dyrekcyje poczt.

C.

Oplaty poczcie przez furmanów uiszczane.

§. 43.

Kontrola wzajemna furmanów.

Gdy najmuący konie w obojgu Państwach, ulegają pewnym ograniczeniom w wykonywaniu ich rzemiosła, w celu zabezpieczenia służby regularnej extrapoczt, gdy przytém są obowiązani wykupić na urzędach po-

deux frontières de la Pologne et de la Prusse.

§. 42.

Les ordonnances doivent être communiquées.

Toutes les ordonnances et tous les réglemens concernant le service des courriers et des extrapostes seront communiqués réciproquement par les deux Directions des postes.

C.

Quant aux rétributions des voituriers.

§. 43.

Contrôle réciproque des voituriers.

Comme les voituriers des deux Etats sont soumis à des restrictions dans l'exercice de leur métier afin de pouvoir assurer le service régulier des extrapostes, et qu'ils sont tenus de se

cztowych cedule tak zwaną furmańską, która im pozwala przewożenia podróżnych do odległości oznaczony; obiedwie przeto Administracye, poleca swym stacyom nadgranicznym, aby nie wydawały furmanom ceduł na przewiezienie podróżnych, za granicę sąsiedzkiego kraju iadących, iak tylko do pierwszey stacyi przeciwległey, a mianowicie do stacyi pocztowey, do któręj według §. 40. i 41. mogą bydź odwożone kuryery i extrapoczty.

§. 44.

Postępowanie w razie defraudacyi, przez furmanów popelnionych.

Stacye pocztowe właściwe, będą również uwiadomione, aby czuwały nad wykonaniem iak nayściśleyszem przepisów, tyczących się furmanów Państwa sąsiedzkiego, i aby żądały,

faire délivrer par les bureaux de postes un billet qui leur permet le transport des voyageurs à la distance indiquée, les deux Administrations en joindront à leurs relais de frontière de ne délivrer aux voituriers leurs billets pour des voyageurs qu'ils voudront faire passer au delà de la frontière du pays voisin, qu'au premier relais opposé, et nommément à la station des postes à laquelle d'après les §§. 40. et 41 peuvent être conduits les courriers et les extrapostes.

§. 44.

Procédure à l'égard des contraventions des voituriers.

Les stations des postes respectives seront pareillement instruites de veiller à la plus stricte exécution des ordonnances touchant les voituriers de l'état voisin, et de se faire délivrer le

oddania sobie ceduły, którą ciż winni byli wykupić na urzędach pocztowych swego Kraiu dla przewiezienia podróżnych. Jeżeli odkrytą zostanie kontrawencya (za którą nymuiący konie sam iest odpowiedzialnym, a nigdy podróżny, który też nie może byđz zatrzymanym) urząd lub stacya pocztowa, gdzie defraudacya odkrytą została, obowiązana iest spisać protokół, który zawierać ma nazwisko i zamieszkanie furmana, zaprząg, dzień przybycia i wymienienie stacyi, na której ceduła miała byđz wykupioną.

Furman popełniający kontrawencyą, obowiązany iest złożyć na kaucyą dziesięć talarów (60. zł.); Protokół i kaucya przedstawione będą władzy właściwéy, która ie prześle Dyrekcyi poczt Kraiu tego którego dochód pocztowy, iest zdefraudowany, dla dalszego śledztwa i oznaczenia ka-

billet qu'ils ont dû acheter aux bureaux de postes de leur pays pour le transport des voyageurs. Si l'on découvre une contravention (pour laquelle le voiturier seul est responsable et jamais le voyageur, qui ne sauroit être aussi retenu) le bureau ou la station des postes, où la découverte de la fraude a eu lieu, est obligé de dresser un procès-verbal, qui contiendra le nom et le domicile du voiturier, l'attelage, le jour de l'arrivée, et l'indication du relais où le billet à dû être acheté.

Le voiturier qui a fraudé les droits de la poste est obligé de déposer une caution de dix thalers (60 fl.); le procès-verbal et la caution seront présentés à l'autorité respective, qui les renverra à la Direction des postes du pays dont les droits de poste ont été fraudés, pour continuer l'enquête et

ry. Denuncyant będzie należycie wynagrodzonym.

IV.

Przepisy co do prenumeraty na pisma publiczne, iako też, co do opłat ztąd wynikających.

§. 45.

Przepisy dotyczące się prenumeraty pism periodycznych.

Dla zaprowadzenia iednostayności w abonnowaniu pism periodycznych; układ nastąpił: iż nie wolno abonować gazet i dzienników iak tylko przez urzędy pocztowe w związku z sobą będące, a to za pośrednictwem właściwych expedycyi gazetowych, które ie zapisywać mają za cenę oznaczoną i na wszystkie miejsca iednostaynie ustanowioną.

W tym zamiarze obie Administra-

pour fixer l'amende. On aura soin d'indemniser convenablement le dénonciateur.

IV.

Instruction relative au mode de l'abonnement des journaux, ainsi que des paiemens qui en résultent.

§. 45.

Principes adoptés pour l'abonnement des journaux.

Pour obtenir une certaine uniformité dans le débit des feuilles périodiques, on est convenu de ne faire abonner aux gazettes et journaux que par les bureaux des postes correspondans, et par l'intermédiaire des expéditions des gazettes respectives, qui les délivreront à un prix fixe et égal pour tous les endroits.

Les deux Administrations se com-

oye komunikować sobie będą taryfy wymieniające ceny pism publicznych wychodzących w obu krajach, a prenumerowanych na wzajemnych urządach pocztowych; ściśle przestrzegać będą, aby podwładne urzęda pocztowe wydawały dzienniki, wszędzie podług ceny stałej i oznaczonej.

Obowiązane są urzęda pocztowe donosić sobie wzajemnie, a to na cztery tygodnie przed zaczęciem abonamentu o zmianach zayść mogących w ciągu kwartału co do ceny, co do wydawania nowo wychodzących pism, i co do możności ich zapisywania na następny kwartał.

§. 46.

Zapisywanie pism periodycznych.

Nie można żądać abonamentu gazet, dzienników i t. d. iak tylko na czas, na który ekspedycja gazetowa

muniqueront à cet effet le tarif indiquant le prix des feuilles publiques rédigées dans les deux Etats, et abonnées aux bureaux des postes respectives; elles surveilleront ses bureaux subordonnés, pour que les journaux soient partout débités à un prix égal et fixe.

Le changement survenu dans le cours du trimestre, quant au prix ou à la rédaction de nouveaux journaux et de leur débit pour le trimestre suivant, devra être annoncé réciproquement par les bureaux correspondans quatre semaines avant le commencement du nouvel abonnement.

§. 46.

Commandes de journaux.

On ne peut demander l'abonnement aux journaux que pour l'espace du tems, pour lequel le bureau

sama je mieć może. Każdy więc obowiązany jest opłacić całkowity abonament, za cały kwartał, za pół roku, lub za rok ieden, jeżeli żąda dziennika lub gazety na czas do abonamentu przeznaczony. Lec gdyby w ciągu abonamentu, termin opłaty był zmieniony, naprzykład, z kwartału na półrocze, na ten czas, nie można będzie domagać się, iak tylko opłaty za abonament poprzednio oznaczony.

§. 47. *Podawanie i uiszczanie należitości z rachunków gazetowych*

Ponieważ expedycye gazetowe nie wydaia gazet swoim prenumeratorom, iak tylko w tenczas, gdy abonament naprzód jest opłacony, obowiązane są przeto uiszczać się wcześniej, z przypadającéy należitości, urzędowi po-

qui les débite, les peut avoir lui-même. Ainsi l'on sera obligé de payer l'abonnement en entier pour tout le trimestre, pour une demi-année, ou pour un an, quand on fait la demande d'un journal ou d'une gazette pendant le cours du temps fixé pour l'abonnement.

Mais si dans le cours de l'abonnement, le terme du paiement étoit changé, par exemple, au lieu d'un trimestre à une demi-année, dans ce cas on n'est tenu qu'à payer l'abonnement antérieurement déterminé.

§. 47. *Remise et paiement des comptes relatifs à l'abonnement des journaux.*

Comme les bureaux ne délivrent les journaux aux abonnés que contre paiement d'avance du prix de l'abonnement, ils seront tenus d'en payer

cztowemu lub expedycyi, z której dzienniki zapisane zostały. W tym celu, urząd dostarczający gazety, obowiązany jest ułożyć i przesłać rachunek prenumeraty za kwartał bieżący, 15. Marca, 15. Czerwca, 15. Września i 15. Grudnia. Urząd zaś pocztowy odbierający gazety nadejść w 8. dni po nadejściu rachunku, zaspokoić takowy powinien.

Gdyby zaszło jakie opóźnienie w przesłaniu rachunku, lub w uiszczeniu prenumeraty, na ten czas władza właściwa zawiadomiona o tém być powinna, aby opóźniający się Urząd pocztowy na drogę porządku, był zwrócony.

Dla zachowania porządku w rachunkach prenumeraty nie będzie wolno przenosić należności kwartalnej, półrocznej lub całorocznej, na termin podobnyż, następujący.

promptement le montant au bureau ou à l'expédition d'où ils tirent leurs journaux. A cette fin, le bureau livrant les gazettes, sera obligé de former et de remettre son compte de l'abonnement pour le trimestre courant, le 15 Mars, le 15 Juin, le 15 Septembre et le 15 Décembre, et le bureau recevant s'acquittera du montant huit jours après avoir reçu le dit compte.

S'il survient un retard dans l'envoi du compte ou dans l'acquiescement de l'abonnement, il doit aussitôt en être donné avis à l'autorité préposée, afin que le bureau en retard puisse être mis à l'ordre.

Pour le maintien de l'ordre établi dans les comptes de l'abonnement, il est défendu de transporter le paiement d'un trimestre, d'une demi-an-

§. 48.

Brak numerów gazet przesyłanych.

Gdyby liczba gazet przysyłanych, nie była kompletną, urząd pocztowy odbierający pomienione gazety, obowiązany jest zawiadomić o tém urząd oneż nadsyłający pocztą następną, w przeciwnym razie uważać się będzie iak gdyby gazety kompletnie nadeszły.

Jeżeliby jednak zachodziła niemożność udowodniona w przesłaniu kompletnéj liczby exemplarzy gazet lub numerów iakiegokolwiek bądź dziennika, należy donieść o tém przez osobne uwiadowienie dołączone do pakietu gazetowego, i zapewnić późniejsze nadesłanie, w celu usposobienia urzędu pocztowego rozdającego gazety w stosowne przed abonentami, usprawiedliwienie.

née ou d'un an, au terme pareil suivant.

§. 48.

Manque de numéros des gazettes.

Si le nombre des exemplaires des journaux envoyés n'étoit pas complet, le bureau recevant en avertira par la poste prochaine le bureau expéditionnaire; dans le cas contraire, on regardera l'envoi comme étant arrivé sans aucun manquement.

Mais s'il y a impossibilité prouvée, que le bureau expéditionnaire puisse remettre le nombre complet des exemplaires ou des numéros d'un journal quelconque, on sera obligé de l'annoncer dans une note jointe au paquet des gazettes, et de promettre un envoi subséquent, pour que le bureau distributeur puisse être mis à même de se justifier envers ses abonnés.

Jeżeliby dzienniki żądane, nie były nadesłane w ciągu trwającego abonamentu, expedyce gazetowe nie będą zobowiązane do opłaty przypadającej należytości za numera opóźnione, chociażby nawet następnie nadesłane zostały.

Gdyby w przeciągu czasu oznaczonego do abonamentu dziennik iaki poprzestał wychodzić z druku, dla iakiéykolwiek przyczyny, obie Administracye pocztowe starać się będą, aby abonament był odzyskany; nie są iednak obowiązane, opłacać go z własnych funduszów.

§. 49.

Gatunek pieniędzy iakiemi abonament ma być opłacony.

Należytość za abonament przypadająca urzędowi pocztowym w obu dwóch krajach zredukowaną będzie na

Si les journaux demandés ne sont pas envoyés pendant la durée de l'abonnement, on ne sera pas obligé d'en payer le montant pour des feuilles aussi retardées, quand même elles seroient envoyées plus tard.

Si dans le courant du terme fixé pour l'abonnement, un journal cessoit par une raison quelconque, les deux Administrations auront soin de revendiquer le prix de l'abonnement, sans être cependant obligées à le rembourser de leurs propres fonds.

§. 49.

Monnaie déterminée pour le paiement des gazettes.

Les comptes de l'abonnement dû aux postes des deux Etats seront évalués d'après l'argent de Prusse et payés dans la même monnaie.

monetę Pruską i w takięży monecie
ma bydz opłaconą.

V.

Instrukcyja co do tłómaczenia przepisów, tą konwencyą objętych, oznaczająca oraz trwałość i ratyfikacyą onęży.

§. 50.

O sposobie w jakim ninieysza konwencyja ma bydz rozumiana.

Chociaż w artykułach wyżej
wzmiankowanych starano się ostatecznie i ile bydz może nayiaśnięj uregulować wzajemne stosunki, obie strony kontraktujące oświadczają iednak iż gdyby z powodu innych okoliczności wynikła potrzeba zniesienia się w tym względzie, lub gdyby zasły iakie wątpliwości w tłómaczeniu przepisów ninieyszą konwencyą objętych, porozumieć się w téj mierze nieomie-

V.

Instruction relative à l'interprétation de ladite Convention, à sa durée, ainsi qu'à sa ratification.

§. 50.

Interprétation de la Convention.

Quoiqu'on ait tâché dans les articles précédens de régler définitivement et autant que possible d'une manière claire les relations réciproques, les deux parties contractantes déclarent cependant que, si par suite d'autres circonstances, il étoit nécessaire de s'entendre à cet égard, ou si quelques doutes pouvoient avoir lieu sur l'explication des dispositions contenues dans la présente Convention, on aura soin de recourir à cet effet à des communications ultérieures, et à se tenir dans un cas pareil au principe d'une parfaite réciprocité, en ayant

szkaią, stosując się w takim przypadku, do zasad ścisłej wzajemności, i mając ile możności na względzie interes obustronny.

§. 51.

O czasie do jakiego trwać ma niniejsza konwencja i o iéy ratyfikacyi.

Niniejsza konwencja zacznie być obowiązującą od dnia 1. Lipca 1827 r. a obie strony kontraktujące ściśle stosować się do niéy będą, dopóki o zmianę iakową wspólnie się między sobą nie zniosą.

Konwencja ta ratyfikowaną została przez obu Monarchów, a zamiana ratyfikacyi nastąpi między dwoma pełnomocnemi Kommissarzami w przeciągu dwóch miesięcy.

W dowód czego pełnomocni Kommissarze na wstępie wymienieni, niniejszą konwencją w dwóch zgodnych

égard autant que possible à l'intérêt des deux Etats.

§. 51.

Durée et ratification de la présente Convention.

La présente Convention aura son effet à dater du 1. Juillet 1827 et les deux parties contractantes l'observeront strictement aussi longtems qu'elles ne se seront pas étendues d'une autre manière.

Cette Convention sera ratifiée par les Souverains respectifs, et les actes de ratification seront échangés par les deux Commissaires dans le terme de deux mois.

En vertu de quoi, la présente Convention a été faite en deux exemplaires parfaitement conformes, que les Commissaires, dénommés au commencement, ont signés, et auxquels

między sobą exemplarzach wygotowaną podpisali i pieczęciami herbów swych opatrzyli.

Działo się w Berlinie dnia 20. Marca tysiąc ośmset dwudziestego siódmego.

(podpisano) *Antoni Alexy Nowicki.*

(L. S.)

(podpisano) *Henryk Schmuckert.*

(L. S.)

Jako niniejsza Konwencja przez Nayaśnieszego Cesarza i Króla Jmci łaskawie Nam pamiącego na dniu 3. Maia v. s. r. b. ratyfikowaną została, zaświadczam.

w Warszawie dnia 11. Lipca 1827 roku.

Radca Sekretarz Stanu, General Dywizyi

(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem

w Zastępstwie Ministra Sprawiedliwości

Radca Stanu

M. Woźnicki.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Bióra

K. Hoffmann.

Dzień ogłoszenia dnia 26. Sierpnia 1827 roku.

ils ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à Berlin, le vingt Mars, mil huit-cent vingt-sept.

(signé) *Antoine Alexis Nowicki.*

(L. S.)

(signé) *Henri Schmuckert.*

(L. S.)

W Y K A Z

rzeczy w Tomie XI. Dziennika
Praw zawartych.

I. Postanowienia Królewskie.

a) Polityczne.

- Potwierdzenie Władzy Xięcia Józefa
Zaiączka jako Namiestnika Kró-
lewskiego tudzież wszelkich Urzędni-
ków Administracyjnych i Sądów.
w Petersburgu dnia 12 Grudnia
1825 roku 45
- Upoważnienie Namiestnika Królewskie-
go do zwołania Seymików i Zgroma-
dzeń Gminnych dla uzupełnienia Izby
Poselskiej, odnowienia Rad Woie-
wódzkich i ułożenia Listy Kandyda-
tów na Urzęda Sądowe i Administra-
cyjne.
w Petersburgu dnia 12 Stycznia
1826 roku 57
- Nadanie Szlachectwa Generałowi Dy-
wizyi Maurycemu Hauke zastępują-
cemu Ministra Woyny oraz dwom
braciom jego Ludwikowi Referenda-

Strona

- rzowi Stanu Nadzwyczajnemu i Jó-
zefowi Podpółkownikowi.
w Petersburgu dnia 14 Lutego
1826 roku 346
- Manifest względem Reieneyi Państwa.
w Petersburgu d. 28. Stycznia 1826 360
- Nadanie Szlachectwa Karólowi Graefe
Naczelnemu Lekarzowi Woysk Kró-
lewsko-Pruskich.
w Petersburgu dnia 14 Lutego
1826 roku 367
- Nadanie Szlachectwa Karólowi Benia-
minowi Hoffmanowi Kontrollerowi
Jeneralnemu Mennicy.
w Petersburgu dnia 17 Grudnia
1826 roku 396
- Nadanie Szlachectwa Demetremu Wła-
dich Prezesowi Sądu Kryminalnego
Woiewództw Lubelskiego i Podla-
skiego.
w Petersburgu dnia 17 Grudnia
1826 roku 400
- Nadanie Szlachectwa Samuelowi Bogu-
miłowi Linde Rektorowi Liceum
Warszawskiego.
w Petersburgu dnia 17 Grudnia
1826 roku 404
- Nadanie Szlachectwa Henrykowi Poths
właścicielowi Dóbr Młociny.
w Petersburgu dnia 17 Grudnia
1826 roku 408

Nadanie Szlachectwa Ludwikowi Pre-
szel właścicielowi Dóbr Żółkiewki.
w Petersburgu dnia $\frac{1}{2}$ Lutego
1826 roku 443

Nadanie Szlachectwa Karólowi Kueh-
nell Doktorowi Medycyny i Chi-
rurgii.
w Petersburgu dnia $\frac{1}{7}$ Grudnia
1826 roku 447

Nadanie Szlachectwa Janowi Theiner
Doktorowi Medycyny i Chirurgii.
w Petersburgu dnia $\frac{1}{2}$ Lutego
1826 roku 451

Konwencya mająca na celu uregulowa-
nie stosunków służby pocztowej, mię-
dzy Królestwem Polskiem a Prussami.
w Berlinie dnia 20. Marca 1827 za-
warta a ratyfikowaną dnia 3. Maia
v. s. 1827. 541

b) *Sądowe.*

Forma uregulowania hipoteki Dóbr
Narodowych z którymi Skarb Publi-
czny przystępuje do Towarzystwa
Kredytowego Ziemskiego.
w Petersburgu dnia $\frac{1}{2}$ Stycznia
1826 roku 61

Urządzenie dwóch Wydziałów w Są-
dzie Najwyższej Instancji.
w Carskiem Siele dnia $\frac{1}{8}$ Lipca
1826 roku 380

Urządzenie Sądu Seymowego i prawi-

dla postępowania w tymże Sądzie
w sprawach o zbrodnie Stanu.
w Petersburgu dnia $\frac{1}{8}$ Kwienia
1827 roku 455

Zwołanie Sądu Seymowego.
w Petersburgu dnia $\frac{1}{7}$ Kwietnia
1827 roku 508

c) *Administracyjne.*

Konwencya mająca na celu uregulowa-
nie stosunków służby pocztowej
między Królestwem Polskiem a Prus-
sami w Berlinie dnia 20. Marca 1827
zawarta, a ratyfikowana dnia 3. Ma-
ia 1827 roku. 541

d) *Skarbowe.*

Upoważnienie Kommissyi Rządowej
Przychodów i Skarbu do wniścia
do Towarzystwa Kredytowego Ziem-
skiego z częścią dóbr Narodowych
które wymienione zostają.
w Petersburgu dnia $\frac{1}{2}$ Stycznia
1826 roku 69

Oznaczenie stępla pod jakim mają być
bite pieniądze Królestwa Polskiego.
w Petersburgu $\frac{21}{5}$ Kwietnia 1826 r. 5 Maia 534

e) *Wojskowe.*

Postanowienie zaciągu 2,400 rekrutów
Tom XI. do *Nru* 46. 47

w roku 1826 na uzupełnienie kompletu Woyska Polskiego.

w Nahitschevan dnia $\frac{1}{2}$ Października 1825 roku. 34

Rozciągnięcie uwolnienia od osobistey służby Woyskowej do Braci Morawczyków (Hernhuter) którzyby osiedli w Królestwie Polskiem.

w Petersburgu $\frac{22. Grudnia 1825}{3. Stycznia 1826}$ roku 48

II. Postanowienia Xiecia Namiestnika Królewskiego i Rady Administracyiney.

a) Sądowe.

Przedłużenie powtórne terminu do Appellacyi od decyzji Kommissyi Hypoteczney Woiewództwa Sandomierskiego dla Prokuratoryi Jeneralney i przeciwko niy.

w Warszawie dnia 4 Października 1825 roku 8

Urządzenie oddzielney Kancellaryi Ziemianskiey i Hypoteczney przy Trybunale Cywilnym Woiewództwa Augustowskiego w Suwałkach.

w Warszawie dnia 25 Października 1825 r. 12

Postanowienie wskazujące przez kogo i w iakiy formie Akta stanu cywil-

nego sporządzane i utrzymywane bydź maia.

w Warszawie dnia 3 Listopada 1825 r. 15

Zapewnienie służby Wóytów Gminnych w dobrach które w drodze exekucyi sądowey w dzierżawę wypuszczanemi zostaią.

w Warszawie dnia 13 Grudnia 1825 r. 37

Uwolnienie od opłat stępla i portoryi czynności dotyczących regulacyi hypotek Powiatowych, czyli tych nieruchomości do których prawo o hypotekach z roku 1818 się nie rozciągało.

w Warszawie dnia 20 Grudnia 1825 r. 41

Instrukcyja dla wydziałów hypotecznych, Pisarzy i Rejentów Kancellaryi Ziemianskich co do czynności Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego dotyczących.

w Warszawie dnia 25 Kwietnia 1826 r. 267

Przedłużenie terminu do wręczenia pozwów w Appellacyi od decyzji Kommissyi Hypoteczney Woiewództwa Krakowskiego tak przez Prokuratoryą Jeneralną iako i przeciwko niy wydanych.

w Warszawie d. 20 Czerwca 1826 r. 339

Dozorowanie spadków i urządzenie opiek osób uboższych w mieście Warszawie i na Pradze poruczone Kommissarzom Cyrkułowym i Burmistrzowi miasta Pragi.

w Warszawie dnia 5 Sierpnia 1826 r. 343

Wewnętrzny porządek postępowania w Sądzie Najwyższej Instancji sądzącym w dwóch wydziałach.

w Warszawie dnia 13 Lutego 1827 r. 412

Oznaczenie wynadgródzenia Pisarzom i Rejentom Kancellaryi Ziemiańskich za czynności wypływające z przystąpienia do Towarzystwa Kredytowego przed dniem 1. Stycznia 1827 r. ze Skarbu, a od dnia tego od interesentów.

w Warszawie dnia 7 Czerwca 1827 r. 514

b) Administracyjne.

Urządzenie lasów w dobrach Pojezuickich do funduszu edukacyjnego należących w possessyi wieczystej uprzywilejowanych posiadaczy tychże dóbr zostających.

w Warszawie dnia 6 Września 1825 r. 3

Zapewnienie służby Wójtów Gminnych w dobrach które w drodze exe-

kucyi sądowej w dzierżawę wypuszczonemi zostają.

w Warszawie dnia 13 Grudnia 1825 r. 37

Zapewnienie miastu nowéy i staréy Częstochowy ze Skarbu pożyczki przez lat sześć i półrocznie po złotych polskich 40,000 na wsparcie dla murujących domy.

w Warszawie dnia 25 Stycznia 1826 r. 51

c) Skarbowe.

Postanowienie wskazujące w rozwinięciu artykułu 46 Prawa Seymowego o ustanowieniu Towarzystwa Kredytowego ziemskiego, ile ma być Dyrekcyi Szczegółowych i kiedy mają nastąpić wybory.

w Warszawie dnia 8 Listopada 1825 r. 36

Uwolnienie od opłat stępla i portoryi czynności dotyczących regulacyi hypotek Powiatowych, czyli tych nieruchomości do których prawo o hypotekach z roku 1818 się nie rozciągało.

w Warszawie dnia 20 Grudnia 1825 r. 41

Zapewnienie miastu nowéy i staréy Częstochowy ze Skarbu pożyczki przez lat sześć i półrocznie po zło-

tych polskich 40,000 na wsparcie dla murujących domy.

w Warszawie dnia 25 Stycznia

1826 r. 51

Instrukcja dla Dyrekcji Szczegółowych i dla Dyrekcji Główny Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

w Warszawie dnia 14. Marca

1826 r. 28

Instrukcja dla wydziałów hipotecznych, Pisarzy i Rejentów Kancellaryi Ziemiańskich co do czynności Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego dotyczących.

w Warszawie dnia 25 Kwietnia

1826 r. 267

Objaśnienie aktu konferencyjnego z dnia 9. Grudnia 1819 r. w wykonaniu Konwencji Berlińskiej spisanego, co do pretensyi Skarbu Królestwa Polskiego do Urzędników, Entrepreneurów i Dzierżawców z czasów Rządu Pruskiego pochodzących.

w Warszawie dnia 8. Sierpnia

1826 r. 350

Przepisane wybory Radców do Komitetu Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

w Warszawie dnia 7. Października

1826 r. 354

Połączenie Dyrekcji Górniczej z Wydziałem Górniczym w Komisji

Rządowy Przychódów i Skarbu oraz Organizacja tegoż Wydziału.

w Warszawie dnia 9. Grudnia

1826 r. 374

Ułatwianie przesyłania listów zastawnych i kuponów przez pocztę.

w Warszawie dnia 13 Lutego 1827 r. 436

Wzajemne zniesienie opłaty wywozowej między Szwecją i Norwegią a Królestwem Polskiem.

w Warszawie dnia 23 Maia 1827 r. 511

Oznaczenie wynagrodzenia Pisarzom i Rejentom Kancellaryi Ziemiańskich za czynności wypływające z przystąpienia do Towarzystwa Kredytowego przed dniem 1. Stycznia 1827 r. ze Skarbu a po dniu tym od interessentów.

w Warszawie dnia 7. Czerwca

1827 r. 514

Wzajemne zniesienie opłaty wywozowej między Hiszpanią a Królestwem Polskiem.

w Warszawie dnia 30 Czerwca

1827 r. 526

Zwołanie właścicieli listów zastawnych i oznaczenie w których terminach mają się zbierać dla dopełnienia czynności artykułem 180 prawa o Stowarzyszeniu Kredytowym Ziemskim przepisanych.

w Warszawie dnia 20 Czerwca

1827 r. 529

Oznaczenie terminów zbierania się Człon-
ków Towarzystwa Kredytowego
Ziemskiego dla dopełnienia wyborów
na Urzęda wakujące w Dyrekcyach
Szczegółowych, Dyrekcyi Głównéj
i w Komitecie Towarzystwa.

w Warszawie dnia 30 Czerwca
1827 r. 53

e) *Wyznań i Oświecenia Publicznego.*

Urządzenie lasów w Dobrach Pojezui-
ckich do funduszu edukacyjnego na-
leżących w possessyi wieczystej
uprzywilejowanych posiadaczy tych-
że dóbr zostających.

w Warszawie dnia 6 Września
1825 r. 3

Wszelkie Medale w kraju wybite ma-
ją być składane po jednym exem-
plarzu w Gabinetach, przy Radzie
Stanu, Uniwersytecie i Towarzystwie
Przyjaciół Nauk.

w Warszawie dnia 25 Listopada
1826 r. 371

77274